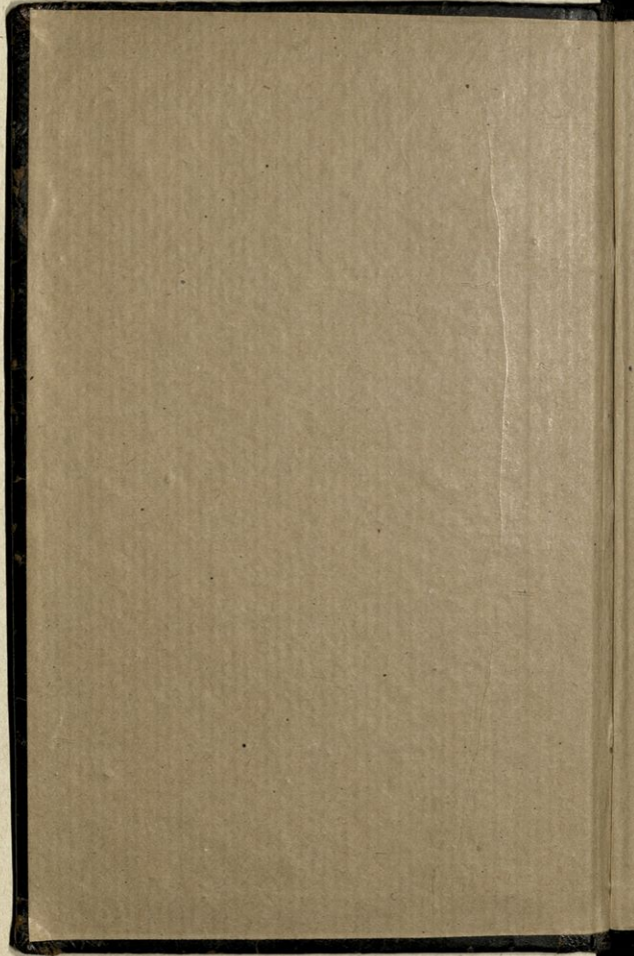

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

111089

Sveti Listi, Berila

in

EVANGELII

za

nedélje in praznike celega leta

in vse dni svetega posta.

Z navadnimi molitvami pri službi božji.

Veljajo zvezani v platnenem herbtu 52 nov. kr.

Na Dunaji.

V c. kr. zalogi šolskih bukev.

1874.

111 089

111089

Šolske bukve, v ces. kr. zalogi šolskih bukev na svetle dane, ne smejo draže prodajati se, nego je na prèvem listu postavljeno.

FZC 482/1953

Pervi del.

Berila in Evangelii

za nedelje celega leta in vse dni svetega posta.

Pervo nedéljo v adventu.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
v 13. poglavji od 11. do 14. verste.*

Bratje! vemo, da je že ura, da od spanja vstanemo. Zakaj naše zveličanje je bližje, kakor takrat, ko smo verni postali. Noč je prešla, dan pa se je približal. Verzimo tedaj od sebe dela temè, in oblecimo orožje svetlobe. Kakor po dnevu pošteno hodimo, ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v kregu in nehvaležnosti; ampak oblecite Gospóda Kristusa.

Evangelii svetega Lukeža 21, 25—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Znamnja bodo na solncu, in luni in zvezdah, in na zemlji bo stiska med narodi zavoljo strašnega šumenja morjá in valóv. In ljudje bodo kopernéli od strahú in čakanja tistega, kar imá čez ves

svet priti; zakaj nebeške moči se bodo gibale. In tedaj bodo vidili Sinú človekovega priti na oblaku z veliko oblastjo in častjo. Kadar se bo pa to začelo goditi, pogledjte in povzdignite svoje glave, ker vaše odrešenje se približuje. In jim je priliko povedal: Pogledjte figovo drevo in vse drevesa; kadar že berst poganjajo, veste, da je leto blizo. Takó tudi vi, kadar bote vidili, da se to godí, vedite, da je blizo božje kraljestvo. Resnično vam povem, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse ne zgodí. Nebó in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugo nedéljo v adventu.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 15,
4—13.*

Bratje! kar koli je pisanega, je v naše podučenje pisano, da po poterpežljivosti in poveseljenji pisem upanje imámo. Bog poterpežljivosti in povseljenja pa vam daj, da boste med sebój ene misli po Jezusu Kristusu, da z enim srcem, in z enimi ustmi čast dajete Bogú in Očetu Gospóda našega Jezusa Kristusa. Zató sprejemajte se med sebój, kakor je tudi Kristus vas sprejel, Bogú v čast. Rečem namreč, da je bil Kristus Jezus služabnik obreze zavoljo resnice božje, da bi poterdil obljuje očakov, in pa, da bi neverniki Boga zavoljo milosti častili, kakor je pisano: „Zato te bom, Gospód, med neverniki hvalil, in tvojemu imenu pel!“ In zopet reče: „Veselite se, neverniki, z njegovim ljudstvom!“ In zopet: „Hvalite Gospóda vsi neverniki, in povišujte ga vse ljudstva!“ In zopet reče Izaja: „Bo korenina Jesetova, in kateri bo vstal čez nevernike kraljevat, vanj bodo neverniki upali.“

Bog upanja pa naj vas napolni z vsem veseljem in mirom v verovanji, da obogatite v upanji in moči svetega Duha.

Evangelij svetega Matevža 11, 2—10.

Tisti čas je Janez, ko je slišal v ječi Kristusove dela, dva svojih učencev poslal, in mu je rekel: Si ti, kateri ima priti, ali drugega čakamo? In Jezus je odgovoril in jima rekel: Pojdita in povejta Janezu, kar sta slišala in vidila. Slepí spregledujejo, hromi hodijo, govovi se očiščujejo, gluhi spreslišujejo, mrtvi vstajajo, in ubogim se evangeli oznanjuje. In blagor mu, kateri se nad menój ne bo pohujšal. Kadar sta pa odšla, je Jezus začel množicam govoriti od Janeza: Koga ste šli v puščavo gledat? tersta, kterege veter maje? Ali koga ste šli gledat? Človeka v mehko oblečenega? Glejte! kateri se v mehko oblačijo, so v kraljévih hišah. Ali koga ste šli gledat? preroka? Prav, vam povem, še več kakor preroka. Zakaj ta je, od kterege je pisano: Glej! jaz pošljem svojega angela pred tvojim obličjem, kateri bo pred tebój tvoj pot pripravljal.

Tretjo nedéljo v adventu.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov
4, 4—7.

Bratje! veselite se vselej v Gospódu; še rečem: Veselite se. Vaša pohlevnošt bodi znana vsem ljudem; Gospód je blizo. Nič naj vas ne skerbí; ampak v vsaki

reči naj z molitvijo in priporočanjem in zahvaljenjem vaše prošnje znane bodo pred Bogom. In mir Božji, kateri ves um preseže, varuj vaše serca in vašo pamet v Kristusu Jezusu.

Evangelij svetega Janeza 1, 19—28.

Tisti čas so Judje iz Jeruzalema duhovnov in levitov poslali do Janeza, da so ga vprašali: Kdo si ti? In je povedal, in ni tajil, in je povedal: Jaz nisem Kristus. In so ga vprašali: Kaj tedaj? Si ti Elija? In je rekel: Nisem. So mu tedaj rekli: Kdo si pa, da jim odgovor damo, kateri so nas poslali? Kaj praviš sam od sebe? Reče: Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospódov, kakor je rekel Izaija prerok. In kateri so bili poslani, so bili zmed Farizejev. In so ga vprašali, in mu rekli: Zakaj tedaj kerščuješ, ako nisi ti ne Kristus, ne Elija, ne prerok? Janez jim je odgovoril, rekóč: Jaz kerščujem v vodi; v sredi med vami pa stoji, ki ga vi ne poznate. On je, kateri za menój pride, kateri je bil pred menoj, kteremu jaz nisem vreden jermenov od čevljev odvezati. To se je godilo v Betanii na uni strani Jordana, kjer je Janez kerščeval.

Četerto nedéljo v adventu.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
4, 1—5.*

Bratje! imejte nas za Kristusove služabnike in delivce skrivnost Božjih. Tukaj med delivci pa se išče,

da je kdo zvest najden. Meni pa je celó malo mar, da sem po vas ali po drugem človeku sojen; pa tudi sam se ne sodim. Zakáj nič sicer nimam na vesti: toda v tem nisem opravičen; Gospód pa je, kateri me sodi. Ne sodite tedaj pred časom, dokler Gospód ne pride, kateri bo razsvetlil, kar je v temi skritega, in bo misli sere razodel, in takrat bo vsak hvalo od Bogá imel.

Evangelij svetega Lukeža 3, 1—6.

Petnajsto leto cesarstva cesarja Tiberija, ko je bil Ponci Pilat oblastnik v Judeji, Herod pa četertni oblastnik v Galileji, Filip njegov brat pa četertni oblastnik v Itureji in Trahoniški deželi, in Lizanija četertni oblastnik v Abileni, pod velikima duhovnoma Anom in Kajfom, je Gospód govoril Janezu, Zaharijevemu sinu v puščavi. In je prišel na vso stran Jordansko, in je oznanoval kerst pokore v odpuščenje grehov, kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka: Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodovo, ravne storite njegove steze; vsaka dolina naj se napolni, in vsaka gora in vsak grič naj se poniža; in kar je krivega, bódi ravno, in kar ostrega, gladke pota. In vse človeštvo bo vidilo zveličanje božje.

Predbožični dan.

*Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov
1, 1—6.*

Pavel, služabnik Jezusa Kristusa, poklican apostelj, odločen v evangeli Božji, ktereга je bil Bog pred obljudil

po svojih prerokih v svetih pismih od svojega Sina, (ki mu je bil rojen po mesu iz Davidovega zaróda), kateri je bil Sin Božji skazan v moči, po Duhu posvečujočem, iz vstajenja od mertvih, Jezusa Kristusa Gospóda našega, po katerem smo prejeli milost in aposteljstvo, da vse narode zavoljo njegovega imena pod pokorščino vere spravimo, med katerimi ste tudi vi, poklicani Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelii svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, se je, preden sta vkup prišla, znašla noseča od svetega Duha. Jožef pa, njen mož, ker je bil pravičen, in je ni hotel razglasiti, jo je hotel skrivaj zapustiti. Kadar je pa to mislil, glej! se mu je angel Gospodov v spanji prikazal, rekóč: Jožef, Davidov sin! ne boj se (k sebi) vzeti Marije svoje žene! zakaj kar je v njej rojeno, je od svetega Duha. Rodíla pa bo sina, in imenuj njegovo ime Jezus; on bo namreč odrešil svoje ljudstvo od njih grehov.

Sveti božični praznik.

(Pri maši o polnoči.)

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je milost Bogá Zveličarja našega vsem ljudem, kateri nas uči, da se odpovejmo hudobii in posvetnim željam, ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, čakajoči zveličanskega upanja in častitljivega prihoda velicega Bogá in Zveličarja našega Jezusa Kristusa, ki je dal sebe za nas, da bi

nas rešil vse krivice, in sebi očistil prijetno ljudstvo, vneto za dobre dela. To govóri in opominjaj, v Kristusu Jezusu Gospóda našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 1—14.

Tisti čas je povelje prišlo od cesarja Avgusta, da naj se popiše ves svet. (To popisovanje je bilo prvo pod Cirinom, oblastnikom v Sirii.) In vsi so šli, da so se popisali, vsak v svoje mesto. Šel je pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, zato ker je bil iz hiše in rodovine Davidove, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo, ki je bila noseča. Prigodilo se je pa, ko sta tam bila, so se dnevi dopolnili, da bi porodila. In je porodila svojega prvorojenega Sina, in ga je v plenice povila, in položila v jasli, ker za nje ni bilo prostora v hiši. In pastirji so v tisti strani čuli, in na ponočnih stražah bili pri svoji čedi. In glej! angel Gospodov je stal pri njih, in svetloba božja jih je obsvetila, in so se silno bali. In angel jim je rekel: Ne bojte se; zakaj glejte! oznanjam vam veliko veselje, ktero bo vsemu ljudstvu; ker danes vam je rojen Zveličar, kateri je Kristus Gospód, v mestu Davidovem. In to vam bodi znamenje: Našli boste dete v plenice povito in v jasli položeno. In zdajci jih je bilo pri angelu množica nebeške vojske, kateri so Bogá hvalili in rekli: Čast Bogú na visokosti, in mir na zemlji ljudem svete volje.

Sveti božični praznik.

(Pri zorni maši.)

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Tita 3, 4—7.

Preljubi! kadar se je dobrota in ljubezen Zveličarja našega Bogá prikazala, nas je, ne iz del pravičnosti, ktere smo mi storili, ampak po svojem usmiljenji zveličal v kopeli prerojenja in ponovljenja svetega Duha, kterega je v nas obilno vлил po Jezusu Kristusu Zveličarji našem; da bomo z njegovo milostjo opravičeni deležniki po npanji večnega življenja, v Kristusa Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 15—20.

Tisti čas so pastirji med sebjó rekli: Pojdimo do Betlehema, in poglejmo to reč, ktera se je zgodila, ki nam jo je Gospód na znanje dal. In so hité prišli, in našli Marijo in Jožefa, in dete v jasli položeno. Ko so pa vidili, so spoznali, kar jim je bilo rečeno od tega deteta. In vsi, kteri so slišali, so se čudili temu, kar so jim pastirji pravili. Marija pa je ohranila vse te besede, in premišljevala v svojem sercu. In pastirji so se vernili in Bogá častili in hvalili za vse, kar so slišali in vidili, kakor jim je bilo povedano.

Sveti božični praznik.

(Pri véliki maši.)

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Hebrejev 1, 1—12.

Velikokrat in po mnogih potih je nekđaj Bog govoril očakom po prerokih, in zadužič tiste dni nam je

govoril po Sinu, kterega je postavil deležnika vseh reči; po katerem je stvaril tudi svet; kateri, ko je svetloba časti, in podoba bitja njegovega, in vse z besedo svoje moči nosi, je očiščenje od grehov opravil, in sedi na desnici veličastva na visokosti in je toliko boljši od angelov, kolikor višje ime je memo njih dobil. Zakaj kteremu zmed angelov je kedaj rekel: Ti si moj Sin, danes sem te rodil? In zopet: Jaz bom njemu Oče, in on bo meni Sin? In zopet, kadar vpelje Pervorojenega na svet, reče: In vsi angeli Božji naj ga molijo. In od angelov sicer reče: Duhove stori svoje angele, in plamen ognja svoje služabnike. Sinu pa: Tvoj sedež, Bog, je od vekomaj do vekomaj; palica pravice je palica tvojega kraljestva; pravico ljubiš, in krivico sovražiš: zavoljo tega je Bog, tvoj Bog, tebe z oljem veselja bolj pomazal, ko tvoje sodeležne. In: Ti, Gospód, si v začetku zemljo uterdil, in nebó je delo tvojih rok. Ona bota prešla, ti pa ostaneš: in kakor oblačilo se bosta postarala, in kakor ogrinjalo jih boš premenil, in bosta premenjena; ti pa si zmiraj ravno tisti in tvoje leta ne bodo minule.

Evangelij svetega Janeza 1, 1—14.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Bogá, kteremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da bi pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ktera razsvetli vsakega

človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor jih ga je pa sprejelo, jim je dal oblast božjim otrokom biti, njim, kateri verujejo v njegovo ime; kateri niso iz kervi, ne iz volje mesa, ne iz volje možá, ampak iz Bogá rojeni. In Beseda je mesó postala, in je med nami prebivala, (in smo vidili njeno čast, kakor čast edinorojenega od Očeta), polna milosti in resnice.

V praznik s. Štéfana, prvega mučenika.

Berilo iz djanja apostólskega 6, 8—10 in 7, 54—59.

Tiste dni je Štefan, poln milosti in močí, delal velike čudeže in znamenja med ljudmi. Vstalo pa jih je nekaj iz shodnice, ktera se imenuje Libertincev, in Cirencev in Aleksandrijcev, in tistih, ki so bili iz Cilicije in Azije, prepirat se s Štefanom; in niso mogli obstati pred modrostjo in duhom, kateri je govoril. — Kadar so pa to slišali, so se togotili v svojih sercih, in so z zobmi škripali zoper njega. Ker je bil pa poln svetega Duha, se je ozerl v nebó, in je vidil Božje veličastvo, in Jezusa stati na desnici Božji. In je rekel: Glejte, vidim nebesa odperete, in Sinú človekovega stati na desnici Božji. Tedaj so zavpili z velikim glasom, in zatisnili svoje ušesa, in vsi kmali nanj planili. In so ga pahnili iz mesta, in s kamnjem pobijali; in priče so položile svoje oblačila k nogam mladenča, kteremu je bilo ime Savel. In so kamnjali Štéfana, kateri je klical, rekóč: Gospod Jezus, sprejmi mojo dušo! In je pokleknil

in na ves glas vpil, rekóč: Gospód, ne prištevaj tim tega greha. In ko je to izrekel, je zaspal v Gospódu.

Evangelii svetega Matevža 23, 34—39.

^aTisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Glejte! jaz vam pošiljam preroke in modre in pismarje, in zmed njih bote nekatere umorili, in križali, in nekatere bičevali v svojih shodnicah in preganjali od mesta do mesta, da pride nad vas vsa pravična kri, ktera je prelita na zemlji, od kervi pravičnega Abeljna do kervi Zaharija, sinú Barahijevega, kterega ste umorili med tempeljnom in oltarjem. Resnično vam povem, vse to bo prišlo nad ta rod, Jeruzalem! Jeruzalem! ki moriš preroke, in njih kamnjaš, kteri so k tebi poslani; kolikokrat sim hotel zbrati tvoje otroke, kakor koklja zbira svoje piščeta pod perute, in nisi hotel! Glejte! vaša hiša vam bo pusta puščena. Zakaj povem vam, ne bote me vidili odslej, dokler ne porečete: Češčen bodi, kteri pride v imenu Gospódovem!

V dan svetega Janeza apósteljna in evangelista.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—7.

Kdor se Bogá bojí, bo dobro storil, in kdor se pravičnosti derží, jo bo dosegel, in mu bo naproti prišla, ko častita mati. S kruhom življenja in razuma ga bo pasla, in z vodo zveličanske modrosti ga napajala; in se bo v njem uterdila, in se ne bo ganila. In ga bo chranila, in ne bo osramoten. In ga bo povišala pri njegovih sosedih, in v sredi zbirališča bo odperla njegove

usta, in Gospód ga bo napolnil z duhom modrosti, in razumnosti, in ga bo oblekel s častitljivim oblačilom. Z veseljem in dobrovoljnostjo ga bo obogatil, in mu v del dal večno ime Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 21, 19—24.

Tisti čas je Jezus Petru rekel: Pojdi za menój. Peter se je pa obernil, in je vidil tistega učenca, ktereга je Jezus ljubil, kateri je pri večerji tudi na njegovih persih slonel, in je bil rekel: Gospód! kdo je, kateri te bo izdal? Ko je tedaj Peter tega vidil, je rekel Jezusu: Gospód, kaj pa tá? Jezus mu reče: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? Ti pojdi za menój. Razšlo se je tedaj to govorjenje med brati, da tisti učenec ne umerje. Pa Jezus mu ni rekel: Ne umerje; ampak: Hočem, da tako ostane, dokler ne pridem, kaj tebi za to? To je tisti učenec, kateri pričuje od tega, in je to pisal, in vemo, da je resnično njegovo pričevanje.

V dan nedolžnih otročičev.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apósteljna
14, 1—5.*

Tlste dni sem vidil, in glej, Jagnje je stalo na gori Sionu, in ž njim njih sto štiri in štirideset tavžent, kateri so imeli njegovo ime in ime njegovega Očeta zapisano na svojih čelih, in sem slišal glas z neba, kakor šum veliko vodá, in kakor glas velicega groma; in glas, ktereга sem slišal, je bil kakor citrarjev, kateri na svoje citre citrajo. In so peli nekako novo pesem pred sedežem, in pred čveterimi živalmi in pred starsimi, in nihče ni mogel peti pesmi razun unih sto in štiri in štirideset

tavžent, kateri so bili odkupljeni z zemlje. Ti so, kateri se niso z ženami ognusili; device namreč so. Ti hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre. Ti so odkupljeni zmed ljudi pervine Bogú in Jagnjetu, in v njih ustih se ni našla laž; zakaj brez madeža so pred stolom Božjim.

Evangelii svetega Matevža 2. 13—18.

Tisti čas se je angel Gospodov Jožefu v spanji prikazal, rekoč: Vstani, vzemi dete in njegovo mater, in beži v Egipt, in bodi tam, dokler ti ne porečem; zakaj Herod bo deteta iskal, da bi ga končal. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater po noči, in se je uganil v Egipt. In je bil ondi do Herodove smerti; da se je dopolnilo, kar je Gospód govoril po preroku, ki pravi: Iz Egipta sem poklical svojega Sina. Ko je tedaj Herod vidil, da je po modrih zapeljan, se je silno razserdil, in je poslal in pomoril vse fantiče, kar jih je bilo v Betlehemu in v vseh njegovih pokrajnah po dve leti in manj starih, po času, ki ga je bil od modrih izprašal. Takrat se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: Glas se je slišal v Rami, jok in velik krik, Rahela je jokala po svojih otrocih, in se ni dala uto-lažiti, ker jih ni več.

V nedéljo pred novim letom.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov
4, 1—7.*

Bratje! dokler je naslednik majhen, se ne loči od sužnjega, dasiravno je gospodár vsega, ampak je pod

varhi in oskerbniki do časa, kateri je postavljen od očeta. Tako smo bili tudi mi, dokler smo bili majhni, sužnji pod pervim ukom sveta. Kadar je pa prišlo spolnjenje časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, in podverženega postavi, da bi jih odrešil, kateri so bili pod postavo, da posinovljenje prejmemo. Ker sté pa sinovi, je Bog poslal Duha svojega Sina v vaše serca, kateri vpije: Aba, Oče! Zavoljo tega zdaj ni več suženj, ampak sin; ako je pa sin, je tudi deležnik po Bogu.

Evangelij svetega Lukeža 2, 33—40.

Tisti čas sta se Jožef in Marija, Jezusova mati, čudila temu, kar se je od njega govorilo. In Simeon jih je blagoslovil in rekel Marii, njegovi materi: Glej! ta je postavljen v padeč, in v vstajenje mnogih v Izraelu; in v znamje, zoper katero se bo govorilo. In tvojo lastno dušo bo meč presunil, da se misli razodenejo iz mnogih serc. In je bila prerokinja, Ana, Fanuelova hči, iz Aserjevega roda; ta je bila zeló v letih, in je po svojem devištvu živela s svojim možem sedem let. In ta vdova je bila pri štiri in osemdesetih letih, ktera ni šla od tempeljna, in je s postom in molitvami noč in dan Bogú služila. In ona je ravno tisto uro tje prišla, in je Gospóda častila, in od njega govorila vsem, kateri so čakali Izraelovega odrešenja. In ko so vse dopolnili po zapovedi Gospódovi, so se vernili v Galilejo v svoje mesto Nazaret. Dete pa je rastlo, in močno prihajalo, polno modrosti, in Božja milost je bila v njem.

V dan svetega Silvestra papeža.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 4, 1—8.

Preljubi! zapričujem pred Bogom in Jezusom Kristusom, kateri bo sodil žive in mertve v svojem prihodu in svojem kraljestvu: oznanuj besedo, ne jenjaj, bodi si priložno, ali nepriložno, prepričaj, prosil, svari z vsem poterpljenjem in ukom. Zakaj prišel bo čas, ko zdravega uka ne bodo terpeli, ampak si bodo po svojih željah učenike izbirali, kakor jih bodo ušesa serbele; in bodo od resnice ušesa odvracali, k basnim pa se obračali. Ti pa čuj, vse preterpi, opravi delo evangelista, spolnuj svojo službo, bodi trezen. Jaz namreč sim že darovan, in čas moje razveze je blizo. Dobro vojskovanje sim vojskoval, tek dokončal, vero ohranil. Zdaj mi je prihranjena krona pravice, katero mi bo dal Gospód, pravični sodnik, tisti dan; pa ne le meni, ampak tudi tistim, kateri ljubijo njegov prihod.

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše ledje naj bo opasano, in svetila goreče v vaših rokah: in vi bodite enaki ljudem, kateri čakajo svojega gospóda, kdaj se bo vernil od ženitnine, da mu, kadar pride in poterka, zdajci odpró! Blagor tistim hlapcem, ktere gospód, kadar pride, čuti najde! Resnično vam povem, da se bo opasal, in jih bo k mizi posadil, in bo pristopil ter jim stregel. In ako pride ob drugi straži in, ako ob tretji straži pride, in jih tako najde, blagor tistim hlapcem. To pa vedite, da, ko bi hišni gospodár vedil, katero uro tat pride, bi gotovo čul, in bi ne pustil

svoje hiše podkopati. Tudi vi bodite pripravljene, ker ob uri, ko se vam ne zdi, bo Sin človekov prišel.

Berilo in evangeli osmega dneva po Kristusovem rojstvu sta tista, kakor božični praznik pri zorni maši, str. 10.

V novega leta dan

ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Tita 2, 11—15.

Preljubi! prikazala se je itd. (kakor sveti božični praznik, pri maši o polnoči, stran 8.)

Evangeli svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih, da je bil otrok obrezan, mu je bilo dano ime Jezus, ktero je bilo imenovano po angelu, preden je bil spočet v maternem telésu.

V nedéljo pred razglašenjem Gospódovim.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov 4, 1—7.

Bratje! dokler je naslednik majhen itd. (kakor v nedeljo pred novim letom, stran 15.)

Evangelij svetega Matevža 2, 19—23.

Tisti čas, kadar je bil Herod umerl, glej! se je angel Gospodov Jožefu v spanji prikazal v Egiptu, rekóč: Vstani, in vzemi dete in njegovo mater, in pojdi na izraelsko zemljo; zakaj pomerli so, kateri so detetu po življenji stregli. In je vstal, in vzel dete in njegovo mater, in je prišel na izraelsko zemljo. Ko je pa slišal, da Arhelaj kraljuje v Judeji namesto Heroda, svojega očeta, se je bal tje iti: in v spanji opomnjen se je uganil na Galilejsko. In je prišel in prebival v mestu, kateremu je ime Nazaret, da se je dopolnilo, kar je govornjeno po prerokih, da bode Nazarečan imenovan.

V praznik častitega razglašanja Gospódovega ali v svetih kraljev god.

Berilo iz Izaija preroka 60, 1—6.

Vstani Jeruzalem! bodi razsvetljen: ker prišla je tvoja luč, in čast Gospódova nad tebój vzhaja. Zakaj glejte, tema bo zemljo pokrivala, in noč ljudstva; nad tebój pa bo Gospod izšel, in njegova čast se bo v tebi vidila. Narodi bodo v tvoji luči hodili, in kralji v svetlobi tvojega vzhoda. Vzdigni svoje oči okoli sebe, in poglej, vsi ti so se zbrali in so k tebi prišli; tvoji sinovi bodo od deleč prišli, in tvoje hčere bodo na (tvoji) strani izrejene. Takrat boš vidil in boš poln veselja; tvoje serce se bo čudilo in razširilo, kadar se preoberne množica primorcev k tebi, in moč narodov k tebi pride. Kamele te bodo, kakor povodenj, zagernile, hitre kamele iz Madjana in Efe; vsi bodo iz Sabe prišli, ter zlatá in kadila prinesli, in hvalo Gospódovo oznanovali.

Evangelij svetega Matevža 2, 1—12.

Kadar je bil Jezus rojen v Betlehemu na Judejskem v dnevih kralja Heroda, glej! so prišli modri iz Jutrovega v Jeruzalem, rekóč: Kje je kralj Judov, ki je rojen? Zakaj vidili smo njegovo zvezdo na Jutrovem, in smo ga prišli molit. Herod kralj pa, ko je to slišal, se je prestrašil, in ves Jeruzalem ž njim. In je sklical vse vélike duhovne in pismarje ljudstva, in jih je izpraševal, kje bi imel Kristus rojen biti. Oni pa so mu rekli: V Betlehemu na Judejskem; zakaj tako je pisano po preroku: In ti Betlehem, zemlja Judova, nisi nikakor naj manjši med vojvodi Judovimi: zakaj iz tebe bo prišel vojvoda, kateri bo vladal moje ljudstvo Izrael. Tedaj je Herod modre skrivej poklical, in jih je skerbno izpraševal za čas, v katerem se jim je zvezda prikazala. In jih je poslal v Betlehem, ter je rekel: Pojdite, in skerbno poprašujte po detetu, in kadar ga najdete, pridite mi nazaj povedat, da tudi jaz grem in ga molim. In ko so bili kralja zaslišali, so šli; in glej! zvezda, katero so vidili na Jutrovem, je pred njimi šla, dokler ni prišla, in zgorej obstala, kjer je bilo dete. Kadar so pa zvezdo ugledali, so se silno obveselili. In so šli v hišo, in so našli dete z Marijo njegovo materjo, ter so (prednj) padli in ga molili (*tukej se poklekne*); in so odperli svoje zaklade, in mu darovali zlatá, kadila in mire. In ko so v spanji odgovor prejeli, ne vračevati se k Herodu, so se po drugem potu vrnili v svojo deželo.

Pervo nedéljo po razglašenji Gospódovem.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
12, 1—5.*

Bratje! prosim vas pri usmiljenji Božjem, da svoje telesa daste v živ, svet in Bogú dopadljiv dar, da bo vaša služba po pameti. In ne ravnajte se po tem svetu, ampak ponovite se s ponovljenjem svojega uma, da spoznate, kaj je dobra, dopadljiva in popolna volja Božja. Zakaj po milosti, ki mi je dana, rečem vsem, kateri so med vami: Nikár bolj modrovati, kakor se spodobi modrovati, ampak modrovati, kar je prav, kakor je Bog slehernemu podelil mero vere. Zakaj, kakor imamo v enem telesu veliko udov, vsi udje pa nimajo ravno tistega opravila; tako nas je veliko eno telo v Kristusu, slehern pa smo eden drugega udje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 2, 42—52.

Kadar je bil Jezus dvanajst let star, so šli njegovi starši v Jeruzalem po navadi praznika. In ko so dnevi pretekli, in so nazaj šli, je ostal mladenič Jezus v Jeruzalemu, in njegovi starši tega niso vedili. Menili so pa, da je pri družini, in so šli dan hodá, in so ga iskali med sorodniki in znanci. In ko ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem, in so ga iskali. In prigodilo se je, da so ga tretji dan v tempeljnu našli sedeti v sredi učenikov, ki jih je poslušal in popraševal. Vsi pa, kateri so ga slišali, so se čudili njegovemu umu in njegovim odgovorom. In ko so ga ugledali, so se zavzeli; in njegova mati mu je rekla: Sin, zakaj si nama tako storil? Glej! tvoj oče in jaz sva te z žalostjo

iskala. In jima reče: Kaj je, da sta me iskala? Nista li vedila, da moram v tem biti, kar je mojega Očeta? In ona nista umela besede, katero jima je govoril. In je ž njima šel in prišel v Nazaret, in jima je bil pokoren. In njegova mati je ohranila vse te reči v svojem sercu. In Jezus je rasel v modrosti in starosti, in v milosti pri Bogu in pri ljudeh.

Drugo nedéljo po razglašenji Gospódovem.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov 12, 6—16.

Bratje! po milosti, ktera nam ja dana, imamo razne darove: ali prerokovanje, po mcri vere; ali službo, v služnji; ali kdor uči, v učenji; kdor opominja, v opominjanji; kdor podeluje, v priprostosti; kdor je čez druge postavljen, v skerbi; kdor usmiljenje skazuje, v veselji. Ljubezen bodi brez hinavščine, sovražite hudo, deržite se dobrega. Z bratovsko ljubeznijo se med seboj ljubite. S poštovanjem pridite eden drugemu naproti. Ne bodite leni v oskerbovanji; bodite goreči v duhu; služite Gospódu; v upanji bodite veseli, v nadlógi poterpežljivi, v molitvi stanovitni; v potrebah svetim podeljajte; tuje radi sprejemajte. Dobro jim vošite, kateri vas preganjajo; blagoslovite, in nikár ne kolnite. Veselite se z veselimi, in jokajte z jokajočimi. Bodite ene misli med seboj; nikár si visokih reči ne domišljajte, ampak k nizkim se ponižajte.

Evangelij svetega Janeza 2, 1—11.

Tisti čas je bila zenitnina v Kani Galilejski, in mati Jezusova je bila tam. Bil je pa tudi Jezus povabljen in njegovi učenci na ženitnino. In ko

je vina zmanjkalo, reče mati Jezusova njemu: Vina nimajo. In Jezus ji reče: Žena! kaj je meni in tebi mar? Moja ura še ni prišla. Njegova mati reče služabnikom: Kar koli vam poreče, storite. Bilo je pa tam šest kamnatih verčev postavljenih po šegi Judovskega očiščevanja, kateri so držali po dve al tri mere. Jezus jim reče: Napolnite verče z vodo. In so jih napolnili do verha. In Jezus jim reče: Zajmite zdaj, in nesite starašinu. In so nesli. Ko je pa starašina v vino spremenjeno vodo pokusil, in ni vedil, od kod je, (služabniki pa, kateri so vodo zajemali, so vedili), pokliče starašina ženina, in mu reče: Vsak človek dá dobro vino prvič in kadar se napijejo, tadaj slabšega; ti pa si dobro vino do zdaj prihranil. Ta začetek čudežev je storil Jezus v Kani Galilejski, in je razodel svoje veličastvo; in njegovi učenci so vanj verovali.

Tretjo nedéljo po razglašenji Gospódovem.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
12, 16—21.*

Bratje! ne bodite sami pri sebi modri. Nikomur ne vračujte hudega za hudo; prizadevajte si za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred vsemi ljudmi. Ako je mogoče, kolikor je pri vas, imejte mir z vsemi ljudmi. Ne delajte si sami pravice, preljubi! ampak dajte prostor (Božji) jezi. Zakaj pisano je: Meni gre maščevanje, jaz bom povernil, reče Gospód. Temuč ako je tvoj sovražnik lačen, daj mu jesti; ako je žejin, daj mu piti. Zakaj če to storiš, mu boš žerjavico na glavo nosil. Ne daj se hudemu premagati, temuč premagaj hudo z dobrim.

Evangelij svetega Matevža 8, 1—13.

Tisti čas, kadar je Jezus z gore šel, je veliko množic za njim šlo. In glej! gobov je prišel, in ga molil, rekoč: Gospód! ako hočeš, me moreš očistiti. In Jezus je stegnil roko, in se ga je dotaknil, rekóč: Hočem, bodi očišen. In kar čist je bil od svojih gob. In Jezus mu je rekel: Glej, da nikomur ne poveš: temuč pojdi, in skaži se duhovnu, in opravi dar, kterega je Mojzes zapovedal, njim v pričevanje. Kadar je pa v Kafarnavm šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospód! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga bom ozdravil. In stotnik odgovorí in reče: Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imám vojščake pod seboj, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride; in svojemu služabniku: Stori to, in stori. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in je rekel tem, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nisem v Izraelu našel. Povem vam pa, da jih bo veliko od vzhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu; otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v vnanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgodi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

Četerto nedéljo po razglašenji Gospódovem.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
13, 8—10.*

Bratje! ne bodite nikomur nič dolžni, razun tega, da se med sebój ljubite; kdor namreč bližnjega ljubi, je postavo dopolnil. Zakaj to: Ne prešestvaj, ne ubijaj, ne govori krivega pričevanja, ne poželi, in če je kaka druga zapoved, je v teh besedah zapopadena: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. Ljubezen do bližnjega ne dela hudega. Spolnjenje postave tedaj je ljubezen.

Evangelij svetega Matevža 8, 23—27.

Tisti čas je stopil Jezus v čelnič, in njegovi učenci so šli za njim. In glej! velik vihar je vstal na morji, tako da so valovi čelnič pokrivali; on je pa spal. In njegovi učenci so k njemu pristopili, in so ga zbudili, rekóč: Gospód! otmi nas, poginjamo. In Jezus jim je rekel: Kaj ste boječi, maloverni? Tedaj je vstal, in zapovedal vetrovom in morju, in bila je velika tihóta. Ljudje pa so se čudili, rekóč: Kdo je ta, da so mu pokorni vetrovi in morje?

Peto nedéljo po razglašenji Gospódovem.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Kološanov
3, 12—17.*

Bratje! oblecite, kakor izvoljeni Božji, sveti in ljubi, preserčno usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, pohlevnost, poterpežljivost. Poterpíte eden drugega, in odpuščajte si med sebój, če imá kdo čez koga pritožbo;

kakor je Gospód vam odpustil, tudi vi! Pred vsem tem pa imejte ljubezen, ktera je vez popolnosti, in mir Kristusov naj gospoduje v vaših sercih, k kateremu ste tudi poklicani v enem telésu; in bodite hvaležni. Beséda Kristusova naj prebiva obilno med vami, z vso modrostjo; učite in opominjajte se med sebój s psalmi, s hvalnimi in duhovnimi pesmimi pojte Bogú veseli v svojih sercih. Vse, kar koli delate z besedo ali v djanji, vse storite v imenu Gospóda Jezusa Kristusa, in zahvalite Bogá in Očeta po Jezusu Kristusu Gospóda našem.

Evangelij svetega Matevža 13, 24—30.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno človeku, kateri je dobro seme usejal na svojo njivo. Kadar so pa ljudje spali, je prišel njegov sovražnik, in je prisejal ljulike med pšenico, in je preč šel. Ko je pa zelenje zrastle, in sad storilo, tedaj se je tudi ljulika prikazala. Pristopili so pa hlapci hišnega gospodarja, in so mu rekli: Gospód! ali nisi dobrega semena usejal na svojo njivo? Od kod ima tedaj ljuliko? In jim reče: Sovražen človek je to storil. Hlapci pa so mu rekli: Hočeš li, da gremo, in jo pobereмо? In reče: Nikár, da kje ljuliko pobiraje ž njo vred tudi pšenice ne porujete. Pustite oboje rasti do žetve, in ob času žetve porečem ženjam: Poberte prvič ljuliko, in jo povežite v snopke, da se sežge, pšenico pa spravite v mojo žitnico.

Šesto nedéljo po razglašenji Gospódovem.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Tesaloničanov 1, 2—10.

Bratje! hvalo dajemo vselej Bogú za vas vse, in vas imamo neprenehoma v spominu v svojih molitvah, in pomnimo djanja vaše vere, in truda, in ljubezni, in poterpežljivosti v upanji v Gospóda našega Jezusa Kristusa pred Bogom in Očetom našim; ko vemo, ljubi bratje, da je od Bogá vaše izvoljenje, ker naš evangeli ni bil le v besedi pri vas, ampak tudi v moči, in v svetem Duhu, in v veliki obilnosti, kakor veste, kakošni smo bili med vami zavoljo vas. In vi ste posnemavci naši in Gospódu postali, ker ste besedo sprejeli v velikih nadlogah z veseljem svetega Duha; tako ste podoba postali vsem vernim v Macedonii in v Ahaji. Zakaj od vas se je razglasila beseda Gospódova ne le po Macedonii in po Ahaji, ampak tudi na vse kraje je šla vaša vera, katero imate v Bogá, takó, da nam ni treba kaj govoriti. Saj sami od nas oznanujejo, kako smo bili pri vas sprejeti, in kako ste se od malikov k Bogú obernili, služiti živemu in pravemu Bogú, in čakati njegovega Sina z nebes, (kterega je od mrtvih obudil), Jezusa, kateri nas je otél prihodnje jeze.

Evangelij svetega Matevža 13, 31—35.

Tisti čas je Jezus množicam to priliko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zernu, katero je človek vzal, in na svojo njivo usejal. To je sicer naj manjši zmed vseh semen; kadar pa zraste, je večí, kakor vse zelišča, in je drevo, tako da ptice spod neba pridejo, in prebivajo na njegovih vejah.

Drugo priliko jim je govoril: Nebeško kraljestvo je podobno kvasu, ktereга je žena vzela, in vmesíla med tri polovnjake moke, da se je vse skvasilo. Vse to je Jezus množicam govoril v prilikah, in brez prilik jim ni govoril, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, ki pravi: Odperl bom v prilikah svoje usta, in bom izrekal skrito od začetka sveta.

Pervo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 9, 24—27; in 10, 1—5.

Bratje! ne veste li, da tisti, kateri v ograji tekó, vsi sicer tekó, pa le eden stavo dobí? Takó tecite, da jo dosežete! Vsak pa, kateri se na preganjanje skuša, se vsega zderži, in oni sicer, da strohljivo krono prejmejo, mi pa nestrohljivo. Jaz tedaj tako tečem, ne kakor nepremišljeno, se takó bojujem, ne kakor da bi po vetru mahal; ampak terem svoje teló, in v sužnost devam, da ko druge učim, sam ne bom zaveržen. Nočem namreč, bratje, da bi ne vedili, da so naši očetje vsi pod oblakom bili, in vsi skozi morje šli, in so bili vsi v Mojzesu kerščeni v oblaku in v morji, in so vsi eno duhovno jed jedli, in vsi eno duhovno pijačo pili, (pili so pa iz duhovne skale, ktera je za njimi hodila; skala pa je bila Kristus); ali njih več ni bilo Bogú prijetnih.

Evangelij svetega Matevža 20, 1—16.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno hišnemu gospodarju, kateri je zjutraj zgodaj šel

najemat delavcev v svoj vinograd. Kadar je pa delavcev najel po denarji na dan, jih je poslal v svoj vinograd. In ob tretji uri je ven šel, in vidil druge na tergu brez dela stati, ter jim je rekel: Pojdite tudi vi v moj vinograd, in kar bo prav, vam bom dal. In oni so šli. Spet je ven šel ob šesti in deveti uri, in je ravno takó storil. Okoli enajstih pa je ven šel, in našel druge postajati, in jim reče: Kaj stojitè tukaj brez dela vès dan? Mu reko: Ker nas ni nihče najel. Jim reče: Pojdite tudi vi v moj vinograd. Kadar se je pa večer storil, reče gospodar vinograda svojemu hišniku: Pokličí delavce, in daj jim plačilo in začni od poslednjih do prvih. Prišli so tedaj, kateri so bili okoli enajste ure najeti, in so prejeli vsak po denarji. Ko so pa tudi prvi prišli, so meníli, da bodo več prejeli; pa tudi oni so po denarji prejeli. In ko so ga prejeli, so godernjali nad hišnim gospodarjem, rekóč: Le-ti poslednji so le eno uro delali, in si jih nam enake storil, ki smo težo dneva in vročino prenašali. On pa je odgovoril in rekel enemu zmed njih: Prijatel! ne delam ti krivice: ali se nisi za denar z menoj pogodil? Vzemi kar je tvojega, in pojdi; hočem pa tudi temu poslednjemu dati, kolikor tebi. Ali mi ni pripuščeno storiti, kar hočem? Je li tvoje okó hudobno, ker sem jaz dober? Takó bodo poslednji prvi, in prvi poslednji; zakaj veliko jih je poklicanih, malo pa izvoljenih.

Drugo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 11, 13—33; in 12, 1—9.

Bratje! radi prenašate nespametne, ker ste sami pametni. Preterpите namreč, ako vas kdo sužnje stori, ako vas kdo objeda, ako vam kdo jemlje, ako se kdo povišuje, ako vas kdo v obraz bije. Po nečasti rečem, kakor da bi bili mi slabi v tej reči. V čemur si kdo kaj upa, (po nespameti govorim), si tudi jaz npam. Hebreji so, jaz tudi; Izraelci so, jaz tudi; zarod Abrahamov so, jaz tudi; služabniki Kristusovi so, (kakor manj pameteu rečem), jaz še več; sem bil v mnogih nadlogah, večkrat v ječah, v ranah čez mero, velikokrat v smertnih nevarnostih. Od Judov sem jih petkrat po štirideset, eno manj prejel. Trikrat sem bil s šibami tepen, enkrat kamnjan, trikrat se je z menój barka razbila, noč in dan sem bil v globočini morja; velikokrat na potih, v nevarnostih na vodah, v nevarnostih med razbojniki, v nevarnostih med rojaki, v nevarnostih med neverniki, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih na samoti, v nevarnoštili na morji, v nevarnostih med lažnjivimi brati; v trudu in terpežu, v mnogem čuvanji, v lakoti in žeji, v pogostnih postih, v mrazu in nagoti. Zravno tega, kar je zunanjega, imam svoje vsakdanje opravke in skerb za vse cerkve. Kdo oslabi in bi jaz ne oslabel? Kdo se pohujša, in bi mene ne peklo? Ako bi se hotel hvaliti, se bom hvalil svoje slabosti. Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri je hvaljen vekomaj, vé, da ne lažem. Namestnik kralja Areta v Damasku je Damáško mesto z varhi obdal, da bi me vjel; ali skozi okno sem bil v košu po zidu spuščен, in tako sem ubežal njegovim rokam. Ako bi se hotel hvaliti, (kar sicer nič ne pomaga), bom prišel do prikazen in razodenj Gospódovih. Vem človeka v Kristusu, kateri je bil pred štirnajst leti (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne

vem, Bog ve) zamaknjen v tretje nebó. In vem tacega človeka, da je bil (ali v telesu, ali zunaj telesa, ne vem, Bog ve), zamaknjen v raj, in je slišal skrivne besede, katerih človeku ni pripuščno govoriti. Tega se bom hvalil; sebe pa ne bom hvalil, razun svojih slabost. Zakaj, ko bi se tudi hotel hvaliti, bi ne bil nespameten, ker bi resnico govoril; zderžujem se pa, da kdo več od mene ne misli, kar na meni vidi, ali kar sliši iz mojih ust. In da se zavoljo velicega razodenja ne prevzamem, mi je dano zelo mojega mesá, služabnik satanov, da me bije. Za tega voljo sem trikrat Gospóda prosil, da bi odstopil od mene; pa mi je rekel: Dovolj ti je moja milost, ker moč se v slabosti popolnoma skaže. Rad se bom tedaj hvalil svojih slabost, da prebiva v meni moč Kristusova.

Evangelij svetega Lukeža 8. 4—15.

Tisti čas, ko se je silno velika množica sošla, in so iz mest k Jezusu hiteli, je v priliki rekel: Sejavec je šel sejati svoje seme; in ko je sejal, ga je nekaj padlo poleg pota, in je bilo pohojeno, in ptice spod neba so ga pozobale. In drugo je padlo na skalo; in kadar je pognalo, je usahnilo, ker ni imelo vlage. In drugo je padlo med ternje, in ternje, ki je ž njim vred rastlo, ga je zadušilo. In drugo je padlo v dobro zemljo; in je rastlo, in storilo stoteren sad. Kadar je to rekel, je zavpil: Kdor imá ušesa za poslušanje, naj posluša. Njegovi učenci pa so ga vprašali, kaj je ta prilika. In on jim je rekel: Vam je dano vediti skrivnosti božjega kraljestva, drugim pa v prilikah, da gledajoči ne vidijo, in poslušajoči ne umejo. Prilika pa je to: Seme je božja

beseda. Kteri so pa poleg pota, so tisti, kteri poslušajo; potlej pride hudič, in vzame besedo iz njih serca, da ne bodo verujoči zveličani. Kteri so pa na skali, so tisti, kteri, kadar slišijo, z veseljem besedo sprejmejo; in ti nimajo korenine, ker nekaj časa verujejo, in ob času skušnjave odstopijo. Ktero je pa med ternje padlo, so tisti, kteri so slišali, in gredo, in so od skerbi in bogastva in sladnost življenja zadušeni, in ne obrodé sadú. Ktero je pa v dobri zemlji, so tisti, kteri besedo slišijo in jo v dobrem in naj boljšem sercu ohranijo, in sad obrodé v poterpljenji.

Tretjo predpepelnično nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 13, 1—13.

Bratje! ko bi človeške in angelske jezike govoril, ljubezni pa bi ne imel, bi bil ko bučéč bron, ali zvonéč zvonec. In ko bi znal prerokovati, in vedil vse skrivnosti, in imel vso učenost, in ko bi imel vso vero, takó da bi goré prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nič nisem. In ko bi razdal ubogim v živež vse svoje premoženje, in ko bi svoje telo dal, da bi gorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne pomaga. Ljubezen je poterpežljiva, je dobrotljiva: ljubezen ni nevoščljiva, ne ravna napačno, se ne napihuje, ni časti lakomna, ne išče svojega, se ne da razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, veseli se pa resnice: vse preterpi, vse veruje, vse upa, vse prenese. Ljubezen nikoli ne mine, ako bodo ravno prerokvanja minule, in jeziki jenjali, in učenost prešla. Zakaj le nekoliko spoznamo, in le nekoliko prerokujemo. Kadar bo pa prišlo, kar je popolnoma, bo jenjalo, kar je nekoliko. Ko sem bil otrok, sem govoril po otročje, umel po otročje,

misлил po otročje; kar sem pa mož, sem opustil, kar je bilo otročjega. Zdaj vidimo skozi zerkalo, kakor v megli: takrat pa bomo vidili z obličja v obličje. Zdaj spoznam le nekoliko; takrat pa bom spoznal, kakor sem bil sam spoznan. Zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje; naj veči pa med temi je ljubezen.

Evangelij svetega Lukeža 18, 31—43.

Tisti čas je Jezus dvanajstere k sebi vzel, in jim je rekel: Glejte! gremo gori v Jeruzalem, in vse se bo dopolnilo, kar je pisano od Sinú človekovega po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom, in bo zasramovan, in bičan in zapljevan; in potem, ko ga bodo bičali, ga bodo umorili; in tretji dan bo (od mertvih) vstal. In oni tega niso razumeli, in ta beseda jim je bila skrita, in niso razumeli, kar je bilo rečeno. Prigodilo se je pa, ko se je Jerihuntu približal, je neki slepec sedel poleg pota, in je vbógajme prosil. In ko je slišal množico memo iti, je vprašal, kaj bi to bilo. Povedali so mu pa, da Jezus iz Nazareta memo gre. In je vpil rekóč: Jezus, sin Davidov! usmili se me. In spredej gredóci so ga svarili, da naj molčí. On pa je še bolj vpil: Sin Davidov, usmili se me! Jezus pa je obstál, in ga je rekel k sebi pripeljati. In kadar se je približal, ga je vprašal, rekóč: Kaj hočeš, da ti storim? On pa je rekel: Gospód, da vidim. In Jezus mu je rekel: „Spreglej, tvoja vera ti je pomagala.“ In zdajci je spregledal, ter je za njim šel in Boga častil. In vse ljudstvo, ko je to vidilo, je Bogú hvalu dajalo.

Pepelnično sredo.

Berilo iz Joela preroka 2, 12—19.

To reče Gospód: Spreobrnite se k meni iz vsega svojega serca, s postom, z jokom, in žalovanjem. In pretergajte svoje serca, ne pa svojih oblačil, in spreobrnite se k Gospódu svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milostiv, poterpežljiv in velikega usmiljenja, in zvišan nad hudobo. Kdo ve, če se ne bo obernil in prizanesel, in spet dal blagoslov, (da bote mogli prinesti) jedni in pitni dar Gospódu svojemu Bogú? Trobite s trobento na Sionu, napovejte post, pokličite zbor, zberite ljudstvo, očiščujte zbor, zberite stare, pripeljite otroke in sesajoče; naj gre ženin iz svojega hrama, in nevesta iz svoje postelje. Med vratmi in oltarjem naj plakajo duhovni, služabniki Gospódu, in rečejo: Zanesi, Gospód, zanesi svojemu ljudstvu, in ne daj svojega dela v zasmehovanje, da bi nad njimi neverniki gospodovali. Zakáj bi se med narodi reklo: Kje je njih Bog? Tedaj se bo Gospód za svojo deželo vnel in bo svojemu ljudstvu zanesel. In Gospód je odgovoril, ter rekel svojemu ljudstvu: Glejte, jaz vam bom poslal žita, vina in olja, in bote nasiteni ž njim; in vas ne bom več dajal nevernikom v sramoto, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Matevža 6, 16—21.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar se postite, se ne delajte žalostnih, kakor hinavci; gerdijo namreč svoje obraze, da bi ljudje vidili, da se postijo. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar se postiš, pomaži svojo glavo, in umij svoj obraz, da ne bodo ljudje vidili, da se postiš, ampak tvoj Oče, kateri je na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil. Ne spravlajte

si zakladov na zemlji, kjer jih rija in molj končá, in kjer jih tatje izkopljejo in ukradejo. Temuč zbirajte si zaklade v nebesih, kjer jih ne končá ne rija ne molj, in kjer jih tatje ne izkopljejo in ne ukradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam je tudi tvoje serce.

V četertek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 38, 1—6.

Tisti čas je Ezekija za smert zbolel, in pride k njemu prerok Izaija, Amozov sin, ter mu reče: To govori Gospód: Oskerbi svojo hišo, zakaj umerl boš, in ne več živel! — In Ezekija oberne svoj obraz v steno, in moli k Gospódu, ter reče: Prosim, Gospód! spomni se vsaj, kako sem hodil pred tebój, v resnici in s prav dobrim srcem, in sem delal, kar je dobro v tvojih očeh. In Ezekija britko joka. Tedaj je Gospód Izaiju govoril rekoč: Pojdi, in reci Ezekiju: To govori Gospód, Bog tvojega očeta Davida: Slišal sem tvojo molitev, in vidil tvoje solze; glej, pridal bom tvojemu življenju petnajst let, in otel iz roke Asirskega kralja tebe in to mesto, in ga bom varoval, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Matevža 8, 5—13.

Tisti čas, kadar je Jezus v Kafarnavm šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži doma mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus mu je rekel: Jaz bom prišel in ga ozdravil. In stotnik odgovori in reče: Gospód! nisem vreden, da greš pod mojo streho; temuč reci le besedo in moj hlapec bo ozdravljen. Zakaj tudi jaz sem človek, ki sem pod oblastjo, in imam vojščake

pod sebój, in rečem temu: Idi, in gre; in unemu: Pridi, in pride: in svojemu služabniku: Stóri to, in storí. Ko je pa Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, kateri so za njim šli: Resnično vam povem, tolike vere nisem v Izraelu našel! Povem vam pa, da jih bo veliko od izhoda in zahoda prišlo, in bodo sedeli pri mizi z Abrahamom in Izakom in Jakopom v nebeškem kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v vnajno temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgôdi! in hlapec je bil ozdravljen tisto uro.

V petek po pepelnici.

Berilo iz Izaija preroka 58, 1—9.

To reče Gospód Bog: Vpij, ne jenjaj; kakor trobenta povzdiguuj svoj glas, in oznanuj mojemu ljudstvu njegove hudobije, in hiši Jakópovi njene grehe. Od dne do dne me iščejo, in hočejo znati moje pota; kakor ljudstvo, katero dela pravico, in zapoved svojega Boga ni zapustilo, iščejo pri meni pravičnih postáv, in se hočejo Bogú približati. Zakaj smo se postili, in nisi pogledal; ponižali svoje duše, in ti ni bilo mar? Glejte! v dan svojega posta delate pó svoji glavi, in stiskate vse svoje dolžnike. Glejte! v pravadah in prepirih se postite, in bijete s pestjo neusmiljeno. Ne postite se, kakor do zdaj, da bi se slišalo na visokem vaše vpitje. Je mar to post, ktereга sem si izvolil, da človek čez dan svoj život tare, da svojo glavo obeša, na ostrem in v pepelu leží? Boš li to imenoval post, in Gospódu prijeten dan? Ali ni bolj to post, ktereга sem si izvolil: Reši krivično zvezane; razveži bremena, ktere težé; izpusti poterte, in raztri vsako butaro. Lomi lačnemu svoj kruh, in vodi

uboge in ubežne v svojo hišo: kadar nagega vidiš, ga pokrij, in ne zaničuj svojega mesa. Tedáj bo, kakor zarja, tvoja luč zasvetila, in kmali bo prišlo tvoje zdravje; tvoja pravica pojde pred teboj, in Gospódova čast te bo obdala. Takrat boš klical, in Gospód bo uslišal; vpil boš, in poreče: „Vidiš, tukaj sem; ker sem usmiljen, Gospód tvoj Bog.“

Evangelij svetega Matevža 5, 43—48, in 6, 1—6

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Slišali ste, da je rečeno: Ljubi svojega bližnjega, in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam povem: „Ljubite svoje sovražnike; dobro jim storite, kateri vas sovražijo, in molite zanje, kateri vas preganjajo in obrekujejo; da bote otroci svojega Očeta, ki je v nebesih, kateri daje svojemu solncu sijati na dobre in hudobne, in daje deževati na pravične in krivične. Zakáj, ako tiste ljubite, kateri vas ljubijo, kakošno plačilo bote imeli? Ali ne delajo tega tudi cestninarji? In ako pozdravljate le svoje brate, kaj storite več? Ali ne delajo tega tudi malikovavči? Bodite tedaj popolnoma, kakor je vaš Oče nebeški popolnoma. Glejte, da svojih dobrih del ne delate pred ljudmi, da bi vas vidili; sicer ne bote imeli plačila pri svojem Očetu, kateri je v nebesih. Kadar tedaj vbogajme daješ, ne trobi pred seboj, kakor hinavci delajo po shodnicah in po terjih, da bi jih ljudje hvalili. Resnično vam povem, prejeli so svoje plačilo. Kadar pa vbogajme daješ, naj ne ve tvoja levica, kaj dela tvoja desnica; da bo tvoja miloščina na skrivnem, in

tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil. In kadar molite, ne bodite, kakor hinavci, kateri radi v shodnicah in na voglih potov stojé in molijo, da bi jih ljudje vidili. Resnično, povem vam, prejeli so svoje plačilo. Ti pa, kadar moliš, pojdi v svoj hram, zapri duri, in moli svojega Očeta na skrivnem; in tvoj Oče, kateri na skrivnem vidi, ti bo povernil.

V soboto po pepelníci.

Berilo iz Izaija preroka 58, 9—14.

To reče Gospód Bog: Ako veržeš železje od sebe, in jenjaš iztegovati svoj perst, in govoriti, kar je krivično: ako izliješ pred lačnim svoje serce, in stiskanega nasitiš; ti bo v temi luč zasvetila, in tvoja tema bo kakor poldan. In Gospód ti bo pokoj dal vselej, in bo tvojo dušo s svetlobo napolnil; bo tvoje kosti okrepčal, ter boš kakor namočén vert, in kakor tekóč studenec, kteremu vode ne zmanjka. In po tebi bo sozidano, kar je veliko let pusto ležalo; boš podloge rodovini in rodovini uterdil, in boš imenovan zagrajavec verzél in preméneč stez v prebivališča. Ako odverneš od sobote svojo nogó, da né izpolniš svoje volje moj sveti dan, imenuješ soboto zaželen in Gospódu posvečen častitljiv dan; ako jo posvečuješ, da ne hodiš po svojih željah, in ne izpolniš svoje volje, da bi (hudo) govoril: potlej se boš v Gospódu veselil, te bom povišal čez vse visokosti na zemlji, in ti dal uživati del Jakopa, očeta tvojega, zakaj Gospodove usta so govorile.

Evangelij svetega Marka 6, 47—56.

Tisti čas, kadar se je bil večer storil, je bil čeln na sredi morja, in Jezus sam na suhem. In je vidil svoje učence truditi se z veslanjem, (bil je namreč veter nasproti). In okoli četrte straže noči je prišel k njim gredóč po morji, in je hotel memo njih iti. Oní pa, ko so ga vidili hoditi po morji, so menili, da je prikazen, in so zavpili. Zakáj vsi so ga vidili, in so se prestrašili. In berž jih je ogovoril in jim je rekel: **Zaupajte!** jaz sem; nikár se ne bojte. In stopil je v čeln k njim, in veter je nehal. In še bolj so stermeli. Niso namreč umeli od kruhov; zakáj njih serce je bilo oslepljeno. In so se prepeljali, in so prišli na Genezareško, in so v kraj vstavili. In, ko so iz čelna stopili, so ga precej spoznali. In so obtekali vso tisto stran, in so začeli bolne na posteljah donášati, kjer so slišali, da je on. In kamor koli je šel, v vasí in v terge, ali v mesta, so bolnike na ulice pokladali, in so ga prosili, da naj se vsaj roba njegovega oblačila dotaknejo; in kolikor se jih ga je dotaknilo, so bili ozdravljeni.

Pepelnično ali prvo nedéljo v postu.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
6, 1—10.*

Bratje! opominjamo vas, da milosti od Bogá nepri doma ne prejmete. Govorí namreč: Ob prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveličanja sem ti pomagal. Glejte, zdaj je prijetni čas; glejte, zdaj je dan zveličanja!

Nikomur ne dajajmo pohujšanja, da se naša služba ne zaničuje; ampak v vseh rečeh se skažimo Božje služabnike v velikem poterpljenji, v nadlogah, v potrebah, v stiskah, v ranah, v ječah, v puntih, v trudih, v čuvanju, v postih, v čistosti, v znanji, v prizanašanji, v prijaznosti, v svetem Duhu, v ljubezni brez hinavščine, v besedi resnice, v moči Božji, z orožjem pravice na desni in na levi, pri časti in nečasti, pri nepoštenji in dobrem imenu, kakor zapeljivci, pa vender resnični, kakor neznani, pa vender znani, kakor umirajoči, in glejte, živimo, kakor stepeni, pa vender ne umorjeni, kakor žalostni, vender pa vselej veseli, kakor ubogi, pa vender jih veliko obogatimo, kakor da bi nič ne imeli, in vender vse posedemo.

Evangelij svetega Matevža 4, 1—11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v puščavo peljan, da bi bil od hudiča skušan. In ko se je štirideset dni in stirdeset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k njemu stopil in rekel: Ako si Sin Božji, reci, da naj bodo ti kamni kruh. On je pa odgovoril in rekel: Pisano je: Človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ktera pride iz ust božjih. Tedaj ga vzame hudič seboj v sveto mesto in ga postavi na verh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, spusti se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje s svojo nogo ob kamen ne zadeneš. Jezus mu je rekel: Spet je pisano: Ne skušaj Gospóda svojega Boga. Spet ga hudič vzame seboj na silno visoko goro, in mu pokaže vse kraljestva svetá in njih veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš.

Tedáj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospóda svojega Bogá moli, in njemu samemu služi. Tedaj ga je hudič popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli.

V pondeljek po I. nedélji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 34, 11—16.

To reče Gospód Bog: Glejte, jaz sam bom poiskal svoje ovce, in jih obiskal. Kakor obisče pastír svojo čedo, kadar je v sredi svojih razkropljenih ovác: tako bom obiskal svoje ovce, in jih rešil od vseh strani, kamor so se razgubile oblačni in temni dan. Izpeljal jih bom zmed ljudstev, in iz dežel jih zbral in jih pripeljal v njih deželo, in jih pasel na izraelskih gorah pri potokih in na vseh selih dežele. Na naj boljših pašah ji bom pasel, na visocih gorah izraelskih bodo njih spašniki. Tam bodo počivale po zelenih tratah, in po tólstih pašah se bodo pasle v izraelskih gorah. Jaz bom pasel svoje ovce, in jaz jih bom počivat vodil, reče Gospód Bog. Zgubljeno bom poiskal, zbegano zavernil, ranjeno obvezal, slabo pokrepčal, debelo in močno varoval, in jih pasel po pravici, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Matevža 25, 31—46.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Kadar pride Sin človekov v svojem veličastvu, in vsi angeli ž njim, takrat bo sedel na sedežu svojega veličastva. In zbrali se bodo pred njim vsi narodi, in jih bo ločil, kakor pastír loči ovce od kozlov. In bo ovce postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Takrat poreče kralj tistim, kateri bodo na njegovi desnici: Pridite, blagodarjeni mojega Očeta! posedite kraljestvo, katero

vam je pripravljeno od začetka svetá! Zakaj lačen sem bil, in ste mi dali jesti; žejin sem bil, in ste mi dali piti; tujec sem bil, in ste me pod streho vzeli; nag sem bil, in ste me oblekli; bolán sem bil, in ste me obiskali; v ječi sem bil, in ste k meni prišli. Tedaj mu bodo pravični odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te vidili lačnega, in smo te nasitili? ali žejnega, in smo te nopojili? Kdaj smo te pa vidili tujega, in smo te pod streho vzeli? ali nagega, in smo te oblekli? Ali kdaj smo te vidili bolnega, ali v ječi, in smo k tebi prišli? In kralj bo odgovoril in jim rekel: Resnično vam povem, kar ste storili kteremu teh mojih naj manjših bratov, ste meni storili! Potlej poreče tudi tistim, kateri bodo na levisi: Poberite se pred mene, prekleti! v večni ogenj, kateri je pripravljen hudiču in njegovim angelom! Zakaj lačen sem bil, pa mi niste dali jesti; žejin sem bil, pa mi niste dali piti; tuj sem bil, pa me niste pod streho vzeli; nag sem bil, pa me niste oblekli; bolán in v ječi, pa me niste obiskali. Tedaj mu bodo tudi oni odgovorili, rekóč: Gospód! kdaj smo te vidili lačnega, ali žejnega, ali tujega, ali nagega, ali bolnega, ali v ječi, pa ti nismo postregli? Takrat jim bo odgovoril, rekóč: Resnično vam povem, kar niste storili kteremu teh naj manjših, tudi meni niste storili. In ti pojdejo v večno terpljenje; pravični pa v večno življenje.

V torek po I. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 55, 1—6.

Tiste dni je govoril Izaija prerok, rekoč: Išcite Gospóda, dokler se more najti; kličite k njemu, dokler je blizo. Naj zapusti hudobni svoj pot, in krivični svoje naklepe, in naj se verne k Gospódu, in se ga bo usmilil, in k našemu Bogu, ker je velicega usmiljenja. Zakaj moje misli niso vaše misli, tudi vaše pota niso moje pota, reče Gospód; ampak kolikor je nebó višji od zemlje, toliko višji so moje pota od vaših pot, in moje misli od vaših misel. In kakor pada dež in sneg od neba, in se več gor ne verne, ampak napojí zemljo, in jo namoči, in stori, da rodi, in dá seme sejavcu, in kruh jedcu: takó bo moja beseda, ktera pride iz mojih ust; ne bo se vernila prazna k meni, ampak bo storíla, kar koli hočem, in bo teknila v to, za kar jo pošljem, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Matevža 21, 10—17.

Tisti čas, kadar je Jezus v Jeruzalem šel, je bilo vse mesto po koncu, rekóč: Kdo je ta? Množice pa so rekle: Ta je Jezus prerok iz Nazareta na Galilejskem. In Jezus je šel v tempelj Božji, in je izgnal vse, kateri so v tempeljnu prodajali in kupovali, in je zvernil mize menjavcem, in stole tistim, kateri so golobe prodajali. In jim je rekel: Pisano je: Moja hiša se hiša molitve imenuje, vi pa ste jo storili jamo razbojnikov. In pristopili so k njemu v tempeljnu slepi in kruljevi, in jih je ozdravil. Ko so pa veliki duhovni in pismarji vidili čudeže, ktere je delal, in otroke, kateri so v tempeljnu vpili, rekóč: Hozana sinu

Davidovemu! so se razjezili, in so mu rekli: Ali slišiš, kaj ti pravijo? Jezus pa jim reče: Kaj pa da; ali niste nikoli brali: Iz ust otrok in sesajočih si si hvalo napravil? In jih je popustil, in je šel iz mesta v Betanijo, in je tam ostal.

V sredo po I. nedelji ali kvaterno sredo v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 19, 3—8.

Tiste dni pride Elija v Berzabejo Judovo, in pusti tam svojega hlapca, in gre v puščavo en dan hodá. In kadar tje pride in sede pod brin, si želi umreti, in reče: Dosti mi je, Gospód! vzemi mojo dušo; ker nisem boljši, kakor moji očetje. In se vleže in zaspí v senci brina. In glej! angel Gospódov se ga dotakne, in mu reče: Vstani in jej! In se je ozeryl, in glej, pri njegovi glavi je pod pepelom pečen kruh in posoda vode. Tedaj jé in pije, in spet zaspí. In angel Gospódov se pet verne, in se ga dotakne, ter mu reče: Vstani, jej; zakaj še dolg pot imaš pred seboj. Ko je vstal, jé in pije, in v moči te jedi hodi štirideset dni in štirideset noči do Horeba, Božje gore.

Evangelij svetega Matevža 12, 38—50.

Tisti čas so eni zmed pismoukov in farizejev Jezusu odgovorili rekóč: Učenik! znamenje bi radi od tebe vidili. On je odgovoril in jim rekel: Hudoben in prešesten rod znamenja išče! Pa znamenje se mu ne bo dalo, razun znamenja Jona preroka. Zakaj, kakor je bil Jona v trebuhu morskega soma tri dni in tri noči; ravno tako bo Sin človekov v sercu zemlje tri dni in tri noči. Možje Ninivljani bodo vstali ob sodbi s tem rodом, in ga bodo obsodili, ker so pokoro delali na ozna-

novanje Jonovo; in glej! več kakor Jona je tukaj. Kraljica od juga bo vstala ob sodbi s tem rodом, in ga bo obsodila, ker je prišla od pokrajin zemlje poslušat Salomonove modrosti; in glej! več kakor Salomon je tukaj. Kadar je pa nečisti duh izšel iz človeka, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ga ne najde. Tedaj pravi: Vernil se bom v svojo hišo, iz ktere sem šel. In kadar pride, jo najde prazno, pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših, kakor on, in gredo vanjo in ondi prebivajo, in poslednja tega človeka je hujši, kakor prva. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом. Dokler je pa še množicam govoril, glej! so njegova mati in njegovi bratje zunej stali, in so želeli ž njim govoriti. Rekel mu je pa nekdo: Glej! tvoja mati in tvoj bratje stojé zunej, in te iščejo. On pa je tistemu, kateri mu je bil to povedal, odgovoril in rekel: Kdo je moja mati, in kdo so moji bratje? In je svojo roko stegnil na svoje učence, rekóč: Glejte — moja mati in moji bratje. Zakaj kdorkoli storí voljo mojega Očeta, kateri je v nebesih, tisti je moj brat, in sestra, in mati.

V četertek po I. nedélji v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 1—9.

Tiste dni mi je govoril Gospod, rekóč: Zakaj imate med seboj v deželi izraelski to priliko za pregovor, rekóč: Očetje so jedli kisel grozd, in otroci imajo skomino v zobeh? Kakor resnično jaz živim, reče Gospód Bog, več ne bo ta prilika pregovor na Izraelskem. Glej, vse

duše so moje; kakor je očetova duša, tako je tudi sinova duša moja; duša, ktera greši, tista bo umerla. Kdor je pravičen, in prav in po pravici dela, in ne je na gorah, in svojih očí ne vzdiguje v malike hiše Izraelove; ne oskruni žene svojega bližnjega, in ne gre k ženi o mesečnem času; in nikogar ne žali, zastavo dolžniku nazáj da, ničesar po sili ne vzame; svojega kruha lačnemu podeljuje, in nagega oblači; na obrest ne posojuje, in več ne jemlje; svojo roko odvráča od krivice, in pravično sodbo dela med človekom in človekom; po mojih zapovedih hodi, in moje povelja ohrani, da dela po resnici: on je pravičen, in bo gotovo živel, reče Gospód vsega-mogočni.

Evangelij svetega Matevža 15, 21—28.

Tisti čas je Jezus šel, in se je uganil v kraje Tira in Sidona. In glej! Kananejska žena je prišla iz tistih krajev, in je vpila za njim, rekóč: Usmili se me, Gospód, sin Davidov! moja hči veliko terpi od hudíča. On pa ji ni besede odgovoril. In njegovi učenci so pristopili, in ga prosili, rekóč: Odpravi jo, ker za nami vpije. On pa je odgovoril in rekel: Nisem poslán, kakor le k zgubljenim ovcam Izraelove hiše. Ona pa je prišla, in ga je molila, rekóč: Gospód! pomagaj mi! On pa je odgovoril in rekel: Ni prav jemati kruha otrokom, in ga psom metati. Ona pa je rekla: Kaj pa da, Gospód! saj psički jedó tudi drobtine, ktere padajo od mize njih gospódov. Tedaj je Jezus odgovoril, in je rekel: O žena! velika je tvoja vera. Zgodi se ti, kakor hočeš. In njena hči je bila ozdravljena od tiste ure.

V petek po I. nedélji ali kvaterni petek v postu.

Berilo iz Ecehiela preroka 18, 20—28.

To reče Gospód Bog: Duša, ktera je grešila, tista bo umerla; sin ne bo nosil hudobije očetove, in oče ne bo nosil hudobije sinove. Pravica pravičnega bo nad njim, in krivica krivičnega bo nad njim. Ako pa pravični pokoro storí za vse grehe, ktere je storil, in dopolni vse moje zapovedi, in dela prav in po pravici; bo gotovo živel, in ne bo umerl. Nobene njegovih hudobij, ktere je storil, ne bom pomnil; zavoljo svoje pravice, ktero je delal, bo živel. Hočem li smert hudobnega, pravi Gospód Bog, in ne veliko bolj, da se spreoberne od svojih hudih del in živí? Če pa pravični odstopi od svoje pravice in dela hudobijo po vseh gnjusobah, ktere je hudobni vaju delati, bo mar živel? Nobeno njegovih pravičnih del, ktere je bil storil, se ne bo pomnilo, zavoljo nezvestobe, ktere je kriv, in zavoljo njegove pregrehe, ktero je storil, zavoljo teh bo umerl. Pa pravite: Ni pravična Gospódova pot! Poslušajte tedaj, hiša Izraelova: Ali moja pot ni pravična, in niso li vaše pota hudobne? Zakaj, kadar se verne pravični od svoje pravice, in storí hudobijo, bo umerl v tem; v krivici, ktero je delal, bo umerl. In kadar se verne hudobni od svoje hudobije, ktero je delal, ter^š dela prav in pravično, bo svojo dušo pri življenji ohranil. Ker je namreč premislil, in zapustil vse svoje hude dela, ktere je delal, bo gotovo živel, in ne bo umerl, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Janeza 5, 1—15.

Tisti čas je bil Judovski praznik, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. Je pa v Jeruzalemu ovčja kopel, ktera se po hebrejsko Betzajda

imenuje, in je imela pet lop. V teh je ležala velika množica bolnih, slepih, kruljevih, suhodnih, kateri so čakali pljivkanja vode. Zakaj angel Gospodov je ob časih prišel v kopel, in voda je pljivkala. In kdor je po pljivkanji vode prvi v kopel stopil, je ozdravel, katero bolezen koli je imel. Bil je pa neki človek tam, kateri je bil osem in trideset let bolán. Kadar je Jezus tega vidil ležati, in je vedil, da je že veliko časa tak, mu reče: Hočeš li ozdravljen biti? Bolník mu je odgovoril: Gospód! nimam človeka, da bi me, kadar se voda skalí, v kopel djal; zakaj preden jaz pridem, drugi pred menój vanjo stopi. Jezus mu reče: Vstani, zadeni svojo posteljo, in hôdi: In tisti človek je zdajci ozdravel, ter je vzel svojo posteljo, in je hodil. Tisti dan pa je bilo sobóta. Judje so tedaj ozdravljenemu rekli: Sobóta je, ne smeš svoje postelje nositi. Jim je odgovoril: Kteri me je ozdravil, mi je rekel: Zadeni svojo posteljo in hôdi! Tedaj so ga vprašali: Kdo je tisti človek, kateri je rekel: Zadeni svojo posteljo in hôdi? On pa, kateri je bil ozdravljen, ni vedil, kdo je. Zakaj Jezus se je bil umaknil množici, ki je tam bila. Potlej ga je Jezus v tempeljnu našel, in mu je rekel: Glej, ozdravljen si; nikár več ne greši, da se ti kaj hujšega ne zgodí! Tisti človek je šel, in je Judom povedal, da je Jezus, kateri ga je ozdravil.

V soboto po I. nedélji ali kvaterno soboto v postu.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Tesaloničanov 5, 14—23.

Prosimo vas, bratje! svarite nepokojne, oveseljajte maloserčne, pomagajte slabim, bodite poterpežljivi z vsemi. Glejte, da ne bo kdo komu hudega za hudo vračeval; ampak vselej se deržite tega, kar je dobro, eden do drugega in do vseh. Vselej bodite veseli; neprenehoma molite. V vseh rečeh se zahvalite; zakaj to je volja Božja v Kristusu Jezusu do vas vseh. Duha ne ugasujte; prerokovanja ne zaničujte. Vse pa skusite; kar je dobro, deržite. Vse sence hudega se zderžite. Sam Bog mirú pa naj vas posveti v vseh rečeh, da se ves vaš duh in duša in teló brez graje ohrani v prihod Gospoda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus sebój Petra in Jakopa in Janeza njegovega brata, in jih pelje same na visoko goro. In se je spremenil pred njimi; in njegov obraz se je svetil, kakor solnce, njegove oblačila pa so bile bele, ko sneg. In glej! prikazala sta se jim Mojzes in Elija, in sta ž njim govorila. Peter pa je spregovoril in je rekel Jezusu: Gospód! dobro nam je tukaj biti; ako hočeš, naredimo tukaj tri šotore, tebi enega, Mojzesu enega, in Eliju enega. Ko je še govoril, glej! jih je svetel oblák obsenčil; in glej! glas iz oblaka, rekóč: „Tá je moj ljubi Šin, nad katerim imám dopadajenje; njega poslušajte!“ In kadar so učenci slišali, so na

svoj obraz padli, in so se silno bali. In Jezus je pristopil, in se jih je dotaknil, in jim je rekel: Vstanite in nikar se ne bojte! Kadar so pa svoje oči vzdignili, niso nikogar vidili, kakor Jezusa samega. In ko so z gore šli, jim je Jezus zapovedal, rekóč: Nikomur ne pravite te prikazni, dokler Sin človekov od mertvih ne vstane.

Drugo ali kvaterno nedéljo v postu.

Berilo iz 1. lista s. Parla apósteljna do Tesaloničanov 4, 1—7.

Bratje! prosimo vas in opominjamo v Gospodu Jezusu, da, kakor ste od nas prejeli, kako vam gre živeti, in Bogú dopasti, tako tudi živite, da ste čedalje bogateji. Sej veste, kakošne zapovedi sem vam dal v Gospódu Jezusu. To namreč je volja Božja, vaše posvečenje, da se zderžite kurbanja, da izmed vas vsak vé svoje teló ohraniti v svetosti in časti, ne po gnanji poženja, kakor neverniki, kateri Bogá ne poznajo; in da kdo predeleč ne stopa, in svojega brata v nobeni reči ne goljufa; ker Gospód je maščevavec vsega tega, kakor smo vam préd povedali in pričali. Zakaj Bog nas ni poklical k nečistosti, ampak k svetosti, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 17, 1—9.

Tisti čas vzame Jezus sebój itd. (kakor včeraj str. 49).

V pondéljek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 9, 17—19.

Tiste dni je molil Daniel k Gospódu, rekóč: Gospód, náš Bog, kateri si izpeljal svoje ljudstvo z mogočno roko iz Egiptovske dežele, in si si ime storil do današnjega dne, grešili smo, krivico smo storili, Gospód, zoper vso tvojo pravico! Odverne naj se, prosim, tvoja jeza in tvoj serd od Jeruzalema, tvojega mesta, in od tvoje svete gore. Zakaj zavoljo naših grehov in krivic naših očetov je Jeruzalem in tvoje ljudstvo v zasmehovanje pri vseh, kateri so okoli nás. Usliši torej, náš Bog! zdaj molitev svojega hlapca in njegove prošnje; in poglej milostivo na svoje svetišče, katero je zapuščeno. Zavoljo samega sebe, moj Bog! nagni svoje uho, in poslušaj; odpri svoje oči, in poglej na naše razdjanje, in mesto, nad katerim se kliče tvoje ime. Ne zavoljo svoje pravice namreč, ampak zavoljo tvojega velikega usmiljenja darujemo svoje prošnje pred tvojim obličjem. Usliši, Gospód! bodi milostiv, Gospód! poglej In stori! Zavoljo samega sebe ne odlašaj, moj Bog! sej se tvoje ime kliče nad mestom in ljudstvom tvojim, Gospód náš Bog.

Evangelij svetega Janeza 8, 21—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Jaz grem, in me bote iskali, in bote v svojem grehu umerli. Kamor jaz grem, vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli: Ali bo morde sam sebe umoril, ker pravi: Kamor jaz grem, vi ne morete priti? In jim je rekel: Vi ste od zdolaj, jaz sem od zgoraj; vi ste od tega sveta, jaz nisem od tega sveta. Torej sem vam rekel, da bote umerli v svojih grehih; zakaj, ako ne verujete, da sem jaz, bote umerli

v svojem grehu. Tedaj so mu rekli: Kdo si ti? Jezus jim je rekel: Začetek, kateri tudi z vami govom Veliko irim. am od vas govoriti in soditi; ali kateri me je poslal, je resničen; in kar sem jaz od njega slišal, to govorim na svetu. In oní niso umeli, da je rekel, da je Bog njegov Oče. Jezus jim je tedaj rekel: Kadar bote Sinú človekovega povišali, takrat bote spoznali, da sem jaz, in da sam od sebe nič ne delam, ampak kakor me je Oče učil, to govorim. In kateri me je poslal, je z menoj, in me ni samega pustil; zakaj jaz vselej to delam, kar je njemu dopadljivo.

V torek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 8—16.

Tiste dni je govoril Gospód Eliju Tezbičanu, rekoč: Vstani, in idi v Sarepto Sidonsko, in ostani tam; zakaj tam sem ženi vdovi zapovedal, da naj te redí. Vstane, in gre v Sarepto. In kadar pride k mestnim vratom, zagleda vdovo, ktera derva pobira; in jo pokliče, in ji reče: Daj mi malo vode v posodi, da pijem. In kadar gre, da bi prinesla, vpije za njo, rekoč: Prinesi mi tudi grižljeje kruha v svoji roki! Ona odgovori: Kakor resnično živi Gospód tvoj Bog, nimam kruha, ampak le toliko moke v posodi, kar se je s pestjo zagrabi, in malo olja v verču. Glej, ravno pobiram dvojé polen, da grem, in kaj naredim sebi in svojem sinu, da jeva, preden umerjeva. In Elija ji reče; Nikár se ne boj, ampak idi, in naredi, kakor si rekla; vendar naj poprej speci meni iz te močice hlebček pod pepelom, in mi ga prinesi, sebi pa in svojemu sinu boš potlej naredila. To pa govori Gospód, Bog Izraelov; „Moka v posodi ne bo pošla, in olja v verču ne bo zmanjkalo, do dne, ko bo Gospód

dež poslal na zemljo.“ Ona gre, in stori po besedi Elijevi; in je jedel on in ona in njena družina. In od tistega dneva moka v posodi ni pošla, in v verču olja ni zmanjkalo, po besedi, katero je bil Gospód rekel po Eliji.

Evangelij svetega Matevža 23, 1—12.

Tisti čas je Jezus govoril ljudstvu, in svojim učencem, rekoč: „Na stolu Mojzesovem sedé pismarji in farizeji. Vse tedaj, kar koli vam rekó, spolnujte in storite; po njih delih pa nikár ne delajte, ker pravijo, pa ne storé. Navezujejo namreč težke bremena, ki jih ni moč nositi, in nakladajo ljudem na rame, pa jih sami s perstom nočejo ganiti. Vse svoje dela pa storé, da jih ljudje vidiijo; delajo si namreč širji listke, in veči robove v krilu. In imajo radi perve mesta pri večerjah, in perve sedeže v shodnicah, in pozdravljanja na terjih, in da jim ljudje pravijo: učenik! Vi pa se ne pustite učeníkov imenovati; zakaj eden je vaš učenik, vi vsi pa ste bratje. In nikogar ne imenujte na zemlji svojega očeta; zakaj eden je vaš Oče, ki je v nebesih. Ne imenujte se učeníkov, zakaj eden je vaš učenik Kristus. Kteri je naj večí med vami, bodi vaš služabnik. Kdor se pa povišuje, bo ponižan; in kdor se ponižuje, bo povišan.

V sredo po 2. nedélji v postu.

Berilo iz bukev Esterinih 13, 8—11, in 15—17.

Tiste dni je Mardohej molil k Gospódu rekoč: Gospód Bog, vsegamogočni kralj! pod tvojo oblastjo je

vse, in ni ga, kateri bi se mogel ustaviti tvoji volji, če si sklenil Izraelce rešiti. Ti si stvaril nebó in zemljo, in kar koli se pod nebom najde. Vseh Gospód si, in ni ga, kateri bi se ustavil tvojemu veličastvu. In zdaj, Gospód, kralj kraljev, Bog Abrahamov! usmili se svojega ljudstva, ker nas hočejo naši sovražniki pogubiti, in tvoj del dokončati. Nikár ne zaničuj svojega dela, ktereга si si iz Egipta rešil; temuč usliši našo prošnjo, in bodi milostiv svojemu ljudstvu, katero je tvoj del in tvoj odloček; in preoberni našo žalost v veselje, da bomo ziveli in hvalili, Gospód, tvoje ime, in ne zapri jim ust, kateri ti hvalo pojó, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 20, 17—28.

Tisti čas je Jezus šel gori v Jeruzalem, in je vzel dvanajstere učence posebej k sebi, in jim je rekel: Glejte, gremo gori v Jeruzalem, in Sin človekov bo izdan velikim duhovnom in pismarjem, in ga bodo obsodili k smerti; in ga bodo izdali nevernikom zaničevati, bičati in križati, in tretji dan bo (od smerti) vstal. Takrat je pristopila k njemu mati Čebedejevih sinov s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, naj sedita ta moja sina, eden na tvoji desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vésta, kaj prosita! Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno po mojem Očetu. In uni deseteri, ko so

to slišali, so bili nevoljni nad bratoma. Jezus jih je pa k sebi poklical, in je rekel: Veste, da poglavarji narodov gospodujejo čez nje, in kateri so vekši, jih imajo v oblasti. Med vami pa ne bodi tako: temuč, kateri hoče med vami veči biti, naj bo vaš služabnik. In kateri hoče med vami prvi biti, naj bo vaš hlapec. Ravno kakor Sin človekov ni prišel, da bi se mu streglo, temuč da bi stregel, in dal svoje življenje v odrešenje za njih veliko.

V četrtek po 2. nedelji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 5—10.

To reče Gospód Bog: Preklet človek, ki zaupa v človeka, in stavi v meso svojo moč, in od Gospóda odstopi njegovo serce. Zakaj kakor resje v puščavi bo, in ne bo vidil, kadar dobro pride; ampak bo prebival na suhoti v puščavi, v slani deželi, v kateri ne more nihče prebivati. Blagor pa možu, ki zaupa v Gospóda, in je Gospód njegovo upanje! On bo kakor drevo, zasajeno pri vodi, katero v mokroti poganja svoje korenine, in se ne ustraši, kadar pride vročina; in njegov list bo zelen, in ob suši ne bo v skerbi, tudi nikoli ne bo prejenjalo sadú roditi. Hudobno je človekovo serce in neizvedno; kdo ga bo spoznal? Jaz, Gospód, preiščem serce, in izkusim obisti; jaz storim slednjemu po njegovem djanji, in po sadu njegovih del, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Lukeža 16, 19—31.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Bil je neki bogat mož, kateri se je oblačil v škerlat in v tančico, in se je vsak

dan imenitno gostil. In je bil neki ubožec, po imenu Lazar, ki je ležal pred njegovimi vratni poln ran, in se je želel nasititi z drobtinami, ktere so padale od mize bogatega, in mu jih nihče ni dal; ampak tudi psi so hodili, in so lizali njegove rane. Prigodilo se je pa, da je umerl ubogi, in je bil nesen od angelov v naročje Abrahamovo. Umerl je pa bogati, in je bil pokopan v peklu. Povzdignil je pa svoje oči, ko je bil v terpljenji, in je vidil od deleč Abrahama, in Lazarja v njegovem naročji. In on je vpil in rekel: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lazarja, da pomoči konec svojega persta v vodo, in ohladi moj jezik, ker grozovitno terpim v tem plamenu! Abraham pa je rekel: Sin! pomisli, da si prejel dobro v svojem življenji, in ravno tako Lazar hudo! zdaj pa je ta oveseljen, ti pa terpiš. In verh vsega tega je med nami in med vami velik prepad postavljen, da, kateri hočejo od tod k vam iti, ne morejo, in tudi ne od ondod sem priti. In je rekel: Prosim te tedaj, oče! da ga pošlješ v hišo mojega očeta; pet bratov namreč imam; da jim spriča, da tudi oni ne pridejo v ta kraj terpljenja. Abraham mu reče: Imajo Mojzesa in preroke, nje naj poslušajo. On pa je rekel: Nikár, oče Abraham! ampak če kdo iz mertvih k njim pojde, se bodo spokorili. Rekel mu je pa: Ako Mojzesa in prerokov ne poslušajo, tudi ne bodo verovali, če ravno kdo od mertvih vstane.

V petek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 37, 6—22.

Tiste dni je rekel Jožef svojim bratom: Poslušajte moje sanje, ktere sem imel. Zdelo se mi je, da smo na polji snope vezali, in da se je moj snop vzdignil, in po koncu postavil; vaši snopi pa, kateri so okoli stali, so se priklanjali mojemu snopu. Njegovi bratje so odgovorili: Boš mar naš kralj? in komo podverženi tvoji oblasti? Te sanje tedaj in te besede so njih nevošljivost in sovraštvo podžigale. Imel je še druge sanje, ktere je svojim bratom povedal, rekóč! Vidil sem v sanjah, kakor da bi se mi solnce, in luna, in enajst zvezd priklanjalo. Ko je to svojemu očetu in bratom pravil, ga je posvaril njegov oče, in je djal: Kaj hočejo te sanje, ktere si imel? Ali se ti bomo jaz, tvoja mati, in tvoji bratje priklanjali na zemlji? Torej so mu bili nevošljivi njegovi bratje; oče pa je to reč na tihem premišljeval. In ko so njegovi bratje pasli čedo svojega očeta v Sihemu, mu je rekel Izrael: Tvoji bratje pasejo ovce v Sihemu: pojdi, te bom k njim poslal! In je odgovoril: Tukaj sem! Izrael mu reče; Idi, in poglej, ali je vse prav pri tvojih bratih in pri živini, in pridi mi povedat, kaj se godi. Poslán iz doline Hebronske je prišel v Sihem. In našel ga je mož po polji hoditi, in ga je vprašal, koga išče. On pa je odgovoril: Svojih bratov iščem: povej mi, kje pasejo čedo? In mož mu je rekel: Prešli so iz tega kraja; pa sem jih slišal reči: Pojdimo v Dotajn. Jožef je tedaj šel za svojimi brati, in jih je našel v Dotajnu. Ko so ga od deleč ugledali, preden je do njih prišel, so ga mislili umoriti. In so med sebjó djali: Glejte, sanjavec gre. Dejmo, ubijmo ga, in verzimo ga v staro vodnico, in porečemo: Divja zver ga je snedla; in tedaj se bo pokazalo, kaj mu pomagajo njegove sanje. Ruben pa, ko je to slišal, ga je želel rešiti iz njih rok, in je djal: Nikár mu življenja ne jemljimo, in ne prelivajmo kervi; ampak ver-

zite ga v to vodnico, ktera je v puščavi, in ohranite svoje roké nedolžne. To pa je rekel, ker ga je hotel oteti iz njih rok, in nazaj dati svojemu očetu.

Evangelij svetega Matevža 21, 33—46.

Tisti čas je Jezus Judovskim množicam in velikim duhovnom to priliko govoril: Bil je hišen gospodár, kateri je zasadil vinograd, in ga je s plotom ogradil, in v njem skopal tlačivnico, in postavil tabor, in ga je dal kmetom obdelovati, in je šel na tuje. Kadar se je bil pa čas sadú približal, je poslal svoje hlapce do kmetov, da bi prejeli njegov sad. In kmetje so zgrabili njegove hlapce, in so enega stepili, enega ubili, enega pa kamnjali. Poslal je spet drugih hlapcev, še več, kakor poprej, in so jim ravno tako storili. Zadnjič pa je poslal do njih svojega sina, rekóč: Mojega sina bodo spoštovali. Kmetje pa, ko so sina vidili, so rekli med seboj: Ta je dedič; dejte! ubijmo ga, in bomo imeli njegovo dedščino. In so ga zgrabili, in vergli iz vinograda in ubili. Kadar tedaj gospód vinograda pride, kaj bo storil tem kmetom? Mu rekó: Hudobne bo hudo končal, in svoj vinograd bo dal obdelovati drugim kmetom, kateri mu bodo sad opravljali ob svojih časih. Jezus jim reče: Ali niste nikoli brali v pismih: Kamen, kterega so zvergli zidarji, on je postal glava vogla. Gospód je to storil, in je čudno v naših očeh. Zato vam povem, da bo od vas vzeto Božje kraljestvo, in bo dano ljudstvu, ktero bo njegov sad dalo. In kdor pade nad tem kamnom, se bo razbil, na kogar pa

on pade, ga bo sterl. In ko so veliki duhovni in farizeji slišali njegove prilike, so spoznali, da od njih govori. In bi ga bili radi prijeli, pa so se bali ljudstva, ker so ga imeli kakor preroka.

V soboto po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 1. Mojzesovih bukev 27, 6—40.

Tiste dni je rekla Rebeka svojemn sinu Jakopu: Slišala sem tvojega očeta govoriti z Ezavom tvojim bratom, in mu reči: Prinesi mi od svojega lova, in naredi mi jed, da jem, in te blagoslovim pred Gospódom, preden umerjem. Zdaj tedaj; moj sin! poslušaj moj svét. Pojdi k čédi, in prinesi mi dva naj boljši kozliča, da naredim iz njih tvojemu očetu jed, katero rad jé; potlej mu jo poneseš, in bo jedel, in te blagoslovil, preden umerje. In on ji je odgovoril: Veš, da je Ezav moj brat kosmat, jaz pa gladek. Kadar me bo pošlatal moj oče, in bo to občutil; se bojim, da bi ne menil, da sem ga hotel prekaniti, in da bi si ne nakopal kletve namesto blagoslova. Mati mu reče: Nad me naj pride ta kletev, moj sin! Le slušaj mojo besedo, in pojdi, ter prinesi, kar sem rekla. Je šel, in prinesel, ter dal materi, in je naredila jed, kakor je vedila, da ima rad njegov oče. In ga je oblekla z Ezavovimi naj boljšimi oblačili, ktere je pri sebi doma imela, in mu je s kozlinama roké ovila, in goli vrat pokrila. In potlej mu je dala jed, in zročila kruhe, ktere je bila spekla. In je to nesel, in rekel: Moj oče! On pa je odgovoril: Slišim; kateri si ti, moj sin? In Jakop je djal: Jaz sem tvoj pervinec Ezav; storil sem, kar si mi ukazal. Vstani, sedi in jej od mojega lova, da me blagoslovi tvoja duša. In Izak je spet rekel svojemu sinu: Kako si mogel tako hitro najti, moj sin? Je odgovoril: Volja Božja je bila, da mi je hitro naproti prišlo, kar sem hotel. In Izak je djal: Stopi lesem, da te pošlata, moj sin! in skusim, ali si ti moj sin Ezav ali ne.

On je stopil k očetu, in Izak ga je pošlatal, ter je rekel: Glas je sicer Jakobov glas, pa roké so Ezavove roké. In ga ni poznal, ker so kosmate roké podobo starjega imele. Tedaj ga je blagoslovil, in je rekel: Ali si ti moj sin Ezav? Ogovoril je: Jaz sem. On pa je rekel: Prinesi mi jed od svojega lova, moj sin! da te blagoslovi moja duša. Prinesel mu jo je, in ko je bil pojédel, mu je prinesel tudi vina. In ga je pil, in mu rekel: Stopi k meni, in kušni me, moj sin! Je stopil, in ga kušnil. In ko je čutil lepi duh njegovega oblačila, ga je blagoslovil in je rekel: Glej, duh mojega sina je kakor duh rodovitne njive, ktero je blagoslovil Gospód! Bog ti daj od rose nebeške in od maščobe zemeljske obilno žita in vina in olja; služijo naj ti narodje, in rodovi naj se ti priklan-jajo. Bodi gospód svojih bratov, in sinovi tvoje matere naj se ti uklanjajo! Kdor te bo preklinjal, naj bo sam preklet, in kdor te bo blagoslovil, naj bo z blagoslovi napolnjen. Komaj je Izak nehal govoriti, in Jakob odšel, je Ezav prišel, in skuhano jed prinesel očetu, rekóč: Vstani, moj oče, in jej od lova svojega sina, da me blagoslovi tvoja duša! In Izak mu je rekel: Kdo si pa ti? Je odgovoril: Jaz sem tvoj pervorojeni sin Ezav. Izak je ostermel, in se silno prestrašil, in se je zavzel, bolj, kakor se more verjeti, ter je rekel: Kdo je tedaj uni, kateri mi je poprej vjeto divjačino prinesel, in sem od vsega jedel, preden si ti prišel, in sim ga blagoslovil, in bo blagoslovljen! Ko je bil Ezav zaslišal besede očeto-ve, je z velikim vpitjem zarjul, in prestrašen rekel: Blagoslovi tudi mene, moj oče! On pa je djal: Prišel je tvoj brat z zvijačo, in je prejel tvoj blagoslov. Ezav pa je dalje rekel: Ni zastonj imenovan Jakob; zakaj vdru-gič že me je prekanil. Poprej je iz mene pervenstvo spravil in zdaj mi je vzel še moj blagoslov! In reče spet očetu: Ali nisi nič blagoslova meni prihranil? Odgovoril je Izak: Za tvojega gospóda sem ga postavil, in vse njegove brate sem podvergel njegovi sužnosti. V posestvu žita in vina in olja sem ga vterdil, in kaj hočem po tem tebi storiti, moj sin? Ezav mu je odgovoril: Ali imáš le

en blagoslov, oče? Prosim te, blagoslovi tudi mene! In ko je silno vpil in jokal, je bil Izak omečen: V maščobi zemlje in v rosi nebes bodi tvoj blagoslov!

Evangelij svetega Lukeža 15, 11—32.

Tisti čas je Jezus farizejem in pismoukom to priliko povedal: Neki človek je imel dva sina; in mlajši zmed nju je rekel očetu: Oče! daj mi del blagá, kateri mene zadene. In jima je razdelil premoženje. In malo dni potlej je mlajši sin vse pobral, ter se je podal v daljno deželo, in je tam zapravil svoje premoženje z razujzdanim življenjem. Po tem pa, ko je bil vse zapravil, je vstala velika lakota v tisti deželi; in on je začel pomanjkanje terpeti. In je šel in se je pridružil nekemu mestnjanu tiste dežele. In ta ga je poslal na svojo pristavo svinje past. In je želel svoj trebuh napolniti z luščinami, ktere so svinje jedle; in nihče mu jih ni dal. Šel je pa sam v sé, in je rekel: Koliko najemnikov v hiši mojega očeta ima obilno kruha, jaz pa tukaj od lakote poginjam! Vzdignil se bom, ter pojdem k svojemu očetu, in mu porečem: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! Več nisem vreden tvoj sin imenovan biti; stori me, kakor enega svojih najemnikov! In se je vzdignil, in je prišel k svojemu očetu. Ko je pa še daleč bil, ga je zagledal njegov oče, in se mu je milo storilo; in je pritekel, in se ga oklenil okoli vratú, in ga kušnil. In sin mu je rekel: Oče, grešil sem zoper nebesa in zoper tebe! več nisem vreden tvoj sin imeno-

van biti. Oče pa je rekel svojim hlapcem: Hitro prinesite naj boljše oblačilo, in oblecite ga, in dajte mu perstan na roko, in čevlje na noge; in pripe-
ljite pitano tele, in ga zakoljite; in hočemo jesti in se gostiti. Zakaj ta moj sin je bil mertev, in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden. In so se začeli gostiti. Njegov starji sin pa je bil na polji: in ko pride in se približa hiši, je zaslišal petje in ples. In je enega zmed hlapcev poklical in poprašal, kaj je to. On pa mu je rekel: Tvoj brat je prišel, in tvoj oče je zaklal pitano tele, ker ga je spet zdravega nazaj dobil. Vjezil se je pa, in ni hotel noter iti. Tedaj je njegov oče ven šel, in ga je začel prositi. On pa je odgovoril in rekel svojemu očetu: Glej, toliko let ti služim, in nisem nikoli tvojega povelja prestopil, in nikdar mi nisi dal kozliča, da bi se bil gostil s svojimi prijatli. Ko je pa prišel ta tvoj sin, ki je svoje premoženje s kurbami napravil, si mu zaklal pitano tele. On pa mu je rekel: Sin! ti si zmiraj pri meni, in vse moje je tvoje. Gostiti se pa in veseliti se je spodobilo, ker je ta tvoj brat bil mertev in je spet oživel; je bil zgubljen, in je najden.

Tretjo nedéljo v postu.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov
5, 1—9.*

Bratje! bodite posnemavci Božji, kakor preljubi otroci, in hodite v ljubezni, kakor je tudi Kristus nas ljubil in se za nas dal v dar in klavščino Bogú v prijeten duh. Kurbanje pa in vsa nečistost ali lakomnost se še ne imenuj med vami, (kakor se spodobi svetim,) ali

nesramnost, ali nespametne ali gerde besede, kar se ne spodobi; ampak zahvaljenje veliko bolj. To namreč vedite in premislite, da ~~neben kurbir~~, ali ~~nečistnik~~, ali lakomnik, (kar je malikovanje,) nima dela v kraljestvu Kristusovem in Božjem. Ne dajte se nikomur zapeljati s praznimi besedami, ker zavoľjo tega pride jeza Božja nad otroke nepokorščine. Ne bodite tedaj njih deležniki! Zakaj bili ste nekđaj tema, zdaj pa ste svetloba v Gospódu. Kakor otroci svetlobe hodite; ker sad svetlobe je v vsej dobroti in pravici in resnici.

Evangelii svetega Lukeža 11, 14—28.

Tisti čas je izganjal Jezus hudíča, in ta je bil mutast. In ko je bil hudíča izgnal, je mutec govoril, in množice so se čudile. Eni zmed njih pa so rekli: Z Belcebubom, višim hudíčev, izganja hudíče. In drugi so ga skušali, in so iskali znamnja z neba od njega. On pa, ker je vidil njih misli, jim je rekel: Vsako kraljestvo, katero je samo zoper sebe razdeljeno, bo razdjano, in hiša bo na hišo padla. Ako je pa tudi satan sam zoper sebe razdeljen, kako bo obstalo njegovo kraljestvo? ker pravite, da z Belcebubom hudíče izganjam. Če pa jaz z Belcebubom hudíče izganjam, s kom jih vaši otroci izganjajo? Zato bodo oni vaši sodníki. Ako pa s perstom božjim hudíče izganjam, je res božje kraljestvo k vam prišlo. Kadar močni v orožji svoj dvor varuje, je v miru njegovo premoženje. Če pa močnejši kakor on nadnj pride, in ga premaga, bo vse njegovo orožje pobral, na katero se je zanašal, in bo delil njegov rop. Kdor ni z menoj, je zoper

mene; in kdor ne pobira z menoj, raztresa. Kadar nečisti duh iz človeka pride, hodi po suhih krajih, in išče pokoja, in ker ga ne najde, pravi: Vernil se bom v svojo hišo, od koder sim izšel. In ko pride, jo najde pometeno in osnaženo. Tedaj gre, in si privzame sedem drugih duhov, hujših kot on, in gredó vanjo, in prebivajo tam. In poslednje tistega človeka je hujši, kakor prvo. Prigodilo se je pa, ko je to govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telesu, ktero je tebe nosilo, in persim, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo!

V pondélek po 2. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 5, 1—15.

Tiste dni je bil Naman, poglavár vojakov Sirskega kralja, velik mož pri svojem gospódu in češčen; zakaj po njem je dal Gospód zmago Sirii. Bil je pa močan in bogat mož, toda gobov. Takrat je bilo šlo iz Sirije nekaj vojakov na rop, in so bili prijeljali iz izraelske dežele deklico vjeto, ktera je bila v službi pri Namanovi ženi. Ta reče svoji gospej: O, da bi bil pač moj gospód pri preroku, ki je v Samarii; gotovo bi ga ozdravil od gob, ktere imá! Naman gre tedaj k svojemu gospódu, in mu pove, rekóč: Tako in tako je govorila deklica iz Izraelske dežele. In mu reče Sirski kralj: Pojdi, poslal bom list izraelskemu kralju. Gre, in vzame seboj deset talentov srebra, in šest talentov zlatá, in deset praznih oblačil; in prinese list izraelskemu kralju teh besed: Kadar prejmeš ta list, vedi, da sem poslal k tebi Na-

mana, svojega služabnika, da ga ozdraviš od njegovih gob. Ko je izraelski kralj list prebral, preterga svoje oblačila, in reče: Sem jaz mar Bog, da bi mogel umoriti in oživiti, ker je on do mene poslal, da bi ozdravil človeka od njegovih gob? Razumejte in pogledjte, kako priložnosti išče zoper mene! Ko je slišal Elizej, mož Božji, da je namreč izraelski kralj pretergal svoje oblačila, pošlje k njemu, rekóč: Zakaj si svoje oblačila pretergal? K meni naj pride, in zvedil bo, da je prerok v Izraelu. Naman tedaj pride s konji in z vozmi, in obstoji pred vratmi Elizejeve hiže. In Elizej pošlje k njemu sporočit in povedat: Pojdi in skoplji se sedemkrat v Jordanu, in bo ozdravelo tvoje teló, in boš očiščen. Naman se razjezi in oberne, rekóč: Sem mislil, da bo ven k meni prišel, in se vstopil, ter klical v ime Gospóda svojega Bogá, in da se bo s svojo roko gob dotaknil, in me ozdravil. Niste li boljši Abana in Farfara, reki Damaške, od vseh vod v Izraelu, da bi se v njih kopal, in se očistil? Ko se je tedaj obernil, in je serdit šel, stopijo k njemu njegovi hlapci, in mu rekó: Oče, ko bi ti bil tudi kaj težkega prerok naložil, bi bil to gotovo storil; koliko bolj, ker ti je zdaj rekel: Skoplji se, in boš očiščen. Na to gre, in se skloplje v Jordanu sedemkrat po besedi Božjega možá; in njegovo teló je zdravo, kakor teló majhnega otroka, in je očiščen. Tedaj se je vernil k Božjemu možu z vso svojo družino, in pride, in stoji pred njim, ter reče: Zdaj vem, da ni drugega Bogá na vsi zemlji, kakor le v Izraelu!

Evangelij svetega Lukeža 4, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Kaj pa mi bote rekli ta pregovor: Zdravnik, ozdravi sam sebe! Kolikoršne reči smo slišali, da si jih delal v Kafarnavmu, delaj jih tudi tukaj v svojem kraji. Rekel je pa: Resnično

vam povem: V dnevih Elijevih je bilo veliko vdov v Izraelu, ko je bila velika lakota po vsi deželi; in k nobeni iz njih ni bil Elija poslan, ampak le v Sarepto na Sidonskem k ženi vdovi. Tudi je bilo veliko gobovih ob času Elizeja preroka v Izraelu; in nobeden zmed njih ni bil očiščen, ampak le Naman Sirec. In vsi v shodnici, ki so to slišali, so bili polni jeze. In so vstali, in so ga ven iz mesta izgnali, in ga peljali na rob gore, na kateri je bilo njih mesto zidano, da bi ga doli sunili. On pa je, posred njih gredé, stran šel.

V torek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 1—7.

Tiste dni je neka žena vpila Elizeju preroku, rekóč: Tvoj hlapec moj mož je umerl, in ti veš, da se je tvoj hlapec bal Gospóda. In glej, posojevavec je prišel, in hoče vzeti moja dva sina, da bi mu služila. Elizej ji reče: Kaj hočeš, da ti storim? Povej mi, kaj imaš v svoji hiši? Ona pa odgovori: Jaz tvoja dekla nimam drugega v svoji hiši, kakor malo olja, s katerim se mažem. Ji reče: Pojdi, sprosi na pósodo od vseh svojih sosedov veliko praznih posód. In pojdi noter, in zakleni svoje duri, kadar boš že notri ti in tvoja sina, in vlij ga v tiste posode, in ko bodo napolnjene, jih postavi na stran. Gre tedaj žena, ter zapre duri za sebój, in za svojima sinoma; ta ji posodo dajeta, in ona naliva. In kadar so bile posode polne, reče svojemu sinu: Prinesi mi še eno posodo. In on odgovori: Je nimam. Tedaj jenja olje teči. Ona pa gre, in pové Božjemu možu. In on reče: Pojdi, prodaj olje, in verni svojemu posojevavcu; ti pa in tvoja sina živíte ob ostanku.

Evangelij svetega Matevža 18, 15—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako greši zoper tebe tvoj brat, pojdi in ga posvari med seboj in med njim samim. Ako te posluša, si pridobil svojega brata. Ako te pa ne posluša, vzemi seboj še enega ali dva, da v ustih dveh ali treh prič stoji vsa reč. Ako jih pa ne posluša, povej cerkvi. Če pa cerkve ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in očitni grešnik. Resnično vam povem, kar koli bote zavezali na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih; in kar koli bote razvezali na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih. Še vam povem, da, ako se dva zmed vas zedinita na zemlji, se jima bo, za katero reč koli prosita, zgodila po mojem Očetu, kateri je v nebesih. Zakaj kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi. Takrat je pristopil k njemu Peter, in je rekel: Gospód! kolikokrat bo grešil zoper mene moj brat, in naj mu odpustim? do sedemkrat? Jezus mu reče: Ne rečem ti do sedemkrat, ampak sedemdesetkrat sedemkrat.

V sredo po 3. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mozésovih bukev 20, 12—24.

To reče Gospód Bog: Spoštuj svojega očeta in svojo mater, da boš dolgo živel na zemlji, katero ti bo dal Gospód tvoj Bog. Ne ubijaj, ne prešestvaj, ne kradi, ne govori zoper svojega bližnjega krivega pričevanja, ne želi svojega bližnjega hiše, tudi ne želi njegove žene, ne hlapca, ne dekle, ne vola, ne kaj drugega, kar je njego-

vega. Vse ljudstvo pa je slišalo grom in glas trobente, in je vidilo blisk in goro z dimom pokrito, in so od strahú in trepeta vsi prevzeti od deleč stali, in rekli Mojzesu: Govori nam ti, in te bomo poslušali! Nikár naj nam ne govori Gospód, da ne umerjemo! In Mojzes je djal ljudstvu: Nikár se ne bojte; zakaj Bog je le prišel, da bi vas skusil, in da bi bil njegov strah pri vas, in da bi ne grešili. In ljudstvo je od deleč stalo. Mojzes pa je šel v meglo, v kateri je bil Bog. Rekel je Gospód Mojzesu še: To povej Izraelovim otrokom: Vidili ste, da sem vam z neba govoril. Ne delajte si srebernih in zlatih bogov. Storite mi oltar iz persti, in darujte na njem svoje žgavne in hvalne darove, svojo dróbnico in govédino na vsakem kraji, kjer bo spomin mojega imena.

Evangelij svetega Matevža 15, 1—11.

Tisti čas so prišli k Jezusu iz Jeruzalema pismarji in farizeji, rekóč: Zakáj prestopajo tvoji učenci zročilo starih? Ne umivajo si namreč rok, kadar kruh jedó. On pa je odgovoril in jim rekel: Zakáj prestopate tudi vi zapoved Božjo zavoljo svojega zročila? Zakáj Bog je rekel: Spoštuj očeta in mater; in: Kdor kolne očeta ali mater, naj umerje. Vi pa pravite: Kdor koli reče očetu ali materi: Dar, kateri koli je od mene, bo tebi v prid: in naj bi tudi ne spoštoval svojega očeta, ali svoje matere. Tako ste zapoved Božjo v nič storili zavoljo svojega zročila. Hinavci! prav je prerokoval od vas Izaija, rekóč: To ljudstvo me časti z ustnicami, njih serce je pa deleč od mene. Pa zastonj me časté, ker učé uke in zapovedi človeške. In je množice k sebi poklical, in jim

rekel : Poslušajte in umejte : Kar gre v usta, ne ognjusi človeka, ampak kar gre iz ust, to ognjusi človeka.

V četrtek po 3. nedélji v postu.

Berilo iz Jeremija preroka 7, 1—7.

Tiste dni mi je govoril Gospód, rekóč: Stój med vratmi Gospódove hiše, in oznanuj tam to besedo, in reci: Poslušajte besedo Gospódovo, vsi Judovi, kateri hodite skozi te vrata Gospóda molit! To reče Gospód vojskni trum, Bog Izraelov: Poboljšajte svoje pota in svoje dela, in bom prebival z vami na tem mestu. Ne zanašajte se na lažnjive besede, in ne recite: Tempelj Gospódov, tempelj Gospódov, tempelj Gospódov je. Zakáj če poboljšate svoje pota, in svoje dela; če storite pravico med možem in njegovim bližnjim; če tujeu in siroti in vdovi ne storite krivice, tudi nedolžne kervi ne prelivate na tem mestu, in za tujimi bogovi ne hodite sami sebi v škodo: bom prebival z vami na tem mestu, v deželi, ktero sem dal vašim očetom, od vekomaj, do vekomaj, reče Gospód vsegamogočni.

Evangelij svetega Lukeža 4, 38—44.

Tisti čas se je vzdignil Jezus iz shodnice, in je šel v hišo Simonovo. Tašča Simonova pa je imela hudo merzlico; in so ga za njo prosili. In je stopil k nji, in zapovedal merzlici, in jo je popustila. In zdajci je vstala, in jim stregla. Kadar je pa solnce zašlo, so vsi, kateri so imeli bolnike z mnogoterimi boleznimi, jih k njemu pripeljali. On pa je na slehernega roke položil, in ga je ozdravil. Šli so pa tudi hudíci iz mnogih, so vpili in rekli: Ti si Sin

Božji! in jim je zažugal, in jih ni pustil govoriti, ker so vedili, da je on Kristus. Kadar se je pa dan storil, se je podal, in je šel v pust kraj, in množice so ga iskale, in so prišle do njega; in so ga priderževale, da bi ne šel od njih. On pa jim je rekel:: Tudi drugim mestom moram oznanovati Božje kraljestvo, ker sem zato poslan. In je oznanoval v shodnicah po Galileji.

V petek po 3. nedelji v postu.

Berilo iz 4. Mojzesovih bukev 20, 2—13.

Tiste dni so se zbrali Izraelovi otroci zoper Mojzesa in Arona, in so se spuntali, in rekli: Dajta nam vode, da pijemo! — In Mojzes in Aron sta množico odpravila, in šla v šotor zaveze, in se na zemljo vergla, in sta k Gospódu vpila in rekla: Gospód Bog, usliši vpitje tega ljudstva, in odpri jim svoj zaklad, studenec žive vode, da se napijejo, in nehajo mermrati. In prikazalo se je veličastvo Gospódovo nad njima. In Gospód je govoril Mojzesu rekóč: Vzemi palico, in skliči ljudstvo ti in tvoj brat Aron, in govorita skali pred njimi, in ona bo vode dala. In boš vodo iz skale pripravil, in bo pila vsa množica in njena živina. Mojzes je tedaj vzel palico, ktera je bila pred Gospódom, kakor mu je bil zapovedal. In je sklical množico k skali, in jim je rekel: Poslušajte puntarji in neverni! Ali vam bova mogla iz skale vode dobiti? In je vzdignil Mojzes roko, in s palico dvakrat udaril na skalo, in je privrelo veliko vode iz nje, tako da se je napilo ljudstvo in živina. In Gospód je rekel Mojzesu in Aronu: Ker mi nista verjela, da bi me bila poveščala pred Izraelovimi otroci, ne bota peljala teh ljudi v deželo, ktero jim bom dal. To je voda prerékanja, kjer so Izraelovi otroci Gospódu prerékali, in je bil poveščan med njimi.

Evangelij svetega Janeza 4, 5—42.

Tisti čas je prišel Jezus v Samarijsko mesto, katero se imenuje Sihar, blizo pristave, katero je bil dal Jakop Jožefu svojemu sinu. Bil je pa tam Jakopov studenec. Jezus tedaj, truden od pota, je takó sedel pri studencu. Bilo je okoli šeste ure. Pride žena iz Samarije vode zajemat. Jezus ji reče: Daj mi piti. (Zakaj njegovi učenci so bili v mesto odšli, da bi jesti kupili.) Reče mu tedaj ta Samarijska žena: Kako ti, ker si Jud, mene piti prosiš, ki sem Samarijska žena? (Zakaj Judje se ne pečajo s Samarijani). Jezus je odgovoril in ji rekel: Ako bi poznala dar Božji, in kdo je ta, kateri ti pravi: Daj mi piti; bi bila ti njega morebiti prosila, in bi ti bil dal žive vode. Žena mu reče: Sej nimaš s čim zajeti, in studenec je globok; od kod imaš tedaj živo vodo? Ali si ti večji, kakor naš oče Jakop, kateri nam je dal studenec, in je iz njega pil on, in njegovi sinovi, in njegova živina? Jezus je odgovoril in je rekel: Slehern, kateri pije te vode, bo spet žejen; kdor pa pije vode, katero mu bom jaz dal, ne bo žejen vekomaj: ampak voda, katero mu bom jaz dal, bo v njem studenec vode izviraajoče v večno življenje. Žena mu reče: Gospód! daj mi te vode, da ne bom žejna, in da ne bom hodila semkaj zajemat! Jezus ji reče: Pojdi, pokliči svojega moža, in pridi semkaj. Žena je odgovorila in rekla: Nimam moža. Jezus ji reče: Prav si rekla:

Nimam moža; zakaj pet možev si imela, in ktereга zdaj imaš, ni tvoj mož; ti si prav rekla. Žena mu reče: Gospód! vidim, da si ti prerok. Naši očaki so na tej gori molili; vi pa pravite, da v Jeruzalemu je mesto, kjer se mora moliti. Jezus ji reče: Žena! verjemi mi, da pride ura, ko ne bote ne na téj gori, ne v Jeruzalemu molili Očeta. Vi molite, kar ne veste; mi molimo, kar vemo, zakaj zveličanje je iz Judov. Pride pa ura, in je že zdaj, ko bodo, kateri prav molijo, Očeta molili v duhu in v resnici; tudi Oče namreč hoče, da so taki, kateri ga molijo. Bog je duh, in kateri ga molijo, ga morajo v duhu in resnici moliti. Žena mu reče: Vem, da Mesija pride, (kteri se imenuje Kristus); kadar tedaj on pride, nam bo vse oznanil. Jezus ji reče: Jaz sem, ki govorim s teboj. In med tem so prišli njegovi učenci, in so se čudili, da je z ženo govoril. Vendar pa nobeden ni rekel: Kaj vprašáš, ali kaj z njo govoriš? Popustila je tedaj žena svoj verč, in je šla v mesto, in reče tistim ljudem: Pojdite in pogledjte človeka, kateri mi je vse povedal, kar koli sem storila; ali je on Kristus? Šli so tedaj iz mesta in prišli k njemu. Med tem so ga učenci prosili, rekóč: Učenik, jej! On pa jim je rekel: Jaz imám jed jesti, ktere vi ne veste. Učenci so tedaj rekli med seboj: Mu je li kdo jesti prinesel? Jezus jim reče: Moja jed je, da storim voljo tega, kateri me je poslal, in da dopolnim njegovo delo. Ali ne pravite vi, da je še štiri mesce, in žetev pride? Glejte! vam povem: Povzdignite svoje oči, in pogledjte

polje, da je že belo za žetev. In kdor žanje, prejme plačilo, in zbira sad v večno zivljenje, da se vkupej veselita, kateri seje, in kateri žanje. Zakaj v tem je pregovor resničen: Drugi seje, in drugi žanje. Jaz sem vas poslal žet, česar niste obdelali. Iz tistega mesta pa je veliko Samarijanov v njega verovalo zavoljo govorjenja žene, ktera je pričevala: Vse mi je povedal, kar koli sem storila. Ko so tedaj Samarijani k njemu prišli, so ga prosili, da bi pri njih ostal. In je ostal tam dva dni. In veliko več jih je vanj verovalo zavoljo njegovega govorjenja. In so rekli ženi: Zdaj več ne verujemo zavoljo tvojega govorjenja; zakaj sami smo slišali, in vemo, da je on resnično Zveličar svetá.

V soboto po 3. nedélji v postu.

Berilo iz Daniela preroka 13, 1—62.

Tiste dni je živel v Babilonu mož, Joakim po imenu, in je vzel za ženo Helkijevo hčer po imenu Suzano, silno lepo in bogaboječo. Njeni starši namreč, kateri so bili pravični, so učili svojo hčer po Mojzesovi postavi. Bil je pa Joakim zelo bogat, in je imel saden vert blizo svoje hiše; in Judje so se pri njem shajali, zato ko je bil zmed vseh naj častitljivši. In sta bila sodníka postavljena dva stara zmed ljudstva tisto leto, od kakoršnih je govoril Gospód: Šla je hudobija iz Babilona od starih sodníkov, od katerih se je menilo, da vladajo ljudstvo. Ona sta zahajala v Joakimovo hišo, in hodili so k njima vsi, kateri so tožbe imeli. Kadar je bilo pa ljudstvo odšlo okoli poldneva, je šla Suzana na vert svojega možá, in se je sprehajala. In starea sta jo vidila vsak dan vahnjiti, in sprehajati se; in vnelo se je v njima poželenje do

nje. In sta prevernila svoj um, ter uklonila svoje oči, da bi ne vidila neba, in se ne spomnila pravičnih sodeb. Prigodi se pa, kadar pazita priložen dan, pride Suzana, kakor poprejšnje dni samo z dvema deklama na vert, in se hoče kopati; vroče namreč le bilo. In nikogar ni bilo tam, razun dveh starcev, ktera sta skrita, in jo strežeta. Reče tedaj deklama: Prinesite mi olja, in lepo dišečega mazila, in vrata na vert zaprite, da se skopljem. Kadar ste pa dekli odšle, vstaneta starca, in tečeta k njej, in rečeta: Glej vrata na vert so zaklenjene, in nihče nas ne vidi, in imáva poželenje do tebe; zavoljo tega nama privoli, in se nama vdaj. Ako nočeš, bova pričala zoper tebe, da je bil mladenič pri tebi, in da si za to dekli od sebe poslala. Suzana zdihne in reče: V stiskah sem od sveh strani: zakaj če to storim, mi je umreti; če pa ne storim, ne bom ubežala vajnim rokam. Vender bolje mi je brez greha vama v roke pasti, kakor grešiti vpričo Gospóda. In Suzana je zavpila na ves glas. Zavpila sta pa tudi starca proti njéj, in eden je stekel k vratam na vert, in jih je odperl. Ko so bili pa domači hlapci zaslišali kričanje z verta, so planili skozi zadnje vrata va-nj, da bi vidili, kaj da je. Kadar sta pa starca povedala, je bilo hlapcev zlo sram, ker se ni nikoli kaj tacega slišalo od Suzane govoriti. In drugi dan, kadar se je ljudstvo pri Joakimu njenem možu zbralo, prideta tudi starca polna krivičnih naklepov zoper Suzano, da bi jo umorili. In rečeta vpričo ljudstva: Pošljite po Suzano, Helkijevo hčer, Joakimovo ženo! In pošljejo jaderno. In pride s svojimi starši, in z otroci, in z vso svojo rodovino. Tedaj jokajo njeni in vsi, kateri so jo poznali. Starca pa vstaneta v sredi ljudstva, in položita svoje roke na njeno glavo. Ona pa plaka, in se ozre proti nebu; zakaj njeno serce je zaupalo v Gospóda. In rečeta starca: Kadar sva se sama na vertu prehajala, je ona vanj prišla z dvema deklama, in je zaklenila vrata na vert, in od sebe poslala obé dekli. In je prišel k njej mladenič, kateri je bil skrit, in je ležal ž njo. Mi dva pa sva bila v nekem kotu na vertu, in ko sva vi-

dila pregreho, sva tekla k njima, in ji vidila v nečistem djanji. In njega sicer nisva mogla uderžati, ker je bil močnejši od naju, in je vrata odperl in utekel. Njo pa sva prijela in vprašala, kdo je mladenič, in nama ni hotla povedati. Tega sva priči. Verjela jima je množica, kakor starašinoma, in sodnikoma ljudstva, in so jo k smerti obsodili. Suzana pa zavpije na ves glas in reče: Večni Bog, ki poznaš vse skrito, in veš vse, preden se zgodi! ti veš, da sta krivično pričala zoper mene; in glej, umerjem, ako ravno nisem nič storila tega, kar sta una hudobno spletla zoper mene. In Gospód je uslišal njen glas. In ko jo peljejo k smerti, obudi Gospód svetega Duba v mladenču, kteremu je ime Daniel; in zavpije na ves glas: Nedolžen sem jaz nad njeno kervjo. In oberne se vse ljudstvo vanj in reče: Kaj je to, kar si govoril? Stojé v sredi njih reče: Nespametni otroci Izraelovi! kako ste, da si niste izprašali in spoznali, kaj je res, obsodili Izraelovo hčer? Vernite se na sodišče, zakaj krivo sta pričala zoper njo! Ljudstvo se je tedaj jaderno vernilo, in Daniel jim reče: Odločite ji deleč narazen, in ji bom izpraševal. Ko sta bila tedaj ločena eden od drugega, pokliče nju enega, in mu reče: Zastarani v hudobii! Zdaj so prišli na dan tvoji grehi, ktere si poprej delal, ko si po krivem sodil, nedolžne zatiral, in krivične izpuščal, ako ravno Gospód govori: Nedolžnega in pravičnega ne mori. Zdaj tedáj, če si jo vidil, povej, pod katerim drevesom, si ji vidil pogovarjati se med se bój? On odgovori: Pod mastikom. Daniel pa reče: Prav v svoje pogubljenje si se zlagál; zakaj glej, angel Gospódov, kteri je od Bogá povelje prejel, te bo raztergal na dvoje. In ko so ga bili odpeljali, je ukazal unega pripeljati, ter mu reče: Zárod Kananov ne pa Judov! lepota te je omamila, in poželenje je spačilo tvoje serce. Tako sta dělala Izraelovim hčeram, in one so vama iz strahú privolile; ali Judova hči se ni vdala vajni hudobii. Zdaj mi tedaj povej, pod katerim drevesom si ji dobil pogovarjati se med se bój? Od odgovori: Pod slivo. Daniel pa mu reče: Prav si se zlagal tudi ti sam v

svoje pogubljenje; zakaj čaka te angel Gospódov z mečem, da te preseka po sredi, in vaji umorí. Tedaj zavpije vsa množica na ves glas, in hvalijo Boga, ki jih ohrani, kateri vanj zaupajo. In se vzdignejo zoper oba starca (zakaj Daniel jih je bil prepričal iz nju ust, da sta krivo pričala) in jima storé kakor sta ona hudobno delala zoper svojega bližnjega, ter ji umoré. In oteta je bila nedolžna kri tisti dan.

Evangelij svetega Janeza 8, 1—11.

Tisti čas je šel Jezus na oljsko goro. In zjutraj zgodaj je spet prišel v tempelj, in vse ljudstvo je prišlo k njemu; in jih je sedé učil. Pripeljejo mu pa pismarji in farizeji ženo, ki so bili v prešestvu dobili; in so jo v sredo postavili, in so mu rekli: Učenik! ta žena je bila zdaj v prešestvu najdena. V postavi pa nam je Mojzes zapovedal take kamnjati. Kaj tedaj ti praviš? To so pa rekli, ker so ga skušali, da bi ga mogli zatožiti. Jezus pa se je pripognil, in je s perstom pisal na tla. Ko pa niso jenjali ga vprašati, se je sklonil in jim je rekel: Kteri zmed vas je brez greha, naj prvi verže kamen vanjo. In se je spet pripognil, in pisal na tla. Kadar so pa to slišali, so eden za drugim ven šli, naj prvič starši; in je ostal Jezus sam in žena, ki je v sredi stala. Jezus pa se je sklonil, in ji rekel: Žena! kje so tisti, kateri so te tožili? Ali te ni nobeden obsodil? Ona je rekla: Nobeden, Gospód! Jezus pa je rekel: Tudi jaz te ne bom obsodil; pojdi in nikar več ne greši.

Četerto nedéljo v postu.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov
4, 22—31.*

Bratje! pisano je, da je imel Abraham dva sina; enega od sužinje, in enega od proste. Pa kateri je bil od sužinje, je bil po mesu rojen; kateri pa od proste, po obljubi. To pa je po drugačnem pomenu rečeno. To sta namreč dva testamenta: eden na gori Sinajski, kateri v sužnost rodi, in ta je Agara; zakáj gora Sinajska je v Arabii, in se derží tiste, kjer je zdaj Jeruzalem, in služi s svojimi otroci. Eden pa, kateri je gornji Jeruzalem, je prosta in naša mati. Zakaj pisano je: Veseli se neporodna, ktera ne rodiš; zaukaj in zavpij, ktera nisi na porodu; ker zapuščena imá veliko otrók, več ko ta, ktera imá možá, mi pa, bratje! smo po Izaku otroci obljube. Ali kakor je takrat tisti, kateri je bil po mesu rojen, preganjal unega, kateri je bil po duhu; tako tudi zdaj. Ali kaj govori pismo? Izženi sužinjo in njenega sina; zakaj sin sužinje ne bo naslednik s sinom proste. Tedaj, bratje! nismo otroci sužinje, ampak proste, s katero prostostjo nas je Kristus proste storil.

Evangelij svetega Janeza 6, 1—15.

Tisti čas je šel Jezus čez Galilejsko morje, ktero je Tiberijsko. In šla je za njim velika množica, ker so vidili čudeže, ki jih je delal nad bolníki. Jezus je tedaj šel na goro, in je tam sédel s svojimi učenci. Bila je pa blizo velika noč, Judovski praznik. Ko je tedaj Jezus oči vzdignil, in je vidil, da je silno velika množica prišla k njemu, je

rekel Filipu: Od kod bomo kupili kruha, da bi ti jedli? To je pa rekel, ker ga je skušal; zakáj on je vedil, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: Za dve sto denarjev kruha jim ni dosti, da bi vsakteri kaj malega dobil. Mu reče eden njegovih učencev, Andrej, Simóna Petra brat: Mladenič je tukaj, kateri ima pet ječmenovih kruhov, in dve ribi; ali kaj je to med tolikanj? Jezus pa je rekel: Recite ljudem sestí. Bilo je pa tamkej veliko trave. So tedaj sédli, okoli pet tavžent mož števila. Tedaj je Jezus vzel kruhe; in je zahvalil, ter jih razdelil med sedeče; ravno tako tudi rib, kolikor so hotli. Ko so bili pa nasiteni, reče svojim učencem: Poberite kosce, kateri so ostali, da konca ne vzamejo. So tedaj pobrali, in napolnili dvanast košev s kosci, ki so ostali od petih ječmenovih kruhov tistim, kateri so jedli. Tedaj so ljudje, ko so vidili čudež, kterega je bil Jezus storil, rekli: On je resnično prerok, kateri imá na svet priti. Ko je tedaj Jezus spoznal, da hoćejo priti, in ga po sili vzeti, da bi ga kralja storili, je spet on sam zbežal na goro.

V pondéljek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 3, 16—28.

Tiste dni ste prišle dve posvetne ženi k kralju Salomonu, in stopite pred njega. In reče nju ena: Prosim, moj Gospód! Jaz in ta žena stanujeve v eni hiši, in sem porodila pri njéj v hramu. Tretji dan po mojem porodu

pa je tudi ona porodila; in sve vkupej bile, in razun naju ni bilo nikogar drugega pri nama v hiši. V noči pa je sin te žene umerl, v spanji namreč ga je zadušila. In vstane po noči, ko je bilo vse tiho, vzame mojega sina od mene, tvoje služabnice spijoče, in ga položi k sebi; svojega sina pa, kateri je bil mertev, k meni položi. In ko sem zjutraj vstala, da bi dala mleka svojemu sinu, najdem da je mertev; ko ga pa pri belem dnevu bolj na tanko pogledam, vidim, da ni moj, kterega sem rodila. Druga žena pa je rekla: Ni tako, kakor govoriš; ampak tvoj sin je mertev, moj pa živí. Nasproti je una rekla: Lažeš, zakaj moj sin živí, tvoj sin pa je umerl. In tako ste se prepirale pred kraljem. Tedaj reče kralj: Ta pravi: Moj sin živí, tvoj sin pa je umerl; in una odgovorí: Ni tako, ampak tvoj sin je umerl, moj pa živí. Prinesite mi meč! In ko so meč prinesli kralju, reče: Razsekajte otroka živega na dvoje, in dajte polovico téj, polovico pa uni. Žena pa, ktere sin je bil živ, (njéj namreč se je njen sin v serce smilil,) reče kralju: Prosim Gospód! dajte uni otroka živega, in nikar ga ne umorite! Nasproti pa una reče: Ne bodi ne moj ne tvoj, ampak razdeli naj se. Kralj odgovorí in reče: Dajte prvi otroka živega in nikár ga ne umorite, zakáj ta je njegova mati. In ves Izrael je slišal sodbo, ktero je storil kralj, in so se bali kralja, ker so vidili, da je modrost Božja v njem storiti pravico.

Evangelij svetega Janeza 2, 13—25.

Tisti čas je bila blizo velika noč, in Jezus je šel gori v Jeruzalem. In jih je našel v tempeljnu, kateri so prodajali vole in ovce in golobe, in menjavce sedeti. In je naredil kakor tepežnico iz vervic, in je vse izgnal iz tempeljna, tudi ovce in vole; in je menjavcem denarje izsul, in mize preverní. In tistim, kateri so golobe prodajali, je rekel:

Spravite to od tod, in ne delajte iz hiše mojega Očeta hiše kupčije. Njegovi učenci pa so se spomnili, da je pisano: Gorečnost za tvojo hišo me izjeda. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: S kakošnim čudežem nam skažeš, da smeš to delati? Jezus je odgovoril in jim rekel: Poderite ta tempelj, in v treh dneh ga bom postavil. Tedaj so Judje rekli: Šest in štirideset let se je zidal ta tempelj, in ti ga boš v treh dneh postavil? On pa je govoril od tempeljna svojega telesa. Kadar je tedaj od mrtvih vstal, so se spomnili njegovi učenci, da je to govoril; in so verovali pismu in besedi, katero je Jezus govoril. Ko je bil pa v Jeruzalemu o veliki noči, v dan praznika, jih je veliko verovalo v njegovo ime, ker so vidili njegove čudeže, ki jih je delal. Jezus se jim pa ni zaupal samega sebe, zató ker je on vse poznal, in ker ni potreboval, da bi kdo pričeval od človeka; zakaj on je vedil, kaj je v človeku.

V torek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 32, 7—14.

Tiste dni je Gospód Mojzesu govoril, rekóč: Pojdi z gore; zakáj grešilo je tvoje ljudstvo, kterega si pripeljal iz egiptovske dežele. Odstopili so hitro s pota, kterega si jim pokazal, in so si zlili tele, in so ga molili in mu darovali, rekóč: Ti so tvoji bogovi, Izrael, kateri so te izpeljali iz egiptoske dežele. In Gospód je spet rekel Mojzesu: Vidim, da je to ljudstvo terdovratno; pusti me, da se vname moja jeza nad njimi, in da jih

potrebim, in bom storil tebe v velik narod. Mojzes pa je molil k Gospódu svojemu Bogú, rekóč: Gospód! zakaj se je tvoj serd vnel zoper tvoje ljudstvo, katero si izpeljal iz egiptovske dežele z veliko krepostjo in močno roko? Naj ne rekó Egipčani: Zvijačno jih je izpeljal, da bi jih pomoril v gorah, in iztrebil iz zemlje. Potolaži se naj tvoja jeza, in bodi milostljiv hudobii svojega ljudstva. Spomni se Abrahama, Izaka, in Izraela, svojih služabnikov, katerim si prisegel sam pri sebi, rekóč: Bom pomnožil vaš zarod, kakor zvezde na nebu, in vso to deželo, od ktere sem govoril, bom dal vašemu zarodu, in jote v last imeli vekoma. In Gospód se je dal potolažiti, in ni poslal svojemu ljudstvu nesreče, od ktere je govoril, in se je usmilil svojega ljudstva Gospod naš Bog.

Evangelij svetega Janeza 7, 14—31.

Tisti čas, kadar je bil že praznik napol minul, je šel Jezus v tempelj, in je učil. In Judje so se čudili, rekóč: Kako umé on pisma, ker se ni učil? Jezus jim je odgovoril in rekel: Moj uk ni moj, ampak tistega, kateri me je poslal. Ako hoče kdo njegovo voljo storiti, bo spoznal iz uka, ali je iz Bogá, ali jaz sam iz sebe govorim. Kdor sam iz sebe govori, išče svoje časti: kdor pa išče časti tistega, kateri ga je poslal, on je resničen, in v njem ni krivice. Vam li ni Mojzes dal postáve? In nobeden zmed vas ne spolni postáve. Zakáj me iščete umoriti? Množica je odgovorila in rekla: Hudiča imáš, kdo te išče umoriti? Jezus je odgovoril in jim rekel: Eno delo sem storil, in vsi se čudite. Poglejte, Mojzes vam je dal obrezo, (ne da bi bila od Mojzesa,

ampak od očakov) in v soboto obrezujete človeka. Ako človek obrezo prejme v soboto, da se Mojzesova postava ne prelomi; zakáj se nad menój hudujete, da sem celega človeka ozdravil v soboto? Ne sodite na oči, ampak sodite pravično sodbo. Nekteri iz Jeruzalema so tedaj rekli: Ni li ta tísti, ktereга iščejo umoriti? In glejte! očitno govori, pa nič mu ne rekó. Ali so viši res spoznali, da je on Kristus? Ali tega poznamo, od kod je; kadar pa Kristus pride, ne vé nihče, od kod je. Jezus je tedej v tempeljnu učé glas povzdignil in rekel: Poznate me, in veste, od kod sem! In sam od sebe nisem prišel; ampak resničen je, kateri me je poslal, ktereга vi ne poznate. Jaz ga poznam, ker sem od njega in me je on poslal. Iskali so tedaj ga prijeti, in nihče ni rok nanj položil, ker še ni bila prišla njegova ura. Veliko iz množice pa jih je vanj verovalo, in so rekli: Ali bo Kristus, kadar pride, več čudežev delal, kakor jih ta dela?

V sredo po 4. nedélji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 1, 16—19.

To reče Gospod Bog: Umijte se, očistite se; spravite hudobijo svojih del spred mojih oči, jenjajte hudobno delati; učite se dobro storiti, iščite pravičnosti, pomagajte zatiranemu, storite pravico siroti, ponesite se za vdovo; tedaj pridite, in se pravdajte z menój, reče Gospod. Ako so vaši grehi kakor škerlat, bodo beli, kakor sneg; in ako so rudeči kakor bagor, bodo kakor volna beli. Ako me hočete poslušati, bote dobre te dežele vživali, reče Gospod vsegamogčni.

Evangelij svetega Janeza 9, 1—38.

Tisti čas, ko je šel Jezus memo, je vidil človeka od rojstva slepega. In so ga vprašali njegovi učenci: Učenik! kdo je grešil, on ali njegovi starši, da je slep rojen? Jezus je odgovoril: Ni grešil ne on ne njegovi starši; temuč da se razodenejo Božje dela nad njim. Jaz moram delati dela tistega, kateri me je poslal, dokler je dan; pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč svetá. Ko je bil to rekel, je pljunil na tla, in storil blata iz pljunka, in je pomazal z blatom njegove oči; in mu je rekel: Pojdi, umij se v kopeli Siloe, (kar se prestavlja poslán.) Tedaj je šel, in se je umil, in je prišel vidijoč. Sosedje tedaj, in kateri so ga poprej vidili, da je bil beráč, so rekli: Ali ni ta tisti, kateri je sedel, in vbogajme prosil? Eni so rekli: On je. Eni pa: Nikakor, ampak podoben mu je. On pa je rekel: Jaz sem. Tedaj so mu rekli: Kako so se ti odperle oči? Je odgovoril: Tisti človek, ki se imenuje Jezus, je blata storil, in je pomazal moje oči, in mi je rekel: Pojdi k kopeli Siloe, in umij se. In sem šel, in se umil in vidim. In so mu rekli: Kje je tisti? Je rekel: Ne vem. Peljejo ga, kateri je bil slep, k farizejem. Bila je pa sobóta, kadar je Jezus blata storil, in odperl njegove oči. Tedaj so ga spet tudi farizeji vprašali, kako je spregledal. On pa jim je rekel: Blata mi je djál na oči, in sem se umil, in vidim. Rekli so tedaj nekteri zmed farizejev: Ta človek ni od Bogá, ker sobote ne derží. Drugi

pa so rekli: Kako more človek grešnik take čudeže delati? In je bil razpor med njimi. Rekó tedaj spet slepcu: Kaj ti praviš od njega, kateri ti je odperl oči? On pa je rekel: Prerok je. Judje tedaj niso verjeli od njega, da je bil slep, in da je spregledal, dokler niso poklicali staršev tega, kateri je bil spregledal. In so jih vprašali rekóč: Je li ta vaš sin, od kterega vi pravite, da je bil slep rojen? Kako tedaj zdaj vidi? Njegovi starši so jim odgovorili, in rekli: Vemo, da je ta naš sin, in da je bil slep rojen; kako pa zdaj vidi, ne vemo; ali kdo je odperl njegove oči, mi ne vemo. Njega vprašajte, dosti je star, naj sam govori od sebe. To so rekli njegovi starši, ker so se Judov bali, zakaj Judje so bili že sklenili, da, če kdo reče, da je on Kristus, naj bo od shodnice odločen. Zavaljo tega so njegovi starši rekli: Dosti je star, njega vprašajte. Tedaj so drugič poklicali človeka, kateri je bil slep, in so mu rekli: Daj čast Bogú! mi vemo, da je ta človek grešnik. On jim je tedaj rekel: Ali je grešnik, ne vem; samo to vem, da sem bil slep, in da zdaj vidim. So mu tedaj rekli: Kaj ti je storil? Kako ti je odperl oči? Jim je odgovoril: Sem vam že povedal, in ste slišali; kaj hočete spet slišati? Ali hočete tudi vi njegovi učenci biti? Tedaj so ga kleli in so rekli: Ti bodi njegov učenec; mi pa smo Mojzesovi učenci. Mi vemo, da je z Mojzesom Bog govoril; od tega pa ne vemo, od kod je. Je odgovoril tisti človek in jim rekel: To je čudno, da vi ne veste, od kod je; in je odperl moje oči! Vemo pa,

da grešnikov Bog ne usliši; ampak če kdo Bogú služi, in njegovo voljo stori, njega usliši. Kar svet stoji, se ni slišalo, da bi bil kdo sleporojenemu odperl oči. Ko bi ta ne bil od Bogá, bi ne bil mogel nič storiti. So odgovorili, in mu rekli: V grehah si rojen ves, in ti nas učiš? In so ga izgnali venkaj. Jezus je slišal, da so ga venkaj izgnali; in ko ga je bil našel, mu je rekel: Veruješ li v Sina Božjega? On je odgovoril in rekel: Gospod! kdo je, da bi veroval vanj? In Jezus mu je rekel: Vidil si ga, in kateri s tebój govori, on je. On pa je rekel: Gospód! verujem. In je padel in ga molil.

V četrtek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 4. bukev kraljev 4, 25—38.

Tiste dni je šla Sunamska žena k Elizeju na goro Karmelsko. In kadar jo je bil zagledal mož Božji proti sebi iti, je rekel Gieciju svojemu hlapcu: Glej je, Sunamke! Teci ji naproti, in reci ji: Je li mir tebi in tvojemu možu in tvojemu sinu? Ona je odgovorila: Mir. Kadar je bila pa prišla k možu Božjemu na goro, se je oklenila njegovih nog; in Gieci je pristopil, in jo je hotel odriniti. Mož Božji pa je rekel: Pusti jo; zakaj njéj je bitko pri sercu, in Gospód mi ni razodel, in mi ni povedal. Ona pa mu je rekla: Sem li prosila sinu od svojega Gospoda? Ali ti nisem rekla: Nikár mi ne lagaj? In on je rekel Gieciju: Opaši svoje ledje, in vzemi mojo palico v svojo roko, ter idi. In ako te kdo sreča, ne pozdravljaj ga; in ako te kdo pozdravi, ne odgovarjaj mu. In položi mojo palico otroku na obraz. Na to je rekla mati otrokova: Kakor resnično živi Gospód, in tvoja duša, te ne pustim! Tedaj se je vzdignil in je šel za njo. Gieci pa

je bil pred njima odšel, in je bil palico položil otroku na obraz; ni bilo glasú, ne občutka. In se je vernil njemu naproti, in mu je povedal, rekóč: Otrok ni vstal. Elizej je šel tedaj v hišo, in otrok leží mertev na njegovi postelji. In ko je bil vanjo prišel, je zaperl duri za sebój in za otrokom, in je molil h Gospodu. Tedaj se je vzdignil, in je legel na otroka, in je djal svoje usta na njegove usta, svoje oči na njegove oči, in svoje roké na njegove roké; in se je razprosterl nad njim, in se je ogrelo otrokovo teló. In on je vstal, in šel enkrat po hiši semtertje; in je spet šel, in se vlegel na-nj, in otrok sedemkrat zazeva, in odpre oči. On pa je poklical Giecija, in mu je rekel: Pokliči to Sunamko. In poklicana stopi noter k njemu. On reče: Vzemi svojega sina. Ona je pristopila, in padla k njegovim nogam, in se mu priklonila do tal; in je vzela svojega sina, in šla; Elizej pa se je vernil v Galgalo.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm, in ž njim so šli njegovi učenci in velika množica. Ko se je pa mestnim vratam približal, glej! so merliča nesli, edinega sina svoje matere, in ta je bila vdova; in ž njo je bilo veliko ljudi iz mesta. In kadar jo je Gospod vidil, se mu je v serce smilila in ji je rekel: Ne jokaj! In je pristopil, in se par dotaknil, (kteri so pa nosili, so obstali;) in je rekel: Mladenič, rečem ti, vstani! In merlič je sédel, in začel govoriti. In ga je dal njegovi materi. Vse pa je strah obšel, in so Bogá hvalili, rekóč: Velik prerok je med nami vstal, in Bog je obiskal svoje ljudstvo!

V petek po 4. nedélji v postu.

Berilo iz 3. bukev kraljev 17, 17—24.

Tiste dni je zbolel sin gospodinjin, in bolezen je bila tako silna, da ni bilo v njem več sape. Rekla je tedaj Eliju: Kaj je meni in tebi, mož Božji? Si li zató k meni prišel, da pridejo moje pregrehe v spomin, in da umoriš mojega sina? In Elija ji je rekel: Daj mi svojega sina! In ga je vzel iz njenega naročja, in nesel v gornjico, kjer je on prebival, in ga je položil na svojo posteljo. In je klical k Gospodu, ter je djal: Gospod moj Bog! se li huduješ na to vdovo, pri kateri jaz prebivam, da si umoril njenega sina? In se je razpél, in trikrat podolgoma na otroka vlegel, in je klical k Gospodu, ter rekel: Gospod moj Bog! prosim, naj se verne duša tega otroka v njegovo teló. In Gospod je uslišal Elijevo prošnjo in vernila se je duša v otroka, in je oživel. In Elija je vzel otroka, in ga je nesel iz gornjice v spodnjo hišo, in dal njegovi materi, in ji rekel: Vidiš, tvoj sin živi! In žena je rekla Eliju: Zdaj iz tega spoznam, da si mož Božji, in da je beseda Gospodova v tvojih ustih resnična.

Evangelij svetega Janeza 11, 1—45.

Tisti čas je bil nekdo bolán, Lazar iz Betánije, iz terga Marije in Marte, njene sestre. (Marija pa je bila, ktera je Gospóda z mazilom mazala, in brisala njegove noge s svojimi lasmi, ktere brat Lazar je bil bolán). Njegovi sestri tedaj ste poslali do njega, rekóč: Gospod! glej, on, ki ga ljubiš, je bolán. Ko je pa Jezus to slišal, jim je rekel: Ta bolezen ni k smerti, temuč je k časti Božji, da bo Sin Božji po nji poveličan. Jezus pa je ljubil Marto, in njeno

sestro Marijo, in Lazarja. Ko je tedaj slišal, da je bolán, je še dva dni ostal na tistem mestu. Potem pa je rekel svojim učencem: Pojdimo spet v Judejo! Učenci mu rekó: Učenik! zdaj so Judje iskali te kamnjati, in greš spet tje? Jezus je odgovoril: Ni li dvanajst ur v dnevu? Ako kdo po dnevu hodi, se ne spotakne, ker vidi luč tega sveta; ako pa po noči hodi, se spotakne, ker ni luči pri njem. To je govoril, in po tem jim je rekel: Lazar, naš prijatelj, spi; pa grem, da ga iz spanja zbudim. Njegovi učenci so tedaj rekli: Gospod! ako spi, bo ozdravel. (Jezus pa je bil rekel od njegove smerti; oni pa so menili, da od navadnega spanja govori.) Takrat tedaj jim je Jezus razločno rekel: Lazar je umerl. In vesel sem zavoljo vas, da nisem bil tam, zato da verujete; pa pojdimo k njemu. Tomaž tedaj, ki je imenovan Dvojčič, je rekel součencem! Pojdimo tudi mi, da ž njim umerjemo! Jezus je tedaj prišel, in ga je našel že štiri dni v grobu ležati. (Betánija je bila blizu Jeruzalema, okoli petnajst tečajev hodá.) Veliko Judov pa je bilo prišlo k Marti in k Marii, da bi ji tolážili zavoljo nju brata. Ko je tedaj Marta slišala, da Jezus pride, mu je naproti šla; Marija pa je domá sedela. Marta je tedaj rekla Jezusu: Gospód! ko bi ti bil tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Bogá prósil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo vstal ob vstajenji poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli žíví in v me veruje,

ne bo umerl vekomaj. Veruješ li to? Mu reče: Kaj pa, da verujem, Gospod! da si ti Kristus, Sin živega Bogá, ki si na svet prišel! In ko je bila to izgovorila, je šla in je poklicala na tihem Marijo, svojo sestro, rekóč: Učeník je tukaj, in te kliče. Ona, ko je to slišala, vstane hitro, in gre k njemu. Jezus namreč še ni bil prišel v terg; ampak je bil še na tistem mestu, kjer mu je bila Marta naproti prišla. Judje tedaj, kateri so bili pri nji v hiši, in so jo tolažili, ko so vidili, da je Marija hitro vstala, in ven šla, so šli za njo, rekóč: K grobu gre, da bo tam jokala. Ko je tedaj Marija tje prišla, kjer je bil Jezus, in ga je vidila, mu je k nogam padla, in mu reče: Gospod! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Jezus tedaj, ko jo je vidil jokati, in jokati Jude, kateri so bili ž njo prišli, se je zgrózil v duhu, in se užalil, in je rekel: Kam ste ga položili? Mu rekó: Gospód! pojdi in poglej. In Jezus se je zjokal. Judje so tedaj rekli: Glejte, kako ga je ljubil! Eni zmed njih pa so rekli: Ali ni mogel tisti, ki je oči odperl sleporojenemu, tudi storiti, da bi ta ne bil umerl? Jezus se je tedaj spet sam v sebi zgrózil, in pride k grobu. Je bila pa jama, in kamen je bil položen čez njo. Jezus reče: Odvalite kamen. Marta, sestra mertvega, mu reče: Gospod! že smerdí, zakaj štiri dni že leží. Jezus ji reče: Ali ti nisem rekel, da ako veruješ, boš vidila čast Božjo? Tedaj so kamen odvalili. Jezus pa je oči na kviško vzdignil, in je rekel: Oče! zahvalim te, da si me uslišal. Jaz sem pa vedil, da me vselej uslišiš; toda zavoljo ljudstva, ki okoli stoji, sem rekel, da verujejo, da si me ti poslal.

In ko je bil to izrekel, je z velikim glasom zavpil: Lazar, pridi ven! In kateri je bil umerl, je zdajci ven prišel, povezan na rokah in nogah s povoji, in njegov obraz je bil v pert zavit. Jezus jim reče: Razvežite ga, in pustite ga iti. Veliko Judov tedaj, ki so bili prišli k Marii in k Marti, in so vidili, kar je Jezus storil, je vanj verovalo.

V soboto po 4. nedelji v postu.

Berilo iz Izaija preroka 49, 8—15.

To reče Gospód: Ob prijetnem času sem te uslišal, in v dan zveličanja sem ti pomagal; sem te ohranil, in te dal v zavezo ljudstvu, da povzdigneš dežele, in posedeš zapuščene dele, da rečeš jetnikom: Izidite! in tistim, kateri so v temi: Pridite na svetlobo! Na potih se bodo pasli, in na vseh planjavah bo njih paša. Ne bodo lačni, ne žejni, tudi jih ne bo pekla vročina in solnce; ker njih usmiljenik jih bo vodil, in k studencem vód jih peljal. In bom storil vse svoje gore v pot, in moje steze bodo povišane. Glej, oni bodo od deleč prišli, in glej, eni od severja in od morja, drugi od južne dežele! Ukajte, nebesa, in veseli se zemlja; goré, pojte hvalo! Zakáj Gospód je poveselil svoje ljudstvo, in se usmilil svojih siromakov. Ali Sion reče: Zapustil me je Gospód in Bog me je pozabil! More li mati pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila sinu svojega telesa? In ko bi ga ona pozabila, jaz vendar tebe ne bom pozabil, reče Gospod vsegamogočni.

Evangelij svetega Janeza 8, 12—20.

Tisti čas je Jezus govoril Judovskim množicam, rekóč: Jaz sem luč sveta; kdor hodi

za menój, ne hodi po temi, ampak bo imel luč življenja. Farizeji so mu tedaj rekli: Ti sam od sebe pričuješ, tvoje pričevanje ni resnično. Jezus je odgovoril, in jim rekel: Če tudi jaz sám od sebe pričujem, je moje pričevanje vendar resnično; ker vem, od kod sem prišel, in kam grem; vi pa ne veste, od kod idem in kam grem. Vi po mesu sodite, jaz nikogar ne sodim. In ako jaz sodim, je moja sodba resnična; ker nisem sam, ampak jaz in Oče, kateri me je poslal. In v vaši postávi je pisano, da dveh človekov pričevanje je resnično. Jaz sem, kateri sam sebi pričujem; in Oče, kateri me je poslal, pričuje od mene. Tedaj so mu rekli: Kje je tvoj Oče? Jezus je odgovoril: Ne poznate ne mene, ne mojega Očeta; ako bi mene poznali, bi pač tudi mojega Očeta poznali. Te besede je Jezus govoril v tempeljnovi hrambi, ko je učil v tempelju; in nihče ga ni prijel, ker njegova ura še ni bila prišla.

Peto postno ali tiho nedéljo.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev
9, 11—15.*

Bratje! Kristus je pristopil, kakor veliki duhoven prihodnjih dobrot, skozi viši in veliko boljši šotor, kateri ni z roko storjen, to je, ne tega stvarjenja; tudi ni s kozlovsko ali telečjo kervjo, ampak je z lastno kervjo enkrat v presvetišče šel, in je večno odrešenje našel. Zakáj če kri kozlov in juncev, in potreseni teličin pepel ognjušene posveti v telesno čistost, koliko bolj bo kri Kristusa, kateri je po svetem Duhu sebe brez madeža Bogú dal, našo vest očistila od mrtvih del, da bomo služili

živemu Bogú! In zato je srednik nove zaveze, da s smertjo obljubo odrešenja od tistih pregreb, ki so bile pod poprejšno zavezo, prejmejo, kateri so poklicani k večnemu delu v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 8, 46—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Kdo zmed vas me bo greha prepričal? Ako vam resnico govorim, zakáj mi ne verujete? Kdor je iz Bogá, besede Božje poslušá. Za tega voljo vi ne poslušate, ker niste iz Bogá. Judje so tedaj odgovorili, in mu rekli: Ali ne govorimo mi prav, da si Samariján, in hudíča imaš? Jezus je odgovoril: Jaz nimam hudíča; ampak častim svojega Očeta, in vi ste mi čast vzeli. Pa jaz ne iščem svoje části; je, kateri je išče in sodi. Resnično, resnično vam povem: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti vidil vekomaj. Judje so tedaj rekli: Zdaj smo spoznali, da imaš hudíča! Abraham je umerl in preroki, in ti praviš: Ako kdo mojo besedo dopolni, ne bo smerti okusil vekomaj. Si li ti večí, kakor naš oče Abraham, ki je umerl? in preroki so umerli. Koga sam sebe delaš? Jezus je odgovoril: Če jaz sam sebe častim, moja část nič ni; moj Oče je, kateri me části, od ketrega vi pravite, da je vaš Bog. In ga ne poznate; jaz pa ga poznam, in ako rečem, da ga ne poznam, bom lažnik, kakor vi; ali poznam ga in dopolnim njegovo besedo. Abraham, vaš oče, se je silno veselil viditi moj dan; vidil ga je, in je bil vesel. Judje so mu tedaj rekli: Še petdeset let nimaš, in si Abrahama vidil? Jezus

jim je rekel: Resnično, resnično vam povem, preden je bil Abraham, sim jaz. Tedaj so pobirali kamnje, da bi vanj lučali; Jezus pa se je skrtil, in je šel iz tempeljna.

V pondéljek po tihi nedélji.

Berilo iz Jona preroka 3, 1—19.

Tiste dni je govoril Gospód vdruhič Jonu preroku, rekóč: Vstani in idi v Ninive, veliko mesto in oznanuj v njem, kar sem ti jaz rekel oznanovati. In je vstal Jona, in šel v Ninive po besedi Gospódomi. Ninive pa so bile mesto za tri dni hodá velike. In Jona je šel za en dan hoda v mesto, ter je vpil in rekel: Še štirideset dni, in Ninive bodo razdjane! In Ninivljani so verovali v Bogá, in so napovedali post, ter so oblekli ostre oblačila od naj vekšega do naj manjšega. In prišla je beseda do kralja Ninivskega, in je vstal s svojega stola, in vergel svoje oblačilo s sebe, in se oblekel v ostro oblačilo, ter sedel na pepel. In je bilo oklicano in rečeno v Ninivah po povelji kralja in njegovih knezov takó: Nič naj ne okusijo ne ljudje, ne živina, ne govedo, ne drobnica; tudi naj se ne pasejo, in vode naj ne pijejo. In naj se oblečejo v ostre oblačila ljudje in živina, in naj kličejo v Gospoda na vso moč. In slehern naj se oberne od svojega hudega pota in od krivice svojih rok. Kdo vé, morebiti se bo Bog obernil, in bo zanesel, in odjenjal od svojega groznega serda, in ne bomó končani. In Bog je vidil njih dela, da so se obernili od svojega hudega pota, in usmilil se je svojega ljudstva Gospód naš Bog.

Evangelii svetega Janeza 7, 32—39.

Tisti čas so viši in farizeji poslali hlapcev, da bi Jezusa prijeli. Jezus jim je tedaj rekel: Še

malo časa sem pri vas, in grem k njemu, kateri me je poslal. Iskali me bote, pa me ne bote našli; in kjer sem jaz, tje vi ne morete priti. Judje so tedaj rekli med seboj: Kam misli ta iti, da ga ne bomo našli? Ali pojde med razkropljene nevernike, in bo nevernike učil? Kakošno govorjenje je to, ker je rekel: Iskali me bote, pa me ne bote našli; in kjer sem jaz, tje vi ne morete priti? Poslednji véliki dan praznika pa je Jezus vstal in vabil, rekóč: Ako je kdo žejin, naj pride k meni, in naj pije. Kdor v me veruje, potekó, kakor pismo pravi, potoki žive vode iz njegovega oserčja. To pa je rekel od Duha, ktereга so imeli prejeti vanj verujoči.

V torek po tihi nedélji.

Berilo iz Daniela preroka 14, 28—42.

Tiste dni so stopili Babilončani pred kralja, in so rekli: Izdaj nam Daniela, ki je Bela razdjal, in drakona umoril; sicer bomo pomorili tebe in tvojo družino! Vidil je tedaj králj, da so zelo vanj tiščali, in prisiljen jim je izdal Daniela. Vergli so ga v levnjak, in tam je bil šest dni. V levnjaku pa je bilo sedem levov, in dajali so jim na dan po dve trupli in dve ovci; ali zdaj se jim ni nič dalo, da bi požerli Daniela. Bil je pa prerok Habakuk v Judeji, in on je bil skuhal podmèt, in nadrobil kruha v lonec; in je šel na polje, da bi nesel ženjem. Tedaj je rekel angel Gospodov Habakuku: Nesi obed, ki ga imaš, v Babilon Danjeln, kateri je v levnjaku. In Habakuk je rekel: Gospod! Babilona nisem vidil, in za jamo ne vem. In ga je prijel angel Gospodov verh glave, in ga nesel za lasé njegove glave; in ga je postavil v Babilon nad jamo s svojo hitro močjó. In Habakuk je za-

vpil, rekóč: Daniel, služabnik božji, vzemi obed, ktereга ti je Bog poslal! In Daniel je rekel: Spomnil si se me, Gospod Bog! in njih nisi zapustil, kateri te ljubijo. In Daniel je vstal in jedel. Angel Gospodov pa je Habakuka berž postavil na njegovo mesto nazaj. Sedmi dan tedaj je prišel kralj, da bi obžaloval Daniela, in je stopil k jami, ter vanjo pogledal, in glej, Daniel sedí v sredi levov. Takrat je zavpil kralj na ves glas, rekóč: Velik si, Gospód, Bog Danielov! In ga je potegnil iz levnjaka; tiste pa, kateri so ga hotli pogubiti, je vergel v jamo, in so bili požerti pri téj priči pred njim. Tedaj je kralj rekel: Bojé naj se vsi prebivavci po vsi deželi Danielovega Bogá; ker on je odrešenik, ki dela znamenja in čudeže na nebu in na zemlji, ki je rešil Daniela iz levnjaka.

Evangelij svetega Janeza 7, 1—13.

Tisti čas je Jezus po Galileji hodil; zakaj po Judeji ni hotel hoditi, ker so ga Judje iskali umoriti. Bil je pa blizo Judovski praznik zelenih šotorov. Rekli so mu pa njegovi bratje: Idi od tod, in pojdi v Judejo, da tudi tvoji učenci vidijo tvoje dela, ktere delaš. Zakaj nihče ne dela kaj na skrivnem, kateri išče očiteno biti; če to delaš, daj se na znanje svetu. Tudi njegovi bratje namreč niso vanj verovali. Jezus jim tedaj reče: Moj čas še ni prišel; vaš čas pa je vselej pripravljen. Vas svet ne more sovražiti; mene pa sovraži, ker jaz pričujem od njega, da so njegove dela hude. Vi pojdite na ta praznik, jaz pa še ne grem na ta praznik, ker moj čas še ni dopolnjen. Ko je bil to rekel, je on ostal v Galileji. Ko so bili pa njegovi bratje odšli, takrat je tudi on na praznik šel, ne očitno, ampak nekako na skrivnem. Judje so ga tedaj iskali ob prazniku, in so rekli: Kje

je on? In med ljudmi je bilo na tihem veliko govorjenja zavoljo njega. Zakaj nekteri so rekli: Dober je; nekteri pa so rekli: Ni tako, temuč ljudi zapeljuje. Vendar pa nihče ni očitno od njega govoril zavoljo strahu pred Judi.

V sredo po tihi nedélji.

Berilo iz 3. Mojzesovih bukev 19, 1, 2, 11—19.

Tiste dni je govoril Gospód Mojzesu, rekóč: Govôri vsemu zboru Izraelovih otrok, in reci jim: Jaz sem Gospod vaš Bog. — Ne kradite, ne lagajte, in nihče naj ne goljufa svojega bližnjega. Ne prisegaj krivo v mojem imenu, in ne oskrunjaj imena svojega Bogá: jaz sem Gospod. Ne delaj krivice svojemu bližnjemu, in ne zatiraj ga s silo; naj ne ostaja plačilo tvojega najemnika pri tebi do drugega dne. Ne kolni gluhega, in slepemu ne postavljalj spotikljeja; ampak boj se Gospoda svojega Bogá, ker jaz sem Gospod. Ne stori nič krivičnega, in po krivici ne sodi. Ne glej lica ubogega, in ne spoštuj obraza mogočnega; sodi svojega bližnjega po pravici. Ne bodi opravljivec, ne podpihovavec med ljudstvom; ne podstopi se zoper kri svojega bližnjega; jaz sem Gospod. Ne sovraži svojega brata v svojem sercu, ampak očitno ga posvari, da nimaš greha zavoljo njega. Ne išči maščevanja, in ne spomni se krivice svojih sosedov; ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe; jaz sem Gospod. Moje zapovedi spolnujte, zakaj jaz sem Gospod vaš Bog.

Evangelij svetega Janeza 10, 22—38.

Tisti čas je bil praznik posvečevanja v Jeruzalemu, in zima je bila. In Jezus je hodil v tempeljnu po Salomonovi lopi. Judje so ga tedaj obsuli, in so mu rekli: Doklej nas v nevednosti pustiš? Ako si ti Kristus, povej nam naravnost! Jezus jim je odgovoril: Vam pravim, in ne verujete. Dela, ktere jaz delam v imenu svojega Očeta, te pričujejo od mene. Toda vi ne verujete, ker niste iz mojih ovác. Moje ovce moj glas poslušajo; in jaz jih poznam, in hodijo vsled mene. In jaz jim dam večno življenje, in ne bodo pogubljene vekomaj, in nihče jih ne bo iztergal iz moje roke. Kar mi je moj oče dal, je večí, kakor vse; in nihče ne more iztergati iz roke mojega Očeta. Jaz in Oče sva eno. Judje so tedaj kamnje pobirali, da bi ga kamnjali. Jezus jim je odgovoril: Veliko dobrih del sem vam pokazal od svojega Očeta, zavoljo kterega teh del me kamnjate? Judje so mu odgovorili: Zavoljo dobrega dela te ne kamnjamo, ampak zavoljo bogokletstva, in ker se, ki si človek, Bogá delaš. Jezus jim je odgovoril: Ni li pisano v vaši postávi: Jaz sim rekel, bogovi ste? Ako je tiste imenoval bogove, kterim je bila beseda Božja govorjena, in pismo ne more overženo biti: kako njemu, kterega je Oče posvetil, in na svet poslal, vi rečete: Preklinjaš, ker sem rekel: Sin Božji sem? Ako ne delam del svojega Očeta, mi nikar ne verjemite. Ako jih pa delam, in ako meni nočete verjeti, verjemite delom, da spoznate in verujete, da je Oče v meni, in jaz v Očetu.

V četrtek po tihi nedelji.

Berilo iz Daniela preroka 3, 34—45.

Tiste dni je molil Azarija k Gospódu, rekóč: Gospód naš Bog! prosimo, ne zaverzi nas vekomaj zavoljo svojega imena, in ne razderi svoje zaveze. Ne odtegni nam svojega usmiljenja zavoljo Abrahama svojega ljubega, Izaka svojega služabnika, in Izraela svojega svetega, kterim si govoril in obljubil, da boš pomnožil njih zarod, kakor zvezde na nebu in kakor pesek ob kraji morja. Zakáj zmanjšali, Gospód! smo se zdaj, bolj, ko vsi narodi, in smo ponižani po vsi zemlji zavoljo svojih grehov. In nimamo zdaj kneza, ne preroka, ne vojvoda, ne žgavnega, ne klavnega, ne jednega darú, ne kadila, tudi ne mesta, da bi ti darovali pervine, in mogli najti tvoje usmiljenje: pa zavoljo potertega serca in ponižnega duha nas sprejmi. Kakor žgavni darovi ovnov in juncev in veliko tavžent tolstih jagnjet, tako bodi dans naša daritev pred tvojim obličjem, da ti dopade; zakáj kteri v tebe zaupajo, ne ostanejo na sramoti. In zdaj gremo vsled tebe z vsem sercem, in se te bojimo, in iščemo tvojega obličja. Ne osrami nas, temuč stori z nami po svoji dobrotljivosti, in po obilnosti svojega usmiljenja. Otmí nas po svojih čudežih, in daj čast svojemu imenu. Gospód! In osramoteni naj bodo vsi, kteri hudo delajo tvojim služabnikom; naj se sramujejo tvoje vsegamogočnosti, in njih moč bodi razterta. In naj vedo, da si ti Gospód Bog edini, in častitljiv po vsi zemlji, Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Lukeža 7, 36—50.

Tisti čas je nekdo zmed farizejev Jezusa prosil, da bi pri njem jedel. In je prišel v hišo

farizejevo in k jedi sedel. In glej! žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko je zvedila, da je v hiši farizejevi pri jedi, je prinesla alabastrovo pušico mazila; in* je zad k njegovim nogam stopila, ter mu je začela s solzami noge močiti, in jih je z lasmi svoje glave brisala, in mu je noge kuševala, in z mazilom mazala. Farizej pa, kateri ga je povabil, to viditi, je sam pri sebi djal, rekóč: Ko bi bil on prerok, bi pač vedil, kdo in kakošna je žena, ki se ga dotikuje, da je grešnica! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Simon! imam ti nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povej! Neki posojevavec je imel dva dolžnika; eden je bil dolžán pet sto denarjev, eden pa petdeset. Ker nista imela s čim plačati, je obema odpustil. Kteri tedaj ga bolj ljubi? Simon je odgovoril in rekel: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On pa mu je rekel: Prav si razsodil. In se je obrnil k ženi, in je rekel Simonu: Vidiš to ženo? Sem prišel v tvojo hišo, pa mi vode na noge nisi dal; ta pa mi je s solzami noge močila, in s svojimi lasmi jih brisala. Poljubil me nisi; ta pa, kar je v hišo prišla, mi nog ni jenjala kuševati. Moje glave nisi z oljem pomazal; ta pa mi je noge z mazilom mazala. Zato ti povem: Veliko grehov ji je odpuščenih, ker je veliko ljubila. Komur se pa manj odpusti, manj ljubi. Njéj pa je rekel: Odpuščeni so ti grehi. In so začeli, kateri so bili ž njim pri mizi, sami pri sebi govoriti: Kdo je ta, kateri celó grehe odpušča? Rekel je pa ženi: Tvoja vera ti je pomagala; pojdi v miru.

V petek po tihi nedelji.

Berilo iz Jeremija preroka 17, 13—18.

Tiste dni je rekel * Jeremija : Gospód ! vsi, kateri te zapusté, bodo osramoteni ; kateri od tebe odstopijo, bodo v prahu zapisani, ker so zapustili Gospóda, vir živih vod. Ozdravi me, Gospód ! in bom ozdravljen ; reši me, in bom rešen ; zakaj ti si moja hvala. Glej, oni mi pravijo : Kje je beseda Gospódova ? Naj pride ! In jaz nisem bil zmamljen, ko sem za teboj pastirjem hodil ; in dneva človekovega nisem poželed, ti veš. Kar je izšlo iz mojih ust, je bilo prav pred teboj. Ne bodi mi v strah, moje upanje si v dan nadloge. Naj bodo osramoteni, kateri me preganjajo, jaz pa naj ne bom osramoten ; naj trepetajo oni, jaz pa naj ne trepetam ; pripelji nad nje dan nadloge, in stri jih dvakrat, Gospód naš Bog !

Evangelij svetega Janeza 11, 47—54.

Tisti čas so veliki duhovni in farizeji zbor poklicali, in rekli : Kaj hočemo storiti, ker ta človek veliko čudežev dela ? Ako ga tako pustimo, bodo vsi vanj verovali, in bodo prišli Rimljani, in vzeli našo deželo in naš narod. Eden pa zmed njih, Kajfa po imenu, ki je bil tisto leto veliki duhoven, jim je rekel : Vi nič ne veste, in ne pomislite, da je bolje za vas, da umerje en človek za ljudstvo, in da ves narod ni pokončan. Tega pa ni sam iz sebe rekel ; temuč, ker je bil tisto leto veliki duhoven, je prerokoval, da ima Jezus umreti za narod, in ne samo za narod, temuč tudi, da bi otroke Božje, kateri so bili razkropljeni, v eno zbral. Od tistega dne tedaj so se posvetovali, da bi ga umorili. Jezus tedaj ni več očitno hodil med

Judi, ampak je od tod šel v kraj blizo puščave, v mesto, ki se imenuje Efrem, in je tam prebival s svojimi učenci.

V soboto po tihi nedélji.

Berilo iz Jeremija preroka 18, 18—23.

Tiste dni so rekli hudobni Judje med seboj: Pridite, sklepujemo sklepe zoper pravičnega; zato ne bo zginila postáva od duhovnov, ne svet od modrega, ne prerokovanje od preroka. Pridite, in pobimo ga z jezikom, in nič ne čislajmo njegovega govorjenja! Gospód! glej name, in sliši glas mojih zopernikov. Se li povračuje dobro s hudim, ker so mi jamo izkopali? Spomni se, da sem stal pred tvojim obličjem, da bi govoril za njih prid, in odvernil tvoj serd od njih. Zavoljo tega daj njih otroke v lakoto, in pelji jih pod oster meč; naj bodo njih žene brez otrok in vdove, in njih možje pobiti, njih mladenči z mečem v boji presunjeni. Naj se sliši kričanje iz njih hiš, zakaj pripeljal boš naglo nadnje razbojnika; ker so jamo izkopali, da bi me vjeli, in skrivej zaderge nastavili mojim nogam. Ti pa, Gospód! veš vse njih svéte zoper mene v smert; ne zanesi njih hudobii, in njih greh pred teboj ne bodi zbrisan; naj padejo pred tvojimi očmi, in ob času svojega serda se znosi nad njimi, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Janeza 12, 10—36.

Tisti čas so se véliki duhovni posvetovali, da bi tudi Lazarja umorili; ker je zavoljo njega veliko Judov šlo, in so verovali v Jezusa. Drugi dan pa, ko je veliko ljudi, kateri so bili prišli na praznik, slišalo, da pride Jezus v Jeruzalem, so palmove veje vzeli; in mu na-

proti šli, ter vpili: Hozana, hvaljen bodi, kateri ide v imenu Gospódovem, kralj Izraelski! In Jezus je našel osliča, in je nanj sedel, kakor je pisano: Ne boj se hči Sion! glej, tvoj kralj pride sedéč na osličinem žebetu. Tega njegovi učenci poprej niso umeli; ampak, ko je bil Jezus poveličan, takrat so se spomnili, da je bilo to pisano od njega, in da so mu to storili. Pričevala je tedaj množica, ktera je bila ž njim, kadar je Lazarja iz groba poklical, in ga obudil od mertvih. Zavoljo tega mu je tudi množica naproti prišla, ker je slišala, da je storil ta čudež. Farizeji so tedaj rekli med sebój: Vidite, da nič ne opravimo! Glejte, ves svet dere za njim! Bili so pa nekteri neverniki med tistimi, kateri so gori prišli, da bi molili ob prazniku. Ti so tedaj pristopili k Filipu, ki je bil iz Betzajde Galilejske, in ga prosili, rekóč: Gospod! Jezusa bi radi vidili. Filip pride in pové Andreju; Andrej pa in Filip sta povedala Jezusu. Jezus pa jima je odgovoril, rekóč: Ura je prišla, da bo Sin človekov poveličan. Resnično, resnično, vam povem, ako psenično zerno ne pade v zemljo in ne umerje, ostane ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo prihranil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menój hodi; in kjer sem jaz, tamkaj bo tudi moj sulžabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oča počastil. Zdaj je moja duša žalostna. In kaj hočem reči: Oče, reši me iz te ure! Ali zato sem prišel v to uro. Oče! poveličaj svoje ime. Glas je tedaj prišel

z neba: Poveličal sem ga, in ga bom spet poveličal. Množica tedaj, ki je stala in slišala, je rekla, da je zagermelo. Drugi so rekli: Angel je z njim govoril. Jezus je odgovoril in rekel: Ne zavoljo mene, ampak zavoljo vas je ta glas prišel. Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz kadar bom povišan z zemlje, bom vse k sebi vlekkel. (To pa je rekel, da je naznanil, kakošne smerti bo umerl.) Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postave, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne vé, kam gre. Dokler imate luč, vervajte v luč, da bote ótroci luči. To je Jezs govoril, in je šel, in se jim je skrnil.

Šesto postno ali cvetno nedéljo.

Kadar se oljke blagoslové.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 15, 27; in 16, 1—7.

Tiste dni so prišli Izraelovi otroci v Elim, kjer je bilo dvanajst studencev vod in sedemdeset palmovih dreves, in so šotore postavili ob vodah. In so šli iz Elima, in je prišla vsa množica Izraelovih otrok v puščavo Sinsko, ktera je med Elimom in Sinajem, petnajsti dan družega mesca, ko so bili izšli iz Egiptovske dežele. In je mermrala vsa množica Izraelovih otrok zoper Mojzesa in Arona v puščavi, in so jma rekli Izraelovi otroci: O, da ti bili umerli po Gospóduvi roki v Egiptovski deželi, kadar smo sečeli pri loncih mesá, in se kruha do sitega

najedali! Zakáj sta nas pripeljala v to puščavo, da umorita vso množico z lakoto? Gospód pa je Mojzesu djal: Glej, jaz vam bom deževal kruha z nebes; naj gre ljudstvo ven, in naj nabere, kolikor je za vsak dan treba, da ga poskusim, ali živi po moji postávi ali ne. Šesti dan pa naj pripravijo, kar lodo shranili, in naj bo dvakrat toliko, kolikor so nabirali za vsak dan. In Mojzes in Aron sta rekla vsem Izraelovim otrokom: Zvečer bote zvedili, da vas je Gospód izpeljal iz Egiptovske dežele, in zjatraj bote vidili slavo Gospódovo.

Evangelij svetega Matevža 21, 1—9.

Tisti čas, kadar se je Jezus približal Jeruzalemu, in je prišel v Betfage pri oljski gori, je poslal dva učenca, in jima je rekel: Pojdita v vas, ktera je pred vama, in berž bota našla oslico privezano in žebe pri nji; odvežita in pripeljita mi ji. In če vama kdo kaj poreče, recita, da ju Gospód potrebuje, in berž ji bo spustil. Vse to pa se je zgodilo, da se je dopolnilo, kar je govorjeno po preroku, kateri pravi: Povejte hčeri Sionski: Glej, tvoj kralj pride k tebi krotek, in sedéč na oslici, in na žebetu podjarmljene oslice. Učenca pa sta šla, in sta storila, kakor jima je Jezus ukazal. In sta pripeljala oslico in žebe, in so položili svoje oblačila na nji, in so ga gori posadili. Silno veliko ljudi pa je razgrinjalo svoje oblačila po potu; drugi pa so veje sekali z dreves, in stlali na pot. Množice pa, ktere so spredej in zadej šle, so vpile, rekóč: Hozana Sinu Davidovemu! Hvaljen bodi, kateri pride v imenu Gospódovem.

Pri sv. maši.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov
2, 5—11.*

Bratje! ravno to mislite med seboj, kar Kristus Jezus, kteri, dasiravno je bil v Božji podobi, ni v rop štel, Bogú enak biti; temuč je sam sebe v nič storil, ko je podobo hlapca na se vzel, človekom se upodobil, in po vnanjem najden bil kakor človek. Ponižal je sam sebe, ko je bil pokoren do smerti, smerti pa na križu. Zato ga je tudi Bog povišal, in mu dal ime, katero je čez vse imena, da se v imenu Jezusovem (tukej se poklekne) vsake koleno pripogne. teh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in da vsak jezik spričuje, da je Gospód Jezus Kristus v časti Bogá Očeta.

Terpljenje

*Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega
Matevža v 26. in 27. postávi.*

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali véliki duhovni in starašini ljudstva v dvor višega duhovna, kteri je bil imenovan Kajfež; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup med ljudstvom ne vstane. Ko je bil pa Jezus v Betanii, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico dragega mazila, in ga je izlila na njegovo glavo, ko je

pri mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nevoljni, rekóč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vedil, jim je rekel: Kaj nadlego delate téj ženi? Zakaj dobro delo je storila nad menój. Uboge namreč imáte zmiraj pri sebi, mene pa nimate zmiraj. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kjer koli se bo oznanoval ta evangeli po vsem svetu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin. Tedaj je šel eden zmed dvanajsterih, kateri je bil imenován Juda Iškarjot, k vélikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privolili trideset srebernikov. In odsehnal je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kje hočeš, da ti pripravimo jesti velikonočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k onému, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so pripravili velikonočno jagnje. Kadar se je bil pa večer storil, je s svojimi dvanajstimi učenci k mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni govoriti: Gospód! ali sem jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z me-noj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; toda gorjé tistemu človeku, po katerem bo Sin

človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril, rekóč: Učeník, ali sem jaz? Mu reče: Ti si rekel. Kadar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekóč: Pijte iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Povem vam pa, da posehmal ne bom pil tega sadú vinske terté do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In kadar so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi vsi se bote pohujšali nad menój to noč; zakáj pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Kadar bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz se ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, da to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako ravno bi mi bilo s tebój umreti, ne bom te zatajil. Takó so tudi svi učenci rekli. Tedaj je prišel Jezus ž njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencem: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. In je vzel sebój Petra in Cebedejeva sina, in je začel žalosten in otožen prihajati. Tedaj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte z menój. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekóč: Moj Oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz ho-

čem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z menoj čuti! Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, mesó pa slabo. Spet je drugič šel, in molil, rekóč! Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je našel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem, in jim reče: Spíte zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdán grešnikom v roke. Vstanite, pojdemo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih je prišel, in ž njim velika množica z meči in s kolmi, ki so jo poslali veliki duhovni in starašini ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamenje, rekóč: Kterega koli bom kušnil, tisti je, njega primite. In berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. In Jezus mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roké na Jezusa vergli, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom, je stegnil roko in izderl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedaj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto, zakáj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angelov? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam rekel:

Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in s kolmi; vsak dan sem sedel pri vas, in učil v tempeljnu, pa me niste prijeli. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov. Takrat so ga vsi učenci zapustili in so zbežali. Kteri so pa Jezusa vjeli, so ga peljali k Kajfežu, velikemu duhovnu, kjer so se bili pismarji in starašini sošli. Peter pa je od deleč za njim šel do dvora velikega duhovna. In je šel ven, in je sedel s služabniki, da bi vidil konec. Veliki duhovni pa in ves zbor so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga umorili; in ga niso našli, dasiravno je bilo veliko krivih prič pristopilo. Zadnjič pa ste prišle dve krive priči, in ste rekle: Ta je govoril: Jaz morem podreti tempelj Božji, in v treh dneh ga spet sozidati. In veliki duhoven je vstal, in mu rekel: Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper tebe pričujejo? Jezus pa je molčal. In veliki duhoven mu je rekel: Zarotim te pri živem Bogú, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji! Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posehmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči Božje, in priti v oblakih neba. Tedaj je viši duhoven raztergal svoje oblačila, rekóč: (Bogá) je preklinjal; kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slíšali preklinjanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smerti je vreden. Tedaj so mu pljevali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga s pestmi v obraz bili, rekóč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvoříšči, in pristopila je neka dekla k njemu, rekóč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On

pa je tajil vpričo vseh, rekóč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim. In je spet tajil s prisego: Ne poznam tega človeka. Čez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično, tudi ti si zmed tistih; zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozna tega človeka. In zdajci je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je ven šel, in je britko jokal. Kadar se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali. In so zvezanega peljali in izdali Ponciju Pilatu, poglavárju dežele. Tedaj, ko je Judež, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen; se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starašinom, rekóč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vernil, in je šel in se z vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Nespodobi se jih devati v tempeljnovo skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili zanje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne! Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorjeno po Jeremii preroku, ki pravi: In so vzeli trideset srebernikov, cenjenega, ktereга so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor

mi je ukazal Gospód. Jezus pa je stal pred poglavárjem, in poglavár ga je vprašal, rekóč: Ali si ti kralj judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kadar je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilát: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, takó da se je poglavár silno čudil. Ob prazniku pa je poglavár navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterege so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ko so se tadaj zbrali, je Pilát rekel: Kterege hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus? Zakáj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kadar je pa sedel na sodnjem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekóč: Nič si ne dajaj opraviti s tem pravičnim; zakáj veliko sem terpela dans v sanjah zavoljo njega. Ali veliki duhovni in starašini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavár pa je odgovoril in jim rekel: Kterege teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilát jim reče: Kaj tedaj naj storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus? Vsi rekó: Križan naj bo. Poglavár jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekóč: Križan naj bo. Ko je pa Pilát vidil, da nič ne opravi, temuč da večí hrup vstaja, je vzel vode, in si je roké umil vpričo ljudstva, rekóč: Jaz sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas in na naše otroke!

Tedaj jim je izpustil Baraba: Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojščaki Jezusa seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlatast plašč oger-nili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramo-vali, rekóč: Zdrav bodi, kralj judovski! In so vanj pljevali, in terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli plašč, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imenu; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mertvaških glav. In so mu dali piti vina z želčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Po tem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so vadjali zanje, da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje obla-čila, in za mojo suknjo so vadjali. In so sedeli in ga varovali. In so deli verh njegove glave njegovo obsodbo pisano: Ta je Jezus kralj judovski. Takrat sta bila križana ž njim vred dva razbojnika, eden na desnici, eden pa na levici. Ti pa, ki so memo hudili, so ga pre-klinjali, in s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: Aha, kakó tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš; pomagaj sam sebi! Če si Sin Božji, stopi s križa. Ravno tako so ga zasramova-li tudi véliki duhovni s pismarji in starašini vred in so rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more

pomagati! Ako je Izraelski kralj, naj stopi
 zdaj s križa, in verujemo vanj. V Bogá je
 zaupal; naj ga zdaj reši, če ga rad imá! Sej
 je rekel: Sin Božji sem. Ravno to sta mu oči-
 tala tudi razbojnika, ktera sta bila ž njim vred
 križana. Od šeste ure pa se je tema storila
 po vsi zemlji do devete ure. In okoli devete
 ure je Jezus na ves glas vpil, rekoč: Eli! Eli!
 lama sabaktani! To je: Moj Bog, moj Bog!
 zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječih,
 to slišati, so rekli: Elija kliče ta. In berž je
 stekel eden zmed njih, vzel gobo, jo z jesihom
 napojil, in nateknil na terst in mu je dal piti.
 Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride
 Elija ga rešit! Jezus pa je spet zavpil na ves
 glas, in je izdihnil dušo. In glej! zagrinjalo
 v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha
 do tal: in zemlja se je potresla in skale so
 pokale, in grobi so se odpirali, in veliko telés
 svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so
 šli iz grobov po njegovem vstajenji, in so prišli
 v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stot-
 nik pa, in kateri so bili ž njim in Jezusa varo-
 vali, ko so vidili potrès, in kar se je godilo, so
 se silno bali, in so rekli: Resnično, ta je bil
 Sin Božji! Bilo je pa tam od deleč veliko
 žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Gali-
 leje, in so mu stregle; med kterimi je bila
 Marija Magdalena, in Marija mati Jakopova in
 Jožefova, in mati Cebedejevih sinov. Kadar se
 je pa večer storil, je prišel neki bogat človek
 iz Arimateje, po imenu Jožef, kateri je bil tudi
 sam učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu, in je
 prosil teló Jezusovo. Tedaj je Pilat ukazal

teló dati. In Jožef je vzel teló, in ga je zavil v čisto tančico; in ga je položil v svoj novi grob, ktereга je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdalena, in una Marija; in ste sedele grobu nasproti. Drugi dan pa, kateri je po pripravljanji *), so se zbrali véliki duhovni in farizeji k Pilátu, rekóč: Gospód! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukáži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mertvih je vstal; in poslednja zmota bo hujši od perve. Pilát pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so grob obdali z varhi in kamen zapečatili.

Véliki pondeljek.

Berilo iz Izaija preroka 50, 5—10.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód Bog mi je odperl uho; jaz pa se nisem ustavil, nisem odstopil. Svoje teló sem jim izdal, kateri so me bíli, in svoje lica tistim, kateri so me tézali. Svojega obličja nisem odvernil od njih, ki so me zasramovali in zapljevali. Gospód Bog je moj pomočnik, zató ne bom osramoten; zató sem nastavil svoje obličje, ko naj terji skalo, in vem, da ne bom osramoten. Blizo je, kateri me opravičuje; kdo mi

*) dan po vélikem petku — paraskeve — t. j. na veliko soboto.

bo opogovarjal? Stopimo skupaj; kdo je moj zopernik? Naj stopi k meni! Glejte, Gospód Bog je moj pomočnik? kdo me bo obsodil? Glejte, vsi se bodo kot oblačilo postarali, molj jih bo jedel. Kdo zmed vas se bojí Gospóda, in posluša glas njegovega hlapca? Kdor v temi hodi in nima svetlobe, naj upa v Gospódovo ime, in naj se zanese na Gospóda svojega Bóga.

Evangelij svetega Janeza 12, 1—9.

Šest dni pred veliko nočjo je Jezus prišel v Betánijo, kjer je bil Lazar umerl, ktereга je Jezus od mertvih obudil. Napravili so mu večerjo tam, in Marta je stregla; Lazar pa je bil eden zmed njih, ki so bili pri mizi. Marija je tedaj vzela libro dragega mazila prave narde, in je mazala Jezusove nogé, in brisala njegove nogé s svojimi lasmi; in hiša je bila napolnjena z duhom mazila. Eden njegovih učencev tedáj, Juda Iškarjot, tisti, kateri ga je imel izdati, je rekel: Zakaj se to mazilo ni prodalo za tri sto denarjev, in dalo ubogim? To je pa rekel, ne da bi mu bilo skerb za uboge, temuč, ker je bil tat, in je mošnje imel, in nosil, kar je bilo vanjo verženo. Jezus je tedaj rekel: Pustite jo, da to za dan mojega pogreba stori. Zakaj uboge imate vselej med seboj, mene pa nimate vselej. Velika množica Judov je tedaj zvedila, da je tam, in so prišli, ne le zavoljo Jezusa, temuč da bi tudi Lazarja vidili, ktereга je od mertvih obudil.

Vélikí tórek.

Berilo iz Jeremija preroka 11, 18—20.

Tiste dni je rekel Jeremija: Gospód, razodel si mi, in sem spoznal; pokazal si mi njih naklepe. In jaz sem bil kakor krotko jagnje, katero peljejo k zaklanju, in nisem vedil, da so zoper mene sklenili, rekóč: Pridite, končajmo drevo z njegovim sadom, in izderimo ga iz dežele živih, da njegovo ime več ne bo pomnjeno. Ti pa Gospód, vsegamogočni, sodiš pravično in skušaš obisti in serca, vidil bom tvoje maščevanje nad njimi: zakáj tebi sem zročil svojo reč, Gospód moj Bog.

Terpljenje

Gospoda našega Jezusa Kristusa po spisu s. Marka v 14. in 15. poglavji.

Tisti čas je bila čez dva dni velika noč in god opresnikov; in véliki duhovni in pis-marji so iskali, kakó bi ga z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikár v praznik, da kje hrup ne vstane med ljudstvom. In ko je bil v Betanii v hiši Simona gobovega, in je pri mizi sedel, je prišla žena, ktera je imela alabastrovo pušico dragega mazila iz nardovega klasa; in je pušico razbila, in mu ga na glavo izlila. Bilo jih je pa, kateri so bili sami pri sebi nevoljni, in so rekli: Čemu se je ta potrata z mazilom storila? Zakaj to mazilo bi se bilo dalo prodati za več, kakor za tri sto denarjev, in dati ubogim. In so se togotili nad njo. Jezus pa je rekel: Pustite jo, kaj ji nadlego delate? Dobro delo je storila nad

menój. Zakaj uboge imate zmiraj med sebój, in kadar hočete, jim lahko dobro storite; mene pa nimate vselej. Ta je storila, kar je mogla; naprej je prišla mazat moje teló za pogreb. Resnično vam povem: Kjer koli se bo oznanoval ta evangeli po vsem svetu, se bo tudi, kar je ta storila, pravilo v njen spomin. In Juda Iškarjot, dvanajsterih eden, je šel k vélikim duhovnom, da bi jim ga izdal. Oni pa, ko so slišali, so se obveselili, in so mu obljubili denarjev dati. In je iskal, kakó bi ga priložno izdal. In prvi dan opresnih kruhov, ko so velikonočno jagnje klali, mu rekó učenci: Kam hočeš, da gremo in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev in jima reče: Pojdita v mesto in vaji bo srečal človek, kateri ponese verč vode; idita za njim, in kjer noter pojde, recita hišnemu gospodarju, da Učenik pravi: Kje je moja gostilnica, kjer bom velikonočno jagnje s svojimi učenci jedel? In on vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno; ondi nam pripravita. In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje. Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kadar so pri mizi bili in jedli, je Jezus rekel: Resnično vam povem, da eden zmed vas me bo izdal, kateri je z menój. Oni pa so začeli žalostni prihajati, in mu eden za drugim govoriti: Ali jaz? On pa jim je rekel: Eden zmed dvanajsterih, kateri pomaka z menój roko v skledo. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano od njega; ali gorjé

tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdán. Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. In kadar so jedli, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil, in razlomil, ter jim dal, in jim je rekel: Vzemite, to je moje teló. In je vzel kelih, in je zahvalil, in jim dal, in so pili iz njega vsi. In jim je rekel: To je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita. Resnično vam povem, da ne bom nič več pil od tega sadú terte do tistega dne, ko ga bom pil novega v Božjem kraljestvu. In ko so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. In Jezus jim je rekel: Vsi se bote pohujšali nad menój to noč: zakáj pisano je: Udaril bom pastirja in razkropile se bodo ovce. Kadar pa vstanem, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu reče: Da bi se ravno vsi pohujšali nad tebój, jaz vendar ne. In Jezus mu reče: Resnično ti povem, da nocoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. On pa je še več govoril: Ako bi mi bilo tudi umreti s tebój, ne bom te zatajil. Ravno takó so pa tudi vsi rekli. In pridejo na pristavo, kateri je ime Getzeman; in reče svojim učencem: Sédite tukaj, da odmolim. In vzame seboj Petra, in Jakopa, in Janeza; in začne prestrašen in otožen biti, in jim reče: Moja duša je žalostna do smerti; ostanite tukaj in čujte. In ko je malo naprej šel, je na zemljo padel in molil, da bi, ako bi bilo mogoče, prešla od njega ta ura. In je rekel: Aba, Oče! tebi je vse mogoče, vzemi ta kelih od mene;

ali vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti. In je prišel, in jih najde spati; in je rekel Petru: Simon, spiš? Nisi li mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjava. Duh je sicer voljan, ali mesó je slabo. In je spet šel, in molil, in ravno tiste besede govoril. In ko se je vernil, jih je spet našel spati, (njih oči namreč so bile trudne), in niso vedili, kaj bi mu odgovorili. In pride tretjič in jim reče: Spíte zdaj in počivajte! Dosti je: ura je prišla; glejte! Sin človekov bo izdán v roké grešnikom. Vstanite, pojdemo! Glejte! kateri me bo izdal, je blizo. In ko je še govoril, pride Judež Iškarjot, dvanajsterih eden, in ž njim velika množica z meči in s kolmí od velikih duhovnov in pismarjev in starašinov. Dal jim je bil pa njegov izdajavec znamenje, rekóč: Kterega bom kušnil, tisti je; njega primite, in peljite ga varno. In ko je bil prišel, je zdajci k njemu stopil in rekel: Zdrav bodi, Učenik! in ga je kušnil. Oni pa so roké stegnili nadnj in so ga prijeli. Eden pa zraven stoječih je izderl meč, in je mahnil hlapca vélikega duhovna, in mu uho odsekal. In Jezus je spregovoril in jim rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli z meči in kolmí lovit! Vsak dan sem bil pri vas in sem učil v tempeljnu, in me niste prijeli; pa da se dopolnijo pisma. Tedaj so ga njegovi učenci zapustili, in so vsi zbežali. Neki mladenič pa je hodil za njim s platnom ogernjen na nagem; in so ga prijeli. On pa je popustil platno, in jim je nag ušel. In so peljali Jezusa k velikemu duhovnu; in so se sošli vsi

duhovni in starašini. Peter pa je od deleč za njim šel noter v dvor velikega duhovna; in je sedel s hlapci pri ognji, in se je grel. Veliki duhovni pa, in ves zbor so iskali pričevanja zoper Jezusa, da bi ga v smert izdali, pa ga niso našli. Zakáj veliko jih je krivo pričevalo zoper njega, pa pričevanja se niso vjemale. In nekteri so vstali, in krivo pričevali zoper njega, rekóč: Mi smo ga slišali reči: Jaz bom razdjal ta z rokami storjeni tempelj, in v treh dneh sozidal drugega ne z rokami storjenega. In tudi njih pričevanje ni obstalo. In veliki duhoven je stopil v sredo, in vpraša Jezusa, rekóč: Ne odgovoriš nič na to, kar ti zoper tebe pričajo? On pa je molčal, in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je spet vprašal, in mu je rekel: Ali si ti Kristus, Sin hvaljenega Bogá! Jezus pa mu je rekel: Jaz sem. In vidili bote Sinu človekovega sedeti na desníci Božje močí, in priti z oblaki neba. Veliki duhoven pa je raztergal svoje oblačila, in je rekel: Kaj potrebujemo še prič? Slišali ste bogokletstvo; kaj se vam zdi? Oni pa so ga vsi obsodili, da je smerti vreden. In nekteri so ga jeli zapljevati, in mu obraz zakrivati, in ga za uho biti, in mu reči: Prerokuj! In hlapci so ga s pestmi bili. In ko je bil Peter zdolej na dvorišču, pride ena zmed dekel vélikega duhovna, in ko je vidila Petra, ki se je grel, ga je pogledala in je rekla: Ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim! On pa je tajíl, rekóč: Ne vem in ne umém, kaj praviš! in je ven šel pred dvorišče, in petelin je zapel. In ko ga je spet dekla vidila, je rekla okoli stoje-

čim: Ta je eden zmed njih. On pa je spet tajil. In čez malo so zraven stoječi spet Petru rekli: Res si zmed njih: sej si tudi Galilejec! On pa je jel rotiti se in prisegati: Ne poznám tega človeka, od kterega pravite. In zdajci je petelin drugič zapel. In Peter se je spomnil besede, katero mu je bil Jezus rekel: Preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. In je začel jokati. In precej zjutraj so véliki duhovni s starašini in s pismarji in z vsem zborom svet imeli, in so Jezusa zvezali, in peljali, in izdali Pilátu. In Pilát ga je vprašal: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in mu rekel: Ti praviš. In véliki duhovni so ga veliko tožili. Pilát pa ga je spet vprašal, rekóč: Nič ne odgovoriš? Poglej, kolikih reči te tožijo! Jezus pa ni nič več odgovoril, takó da se je Pilat čudil. Ob prazniku pa je navado imel jim spustiti enega zmed jetnikov, kterega koli so prosili. Bil je pa imenován Baraba, s puntarji vklenjen, kateri je bil v puntu človeka ubil. In ko je ljudstvo gori prišlo, je začelo prositi za to, kar jim je vselej storil. Pilat pa jim je odgovoril, rekóč: Hočete li, da vam izpustim kralja judovskega? Zakaj vedil je, da so ga véliki duhovni iz nevošljivosti izdali. Véliki duhovni pa so nadražili ljudstvo, da naj jim raji Baraba izpusti. Pilát pa je spet odgovoril, in jim rekel: Kaj tedaj hočete, da storim s kraljem judovskim? Oni so pa spet vpili: Križaj ga! Pilat pa jim je rekel: Kaj pa je hudega storil! Oni pa so še bolj vpili: Križaj ga. Pilat pa, ker je hotel ljudstvu voljo spolniti, jim je Baraba izpustil,

in izdal Jezusa bičanega, da bi bil križan. Vojščaki pa so ga peljali na dvorišče sodnje hiše, in skličejo vso trumo. In ga oblečejo v škerlat, in spletejo ternjevo krono, in mu jo denejo na glavo. In so ga začeli pozdravljati: Pozdravljen bodi, kralj judovski! In so ga po glavi s terstom bili, in ga zapljevali, in so na kolena padali, ter ga molili. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli škerlat, in ga oblekli z njegovimi oblačili, in so ga ven peljali, da bi ga križali. In so primorali nekoga memo gredočega, Simona Cirenčana, ki je prišel s pristave, očeta Aleksandrovega in Rufovega, da je nesel njegov križ. In ga pripeljejo na mesto Golgota, kar je predstavljeno: mesto mertvaških glav. In so mu dali piti z miro zmešanega vina; pa ga ni vzel. In kateri so ga križali, so razdelili njegove oblačila in za-nje vadjali, kdo bo kaj dobil. Bila je pa tretja ura, in so ga križali. In napis njegovega obsojenja je bil napisan: Kralj judovski. In ž njim križajo dva razbojnika, enega na njegovi desnici, enega pa na levici. In je bilo dopolnjeno pismo, katero pravi: In med krivične je bil štet. In memo gredoči so ga preklinjali, in so s svojimi glavami majali in rekli: De te! kako tempelj Božji podiraš, in v treh dneh spet sozidaš! Pomagaj sam sebi, in stopi s križa! Ravno tako so se mu tudi veliki duhovni posmehovali, in so s pismarji eden drugemu rekli: Drugim je pomagal, sam sebi ne more pomagati. Kristus, kralj izraelski, naj zdaj stopi s križa, da vidimo in verujemo. In ktera sta bila ž njim križana, sta ga za-

sramovala. Kadar je pa bila šesta ura, se je tema storila po vsi zemlji do devete ure. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zavpil, rekóč: Eloj, Eloj! lama sabaktani? kar je prestavljeno: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? In nekteri tam stoječih, to slišati, so rekli: Glejte! Elija kliče. Eden pa je stekel in napojil gobo z jesihom, in jo je naterst nataknil, in mu je dal piti, rekóč: Pustite, glejmo, ali ga pride Elija snét. Jezus pa je velik glas zagnal, in je dušo izdihnil. In zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha od tal. Stotnik pa, ki je nasproti stal, ko je vidil, da je tako vpijóč umerl, je rekel: Res, ta človek je bil Sin Božji! Bile so pa tudi žene tam, ktere so od deleč gledale, med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija Jakopa manjšega in Jožefova mati, in Salóma; ktere so tudi, ko je bil v Galileji, za njim hodile, in mu stregle, in veliko drugih, ktere so bile ž njim vred v Jeruzalem prišle. In ko se je večer storil, (ker je bil dan pripravljanja, kteri je pred soboto), je prišel Jožef iz Arimateje, imeniten svetovavec, kteri je tudi sam čakal Božjega kraljestva, in je serčno šel k Pilátu, in je za Jezusovo teló prosil. Pilát pa se je čudil, da bi bil že umerl; in je poklical stotnika, in ga je vprašal, ali je že umerl. In ko je zvedil od stotnika, je dal Jožefu teló. Jožef pa je kupil tančice, in ga je snel, in zavil v tančico, in položil v grob, kteri je bil sekan iz skale, in je privalil kamen grobu pred duri.

Veliko sredo.

Berilo iz Izaija preroka 62, 11; in 63, 1—7.

To govori Gospód Bog: Povejte hčeri Sion: Glej, Odrešenik tvoj pride; glej, njegovo plačilo je ž njim! Kdo je ta, kateri pride iz Edoma, z rudeče omočenimi oblačili iz Bozre? Tisti lepi v svoji suknji, ki hodi s svojo veliko močjo? Jaz sem, ki govorim pravico, in sem branitelj, da rešim. Zakaj je tedaj rudeča tvoja suknja, in tvoje oblačila kakor tistih, ki tlačijo v tlačilnici? Sam sem tlačil v tlačilnici, in nobeden zmed narodov ni bil z menój. Tlačil sem jih v svojem serdu, in jih stlačil v svoji jezi; zato se je razkropila njih kri na mojo suknjo, in vse svoje oblačila sem ogerdil. Zakaj dan maščevanja je v mojem sercu, prišlo je leto, da odrešim svoje. Sem se oziral, pa ga ni bilo pomočnika; sem iskal, pa ga ni bilo, kateri bi pomagal. Sama moja roka me je rešila, in moj serd sam mi je pomagal. In poteptal sem ljudstva v svojem serdu, in jih napajal s svojo serditostjo in ob tla vergel njih moč. Usmiljenja Gospódovega se bom spomnil, hvalil Gospóda za vse, kar nam je dodelil Gospód naš Bog.

Berilo iz Izaija preroka 53, 1—12.

Tiste dni je rekel Izaija: Gospód, kdo veruje naši besedi, in roka Gospódova komu se oznanuje? In bo rastel ko mladíka pred njim, in kot korenina iz suhe zemlje. Nima podobe, ne častí; in smo ga vidili, pa ni imel lepote, da bi nam bil dopadel. Zaničevanega in naj zadnjega med ljudmi smo ga vidili, moža bolečin, in skušenega v terpljenji, in kakor ktereга, ki je zakrito njegovo obličje, in je zaničevan; zato ga nismo čislali. Res, on je naše bolezní na-se vzel, in naše bolečine nosil; in mislili smo, da je gobov, in udarjen od Bogá in ponižan. On pa je bil ranjen zavoljo naših grehov, in stert zavoljo naših hudobij; zavoljo našega mirú je terpljenje na njem, in po njegovih progah smo ozdravljeni. Vsi smo kot

ovce zašli, slehern se je na svojo pot obernil; ali Gospód je nas vseh pregreho nanj naložil. Darovan je bil, ker je sam hotel, pa ni odperl svojih ust; kakor ovca, ki se v zaklanje pelje, in ko jagnje, ki molči pred njim, kateri ga striže, ni odperl svojih ust. Stiskan in obsojen, je bil odvzet, njegovo rodovino kdo bo izrekel? Ker je odtergan z dežele živih, zavoljo greha svojega ljudstva sem ga udaril. In pri hudodelnikih mu je bil pogreb odločen, pa pri bogatinu je imel svoj grob; zato ker ni krivíce storil, in se ni zvijača našla v njegovih ustih. Ali Gospód ga je hotel potreti z boleznijo: ako dá za greh svoje življenje, bo vidil velik zarod, in Gospódova volja se bo pri njem spolnila. Zató ker je terpela njegova duša, bo vidil, in bo nasiten; s svojim ukom jih bo veliko opravičil, on moj pravični hlapec, in bo njih grehe nosil. Zató mu jih bom prav veliko v del dal, in bo močnih rop delil, ker je dal v smert svoje življenje, in je bil med hudobne štet, ker je grehe njih veliko nosil, in za grešnike prosil.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu svetega Lukeža v 22. in 23. postavi.

Tisti čas se je približeval praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velikanoč. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili; bali pa so se ljudstva. Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden zmed dvanajsterih. In je šel in je govoril z velikimi duhovni, in s poglavarji, kako bi jim ga izdal. In so se razveselili, in mu obljubili denarjev dati. In je besedo dal. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa. Prišel je pa dan opresnih kruhov, o katerem se je moglo klati velikonočno jagnje. In je

poslal Petra in Janeza, rekóč: Pojdita, in pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo. Ona pa sta rekla: Kje hočeš, da pripraviva? In jima je rekel: Glejta, kadar prideta v mesto, vaji bo srečal neki človek, ki verč vodo ponese; pojdita za njim v hišo, v katero gre in recita hišnemu gospodarju: Učeník ti pravi: Kje je gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In vama bo pokazal veliko obednico pogernjeno, in tam pripravita. Šla sta tedaj, in sta našla, kakor jima je bil rekel; in sta pripravila velikonočno jagnje. In kadar je ura prišla, je k jedi šel, in dvanajsteri aposteljni ž njim. In jim je rekel: Iz serca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden terpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v Božjem kraljestvu. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: Vzemite in razdelite si med sebój. Zakáj povem vam, da ne bom pil tertnega sadú, dokler Božje kraljestvo ne pride. In je vzel kruh, ter je zahvalil in zlomil in jim dal, rekóč: To je moje teló, katero je za vas dano; to storite v moj spomin. Ravno takó tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi, ktera bo za vas prelita. Ali glej! roka mojega izdajavca je z menój pri mizi. In Sin človekov sicer gre, kakor je sklenjeno; vendar gorjé tistemu človeku, po katerem bo izdán. In oni so se začeli med sebój popraševati, kateri zmed njih bi bil, kateri bi imel to storiti. Vstal je pa tudi prepír med njimi, kateri zmed njih se zdi, da bi bil veči. Rekel pa jim je: Kralji naro-

dov gospodujejo čez nje, in kateri imajo oblast čez nje, so dobrotniki imenovani. Vi pa ne takó, ampak kateri je večí med vami, naj bo kakor manjši, in prednik kakor služabnik. Kdo namreč je večí, kdor je pri mizi, ali kdor streže? Kaj ne, kdor je pri mizi? Jaz pa sem v sredi med vami, kakor kdor streže. Vi pa ste, kateri ste poterpeli z menój v mojih skušnjavah. In jaz vam odločim kraljestvo, kakor ga je meni odločil moj Oče, da jeste in pijete pri moji mizi v mojem kraljestvu, in da sedite na sedežih, ter sodite dvanajstere Izraelove rodóve. Gospód pa je rekel: Simon, Simon! glej! satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil za te, da ne peša tvoja vera: in ti, kadar se boš nekđaj spreobernal, poterdi svoje brate. On pa mu je rekel: Gospód! s tebój sem pripravljen v ječo in v smert iti. On pa je rekel: Povem ti, Peter! petelin ne bo dans pel, preden trikrat ne utajíš, da me poznáš. In jim je rekel: Kadar sem vas poslal brez mošnjje, in torbe in čevljev, vam je li kaj manjkalo? Oni pa so rekli: Nič. Rekel jim je tedaj: Zdaj pa, kdor ima mošnjo, naj jo vzame, ravno tako tudi torbo; in kdor nima, naj proda svojo sukňjo, in naj kupi meč. Zakaj povem vam, da še to mora nad menój dopolnjeno biti, kar je pisano: In med krivične je bil prištet. To namreč, kar je od mene (pisano), ima konec. Oni pa so rekli: Gospód! glej, tukej sta dva meča. On pa jim je rekel: Dosti je. In je ven šel, in je šel po navadi na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Kadar je pa na mesto pri-

šel, jim je rekel: Molite, da ne pridete v skušnjavo. In on se je odtegnil od njih za lučaj kamna: in je na kolena padel in molil, rekóč; Oče! ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodí. Prikazal se mu je pa angel iz nebes, kateri ga je pokrepčal. In ko so ga smertne težave obšle, je priserčniši molil. Njegov pot pa je bil, kakor kervave kaplje tekoče na zemljo. In kadar je od molitve vstal, in k svojim učencem prišel, jih je našel spijoče od žalosti. In jim je rekel: Kaj spite? Vstanite, molite, da ne pridete v skušnjavo. Še je govoril, in glej! množica, in kateri je bil imenován Judež, eden dvanajsterih, je šel pred njimi: in se je približal Jezusu, da bi ga kušnil. Jezus pa mu je rekel: Judež! s kuševanjem izdáš Sinú človekovega? Kadar so pa, kateri so bili okoli njega, vidili, kaj ima biti, so mu rekli: Gospód! ali naj mah-nemo z mečem? In eden zmed njih je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Jezus pa je odgovoril in rekel: Jenjajte od tega. In se je njegovega ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Rekel je pa Jezus velikim duhovnom, in poglavárjem tempeljna in starašinom, ki so nad-nj prišli: Kakor nad razbojnika ste prišli z meči in s kolmí. Vsak dan sem bil pri vas v tempeljnu, in niste stegnili rók po meni; toda to je vaša ura in oblast teme. Popadli so ga pa in peljali v hišo velikega duhovna. Peter pa je hodil od deleč za njim. Zakurili so pa ogenj na sredi dvorišča in so okrog njega sedeli, in Peter je bil v sredi njih. Ko ga

je pa vidila neka dekla sedeti pri ognji, in ga je prav pogledala, je rekla: Tudi ta je bil ž njim. On pa ga je zatajil, rekóč: Žena, ne poznam ga! In kmali po tem ga je drugi vidil, in je rekel: Tudi ti si zmed njih. Peter pa je rekel: O človek! nisem. In nekako uro časa potlej je nekdo drugi terdil, rekóč: Resnično, tudi ta je bil ž njim, ker je tudi Galilejec! Peter pa je rekel: Človek, ne vem, kaj praviš! In še je govoril, kar je petelin zapel. In Gospód se je ozerl, in je pogledal v Petra. In Peter se je spomnil besede Gospódove, kakor je bil rekel: Preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. In Peter je ven šel, in je milo jokal. In možje, kateri so ga držali, so ga zasramovali in bíli. In so ga zakrivali, in ga v obraz bili; in so ga vprašali, rekóč: Prerokuj, kdo te je udaril? In več drugega preklinjanja so govorili zoper njega. In kadar se je dan storil, so se zbrali starašini ljudstva, veliki duhovni in pismarji, in so ga peljali v svoje zbirališče, rekóč: Ali si ti Kristus? povej nam! In jim je rekel: Ako vam povem, mi ne bote verjeli. Ako pa tudi vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Odsehal pa bo Sin človekov sedel na desnici moči Božje. Vsi pa so rekli: Ti si tedaj Sin Božji? In je rekel: Vi pravite, da jaz sem. Oni pa so rekli: Kaj potrebujemo še pričevanja? Sej smo sami slišali iz njegovih ust. In vstala je vsa njih množica in so ga peljali k Pilátu. Začeli so ga pa tožiti, rekóč: Tega smo našli, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati, in pravi, da je

on Kristus kralj. Pilat pa ga je vprašal rekóč: Ali si ti kralj judovski? On pa je odgovoril in rekel: Ti praviš. Pilát pa je rekel vélikim duhovnom in množicam: Nič krivega ne najdem nad tem človekom. Oni pa so še bolj silili, rekóč: Ljudstvo šunta, ker uči po vsi Judeji, začénsi od Galileje do sim. Ko je pa Pilát slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zvedil, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tudi v Jeruzalemu tiste dni. Herod pa, ko je Jezusa vidil, se je silno oveselil; zakáj že zdavno ga je želel viditi, ker je veliko slišal od njega, in je upal, da ga bo vidil kak čudež storiti. In ga je opráševal z mnogimi besedami, on pa mu ni nič odgovoril. Véliki duhovni pa in pisarji so stali, in ga terdo tožili. Herod pa s svojimi vojščaki ga je zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo oblačilo, in ga je nazaj poslal k Pilátu. In postala sta prijatla Herod in Pilát tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med sebój. Pilát pa je poklical velike duhovne, poglavárje in ljudstvo, in jim je rekel: Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi odvráčeval ljudstvo; in glejte! jaz sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad tem človekom v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne; zakaj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smerti vrednega ni bilo najdenega nad njim. Pretepel ga bom tedaj, in izpustil. Mogel jim je pa ob prazniku enega izpustiti. Zavpila je pa množica vsa kmalo, rekóč: Preč s tem in izpusti nam Baraba. Ta je bil zavoljo nekega v mestu storjenega punta in

uboja v ječo veržen. Pilát jih je tedaj spet nagovoril, ker je hotel Jezusa izpustiti. Oni pa so vpili, rekóč: Križaj, križaj ga! On pa jim je tretjič rekel: Kaj je pa ta hudega storil? Nič smerti vrednega ne najdem nad njim; pretepel ga bom tedaj in izpustil. Oni pa so tiščali z velikim vpitjem, in so prosili, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje veči. In Pilát je prisodil, da bi se dopolnila njih prošnja. Izpustil jim je tedaj tistega, kateri je bil zavoljo uboja in punta v ječo veržen, za kterega so prosili; Jezusa pa je izdal njih volji. In kadar so ga peljali, so prijeli nekega Simona Cirenčana, kateri je šel s polja, in so mu naložili križ nesti za Jezusom. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, ktere so jokale, in ga milovale. Jezus se je pa proti njim obernil in rekel: Hčere Jeruzalemske! nikár se ne jokajte nad menój, ampak jokajte se nad sebój in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! dnevi bodo prišli, ob kterih porekó: Srečne so nerodovitne, in telésa, ktere niso rodile, in persi, ktere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrite nas! Če namreč nad surovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim? Peljana sta bila pa ž njim tudi dva druga hudodelnika, da bi bila umorjena. In kadar so bili prišli na mesto, ktero se imenuje mesto mertvaških glav, so tam križali njega in hudodelnika, enega na desni, enega pa na levi strani. Jezus pa je rekel: Oče! odpusti jim, sej ne vedó, kaj delajo. In razdelili so njegove oblačila, in so za nje vadjali. In ljudje so stali in gledali, in véliki

duhovni so ga zasmehovali ž njimi vred, rekóč: Drugim je pomagal, naj sam sebi pomaga, ako je on Kristus, izvoljeni Božji. Zasramovali so ga pa tudi vojščaki, kateri so pristopili, in mu jesiha ponujali; in rekli: Ako si ti kralj judovski, pomagaj si! Bil je pa tudi napis nad njim napisan z greškimi, latinskimi in hebrejskimi čerkami: Ta je kralj judovski. Eden razbojnikov pa, ktera sta visela, ga je preklinjal rekóč: Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama. Drugi pa je odgovoril, in ga je svaril, rekóč: Ali se tudi ti ne bojiš Bogá, ker si v ravno tistem obsojenji? In midva sicer po pravici; zakaj po zasluženji svojih del prejemava; ta pa ni nič hudega storil. In je rekel Jezusu: Gospód! spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo. In Jezus mu je rekel: Resnično ti povem, dans boš z menój v raji. Bilo je pa okoli šeste ure; in tema se je storila po vsi zemlji do devete ure. In solnce je otemnelo, in zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo po sredi. In Jezus je zavpil z velikim glasom, in je rekel: Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo. In ko je to izrekel, je dušo izdihnil. Ko je pa stotnik vidil, kar se je zgodilo, je Bogá častil, rekóč: Resnično, ta človek je bil pravičen! In vsi ljudje, kateri so je bili sošli to gledat, kadar so vidili, kar se se zgodilo, so terkali na svoje persi, in se vernili. Vsi njegovi znanci pa in žene, ktere so bile prišle za njim iz Galileje, so od deleč stali, in so gledali. In glej! bil je mož, po imenu Jožef, kateri je bil svetovavec, dober in pravičen mož, (ta ni bil privolil v njih svet in

jdjanje) iz Arimateje, judejskega mesta, kateri je tudi sam čakal Božjega kraljestva. Ta je šel k Pilátu, in je prosil za Jezusovo teló. In ga je snel, zavil v tančico, in položil v izsekan grob, v katerega še nihče ni bil položen.

Vélikí četertek.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 11, 20—32.

Bratje! kadar se snidete, se temu ne pravi večerjo Gospódovo jesti. Vsak namreč svojo večerjo poprej vzame, in jé; in tako je nekteri lačen, nekteri pa pijan. Nimate mar hiš, da bi v njih jedli in pili? Ali cerkev Božjo zaničujete, in tiste zasramujete, kateri nimajo? Kaj bi vam rekel? Ali bi vas hvalil? V tem vas ne hvalim! Zakaj jaz sem prejel od Gospóda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospód Jezus tisto noč, v kateri je bil izdán, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite in jejte, to je moje teló, katero bo za vas dano; to storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin! Zakáj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in ta kelih pili; bote smert Gospódovo oznanovali, dokler ne pride. Kdor koli bo tedáj nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospódov, bo kriv teléasa in kervi Gospódove. Naj pa presodi človek sam sebe, in takó naj jé od tega kruha in pije od keliba. Zakáj kdor jé in pije nevredno, ta si sodbo jé in pije, ker ne razloči teléasa Gospodovega. Zató je med vami veliko slabih in bolnih, in veliko jih spi. Ako bi sami sebe presojevali, bi ne bili sojeni. Kadar smo pa sojeni, smo po Gospódu svarjeni, da ne bomo s tem svetom pogubljeni.

Evangelij svetega Janeza 13, 1—15.

Pred velikonočnim praznikom, ko je Jezus vedil, da je prišla njegova ura, da bi šel iz tega sveta k Očetu, ker je ljubil svoje, ki so bili na svetu, jih je do konca ljubil. In ko so večerjali, (in je bil hudič Judežu Iškarjotu Simonovemu že v serce dal, da bi Jezusa izdal:) vedóč, da mu je Oče vse v roke dal, in da je od Bogá prišel, in k Bogú gre, vstane od večerje, in dene s sebe svoje oblačilo, in vzáme pert, ter se opaše. Potlej vlije vode v medénico, in začne umivati učencem nogé, in brisati s pertom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Simonu Petru. In Peter mu reče: Gospód! ti meni nogé umivaš? Jezus je odgovoril in mu rekel: Kar jaz delam, ti zdaj ne veš, vedil pa boš potlej. Peter mu reče: Ne boš mi umival nog vekomaj ne. Jezus mu je odgovoril: Ako te ne umijem, ne boš imel deléža z menój. Simon Peter mu reče: Gospód! ne samo nog, ampak tudi roké in glavo. Jezus mu reče: Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da nogé umije, ampak je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi. Vedil je namreč, kdo je, kteri ga bo izdal; zató je rekel: Niste vsi čisti. Potem tedaj, ko jim je bil noge umil, in vzel svoje oblačila, se je spet k mizi usedel, in jim je rekel: Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učeník in Gospód! in prav pravite; sem tudi. Ako sem tedaj jaz, Gospód in Učeník, vam noge umil, morate tudi vi eden drugemu nogé umivati. Izgled namreč sem vam dal, da ravno takó, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite.

Véliki petek.

Berilo iz Ozeja preroka 6, 1—6.

To govori Gospód: V svoji britkosti se bodo zgodeli k meni podali, rekóč: Pridite, vernimo se zopet k Gospódu! Zgrabil nas je namreč, pa nas bo tudi rešil. Čez dva dni nas bo oživil, tretji dan nas bo pa obudil, in bomo živeli pred njim. Vedili bomo, in si bomo prizadevali, da bi prav spoznali Gospóda. Kakor zarja bo njegov izhod, kakor pomladanski in jesenski dež na zemljo pride, bo on k nam prišel. Kaj naj ti storim, Efrajm? Kaj naj ti storim, Juda? Usmiljenje z vami je kakor juterna megla, in kakor rosa, ki z jutrom zgine. Zato sem jih otesaval po prerokih, sem jih pobijal z besedo svojih ust, in tvoja odsodba se bo kakor luč zasvetila. Usmiljenje namreč hočem, pa ne darov; znanje Božje, pa ne žgavnih daróv.

Berilo iz 2. Mojzesovih bukev 12, 1—11.

Tisti čas je rekel Gospód Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: Ta mesec vam bodi začetek mesecev; naj bo prvi med mesci v letu. Govorita vsemu zboru Izraelovih otrok, in recita jim: Deseti dan tega mesca naj vzame vsakteri jagnje za svojo družino in hišo. Ako jih je pa manj v hiši, kakor jih je treba, da jagnje snedó; naj privzame svojega soseda, kateri se derži njegove hiše, po številu ljudi, katerih je treba, da jagnje snedo. Jagnje pa bodi brez madeža, samec, leta staro, od ovác ali koz vzeto. In prihranite ga do štirnajstega dneva tega mesca, in zakolje naj ga vsa množica Izraelovih otrok na večer. In naj vzamejo od njegove kervi, in naj pomažejo ž njo oba podboja in naddurje tistih hiš, v katerih ga bodo jedli. In naj jedó tisto noč meso pri ognji pečeno in opresne kruhe z grenkimi zelmi. Ne jejte ga surovega, ne v vodi

kuhanega, ampak le pri ognji pečeno; pojejte glavo z njegovimi nogami in drobom vred, in kosti mu ne zlomite. In nič naj ga ne ostane do jutra; če kaj ostane, sežgite v ognji. Jejte ga pa takó: Svoje ledje imejte opasano, in čevlje imejte na nogah, držite palice v rokah, in jejte naglo; ker to je memohod Gospódov.

Terpljenje

Gospóda našega Jezusa Kristusa po spisu sv. Janeza v 18. in 19. poglavji.

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci čez potok Cedron, kjer je bil vert, v ktere ga je šel on in njegovi učenci. Vedil je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Judež je tedaj vzel stražo, in služabnikov od velikih duhovnov in farizejev sobój, in je prišel tje s svetili, in bakljami in orožjem. Jezus tedaj, ki je vedil vse, kar je imelo čez-nj priti, je naprej stopil, in jim rekel: Koga iščete? Odgovorili so mu: Jezusa Nazareškega. Jezus jim reče: Jaz sem. Stal je pa tudi Judež pri njih, kateri ga je izdal. Kadar jim je tedaj rekel: Jaz sem, so odstopili, in padli na zemljo. Spet jih je tedaj vprašal: Kogá iščete? Oni pa so rekli: Jezusa Nazareškega. Jezus je odgovoril: Povedal sem vam, da sem jaz; ako tedaj mene iščete, pustite te iti. Da so se dopolnile besede, ktere je rekel: Ktere si mi dal, nisem nobenega zmed njih zgubil. Simon Peter tedaj, ki je meč imel, ga je izderl, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno

uho. Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus je tedaj Petru rekel: Vtakni svoj meč z nožnico. Ne bom li pil keliha, ktereга mi je Oče dal? Straža tedaj, in poglavár in hlapci Judov so Jezusa popadli, in so ga zvezali. In so ga peljali prvič k Anu; bil je namreč tast Kajfežu, kateri je bil veliki duhoven tisto leto. Bil je pa Kajfež tisti, kateri je bil Judom svet dal, da je bolje, da en človek umerje za ljudstvo. Za Jezusom pa je šel Simon Peter, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu; in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna. Peter pa je stal zunaj pri vratih. Uni učenec tedaj, kateri je bil velikemu duhovnu znan, je ven šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Reče tedaj dekla vratarica Petru: Ali nisi tudi ti zmed učencev tega človeka? On reče: Nisem. Hlapci pa in služabniki so stali pri žerjavci, ker je bilo mraz, in so se greli; stal je pa ž njimi tudi Peter in se je grel. Veliki duhoven tedaj je vprašal Jezusa za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: Jaz sem očitno govoril pred svetom; jaz sem vselej učil v shodnici in v tempeljnu, kamor se vsi Judje shajajo, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so slišali, kaj sem jim govoril; glej! oni vedó, kaj sem jaz govoril. Kadar je bil pa to rekel, je eden zmed služabnikov, kateri je zraven stal, Jezusa za uho udaril, rekóč: Takó odgovarjaš velikemu duhovnu? Jezus mu je odgovoril: Ako sem hudo govoril, spričaj od hudega: ako pa prav, zakaj me biješ? In Ana ga je poslal zvezanega k Kajfežu velikemu duhovnu. Simon

Peter pa je stal in se je grel. Rekli so mu tedaj: Nisi li tudi ti zmed njegovih učencev? On je tajil, in je rekel: Nisem. Mu reče eden zmed hlapcev velikega duhovna, stric tistega, kteremu je bil Peter uho odsekal: Te li nisem jaz vidil na vertu pri njem? Peter je tedaj spet tajil, in zdajci je petelin zapel. Peljejo tedaj Jezusa od Kajfeža v sodnjo hišo. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodnjo hišo, da bi se ne omadeževali, temuč da bi smeli jesti veliko-nočno jagnje. Šel je torej Pilát venkaj, in je rekel: Kakošno tožbo imate zoper tega človeka? So odgovorili in mu rekli: Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali. Pilat jim je tedaj rekel: Vzemite ga vi, in ga po svoji postavi sodite. Judje so mu tedaj rekli: Mi ne smemo nikogar umoriti. Da se je dopolnila Jezusova beseda, katero je govoril, ko je na znanje dal, s kakošno smertjo bo umerl. Šel je tedaj Pilat spet v sodnjo hišo, in je poklical Jezusa in mu rekel: Ti si kralj judovski? Jezus je odgovoril: Govoriš li to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene? Pilát je odgovoril: Kaj sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te meni izdali; kaj si storil? Jezus je odgovoril: Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan: zdaj pa moje kraljestvo ni od tod. Pilat mu je tedaj rekel: Tedaj si ti kralj? Jezus je odgovoril: Ti praviš, in jaz sem kralj. Jaz sem za to rojen, in za to prišel na svet, da pričam resnici. Vsak, kateri je iz resnice, posluša moj glas. Pilat mu reče: Kaj je resnica?

In ko je bil to rekel, je spet ven šel k Judom, in jim reče: Jaz ne najdem nobene krivice nad njim. Navada je pa pri vas, da vam enega izpustim o veliki noči: hočete li tedaj, da vam izpustim kralja judovskega? Vpili so tedaj spet vsi, rekóč: Ne tega, ampak Baraba. Bil je pa Baraba razbojnik. Na to je tedaj Pilat Jezusa vzel in bičal. In vojščaki so spletli krono iz ternja, in mu jo djali na glavo, in ga v škerlatasto oblačilo oblekli. In so prednj stopali in rekli: Pozdravljen bodi kralj judovski! In so mu jih za uho dajali. Pilat je tedaj spet venkaj šel, in jim reče: Glejte! pripeljem vam ga venkaj, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice. (Jezus je tedaj venkaj prišel, noséč ternjevo krono in škerlatasto oblačilo.) In (Pilat) jim reče: Glejte, človek! — Ko so ga tedaj vidili véliki duhovni in služabniki, so vpili, rekóč: Križaj, križaj ga! Pilat jim reče: Vzemite in križajte ga vi: zakáj jaz ne najdem krivice nad njim. Judje so mu odgovorili: Mi imamo postavo, in po postavi mora umreti, ker se je Sina Božjega delal. Kadar je tedaj Pilát slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel spet v sodnjo hišo, in je rekel Jezusu: Od kod si ti? Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imám oblast te izpustiti? Jezus je odgovoril: Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko bi ti ne bilo od zgorej dano. Zavoljo tega imá tisti, kateri me je tebi izdal, večí greh. In odslej je iskal Pilat ga spustiti. Judje pa so vpili rekóč: Ako tega spustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak,

kteri se kralja dela, se cesarju ustavlja. Pilat tedaj, ko je to govorjenje slišal, je Jezusa ven pripeljal, in je sédel na sodnji stol, na mestu, ktero se imenuje Litostrótos, po hebrejsko pa Gabata. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči okoli šeste ure, in reče Judom: Glejte! vaš kralj! Oni so pa vpili: Preč ž njim, preč ž njim, križaj ga! Pilat jim reče: Vašega kralja bom križal? Veliki duhovni so odgovorili: Nimamo kralja, razun cesarja. Takrat tedaj jim ga je izdal, da bi bil križan. Vzeli so pa Jezusa, in ven peljali. In je svoj križ nesoč ven šel na mesto, ki se imenuje mesto mertvaških glav, po hebrejsko pa Golgota. Ondi so ga križali, in ž njim dva druga, od vsake strani enega, v sredi pa Jezusa. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je djal verh križa. Bilo je pa pisano: Jezus Nazareški kralj judovski. Ta napis je tedaj veliko Judov bralo: kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejski, po greški in po latinski. Rekli so tedaj Pilátu veliki judovski duhovni: Nikár ne piši: Kralj judovski; ampak da je on rekel: Kralj Judov sem. Pilat je odgovoril: Kar sem pisal, sem pisal. Vojščaki tedaj, ko so bili Jezusa razpeli, so vzeli njegove oblačila, (in so naredili štiri dele, vsakemu vojščaku del) in suktnjo. Suknja pa je bila brez šiva, od verha sceloma tkana. Rekli so tedaj med sebój: Nikár je ne režimo, ampak vadjajmo zanjo, čigava bode. Da se je pismo dopolnilo, ki pravi: Razdelili so moje oblačila med se, in za mojo suktnjo so vadjali. Vojščaki so tedaj to storili. Poleg križa Jezus-

vega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel. Po tem, ker je Jezus vedil, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: Žejin sem! Stala je pa ondi posoda polna jesiha. Oni pa so gobo z jesihom napojili, in na hisop natakneli, ter mu jo k ustom podali. Kadar je bil tedaj Jezus jesiha vzel, je rekel: Dopolnjeno je! In je glavo nagnil in je dušo iz sebe dal. Judje tedaj, (ker je bil dan pripravljanja), da bi ne ostale na križu trupla v soboto, (tisti sobotni dan namreč je bil velik,) so Pilata prosili, da bi se jim kosti poterle, in da bi se sneli. Vojščaki so torej prišli, in so prvemu sicer sterli kosti, in drugemu, kateri je bil ž njim križan. Ko so pa do Jezusa prišli, so vidili, da je že mrtev, in mu niso kosti sterli; ampak eden zmed vojščakov je s sulico njegovo stran odperl, in zdajci je tekla kri in voda iz nje. In kateri je vidil, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on vé, da resnico govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da je pismo dopolnjeno: Nobene kosti mu ne stríte. In spet drugo pismo pravi: Gledali bodo vanj, ki so ga prebodli. Po tem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil Jezusov učenec, toda skrivaj zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedaj in snel Jezusovo telo.

Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči k Jesusu prišel, in je prinesel zmési mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo teló, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraji, kjer je bil križan, vert, in na vertu nov grob, v kterega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je bil grob blizo, Jezusa položila.

Véliko soboto.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Kološanov
3, 1—4.*

Bratje! ako ste vstali s Kristusom, iščite, kar je gori, kjer je Kristus, sedéč na desnici Božji; hrepenite po tistem, kar je zgorej, ne pa, kar je na zemlji. Zakaj umerli ste, in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Kadar se bo pa prikazal Kristus, vaše življenje, takrat se bote tudi vi prikazali ž njim v časti.

Evangelij svetega Matevža 28, 1—7.

Zvečer sobote pa, ko se prvi dan tedna zasveti, je prišla Marija Magdalena in una Marija gledat groba. In glej! velik potres je vstal. Zakáj angel Gospódov je prišel iz nebes, in je pristopil, ter kamen odvalil in nanj sedel. Njegovo obličje pa je bilo kakor blisk, in njegovo oblačilo, kakor sneg. Od straha pa pred njim so varhi strepetali, in so bili kakor mertvi. Angel pa je pregovoril, in rekel ženam: Nikár se ne bojte ne! zakáj vem, da iščete Jezusa, kateri je bil križan. Ni ga tukaj; vstal

je namreč, kakor je rekel. Pristopite in pogledjte kraj, kamor je bil Gospód položen. In berž pojdite, in povejte njegovim učencem, da je vstal; in glejte! pred vami gre v Galilejo, tamkaj ga bote vidili. Glejte! Oznanil sem vam.

Velikonočno nedéljo.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 5, 7—8.

Bratje! postergajte stari kvas, da bote novo testo, kakor ste opresni; ker naše velikonočno jagnje Kristus je darovano. Obhajajmo tedaj veliko noč ne v starem kvasu, tudi ne v kvasu hudobije in malopridnosti, ampak v opresnih kruhah čistosti in resnice.

Evangelij svetega Marka 16, 1—7.

Tisti čas so Marija Magdalena, in Marija Jakopova, in Saloma kupile dišáv, da bi prišle, in Jezusa mazilile. In prvi dan po soboti so prišle celo zgoodej k grobu, ko je solnce vzhajalo. In so rekle med sobój: Kdo nam bo odvalil kamen od dur grôba? In so se ozerle, ter so vidile kamen že odvaljen; bil je namreč silno velik. In so šle v grob, in so vidile mladenča sedeti na desni, ogernjenega z belim oblačilom, in so ostermele. On pa jim reče: Nikár se ne ustrašite! Jezusa iščete Nazareškega križanega; vstal je, ga ni tukaj! Glejte kraj, kamor so ga bili položili. Pojdite pa, povejte njegovim učencem in Petru, da gre pred vami v Galilejo; tam ga bote vidili, kakor vam je rekel.

Velikonočni pondéljek.

Berilo iz djanja apóstolskega 10, 37—43.

Tiste dni je Peter v sredo med ljudstvo stopil, in rekel: Možje in bratje! vi veste, kaj se je zgodilo po vsi Judeji, kar se je začelo v Galileji po kerstu, kterega je oznanoval Janez, kako je Jezusa iz Nazareta Bog pomazilil s svetim Duhom in z močjó, kteri je okoli hodil, dobrote delil in ozdravljajal vse po hudiču nadlegovane, ker je bil Bog ž njim. In mi smo priče vsega, kar je storil v judovski deželi in v Jeruzalemu on, kterega so na les obesili in umorili. Tega je Bog obudil tretji dan, in ga dal viditi ne vsemu ljudstvu, ampak po Bogu prej izvoljenim pričam, nam, kteri smo ž njim jedli in pili, ko je od mertvih vstal. In nam je ukazal ljudstvu oznanovati in pričevati, da je on tisti, kterega je Bog postavil sodnika živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da v njegovem imenu dobé odpuščenje grehov vsi, kteri vanj verujejo.

Evangelij svetega Lukeža 24, 13—35.

Tišti čas sta šla dva Jezusovih učencev ravno tisti dan v terg, kteri je bil šestdeset tečajev od Jeruzalema deleč, po imenu Emavs. In ona sta med seboj govorila od vsega tistega, kar se je bilo zgodilo. In prigodilo se je, ko sta se pogovarjala, in izpraševala, se je tudi Jezus približal, in je šel ž njima. Njune oči pa so bile zadržane, da ga nista spoznala. In jima je rekel: Kakošni so ti pogovori, ki jih imáta gredé med seboj, in sta žalostna? Eden pa, ki mu je bilo ime Kleofa, je odgovoril, in mu rekel: Si li ti sam tujec v Jeruzalemu,

in ne veš, kaj se je zgodilo v njem te dni? In jima je rekel: Kaj? In sta rekla: Od Jezusa Nazareškega, kateri je bil prerok, mogočen v djani in v besedi, pred Bogom in vsim ljudstvom; in kako so ga izdali naši veliki duhovni in oblastniki v obsojenje k smerti, in so ga križali. Mi pa smo upanje imeli, da bo on Izrael odrešil; ali memo vsega tega je danes že tretji dan, kar se je to zgodilo. Pa tudi ene žene iz med naših so nas ostrašile, ktere so bile pred dnevom pri grobu, in niso našle njegovega telésa, ter so prišle in rekle, da so tudi prikazen angelov vidile, kateri pravijo, da živí. In nekaj naših je šlo k grobu, in so ravno tako našli, kakor so žene pravile, njega pa niso našli. In on jima je rekel: O vi nespačetni, in kesnega serca verovati vse, kar so govorili preroki! Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to terpel, in tako v svojo čast šel? In je začel od Mojzesa in vseh prerokov, in jima je razlagal, kar je bilo od njega v vseh pismih. In so se približali tergu, kamor so šli; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti. In sta ga silila, rekóč: Ostani z nama, ker se mračí, in se je dan že nagnil. In je šel noter ž njima. In zgodilo se je, ko je bil ž njima pri mizi, je vzel kruh, in ga je posvetil in zlomil, in jima podal, In odperle so se jima oči, in sta ga spoznala; in on jima je zginil izpred oči. In sta rekla med sebjó: Ali ni bilo najno serce goreče v nama, ko je po poti govoril, in nama pisma razkladal? In sta vstala tisto uro, in se vernila v Jeruzalem; in sta našla zbrane enajstere, in tiste, ki so bili

ž njimi, kateri so rekli: Gospód je res vstal, in se je prikazal Simonu! In ona sta pravila, kaj se je bilo po potu zgodilo, in kako sta ga spoznala po lomljenji kruha.

Velikonočni torek.

Berilo iz djanja apostolskega 13, 26—33.

Tiste dni je Pavel vstal, in je z roko pokazal molčati in rekel: Možje, bratje, sinovi Abrahamovega rodú, in kateri se med vami Bogá bojé! vam je beseda tega zveličanja poslana. Zakaj v Jeruzalemu prebivajoči in njih knezi, ki niso Jezusa spoznali, ne besed prerokov, ktere se vsako soboto beró, so (jih) z obsojenjem dopolnili; in ako ravno nič smerti vrednega nad njim niso našli, so Piláta prosili, da bi ga umorili. In kadar so vse dopolnili, kar je bilo od njega pisano, so ga sneli z lesa, in položili v grob. Bog pa ga je tretji dan obudil od mertvih, in vidili so ga skozi več dni ti, kateri so bili prišli ž njim vred iz Galileje v Jeruzalem, in ti so do zdaj njegove priče pred ljudstvom. In mi vam oznanujemo tisto obljubo, ktera je bila našim očetom storjena, ker to je Bog nam, njih otrókom, dopolnil, ki je obudil Jezusa Kristusa, Gospóda našega.

Evangelij svetega Lukeža 24, 36—47.

Tisti čas je Jezus v sredi med svojimi učenci stal, in jim rekel: Mir vam bodi! Jaz sem, ne bojte se. Prestrašili so se pa in zbali, in so menili, da duha vidijo. In jim je rekel: Kaj ste prestrašeni, in take misli obhajajo vaše serca. Poglejte moje roké in nogé, da sem jaz sam: potipajte in pogledajte; saj duh nima mesá in kosti, kakor vidite, da jaz imám. In

ko je to rekel, jim je pokazal roké in nogé. Ker pa še niso verovali od veselja, in so se čudili, je rekel: Imate li kaj jesti tukaj? Oni pa so mu ponudili kos pečene ribe in sat medú. In je vpričo njih jedel, ter vzel ostanke, in jim dal. In jim je rekel: To so besede, ktere sem vam govoril, ko sem še pri vas bil, da mora vse dopolnjeno biti, kar je pisano od mene v postávi Mojzesovi, in v prerokih in v psalmih. Tedaj jim je odperl um, da so razumeli pisma. In jim je rekel: Tako je pisano, in tako je bilo treba Kristusu terpeti, in tretji dan vstati od mertvih; in oznanovati v njegovem imenu pokoro in odpuščenje grehov med vsemi narodi.

Pervo nedéljje po veliki noči, ali belo nedéljje

Berilo iz 1. lista s. Janeza apósteljna 5, 4—10.

Preljubi! vse, kar je rojeno iz Bogá, premaga svet; in to je zmaga, ktera premaga svet, naša vera. Kdo je pa, kateri premaga svet, kakor kdor veruje, da je Jezus Sin Božji? Ta je, kateri je prišel z vodo in kervjo, Jezus Kristus; ne le v vodi, ampak v vodi in kervi. In Duh je, kateri pričuje, da je Kristus resnica. Zakaj trije so, kateri pričujejo v nebesih: Oče, Beseda, in sveti Duh, in ti trije so eno. In trije so, kateri pričujejo na zemlji: Duh, in voda in kri; in ti trije so eno. Ako človeško pričevanje sprejmemo, je pričevanje Božje vekši; to namreč je pričevanje Božje, ktero je vekši, ker je Bog pričeval od svojega Sina. Kdor veruje v Sinú Božjega, imá pričevanje Božje v sebi.

Evangelij svetega Janeza 20, 19—31.

Tisti čas, kadar je bil večer tistega dneva, prvega v tednu, in so bile duri zaklenjene, kjer so bili učenci zbrani zavoljo strahu pred Judi, je prišel Jezus, in je v sredo med nje stopil, in jim rekel: Mir vam bodi! In ko je bil to rekel, jim je pokazal roké in stran. Učenci so se tedaj obvesélili, ker so vidili Gospóda. Tedaj jim je spet rekel: Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vaz pošljem. In ko je bil to izrekel, je v nje dihnil, in jim rekel: Prejmite svetega Duhá: kterim bote grehe odpustili, so jim odpuščeni; in kterim jih bote zaderžali, so jim zaderžani. Tomaža pa, dvanajsterih enega, kteri je imenovan Dvojčič, ni bilo med njimi, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospóda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljev in ne denem svojega persta v rane žebljev, in ne položim svoje roké v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst semkaj, in poglej moje roké; in podaj semkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril, in mu rekel: Moj Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval; blagor jim, kteri niso vidili, in so verovali. Jezus je sicer

še veliko drugih čudežev storil v pričo svojih učencev, kateri niso zapisani v teh bukvah. Ti pa so zapisani, da verujete, da Jezus je Kristus, Sin Božji, in da imáte vervajoči življenje v njegovem imenu.

Drugo nedeljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 2, 21—25.

Preljubi! Kristus je za nas terpel, in vam zgled zapustil, da hodite po njegovih stopinjah. On ni greha storil, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. On, ko je bil preklinjan, ni klel; ko je terpel, ni pretil, temuč se je vdal tistemu, ki ga je krivično sodil: on je naše grehe sam nosil v svojem telésu na lesu, da bi grehom odmerli, in pravičnosti živeli. Z njegovimi ranami ste bili ozdravljeni. Zakaj bili ste, kakor zgubljene ovce; zdaj pa ste se obernili k pastirju in škofu svojih duš.

Evangelij svetega Janeza 10, 11—16.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Jaz sem dobri pastir. Dobri pastir dá svoje življenje za svoje ovce. Najemnik pa, in kdor ni pastir, ki niso ovce njegove, vidi volka priti, in popustí ovce, in beží; in volk popade in razpodí ovce. Najemnik pa beží, ker je najemnik, in mu ni skerb za ovce. Jaz sem dobri pastir, in mu poznám svoje, in moje poznajo mene; kakor pozna mene Oče, in jaz poznám Očeta, in dam svoje življenje za svoje ovce. In imám še druge ovce, ktere niso iz tega hleva; tudi fiste moram pripeljati, in bodo moj glas poslušale, in bo en hlev in en pastir.

Tretjo nedéljo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 2, 11—19.

Preljubi! prosim vas, zderžite se, kakor tujei in popotniki, mesnih želj, ktere se vojskujejo zoper dušo; imejte lepo življenje med neverniki, da, ko vas obrekujejo, kakor hudodelnike, vaše dobre dela vidijo, in Bogá časté v dan obiskanja. Bodite tedaj podložni vsaki človeški stvari zavoljo Bogá, bodi si kralju, kakor najvišemu, ali vójudom, kakor po njem poslanim v maščevanje nad hudodelniki, dobrim pa v pohvalo. Zakáj to je volja Božja, da z dobrimi deli usta zamašite ne-spametnim in neumnim ljudem; kakor prosti, pa ne, kakor bi prostost imeli v zagrinjalo hudobije, ampak kakor hlapci Božji. Vse spoštujte, brate ljubite, Bogá se bojte, kralja častite. Hlapci, bodite podložni gospodarjem z vsem strahom ne le dobrim in krotkim, ampak tudi čmernim. To namreč je prijetno, v Kristusu Jezusu, Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 16, 16—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Še malo, in me več ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili; ker grem k Očetu. Tedaj je nekaj njegovih učencev reklo med seboj: Kaj je to, kar nam pravi: Še malo, in me ne bote vidili, in spet malo, in me bote vidili; in: ker grem k Očetu? So tedaj rekli: Kaj je to, kar pravi: malo? Ne vemo, kaj govori. Jezus pa je spoznal, da so ga hotli vprašati, in jim je rekel: To se vprašate, ker sem rekel: Še malo, in me ne bote vidili; in spet malo, in me bote vidili. Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalo-

vali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobrnila. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v bitkost, od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost, pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

Četerto nedeljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakopa apósteljna 1, 17—21.

Preljubi! vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, ki pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kake spremenljivosti. Zakaj radovoljno nas je rodil z besedo resnice, da smo nekakošne pervine njegovih stvari. Veste, preljubi moji bratje! vsak človek bodi hiter k poslušanju, kesen pa k govorjenju, in počasen k jezi; človekova jeza namreč ne dela pravice Božje. Zavoljo tega odložite vso nečednost in obilnost hudobije, in v krotkosti ohranite vsajeno besedo, koja more zveličati vaše duše.

Evangeti svetega Janeza 16, 5—14.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Grem k njemu, kteri me je poslal, in nobeden zmed vas me ne vpraša: Kam greš? Temuč, ker sem vam to govoril, je žalost napolnila vaše serce. Ali jaz vam resnico povem: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakáj ako ne grem, Tolažnik ne bo k vam prišel; ako pa grem, vam ga bom poslal. In kadar on pride,

bo svet prepričal greha, in pravíce in sodbe; greha sicer, ker niso verovali v me; pravíce pa, ker grem k Očetu, in me po tem ne bote vidili; sodbe pa, ker je vojvoda tega sveta že obsojen. Še veliko vam imam povedati; toda zdaj ne morete nositi. Kadar pa pride on, Duh resníce, vas bo učil vso resníco; ne bo namreč govoril sam iz sebe, temuč, kar bo slišal, bo govoril, in prihodnje reči vam bo oznanoval. On bo mene povelíčal, ker bo od mojega vzel, in vam oznanoval.

Peto nedéljo po veliki noči.

Berilo iz lista s. Jakopa apósteljna 1, 22—27.

Preljubi! bodite delavci besede, in ne samo poslušavci, s čimur bi sami sebe zapeljevali. Zakáj ako je kdo poslušavec besede, ne pa delavec, tak je podoben človeku, kateri ogleduje obraz svojega rojstva v zerkalu: se ogleda namreč in gre, in berž pozabi, kakošen je bil. Kdor pa prav pregleda popolno postávo prostosti, in v njej ostane, ne pozabljiv poslušavec, ampak delavec; on bo srečen v svojem djanji. Ako pa kdo meni, da je pobožen, pa ne berzda svojega jezika, temuč zapeljuje svoje serce; je prazna njegova pobožnost. Čista in pred Bogom in Očetom neomadežana pobožnost je ta: obiskovati sirote in vdove v njih nadlogi, in neomadežanega se ohraniti pred tem svetom.

Evangelij svetega Janeza 16, 23—30.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem: Ako bote Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal. Do zdaj niste nič prosili v mojem imenu. Pro-

site, in bote prejeli, da bo vaše veselje dopolnjeno. To sem vam v prilikah govoril. Pride ura, da vam ne bom več v prilikah govoril, ampak vam bom očitno oznanoval od Očeta. Tisti dan bote v mojem imenu prosili; in vam ne rečem, da bom jaz Očeta prosil za vas. Zakáj Oče vas sam ljubi, ker ste vi mene ljubili, in ste verovali, da sem jaz iz Bogá izšel. Izšel sem od Očeta, in sem prišel na svet; spet zapustim svét, in grem k Očetu. Mu rekó njegoví učenci: Glej! zdaj očitno govoriš, in ne praviš nobene prilike. Zdaj vemo, da vse veš, in ne potrebuješ, da te kdo vpraša; zato verujemo, da si od Bogá izšel.

Križev teden.

Berilo iz lista s. Jakopa apóstelja 5, 16—20.

Preljubi! izpovejte si med seboj svoje grehe, in molite eden za drugega, da bote ohraujeni; veliko namreč premore stanovitua molitev pravičnega. Elija je bil človek terpljenju podveržen, kakor mi, in je iz serca molil, da bi ne bilo dežja na zemljo; in ni bilo dežja tri leta in šest mesecev. In je spet molil, in nebó je dalo dežja, in zemlja je rodila svoj sad. Bratje moji! ako kdo zmed vas zajde od resnice, in ga kdo verne; naj ve, da, kdor grešnika verne od njegove krive poti, bo rešil njegovo dušo od smerti, in pokrila veliko število grehov.

Evangelij svetega Lukeža 11, 5—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ko bi kdo zmed vas prijatla imel, in bi k njemu šel o polnoči, in mu rekel: Prijatelj! posodi mi tri hlebe, ker je moj prijatelj prišel k

meni s pota, in nimam kaj prednj položiti; in uni bi znotraj odgovoril in rekel: Ne delaj mi nadlege, duri so že zaperte, in moji otroci so z menoj v hramu; ne morem vstati in ti dati. In ako uni le še terka, vam povem: ko bi ravno ne vstal, in mu ne dal zato, ker je njegov prijatelj, bo vendar zavoljo njegove nadležnosti vstal, in mu dal, kolikor potrebuje. In jaz vam povem: Prosite, in se vam bo dalo; iščite, in bote našli; terkajte, in se vam bo odperlo. Zakáj slehern, kateri prosi, prejme; in kdor išče, najde; in kdor terka, se mu bo odperlo. Kdo pa zmed vas očeta kruha prosi, pa mu bo kamen dal? ali ribe, mu bo li namesto ribe kačo dal? Ali če ga jajca prosi, mu bo li škorpionja podal? Ako tedaj vi, ki ste hudobni, veste dobre darove dajati svojim otrokom; koliko bolj bo vaš Oče iz nebes dal dobrega duha tém, kateri ga prosijo.

V god Kristusovega vnebohoda.

Berilo iz djanja apostolskega 1, 1—11.

V prvem pisanji sem govoril, o Teofil! od vsega, kar je Jezus od začetka delal in učil do dneva, ko je aposteljnem, ktere je bil izvolil, po svetem Duhu zapovedi dal, in bil gor vzet; kterim je po svojem terpljenji tudi z mnogimi znamenji skazal, da je živ, ko se jim je prikazoval štirideset dni, in je govoril od kraljestva Božjega. In kadar je ž njimi jedel, jim je zapovedal, da naj ne hodijo iz Jeruzalema, ampak naj čakajo obljube Očetove, ktero ste (je rekel) slišali iz mojih ust; ker Janez jer kerščeval z vodo, vi pa bote kerščeni s svetim

Duhom kmali po teh dneh. Tedaj so ga, kateri so se bili sošli, vprašali rekóč: Gospód! ali boš v tem času postavil Izraelovo kraljestvo? Rekel pa jim je: Vam ne gre vediti časov ali ur, ktere je Oče ohranil v svoji oblasti; pa prejeli bote moč svetega Duha, kateri bo v vas prišel, in mi bote priče v Jeruzalemu, in po vsi Judeji in Samarii in do kraja sveta. In kadar je bil to izgovoril, se je vpríčo njih vzdignil, in oblak ga je vzel spred njih očí. In ko so ga gledali v nebó iti, glej, sta dva moža pri njih stala v belih oblačilih, in sta rekla: Može galilejski! kaj stojite, in gledate v nebó? Ta Jezus, kateri je bil vzet od vas v nebó, bo tako prišel, kakor ste ga vidili iti v nebó.

Evangelij svetega Marka 16, 14—20.

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi, in je svaril njih nevero, in terdobo njih serca, da tistim, kateri so vidili, da je vstal, niso verjeli. In jim je rekel: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli vsi stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: V mojem imenu bodo hudíče izganjali; nove jezike govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolnike bodo roké pokladali, in bodo zdravi. In Gospód Jezus, ko jim je bil izgovoril, je bil v nebó vzet, in sedí na desnici Božji. Oni pa so šli, in so učili povsod, in Gospód je delal ž njimi, in je besedo poterjeval s čudeži, kateri so se po tem godili.

Šesto nedéljjo po veliki noči.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 4, 7—11.

Predragi! bodite modri, in čujte v molitvah. Pred vsem pa imejte vedno ljubezen med seboj, ker ljubezen pokrije obilnost grehov. Jemljite radi eden družega pod streho brez godernjanja. Kakor je vsak prejel dar, s tem postrézite eden drugemu, kakor dobri delivei mnogotere milosti Božje. Ako kdo govori, naj govori, kakor Božje beséde; ako kdo služi, naj služi iz moči, katero Bog daje; da bo Bog v vseh rečeh česčen po Jezusu Kristusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar pride Tólažnik, kterega vam bom jaz poslal od Očeta, Duh resníce, kateri od Očeta izhaja, on bo pričeval od mene. Pa tudi vi bote pričevali, ker ste od začetka pri meni. To sem vam govoril, da se ne pohujšate. Iz shodnic vas bodo devali; pride celó ura, da bo vsak, kateri vas umorí, menil, da Bogú službo storí. In to vam bodo storili, ker ne poznajo ne Očeta, ne mene. To pa sem vam govoril, da se spomnite, kadar ura pride, da sem vam jaz to pravil.

V god binkoštné nedélje.

Berilo iz djanja apostolskega 2, 1—11.

Kadar je bilo petdeset dni (po veliki noči) dopolnjenih, so bili vsi apósteljni skupaj na tistem mestu. In vstal je nanagloma z neba šum, kakor prihajočega silnega piša, in je napolnil vso hišo, kjer so sedeli. In so se

jim prikazali razdeljeni jeziki kakor ognja, in je sédel na njih slehernega. In so bili napolnjeni vsi s svetim Duhom, in so jeli govoriti v mnogoterih jezikih, kakor jim je sveti Duh dal izgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemu Judje, bógaboječi možje, iz vsacega naroda, kateri je pod nebom. Kadar se je pa to razglasilo, se je množica sošla, in se je zavzela, ker jih je slišal vsak po svojem jeziku govoriti. Vsi pa so ostermeli, in se čudili, rekóč: Glejte, niso li vsi ti, kateri govoré, Galilejci, in kako mi slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo rojeni? Partijani, Medjani, in Elamljani, in kateri prebivajo v Mezopotamii, v Judeji in Kapadocii, v Pontu in v Azii, v Frigii in Pamfilii, v Egiptu in v stranéh Libije, ktera je pri Cireni, in tujei iz Rima, tudi Judje in preobrnjeni, Krečani, in Arabljani, smo jih slišali govoriti v naših jezikih velike dela Božje!

Evangelij svetega Janeza 14, 23—31.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako me kdo ljubi, bo moje besede spolnoval; in moj Oče ga bo ljubil, in bova k njemu prišla, in pri njem prebivala. Kdor me ne ljubi, ne spolnuje mojih besed. In besede, ktere ste slišali, niso moje, ampak Očeta, kateri me je poslal. To sem vam govoril, dokler sem pri vas. Tolažnik sveti Duh pa, ktereга bo poslal Oče v mojem imenu, on vas bo učil vse, in vas bo opomnil vsega, kar koli sem vam rekel. Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne kakor svet daje, vam jaz dam. Vaše serce naj se ne prestrarši, in naj se ne bojí! Slišali ste, da sem vam jaz rekel: Grem, in pridem k vam. Ako bi me ljubili, bi se pač veselili,

da grem k Očetu; zakaj Oče je veči od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodí, da bote verovali, kadar se zgodí. Ne bom že veliko z vami govoril. Pride namreč vojvoda tega sveta, in pri meni nič nima. Ampak da svet spozna, da ljubim Očeta, in tako delam, kakor mi je Oče zapovedal.

Binkoštni pondélnjak.

Berilo iz djanja apostolskega 10, 42—48.

Tiste dni je Peter odperl svoje usta, in rekel: **Možje bratje!** nam je Gospód ukazal oznanovati ljudstvu, in pričevati, da je on tisti, kateri je od Bogá postavljen sodnik živih in mertvih. Temu vsi preroki pričevanje dajejo, da dobé v njegovem imenu odpuščenje grehov vsi, kateri vanj verujejo, Ko je Peter še govoril te besede, je sveti Duh padel na vse, kateri so besédo poslušali. In véрни iz obreze, kateri so bili s Petrom prišli, so se zavzeli, da je bila tudi na nevernike milost svetega Duha izlita. Slišali so jih namreč govoriti mnoge jezike, in Bogá poveličevati. Tedáj je Peter rekel: Sme li kdo vode braniti, da bi ne bili kerščeni ti, kateri so svetega Duha prejeli, kakor tudi mi? In jih je ukazal kerstiti v imenu Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Janeza 3, 16—21.

Tisti čas je rekel Jezus Nikodemu: Bog je svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da, kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje. Bog namreč ni poslal svojega Sina na svet, da bi svet sodil, temuč da bi bil svet po njem zveličan. Kdor vanj veruje, ne bo sojen; kdor pa ne veruje,

je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Sina Božjega. To pa je sodba, ker je luč prišla na svet, in so ljudje bolj ljubili temo ko luč; zakáj njih dela so bile hude. Slehern namreč, kateri hudo dela, sovraži luč, in ne pride k luči, da niso svarjene njegove dela. Kdor pa dela resnico, pride k luči, da se razodenejo njegove dela, ker so v Bogu storjene.

Binkoštni torek.

Berilo iz djanja apostolskega 8, 14—17.

Tiste dni, ko so slišali aposteljni, kateri so bili v Jeruzalemu, da je Samarija sprejela besedo Božjo, so jim Petra in Janeza poslali. In sta za nje molila, da bi prejeli svetega Duha. Zakaj v njih nobenega še ni bil prišel, ampak samo kerščeni so bili v imenu Gospoda Jezusa. Tedaj sta roké na nje pokladala, in so prejeli svetega Duha.

Evangelij svetega Janeza 10, 1—10.

Tisti čas je rekel Jezus farizejem: Resnično, resnično vam povem: Kdor ne gre skoz vrata v ovčji hlev, ampak lazi drugod vanj, tisti je tat in razbojnik. Kdor pa vanj gre skoz vrata, je pastír ovac. Njemu odpre vratár, in ovce poslušajo njegov glas, in kliče svoje ovce po imenu, in jih ven vodi. In kadar svoje ovce izpustí, gre pred njimi, in ovce gredo za njim, ker poznajo njegov glas. Za tujim ne gredo, temuč bežijo od njega, ker ne poznajo tujih glasú. To priliko jim je Jezus pravil; oni pa

niso umeli, kaj jim je govoril. Jezus jim je tedaj spet rekel: Resnično, resnično vam povem: Jaz sem vrata k ovcam. Vsi, kolikor jih je prišlo, so tatje in razbojniki, in ovce jih niso poslušale. Jaz sem vrata. Ako kdo skoz mé noter gre, bo zveličan, in bo noter in ven hodil, in bo pašo našel. Tat ne pride, kakor da krade, in kolje in pokončá. Jaz sem prišel, da imajo življenje, in imajo obilniše.

V praznik presvete Trojice.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov,
11, 33—36.*

O visokost bogastva Božje modrosti in znanja! kako nezapopadljive so njegove sodbe, in neizvedne njegove pota! Zakaj kdo je spoznal misel Gospódovo, ali kdo je bil njegov svetovavec? Ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povernilo? Sej je vse iz njega, po njem in v njem; njemu bodi čast in hvala vekoma. Amen.

Evangelij svetega Matevža 28, 18—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Dana mi je vsa oblast v nebesih in na zemlji. Torej pojdite, in učite vse narode, in keršćujte jih v imenu Očeta, in Sina, in svetega Duha. Učite jih spolnovati vse, kar koli sem vam zapovedal. In glejte! jaz sem z vami vse dni do konca sveta.

Pervo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apósteljna 4, 8—21.

Predragi! Bog je ljubezen. V tem se je skazala ljubezen Božja do nas, da je Bog svojega edinorojenega Sina poslal na svet, da bi po njem živeli. V tem obstoji ljubezen; ne da kakor bi bili mi Bogá ljubili, ampak da nas je on pred ljubil, in da je poslal svojega Sina v spravo za naše grehe. Predragi! ako nas je Bog tako ljubil, moramo tudi mi eden drugega ljubiti. Bogá ni nikoli nihče vidil. Ako se ljubimo med seboj, ostane Bog v nas, in njegova ljubezen je v nas popolna. Iz tega spoznamo, da ostanemo v njem, in on v nas, ker nam je dal od svojega Duha. In mi smo vidili in spričujemo, da je Oče poslal svojega Sina odrešenika sveta. Kdor koli bo pričal, da je Jezus Sin Božji, ostane Bog v njem, in on v Bogu. In mi smo spoznali, in verovali ljubezni, katero ima Bog do nas. Bog je ljubezen; in kdor ostane v ljubezni, ostane v Bogu, in Bog v njem. V tem je ljubezen Božja pri nas popolna, da imamo zaupanje v dan sodbe; zakaj kakor je on, tako smo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahú; ampak popolna ljubezen izžene strah. Zakaj strah ima terpljenje; kdor se pa bojí, ni popoln v ljubezni. Ljubimo tedaj Bogá, ker nas je Bog pred ljubil. Ako kdo reče: Ljubim Bogá, in sovraži svojega brata, je lažnik. Kdor namreč ne ljubi svojega brata, kterega vidi; kako more ljubiti Boga, kterega ne vidi? In to zapoved imamo od Bogá, da kdor ljubi Bogá, naj ljubi tudi svojega brata.

Evangelij svetega Lukeža 6, 36—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Bodite usmiljeni, kakor je vaš Oče usmiljen. Ne sodite, in ne bote sojeni; ne pogublajte, in ne bote pogubljeni; odpuščajte, in vam bo

odpuščeno. Dajte, in se vam bo dalo; dobro, natlačeno, in potreseno, in zverhano mero vam bodo dali v vaše naročje. S kakoršno mero namreč bote merili, s tako se vam bo odmerjalo. Povedal jim je pa tudi priliko: Ali more slepec slepca voditi? Ali ne padeta obá v jamo? Učenec ni več, kakor učeník; popolnoma pa bo vsak, če je kakor njegov učeník. Kaj pa vidiš pezdir v očésu svojega brata, bruna pa, ki je v tvojem očésu, ne čutiš? Ali kako moreš reči svojemu bratu: Brat! pusti, da ti bom izderl pezdir iz očésa; ko sam v svojem očésu bruna ne vidiš? Hina-vec! izderi poprej bruno iz svojega očesa, in potem glej, da izdereš pezdir iz očésa svojega brata.

V praznik s. rešnjega telesa.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 11, 23—29.

Bratje! jaz sem prejel od Gospóda, kar sem vam tudi zročil, da je Gospód Jezus tisto noč, ko je bil izdán, vzel kruh, in zahvalil, ter razlomil in rekel: Vzemite, in jejte; to je moje teló, ktero bo za vas dano. To storite v moj spomin! Ravno tako tudi kelih po večerji, rekóč: Ta kelih je nova zaveza v moji kervi. To storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin! Zakáj kolikorkrat bote jedli ta kruh, in kelih pili, bote smert Gospódovo oznamovali, dokler ne pride. Kdor koli tedaj bo nevredno jedel ta kruh, ali pil kelih Gospódov, bo kriv telésa in kervi Gospódove. Naj torej človek sam sebe presodi; in tako naj jé od tega kruha, in pije od kelha. Kdor namreč nevredno jé in pije, si sodbo jé in pije; ker ne razloči telesa Gospódovega.

Evangelij svetega Janeza 6, 56—59.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor jé moje mesó, in pije mojo kri, ostane v meni, in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri mene jé, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je iz nebes prišel; ne kakor so jedli vaši očetje mano, in so umerli. Kdor jé ta kruh, bo živel vekomaj.

Drugo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Janeza apósteljna 3, 13—18.

Predragi! nikár se ne čudite, ako vas svet sovraži. Mi vemo, da smo bili preneseni iz smerti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostane v smerti. Slehern, kateri sovraži svojega brata, je ubijavec, in veste, da noben ubijavec nima večnega življenja v sebi obstoječega. V tem smo spoznali ljubezen Božjo, da je on svoje življenje za nas postavil; tudi mi moramo za brate življenje postaviti. Kdor ima premoženje tega sveta, in vidi svojega brata, da je v potrebi, in zapre svoje serce pred njim; kako prebiva ljubezen Božja v njem? Otroci moji! ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v djanji in resnici.

Evangelij svetega Lukeža 14, 16—24.

Tisti čas je Jezus farizejem to priliko govoril: Neki človek je napravil veliko večerjo, in jih je veliko povabil. In je poslal svojega blapca ob uri večerje réč povabljenim, da naj

pridejo, ker je že vse pripravljeno. In so se začeli vsi skupaj izgovarjati. Pervi mu je rekel: Pristávo sem kupil, in moram iti, in je ogledati; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Pet jarmov volov sem kupil, in jih grem poskusit; prosim te, imej me izgovorjenega. In drugi je rekel: Oženil sem se, in torej ne morem priti. In hlapec se je vernil, in je povedal svojemu gospodu. Tedaj se je hišni gospodár razserdil, in je rekel svojemu hlapcu: Pojdi berž po cestah in mestnih ulicah, in pripelji sim uboge, in hrome, in slepe, in kruljeve. In hlapec je rekel: Gospód! zgodilo se je, kakor si ukazal; in še je prostor. In gospód reče hlapcu: Pojdi na pota in prélaze, in primoraj jih noter iti, da se napolni moja hiša. Povem vam pa, da nobeden unih mož, kateri so bili povabljeni, ne bo okusil moje večerje.

Tretjo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 5, 6—11.

Predragi! ponižajte se pod mogočno roko Božjo, da vas Bog poviša ob času obiskanja. Vso svojo skerb njemu pustite, ker njemu je skerb za vas. Bodite trezni, in čujte; ker hudič, vaš zopernik, hodi kakor rjoveč lev okoli, in išče, koga bi požerl. Temu se branite terdni v veri, vedoč, da so vaši po svetu razkropljeni bratje v ravno takem terpljenji. Bog vse milosti pa, kateri nas je poklical k svoji večni časti v Kristusu Jezusu, vas bo po kratkem terpljenji popolne storil, vterdil in vkoreninil. Njemu bodi slava in gospostvo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Lukeža 15, 1—10.

Tisti čas so se cestninarji in grešniki Jezusu približali, da bi ga poslušali. In farizeji in pismarji so godernjali, rekóč: Ta grešnike sprejema, in jé ž njimi. Pa povedal jim je to priliko, rekoč: Kteri človek zmed vas, ako imá sto ovác, in eno zmed njih zgubí, ne pustí devet in devetdeseterih v puščavi, in ne gre za zgubljeno, dokler je ne najde? In kadar jo najde, jo zadene vesel na svoje rame. In ko pride domú, pokliče prijatle in sosede, in jim reče: Veselite se z menoj, ker sem našel svojo zgubljeno ovco. Povem vam, da tako bo v nebesih veči veselje nad enim grešnikom, kteri se spokorí, kakor nad devet in devetdeseterimi pravičnimi, kteri ne potrebujejo pokore. Ali ktera žena, ki ima deset denarjev, ako en denar zgubí, ne prižge luči, in ne pomete hiše, ter ne išče skerbno, dokler ga ne najde? In kadar ga najde, pokliče prijatlice in sosede, rekóč: Veselite se z menoj, ker sem našla denar, kterega sem bila zgubila. Tako, vam povem, bo med angeli Božjimi veselje nad enim grešnikom, kteri se spokorí.

Četerto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov 8, 18—23.

Bratje! menim, da se terpljenje sedanjega časa ne dá primeriti prihodnji časti, ktera ima nad nami razodeta biti. Zakáj vse stvari željno čakajo razodenja Božjih

otrok. Ker stvari so nęcimurnosti podveržene, ne iz svoje volje, ampak zavoljo tistega, kateri jih je podvergel, v upanji, da bodo tudi te stvari rešene iz sužnosti trob-
nenja v častitljivo prostost otrók Božjih. Vemo namreč, da dozday vse stvari zdihujejo in stokajo, kakor na porođu. Pa ne samo one, ampak tudi mi, kateri imámo pervine Duhá, tudi mi sami pri sebi zdihujemo, ko čakamo pootročenja Božjega in odrešjenja svojega telésa, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 5. 1—11.

Tisti čas, ko so Jezusa množice obsule, da bi poslušale besedo Božjo, je on stal pri Genezareškem jezeru. In je vidil dva čelna ob jezeru stati; ribiči pa so bili ven stopili, in so izpirali mreže. Stopil je pa v en čeln, kateri je bil Simonov, in ga je prosil, naj malo od kraja odrine. In je sedé množice iz čelna učil. Ko je pa nehal govoriti, je rekel Simonu: Pelji na globóko, in verzite svoje mreže na lov. In Simon je odgovoril, in mu rekel: Učeník! vso noč smo delali, in nismo nič vjeli; na tvojo besedo pa bom vergel mrežo. In ko so bili to storili, so zajeli veliko število rib; njih mreža pa se je tergala. In so mignili tovaršem, kateri so bili v unem čelnu, da naj pridejo, in jim pomagajo. In so prišli, in napolnili oba čelna, tako da sta se topila. Simon Peter pa, ko je to vidil, je padel Jezusu k kolenom, rekóč: Gospód! pojdi od mene, ker sem grešen človek. Groza namreč je bila obšla njega in vse, kateri so bili ž njim, nad vlakom rib, ki so ga bili storili; ravno tako pa tudi Jakopa in Janeza, Cebedejeva sinova, ki sta bila Simonova tovarša.

In Jezus je rekel Simonu: Ne boj se, odslej boš ljudi lovil. In so potegnili čelno k kraju, in vse popustili, ter za njim šli.

Peto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 3, 8—15.

Predragi! bodite vsi ene misli, usmiljeni, bratoljubni, miloserčni, krotki, ponižni. Ne povračujte hudega za hudo, ne kletve za kletev, ampak nasproti blagoslovite, ker ste v to poklicani, da blagoslov v del posedete. Zakáj kdor hoče življenje ljubiti, in viditi dobre dni, naj zderží svoj jezik od hudega, in njegove usta naj ne govore goljufije; naj se ogiba hudega, in naj dobro stori; naj išče mirú, in naj se ga derží. Ker oči Gospódove so obrnjene v pravične, in njegove ušesa v njih molitve; obraz Gospódov pa je zoper hudodelnike. In kdo vam bo škodoval, ako ste za dobro vneti? Pa če tudi kaj terpite zavoljo pravice, blagor vam! Njih strahovanja pa se ne bojte, in ne pustite se zmotiti. Gospóda Kristusa pa posvečujte v svojih sercih.

Evangelij svetega Matevža 5, 20—24.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično vam povem, ako ne bo obilniši vaša pravica, kakor pismarjev in farizejev, ne pojedete v nebeško kraljestvo. Slišali ste, da je bilo rečeno starim: Ne ubijaj; kdor pa ubija, bo sodbe kriv. Jaz pa vam povem, da vsak, kateri se jezi nad svojim bratom, bo kriv sodbe; kdor pa svojemu bratu reče raka, bo kriv zbora; kdor pa reče norec, bo kriv peklenškega ognja. Če

tedaj svoj dar prineseš k oltarju, in se tam spomniš, da ima tvoj brat kaj zoper tebe: pústi ondi svoj dar pred oltarjem, in pojdi poprej spraviti se s svojim bratom, in tedaj pridi in darúj svoj dar.

Šesto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
6, 3—11.*

Bratje! kateri koli smo kerščeni v Jezusu Kristusu, smo v njegovi smerti kerščeni. Ž njim namreč smo pokopani s kerstom v smert, da, kakor je Kristus vstal od mrtvih s častjo Očetovo, tako tudi mi v novem življenji hodimo. Zakaj ako smo vanj vsajeni v podobnosti njegove smerti, bomo tudi v podobnosti njegovega vstajenja; ker vemo, da je bil naš stari človek ž njim vred križan, da bi se razdjaló teló greha. in da bi več ne služili grehu. Kdor je namreč umerl, je opravičen od greha. Ako smo pa umerli s Kristusom, verujemo, da bomo tudi živeli ž njim vred; ker vemo, da Kristus, ko je vstal od mrtvih, več ne umerje, smert ga ne bo več gospodovala. Zakaj, da je umerl, je zavoljo greha enkrat umerl; da pa živi, živi Bogu. Tako mislite tudi vi, da ste namreč grehu odmerli, živite pa Bogú v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Marka 8, 1—9.

Tisti čas, ko je bilo veliko ljudstva pri Jezusu, in niso imeli kaj jesti, je poklical Jezus svoje učence, in jim reče: Množica se mi smili; ker glejte! tri dni so že pri meni, pa nimajo kaj jesti. In ako jih lačne spustim na njih dom, bodo omagali na potu; nekaj namreč jih je od delec

prišlo. In njegovi učenci so mu odgovorili: Kako jih bo kdo mogel tukáj v puščavi nasititi s kruhom? In jih je vprašal: Koliko imate kruhov? Oni so rekli: Sedem. In je ukazal množici sestiti po tleh. In je vzel sedmere kruhe, in je zahvalil, ter razlomil, in dal svojim učencem, da bi pred (nje) položili, in so položili pred množico, in so imeli nekaj ribic; in jih je blagoslovil, in ukazal pred (nje) položiti. In so jedli in se nasitili, in so pobrali ostanke koscev, sedem jerbasov. Njih pa, kateri so jedli, je bilo okoli štiri tавžent. In jih je spustil.

Sedmo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov 6, 19—23.

Bratje! po človeško govorim, zavoljo slabosti vašega mesá: Kakor ste podali svoje ude služiti nečistoti in krivici v hudobijo, tako podajte tudi zdaj svoje ude, naj služijo pravici v posvečenje. Zakáj kadar ste bili sužnji gréha, ste bili prosti pravičnosti. Kakošen sad ste tedaj takrat imeli v tem, česar se zdaj sramujete? Konec tega namreč je smert. Zdaj pa, ko ste prosti gréha, služite Bogú, imate svoj sad posvečevanje, konec pa večno življenje. Zakaj plačilo za greh je smert; milost Božja pa je večno življenje v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Matevža 1, 15—21.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se lažnjivih prerokov, kateri pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrab-

ljivi volkovi! Po njih sadu jih bote spoznali. Se li bere grozdje s ternja, ali fige z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad; malopridno drevo pa rodi malopriden sad. Dobro drevo ne more malopridnega sadu roditi; tudi ne malopridno drevo roditi dobrega sadu. Vsako drevo, ktero ne stori dobrega sadu, bo posekano in v ogenj verženo. Tedaj iz njih sadu jih bote spoznali. Ne vsak, kteri mi pravi: Gospód, Gospód! pojde v nebeško kraljestvo; ampak kteri stori voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, tisti pojde v nebeško kraljestvo.

Osmo nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
8, 12—17.*

Bratje! nismo dolžniki mesá, da bi po mesu živeli. Zakaj ako bote po mesu živeli, bote umerli; ako bote pa delo mesá z duhom morili, bote živeli. Ktere koli namreč Duh Božji vodi, ti so otroci Božji. Saj niste prejeli duhá sužnosti spet v strah, ampak prejeli ste duhá posinovljenih otrok, v katerem kličemo: Aba, Oče! Duh sam namreč daje pričevanje našemu duhu, da smo otroci Božji; ako pa otroci, tudi deléži, deléži Božji, sodeleži pa Kristusovi.

Evangelij svetega Lukeža 16, 1—9.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Bil je neki bogat človek, kteri je imel hišnika, in ta je bil obdolžen pred njim, kakor da bi bil zapravljajal njegovo premoženje. In ga je poklical, in mu rekel: Kaj

to slišim od tebe? Daj odgovor od svojega hiševanja; zakaj posehmal ne boš mogel več gospodariti. Hišnik pa je sam pri sebi rekel: Kaj bom storil, ko mi moj gospod vzame hiševanje? Kopati ne morem, vbógajme prositi se sramujem. Vem, kaj bom storil, da me, kadar bom odstavljen od hiševanja, vzamejo v svoje hiše. Tedaj je poklical vse dolžnike svojega gospóda, in je rekel prvemu: Koliko si dolžan mojemu gospódu? On pa je rekel: Sto čebrov olja. In mu je rekel: Vzemi svoje pismo, usedi se hitro, in zapiši petdeset. Potlej je rekel drugemu: Ti pa, koliko si dolžan? On pa je rekel: Sto starov pšenice. In mu reče: Vzemi svoje pismo, in zapiši osemdeset. In gospód je hvalil krivičnega hišnika, da je bil modro storil; zakaj otroci tega sveta so modrejši v svojem rodu, kakor otroci luči. In jaz vam povem: Delajte si prijatle s krivičnim mamonom, da vas, kadar obnemágate, vzamejo v večne prebivališča.

Deveto nedélje po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 10, 6—13.

Bratje! nikár ne poželimo hudih reči, kakor so jih Judje poželeli. Tudi ne bodite malikovavci, kakor njih eni, kakor je pisano: Ljudje so sedli jest in pit, in so vstali igrat. Tudi ne kurbaймо se, kakor so se zmed njih eni kurljali; in jih je padlo en dan tri in dvajset taveńt. Tudi ne skušajmo Kristusa, kakor so ga zmed njih nekteri skušali; in so jih kače pokončale. Tudi ne godernjajte, kakor so zmed njih nekteri godernjali; in

so bili pomorjeni po angelu morije. Vse to pa se jim je v podobi zgodilo; zapisano je pa v svarjenje nam, na ktere je konec sveta prišel. Kdor tedaj méni, da stoji, naj gleda, da ne pade! Skušnja va naj nad vas ne pride druga, ko človeška! Bog pa je zvest, ki vas ne bo pustil skušati bolj, ko uterpíte, temuč bo storil, da se bo skušnja va tudi dobro izšla, da jo zmagate.

Evangelij svetega Lukeža 19, 41—47.

Tisti čas, ko se je Jezus približal Jeruzalemu, in je mesto ugledal, se je zjokal nad njim, rekóč: Da bi bilo spoznalo tudi ti, in zlasti ta svoj dan, kar je v tvoj mir! Zda pa je skrito pred tvojimi očmi. Ker prišli bodo dnevi nad te, in tvoji sovražniki te bodo obdali z zasipom, in te bodo oblegli in stiskali od vseh strani. In bodo v tla pomandrili tebe in tvoje otroke v tebi, in ne bodo pustili v tebi kamna na kamnu, zato ker nisi spoznalo časa svojega obiskanja. In je šel v tempelj, in jih je začel izganjati, kateri so v njem prodajali in kupovali; in jim je rekel: Pisano je: Moja hiša je hiša molitve; vi pa ste jo storili jama razbojnikov. In je učil vsak dan v tempelju.

Deseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 12, 2—11.

Bratje! kadar ste bili neverniki, veste, da ste k mutastim malikom hodili, kakor ste bili peljani. Zato vam na znanje dajem, da nihče, ki v Duhu Božjem govóri, Jezusa ne kolne; in nihče ne more reči: Gospód Jezus, drugači, ko v svetem Duhu. Darovi so mnogoteri.

Duh pa je eden; in službe so mnogotere, Gospod pa je eden; in opravila so mnogotere, Bog pa je eden, kateri dela vse v vseh. Slehernemu pa je dano razodenje Duha v prid. Enemu je po Duhu dano govorjenje modrosti, enemu pa govorjenje učenosti po ravno tistem Duhu, enemu vera v ravno tistem Duhu, enemu dar ozdravljanja v ravno tistem Duhu, enemu delanje čudežev, enemu prerokovanje, enemu razločevanje duhov, enemu mnogoteri jeziki, enemu izlaganje jezikov. Vse to pa dela en in ravno tisti Duh, kateri delí slehernemu, kakor hoče.

Evangelij svetega Lukeža 18, 9—14.

Tisti čas je Jezus enim, kateri so sami v se zaupali, da so pravični, in so druge zaničevali, to priliko povedal: Dva človeka sta šla v tempelj molit, eden farizej, in eden cestninar. Farizej je stal, in je sam pri sebi to molil: Bog! zahvalim te, da nisem kakor drugi ljudje, razbojniki, krivičniki, prešestniki, ali tudi kakor ta cestninar. Postim se dvakrat v tednu: dajem desetino od vsega, kar imam. In cestninar je od delec stal, in še oči ni hotel proti nebu vzdigniti; temuč je terkal na svoje persi. rekóč: Bog bodi milostljiv meni grešniku! Povem vam, ta je šel opravičen v svojo hišo, uni pa ne; ker vsak, kateri se povišuje, bo ponižan; kdor se pa ponižuje, bo povišan.

Enajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 15, 1—10.

Bratje! opominjam vas evangelija, ktereга sem vam oznanil, ktereга ste tudi sprejeli, v kterem ste

tudi stanovitni, v katerem bote tudi zveličani; ako ga tako deržite, kakor sem vam oznanoval, če le niste zastonj verovali. Zakaj učil sem vas sosebnno, kar sem tudi prejel: da je Kristus za naše grehe umerl po pismih; in da je bil pokopan, in da je tretji dan vstal po pismih; in da se je Kefu prikazal, in potem enajsterim; potlej se je prikazal več ko pet sto bratom vsem kmali, zmed kterih je še zdaj veliko živih, eni pa so zaspali. Potlej se je prikazal Jakopu, potlej vsem apósteljnóm. Poslednjič pa se je prikazal tudi meni kakor negodniku. Zakaj jaz sem naj manjši zmed aposteljnóv, in nisem vreden apostelj imenovan biti, ker sem preganjal cerkev Božjo. Po milosti Božji pa sem, kar sem, in njegova milost v meni ni bila prazna.

Evangelij svetega Marka 7, 31—37.

Tisti čas je šel Jezus iz krajev Tirskih, in je skoz Sidon prišel k Galilejskemu morju, sred krajev Desetomestja. In mu pripeljejo gluhega in mutastega, in ga prosijo, da naj položi roko nanj. In ga je vzel zmed množice na stran, in je vtaknil svoje perste v njegove ušesa, ter je pljunil, in se dotaknil njegovega jezika, in je pogledal v nebo in zdihnil, in mu reče: Efeta! to je, odpri se. In kar odperle so se mu ušesa, in razvezala se je vez njegovega jezika, in je prav govoril. In jim je zapovedal, da naj nikomur ne pravijo. Pa bolj ko jim je prepovedoval, bolj so oznanovali. In so se še bolj čudili, rekóč: Vse je prav storil; gluhim je dal slišati, in mutastim govoriti.

Dvanajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 3, 4—9.

Bratje! takošno zaupanje imamo po Kristusu v Bogá, ne kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti, kakor iz sebe, ampak naša premožnost je iz Bogá, kateri nas je tudi storil pripravne služabnike nove zaveze, ne po čerki, ampak po duhu. Čerka namreč umorí, duh pa oživlja. Ako je tedaj služba smerti, s čerkami v kamne vdolbena, v časti bila, tako da Izraelovi otroci niso mogli pogledati v Mojzesov obraz zavoljo svetlobe njegovega obličja, ktera mine; kako ne bo veliko bolj služba duha v časti? Zakaj ako je služba pogubljenja v časti, je služba pravice v veliko obilnejši časti.

Evangelij svetega Lukeža 10, 23—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Srečne oči, ktere vidijo, kar vi vidite. Ker povem vam, da veliko prerokov in kraljev je hotlo viditi, kar vi vidite, pa niso vidili; in slišati, kar vi slišite, pa niso slišali. In glej! neki učenik postave je vstal, kateri ga skuša in reče: Učenik! kaj naj storim, da bom večno življenje zadobil? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: Ljubi Gospóda svojega Bogá iz vsega svojega serca, in iz vse svoje moči, in iz vse svoje misli; in svojega bližnjega, kakor sam sebe. In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stóri, in boš živel! On pa je hotel sam sebe pravičnega delati, in je rekel Jezusu: Kdo pa je moj bližnji? Jezus

pa je odgovoril in rekel: Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho, in je padel med razbojnike, kateri so ga tudi obróпали, in z ranami obdali, ter so šli in ga pustili na polmertvega. Primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; in ga je vidil, in je memo šel. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto, in ga vidil, memo šel. Neki popoten Samarijan pa je prišel do njega, in ko ga je vidil, se mu je v serce smilil. In je pristópil in mu obvezal rane, in je vlij vanje olja in vina, in ga je posadil na svoje živinče, ter ga peljal v gostilnico, in ga oskerbel. In drugi dan je vzel dva denarja, in jih je dal gostilniku, in je rekel: Skerbi za-nj, in kolikor več izdaš, ti bom jaz nazaj gredé povernil. Kteri teh treh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnike? On pa je rekel: Tisti, kateri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi, in tudi ti tako stori.

Trinajsto nedéljo po binkóštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov
3, 16—22.*

Bratje! Abrahamu in njegovemu zarodu so bile obljube storjene. (Pismo) ne reče: In zarodom, kakor da bi jih več bilo, ampak kakor le enemu: In zarodu tvojemu, kateri je Kristus. To pa rečem: Po Bogu poterjena zaveza s postavo, ktera je štiri sto in trideset let potlej dana, ni overžena, da bi obljuba nič ne veljala. Zakaj ako je iz postave delež, tedaj ni iz obljube. Abrahamu pa ga je Bóg po obljubi dal. Čemu tedaj postava? Zavoljo prelomljenja je

ena, dokler bi ne prišel zarod, kteremu je bil
 ljubil, in je bila po angelih sredniku zročena.
 Pa ni enega, Bog pa je eden. Je li tedaj po-
 stava zoper obljube Božje? To ne! Zakaj, ko bi bila
 postava dana, ktera bi mogla oživljati, bi bila pravičnost
 res iz postave. Pa pismo je vse pod greh zaklenilo, da
 bi bila obljuba iz vere Jezusove vernim dana.

Evangelij svetega Lukeža 17, 11—19.

Tisti čas, ko je Jezus v Jeruzalem šel, je
 hodil po sredi Samarije in Galileje. In ko je
 šel v eno vas, mu je naproti prišlo deset go-
 bovih mož, kateri so od deleč stali, in so po-
 vzdignili glas, rekóč: Jezus, učenik, usmili se
 nas! In ko jih je zagledal, je rekel: Pojdite,
 in skažite se duhovnom. In prigodilo se je, ko
 so šli, so bili očiščeni. Eden zmed njih pa,
 ko je vidil, da je očiščen, se je vernil, in je
 z velikim glasom Boga častil; in je padel na
 obraz pred njegove noge, in se mu je za-
 hvalil. In ta je bil Samarijan. Jezus pa je od-
 govoril in rekel: Ali jih ni bilo deset oči-
 ščenih? Kje je pa unih devet? Nobeden se ni
 znašel, da bi se bil vernil, in Bogú čast dal,
 kakor ta tujec. In mu je rekel: Vstani in
 pojdi, ker tvoja vera ti je pomagala.

Štirnajsto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov 5,
 16—24.*

Bratje! hodíte po duhu, pa ne lote želj mesá spol-
 nili. Zakaj meso poželuje zoper duha, duh pa zoper

mesó; ta dva namreč sta eden zoper drugega. Če se storite, kar bi koli hotli. Ako se daste duha razniste pod postávo. Dela mesá pa so znane, razprešestovarje, kurbanje, nečistost, nesramnost, maršovanje, zavdajanje, sovraštva, zdražbe, zavid, jeza, boji, kregi, razpertje, nevošljivosti, uboji, pijančevanje, požrešnost, in kar je temu podobnega. Od tacihi del vam napovem, kakor sem vam napovedoval, da, kteri take reči delajo, ne bodo kraljestva Božjega dosegli. Sad duha pa je: ljubezen, veselje, mir, poterpežljivost, miloserčnost, dobrotljivost, prizanašljivost, krotkost, vera, pohlevnost, zderžnost, čistost. Zoper takošne ni postáva. Kteri so pa Kristusovi, so svoje mesó križali z grehi in željami vred.

Evangelij svetega Matevža 6, 24—33.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče ne more dvema gospódoma služiti; ali bo namreč enega sovražil, enega pa ljubil; ali se bo enega deržal, in enega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu. Zato vam povem, ne skerbite za svoje življenje, kaj bote jedli; tudi ne za svoje telo, kaj bote oblačili. Ali ni življenje več, ko jed, in telo več, ko oblačilo? Poglejte ptice pod nebom, ker ne sejejo, in ne žanjejo, in ne spravljajo v žitnice; in vaš Oče nebeški jih živí. Ali niste vi veliko več, kakor one? Kdo pa zmed vas more s svojo skerbjo pridjati le en kornolec k svoji dolgosti? In za obleko kaj skerbite? Poglejte lilije na polji, kako rastejo; ne delajo in ne predejo; pa vam povem, da še Salomon v vsi svoji časti ni bil tako oblačen, kakor njih ena. Če pa travo na polji

^{Abelje}
^{o g o o}
^{trabnik}
 ktera dans stoji, in se jutri v peč verže, Bog
 tako oblači; koliko bolj bo vas, maloverni!
 Ne skerbite tedaj, rekóč: Kaj bomo jedli, ali
 kaj bomo pili, ali s čim se bomo oblačili?
 Ker po tem vsem oprášujejo neverniki. Sej
 vé vaš Oče nebeški, da vsega tega potre-
 bujete. Išcite tedaj naj poprej Božjega kra-
 ljestva in njegove pravice, in vse to vam bo
 priverženo.

Petnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov
 5, 25—26; in 6, 1—10.

Bratje! ako v duhu živimo, tudi v duhu hodimo.
 Ne bodimo željni prazne časti, da bi eden drugega dra-
 žili, eden drugemu nevošljivi bili. Bratje! ako je kdo od
 kakega greha prenagljen, takega vi, ki ste duhovni, pod-
 učite v duhu krotkosti; in glej sam na-se, da ne boš
 tudi ti skušan. Eden drugega bremena nosite, in tako
 bote dopolnili Kristusovo postávo. Zakaj ako kdo od
 sebe meni, da je kaj, ker nič ni, sam sebe zapelje.
 Slehern pa naj prevdari svoje delo; in tako bo sam v
 sebi čast imel, ne pa v drugem. Vsak namreč bo svoje
 breme nosil. Tisti pa, kateri je v kerščanstvu podučén,
 naj podeljuje tistemu, kateri podučuje, vse dobro. Nikár se
 ne motite; z Bogom se ni šaliti. Zakaj kar človek seje,
 to bo tudi žel. Kdor seje tedaj v svojem mesu, bo od
 mesá tudi žel trohnenje; kdor pa seje v duhu, bo od
 duha žel večno življenje. Kadar pa dobro delamo, nikár
 se ne utrudimo; ker ob svojem času bomo želi, ako se
 ne utrudimo. Dokler tedaj čas imamo, storimo dobro
 vsem, zlasti pa domačim po veri.

Evangelij svetega Lukeža 7, 11—16.

Tisti čas je šel Jezus v mesto, ki se imenuje Najm itd. (kakor v četrtek po 4. nedelji v postu, stran 86).

Šestnajsto nedeljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Efežanov 3, 13—21.

Bratje! vas prosim, da ne obnemagajte v nadlogah mojih za vas, ktere so vaša čast. Zavoljo tega priklanjam svoje kolena pred Očetom Gospóda našega Jezusa Kristusa, kteri je Oče vsega, kar je v nebesih in na zemlji, da vam dá po bogastvu svoje časti močno vterditi se po njegovem Duhu v notranjem človeku, prebivati Kristusu po veri v vaših sercih, da v ljubezni vkoreninjeni in vterjeni morete umeti z vsemi svetimi, kakošna je širokosta in dolgota, visočina in globočina; tudi spoznati ljubezen Kristusovo, ktera um preseže, da ste napolnjeni z vso polnostjo Božjo. Njemu pa, kteri premore vse obilniši storiti, kakor prošimo ali umemo, po moči, ktera v nas dela, njemu čast v cerkvi in v Kristusu Jezusu v vse ródove vekomaj! Amen.

Evangelij svetega Lukeža 14, 1—11.

Tisti čas, ko je šel Jezus v hišo nekega višega farizejev v soboto kruh jest, so oni na-nj gledali. In glej! neki yodeničen človek je bil pred njim. In Jezus je spregovoril, in djal učenikom postáve in farizejem, rekóč: Ali se sme v soboto ozdravljati? Oni pa so

molčali. In ga je prijel, ozdravil in spustil. In je odgovoril, in jim rekel: Komu zmed vas bo osel ali vol v kapnico padel, in ga ne bo izlekel precej sobotni dan? In mu niso mogli na to odgovoriti. Povedal je pa tudi povabljenim priliko, ker je vidil, kako si perve sedeže izbirajo, in jim je rekel: Kadar si povabljen na ženitnino, ne sedaj na pervo mesto; da, ko bi bil morebiti častitljivši kakor ti, od njega povabljen, ne pride, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Ugani se temu; in se takrat ne začneš s sramoto na zadnje mesto presedati. Temuč kadar si povabljen, pojdi in sédi na poslednje mesto, da ti poreče, ko pride, kateri te je povabil: Prijatelj! pomakni se više! Takrat ti bo čast v pričo tistih, kateri so s teboj vred pri mizi. Zakaj vsak, kateri se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.

Sedemnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov
4, 1—6.

Bratje! prosim vas jaz jetnik v Gospódu, da spodobno živíte po poklicu, k kateremu ste poklicani, z vso ponižnostjo in krotkostjo, s poterpljenjem; prenašajte eden drugega v ljubezni, in skerbite ohraniti edinstvo duha v zavezi mirú. Bodite eno telo in en duh, kakor ste poklicani v eno upanje svojega poklica. En Gospód je, ena vera, en kerst. En Bog in Oče je vseh, kateri je nad vsemi, in po vsem, in v nas vseh, kateri je hvaljen vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 22, 34—46.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji; in eden zmed njih, učenik postáve, ga je vprašal skušaje ga: Učenik! ktera je vélika zapoved v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda svojega Bogá iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je naj véci in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postáva in preroki. Ko so bili pa farizeji zbrani, jih je Jezus vprašal, rekóč: Kaj se vam zdi od Kristusa, čigav sin je? Mu rekó: Davidov. Jim reče: Kako ga tedaj David v duhu imenuje Gospóda, rekóč: Gospód je rekel mojemu Gospódu: Usedi se na mojo desnico; dokler ne položim tvojih sovražnikov v podnožje tvojih nog. Ako ga tedaj David imenuje Gospóda, kako je njegov sin? In nobeden mu ni mogel odgovoriti besede; tudi se ga ni od tistega dne nobeden prederznil še kaj vprašati.

Osemnajsto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 1, 4—8.

Bratje! zahvalim svojega Bogá vselej za vas zavoljo milosti Božje, ktera vam je dana v Kristusu Jezusu; ker ste jo njem v vsem obogateli, v vsi besedi in v vsem znanji (kakor je bilo pričevanje Kristusovo poterjeno med vami), tako da vam ne manjka nobenega darú, kateri čakate razodenja Gospóda našega Jezusa Kristusa ki vas

bo tudi poterjeval do kolca, da bote brez greha v dan prihoda Gospóda našega Jezusa Kristusa.

Evangelij svetega Materža 9, 1—8.

Tisti čas je stopil Jezus v čelnič, ter se je prepeljal, in je prišel v svoje mesto. In glej! prinesli so mu mertvoudnega, ležečega na postelji. In ker je Jezus vidil njih vero, je rekel mertvoudnemu: Zaupaj, sin, odpuščeni so ti tvoji grehi! In glej! eni pismarjev so sami pri sebi rekli: Ta preklinja. In ko je Jezus vidil njih misli, je rekel: Zakaj mislite hudo v srcih? Kaj je lože, reči: Odpuščeni so ti tvoji grehi; ali reči: Vstani in hodi? Da pa veste, da imá Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe, (reče tedaj mertvoudnemu): Vstani, vzemi svojo posteljo, in pojdi na svoj dom. In je vstal, in šel na svoj dom. Množice pa, to viditi, so stermele, in častile Bogá, kateri je dal táko oblast ljudem.

Devetnajsto nedéljo po binkoštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov
4, 23—28.*

Brátje! ponovite se v duhu svojega uma, in oblecite novega človeka, kateri je po Bogu stvarjen v resnični pravičnosti in svetosti. Zavoljo tega opustite laž; govorite resnico vsakteri s svojim bližnjim, ker smo udje med sebjó. Jezite se, toda nikár ne grešite; solnce naj ne

zajde v vaši jezi. Ne dajajte prostora hudiču! Kdor je kradel, naj ne krade več; temuč naj raji pridno dela s svojimi rokami, kar je dobro, da bo imel kaj podeliti potrebnemu.

Evangelij svetega Matevža 22, 1—14.

Tisti čas je govoril Jezus velikim duhovnom in farizejem v prilikah, rekóč: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je napravil ženitnino svojemu sinu. In je poslal svoje hlapce poklicat povabljene na ženitnino; pa niso hotli priti. Spet je poslal drugih hlapcev, rekóč: Povejte povabljenim: Glejte! svoje kosilo sem pripravil, moji junci in pitana žival je zaklana, in vse je pripravljeno; pridite na ženitnino. Oni pa niso marali, in so šli, eden na svojo pristávo, eden pa po svoji kupčii. Drugi pa so zgrabili njegove hlapce, ter so jih zasramovali in pobili. Ko je pa kralj to slišal, se je razserdil, in je poslal svoje vojske, in je končal tiste ubijavce, in njih mesto požgal. Potlej reče svojim hlapcem: Ženitnina je sicer pripravljena, toda povabljeni je niso bili vredni. Pojdite tedaj na razpotja, in ktere koli najdete, pokličite jih na ženitnino. In njegovi hlapci so šli na ceste, in so jih nabrali, kolikor so jih našli, hude in dobre; in ženitnina je bila napolnjena s svati. Prišel je pa kralj pogledat svatov; in je vidil tam človeka, ki ni bil svatovsko oblačen, in mu reče: Prijatelj! kako si lesim prišel, ker nimaš svatovskega oblačila? On pa je umolknil. Tedaj je kralj rekel služab-

nikom: Zvežite mu roké in nogé, in verzite ga v vnanjo temo, ondi bo jok in škripanje z zobmi. Veliko namreč jih je poklicanih, ali malo izvoljenih.

Dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov 5, 15—21.

Bratje! glejte, kako bi ravno hodili, ne kakor nespametni, ampak kakor pametni; odkupljajte čas, ker so dnevi hudi. Ne bodite torej neumni, ampak umejte, kaj je volja Božja. In nikár se ne upijajte z vinom, v katerem je nečistost; ampak bodite napolnjeni s svetim Duhom, in govorite med sebjó v psalmih, in hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospódu v svojih sercih in dajajte vselej hvalo za vse Bogú Očetu v imenu Gospóda našega Jezusa Kristusa. In bodite eden drugemu podverženi v strahu Kristusovem.

Evangelij svetega Janeza 4, 46—53.

Tisti čas je bil neki kraljič, ktereга sin je bolan ležal v Kafarnavmu. Ko je ta slišal, da je Jezus prišel iz Judeje v Galilejo, je šel k njemu, in ga prosil, da naj pride doli, in ozdravi njegovega sina; začel je namreč umirati. Jezus mu je tedaj rekel: Ako ne vidite znamenj in čudežev, ne verujete! Kraljič mu reče: Gospód, pojdi doli, preden moj sin umerje. Jezus mu reče: Pojdi, tvoj sin ziví! in človek je veroval besedi, ktero mu je rekel, in je šel. Ko je pa bil še na poti tje doli, so mu hlapci naproti prišli, in povedali

rekóč: da njegov sin žíví. Tedaj jih je vprašal po uri, ob kateri mu je bilo boljše. In so mu rekli: Včeraj ob sedmi uri ga je pustila merzlica. Oče je tedaj spoznal, da je bilo tisto uro, ktero mu je Jezus rekel: Tvoj sin žíví; in je veroval in vsa njegova hiša.

Eno in dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov 6, 10—17.

Bratje! vterdite se v Gospódu in v mogočnosti njegove moči. Oblecite Božje orožje, da morete obstati pred zalezovanjem hudčevim, ker se nam ni vojskovati zoper mesó in kri, ampak zoper poglavarstva in oblasti, zoper gospodovavce tega temnega sveta, zoper hudobne duhove v podnebjí. Zavoljo tega primite Božje orožje, da se morete braniti ob hudem dnevu, in v vseh rečeh popolni obstati. Stojte tedaj opasani okoli svojih ledij z resnico, in oblečeni z oklepom pravice, in obuti na nogah za oznanovanje evangelijskega miru; v vseh rečeh pa vzemite v roko škit vere, s katerim morete vse ognjene puščice hudobnega ugasiti, in vzemite čelado zveličanja in meč Duha, kar je beseda Božja.

Evangelij svetega Matevža 18, 23—35.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to pri-liko povedal: Nebeško kraljestvo je podobno kralju, kateri je hotel račun delati s svojimi hlapci. Ko je pa začel računati, je bil prednj postavljen eden, kateri mu je bil dolžán deset tavižent talentov. Ker pa ni imel s čim plačati, je ukazal njegov gospód prodati njega,

in njegovo ženo, in njegove otroke, in vse, kar je imel, in poplačati. Hlapec pa je padel na kolena, in ga je prosil, rekóč: Poterpi z menoj, in vse ti bom povernil. In gospód se je usmilil tistega hlapca, in ga je spustil, in mu dolg odpustil. Spred njega gredé pa je tisti hlapec našel enega svojih sohlapev, kateri mu je bil dolžán sto denarjev; in ga je zgrabil in davil, rekóč: Plačaj, kar si dolžán. Tedaj je njegov sohlavec prednj padel, in ga je prosil, rekóč: Poterpi z menoj in vse ti bom povernil. On pa ni hotel; temuč je šel, in ga je vergel v ječo, dokler ne bo splečal dolga. Ko so pa vidili njegovi sohlapci, kar se je zgodilo, so bili silno žalostni, ter so šli in povedali svojemu gospódu vse, kar se je bilo zgodilo. Tedaj ga je poklical njegov gospód, in mu reče: Hudobni hlapec! ves dolg sem ti odpustil, ker si me prosil; ali nisi bil torej tudi ti dolžán usmiliti se svojega sohlapca, kakor sem se tudi jaz tebe usmilil? In njegov gospód se je razserdil, in ga je izdal trinogom, dokler ne bo poplašal vsega dolga. Tako bo tudi moj nebeški Oče vam storil, ako ne odpustite vsakteri svojemu bratu iz svojih sere.

Dve in dvajseto nedéljo po binkóštih.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov
1, 6—11.*

Bratje! zanesem se na Gospóda Jezusa, da, kateri je začel v vas dobro delo, ga bo tudi dokončal do

dneva Kristusa Jezusa; kakor se mi prav zdi to od vas vseh misliti, zato ko vas imam v sercu, tudi v svojem železji, in v razgovarjanji in poterjenji evangelija, vse, ki ste deležni mojega veselja. Zakaj Bog mi je priča, kako da vas vse ljubim v sercu Jezusa Kristusa. In to molim, da bi vaša ljubezen bolj in bolj rastla v znanji in v vsej umnosti, da prevdarite, kaj je bolji, da ste čisti in brez spotikljeja v dan Kristusov, napolnjeni s sadom pravice po Jezusu Kristusu, v čast in hvalo Božjo.

Evangelij svetega Matevža 22, 15—21.

Tisti čas so šli farizeji, in so se posve-tovali, da bi Jezusa vjeli v besedi. In pošljejo do njega svojih učencev s Herodijani vred, rekóč: Učenik! vemo, da si resničen, in pot Božjo po resnici učiš, in da ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na veljavo ljudi. Povej nam tedaj, kaj se ti zdi, ali se sme davek dajati cesarju ali ne? Jezus pa je poznal njih hudobo, in je rekel: Kaj me skušate, hinavci? Pokažite mi davkni denár! In oni so mu podali denár. In Jezus jim reče: Čigava je ta podoba in napis? Mu rekó: Cesarjeva. Tedaj jim reče: Dajte torej cesarju, kar je cesarjevega, in Bogú, kar je je Božjega.

Tri in dvajseto nedéljo po binkoštih.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov 3, 17—21; in 4, 1—3.

Bratje! posnemajte mene, in glejte na tiste, kateri tako živé, kakor imate izgled nad nami. Zakaj veliko jih živí, ktere sem vam večkrat imenoval, (zdaj pa tudi

jokaje imenujem), sovražnike križa Kristusovega, katerih konec je poguba, katerih Bog je trebuh; kateri se hvalijo svoje sramote, kateri pozemeljsko ljubijo. Naše prebivanje pa je v nebesih, od kodar tudi Zveličarja čakamo, Gospóda svojega Jezusa Kristusa, kateri bo premenil naše revno telo, ker ga bo upodobil svojemu svetlemu telesu, po moči, s katero si tudi more podvreči vse reči. Zavojo tega, bratje moji pdragi in priserčni, moje veselje in moja krona! tako stojte v Gospódu, preljubi! Prosim Evodijo in Sintiho, da naj bote ene misli v Gospódu. Prosim tudi tebe, zvesti brat in tovarš! pomagaj jima, ki ste se z menój trudile v evangliji s Klemenom, in drugimi mojimi pomagavci, katerih imena so v bukvah življenja.

Evangeli svetega Matcva 9, 18—24.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, glej! je eden vikših prišel in ga molil, rekóč: Gospód! moja hči je zdaj umerla; ali pridi, in položi svojo roko na njo, in bo oživela. In Jezus je vstal, in ž njim šel in njegovi učenci. In glej! žena, ki je na kervotoku terpela dvanajst let, je pristopila od zadej, in se je dotaknila roba njegovega oblačila. Zakaj rekla je sama pri sebi: Ako se le njegovega oblačila dotaknem, bom ozdravljena. Jezus pa se je obernil, in ko jo je vidil, je rekel: Zaupaj, hči! tvoja vera te je ozdravila. In žena je bila zdrava od tiste ure. In ko je Jezus v vikšega hišo prišel, in je vidil piskače in šumečo množico, je rekel: Odstopite; zakaj deklica ni mrtva, ampak spi. In so se mu posmehovali. Ko je bila pa množica iz-

gnana, je noter šel, in jo je prijel za roko, in deklica je vstala. In ta slovez je šel po vsej tisti deželi.

Opomba. Ako je po binkoštih več ko 24 nedélj, se po 23. nedélji jemljejo nedélje, ktere so tisto leto po razglašenji Gospódovem ostale, po tem le redu:

Ako je 25 nedélj, se za 24. nedéljo vzame 6. nedélja po razglašenji, kakor na strani 27

Ako je 26 nedélj, se za

24. ned. vzame 5. nedélja po razgl. kak. na s'r. 25

25. " " 6. " " " " " " 27

Ako je 27 nedélj, se za

24. ned. vzame 4. nedélja po razgl. kak. na str. 25

25. " " 5. " " " " " " 25

26. " " 6. " " " " " " 27

Ako je 28 nedélj, se za

24. ned. vzame 3. nedélja po razgl. kak. na str. 23

25. " " 4. " " " " " " 25

26. " " 5. " " " " " " 25

27. " " 6. " " " " " " 27

Poslednjo nedéljo po binkoštih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Kelošanov 1, 9—14.

Bratje! ne jerjamo za vas moliti in prositi, da bi bili napolnjeni s spoznanjem Božje volje, v vsej modrosti in duhovni razumnosti; da bi spodobno hodili Bogú v vsem prijetni, rodovitni v vsakem dobrem delu, in rasteči v spoznanji Božjem, v vsej moči vterjeni po njegovi častiljivi mogočnosti, v vsem poterpljenji in prizanašanji z veseljem, hvaleči Bogá Očeta, kteri nas je vredne storil vdeležiti se dedščine svetih v razsvetljenji, kteri nas je

otél od oblasti teme, in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina, v katerem imámo odrešenje po njegovi kervi, odpuščenje grehov.

Evangelij svetega Matevža 24, 15—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote vidili gnusobo razdjanja, prerokovano po Danielu preroku, stati na svetem mestu: (kdor bere, naj umé!) tedaj naj, kateri so v Judeji, bežé na gore; in kdor je na strehi, ne hodi ž nje jemati kaj iz svoje hiše; in kdor je na polji, ne vračaj se jemati svoje suknje. Gorjé pa nosečim in doječim tiste dni! Molite pa, da se vaš beg ne zgodi po zimi ali v soboto. Zakaj takrat bo velika stiska, kakoršne ni bilo od začetka sveta do zdaj, in je ne bo. In ko bi ne bili prikrajšani ti dnevi, bi ne bil otet noben človek; toda zavoljo izvoljenih bodo prikrajšani tisti dnevi. Takrat, ako vam kdo poreče: Glejte! tukaj je Kristus, ali tam, ne verjemite. Zakaj vstali bodo krivi kristusi, in krivi preroki, in bodo delali velike znamenja in čudeže, tako da bi bili zapeljani tudi izvoljeni (ko bi bilo mogoče). Glejte! prej sem vam povedal. Ako vam tedaj porekó: Glejte! v puščavi je, ne hodite venkaj, glejte! v hramu je, ne verjemite. Ker kakor blisk pride od solnčnega vzhoda, in se posveti do zahoda; tako bo tudi prihod Sinú človekovega. Kjer koli je namreč mrtvo truplo, ondi se bodo zbirale tudi postojne. Kmali po stiski tistih dni pa

bo solnce otemnelo, in luna ne bo dala svoje svetlobe, in zvezde bodo padle z neba, in moči nebeške se bodo gibale. In takrat se bo prikazalo znamenje Sinú človekovega na nebu: in tedaj se bodo jokali vsi rodovi na zemlji, in bodo vidili Sinú človekovega priti v oblakih neba z veliko močjo in veličastvom. In bo poslal svoje anjele s trobento in z močnim glasom, in bodo zbrali njegove izvoljene od čveterih vetrov, od konca do konca neba. Od figovega drevesa se pa učite prilike: kadar je njegova veja že mužévna, in berst požene, veste, da je blizo poletje. Tako tudi vi, kadar bote vidili vse to, vedite, da je blizo pred durmi. Resnično vam povem, da ta rod ne bo prešel, dokler se vse to ne zgodi. Nebó in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.

Drugi del.

Berila in Evangelii

za

praznike Svetnikov.

30. listopada.

V dan s. Andréja apósteljna.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Rimljanov
v 10. poglavji od 10. do 18. verste.*

Bratje! s srcém se veruje v pravičnost, z ustni pa se priča v zveličanje. Pismo namreč govori: Nobeden, kateri vanj veruje, ne bo osramoten. Zakaj med Judom in Grekom ni razločka; ker eden je Gospód vseh, bogat za vse, kateri vanj kličejo. Zakaj kdor koli kliče v ime Gospódovo, bo zveličan. Kako bodo tedaj njega klicali, v kterega niso verovali? Ali kako bodo vanj verovali, od kterega niso slišali? Kako pa bodo slišali brez

oznanovavca? Kakó pa bodo oznanovali, ako niso poslani? Kakor je pisano: Kako lepe so noge oznanujočih mir, oznanujočih dobro! Toda oznanovanju niso vsi pokorni. Izaija namreč pravi: Gospód! kdo je veroval, kar je od nas slišal? Vera tedaj je iz poslušanja, poslušanje pa po Kristusovi besedi. Pa vprašam: Niso mar slišali? Sej je po vsej zemlji izšel njih glas, in do konca svetá njih besede.

Evangelij svetega Matevža 4, 18—22.

Tisti čas, ko je Jezus hodil ob Galilejskem morji, je vidil dva brata, Simona, kateri je imenovan Peter, in Andreja njegovega brata, metati mrežo v morje; bila sta namreč ribiča. In jima reče: Hodita za menój, in vaji bom storil ribiča ljudi. Ona pa sta koj svoje mreže popustila, in sta šla za njim. In od tod dalje gredóč je vidil dva druga brata, Jakopa Cebedejevega, in Janeza njegova brata, v čelnu z njunim očetom Cebedejem, popravljati svoje mreže, in jih je poklical. Ona pa sta precej mreže in očeta popustila, in sta šla za njim.

3. grudna.

V dan s. Frančiška Ksaverja.

Be rilo: Bratje! s srcem se veruje (kakor v dan s. Andreja aposteljna str. 193).

Evangelij svetega Marka 16, 15—18.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Pojdite po vsem svetu, in oznanujte evangeli

vsej stvari. Kdor veruje in je kerščen, bo zveličan, kdor ne veruje, bo pogubljen. Kteri pa verujejo, pojdejo te znamenja za njimi: v mojem imenu bodo hudíče izganjali; nove jezíke govorili; kače prijemali; in ako kaj strupenega pijejo, jim ne bo škodovalo; in na bolníke bodo roké pokladali, in bodo zdravi.

4. grudna.

V dan s. Barbare devíce in mučeníce.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8 in 12.

Častil te bom, Gospód kralj! in te hvalil Bogá svojega Zveličarja; častil bom tvoje ime, ker si mi bil pomočnik in varh, in si otél moje teló od pogubljenja, od zaderge krivičnega jezika, in od lažnjivih ust, in si mi vpričo mojih zopernikov bil pomočnik. In si me odrešil po obilnem usmiljenji svojega imena od rjovečih zverí, ki so pripravljene na jed; iz rok tistih, kateri so mi stregli po življenji, in iz veliko britkost, ktere so me obdajale; iz sile plamena, kateri je švigal okoli mene, in v sredi ognja nisem zgorel; iz globočine peklenškega brezna, od ognjušenega jezika, od lažnjivega govorjenja, od hudobnega kralja, in od krivičnega jezika. Hvalila bo do smerti moja duša Gospóda; ker jim pomagaš iz nadlog, kateri v te zaupajo, in jih rešiš iz rok narodov, Gospód naš Bog!

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je po-

dobno desetim devicam, ktere so vzele svoje svetila, in so šle ženinu in nevesti naproti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne so vzele svetila, olja pa niso vzele sebój. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspane. O polnoči pa je šum vstal: Glejte! ženin gre, pojdite mu naproti. Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoje svetila. Nespametne pa so modrim reklye: Dajte nam svojega olja, ker naše svetila ugasujejo. Pametne pa so odgovorile, rekóč: Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajavcem, in si ga kupite. Kadar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle ž njim na ženitnino, in duri so se zaperle. Poslednjič pa pridejo tudi une device, rekóč: Gospód, gospód! odpri nam. On pa je odgovoril, in rekel: Resnično vam povem, vas ne poznam. Čujte tedaj, ker ne veste ne dneva ne ure.

6. grudna.

V dan s. Nikolaja (Miklavža) spoznovavca škofa.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 13,
7—17.*

Bratje! spomnite se svojih sprednikov, kteri so vam govorili besédo Božjo; glejte konec njih življenja, in ravnajte se po njih veri. Jezus Kristus je ravno tisti véeraž in danš, vekoma. Ne dajte se z drugačnimi in

tujimi nauki zapeljati. Sej je naj bolje serce z milostjo vterditi; ne z jedmi, ktere niso pomagale tistim, ki so v njih živeli. Imamo oltar, od kterega nimajo oblasti jesti, kteri šotoru služijo. Zakáj kterih žival kri za greh veliki duhoven v svetišče nese, njih trupla se sežigajo zunaj šotorišča. Torej je tudi Jezus, da bi posvetil s svojo kervjo ljudstvo, zunaj vrat terpel. Pojdimo tedaj k njemu iz šotorišča, in nosimo njegovo zasramovanje. Sej nimamo tukaj obstoječega mesta, ampak prihodnjega iščemo. Po njem tedaj darujmo vselej Bogú hvalni dar, to je, sad ust, ktere časté njegovo ime. Ne pozabite pa dobrotljivosti in darovitosti; ker taki darovi dopadejo Bogu. Bodite pokorni svojim višim, in bodite jim podložni; zakaj oni čujejo kakor taki, kteri bodo za vaše duše odgovor dajali.

Evangelij svetega Matevža 25, 14—23.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to pri-liko govóril: Nekdo, ki je šel na tuje, je poklical svoje hlapce, in jim je zročil svoje blagó. In je dal enemu pet talentov, enemu pa dva, enemu pa enega, vsakemu po njegovi zmožnosti, in je zdajci odrinil. Šel je pa, kteri je bil pet talentov prejel, in je kupčeval ž njimi, in je pet drugih pridobil. Ravno tako je tudi, kteri je bil dva prejel, pridobil dva druga. Kteri je bil pa le enega prejel, je šel in je zakopal v zemljo, in skrnil denarje svojega gospóda. Čez veliko časa pa pride gospód tistih hlapcev, in imá račun ž njimi. In je pristopil, kteri je bil pet talentov prejel, in je prinesel pet drugih talentov rekóč: Gospód! pet talentov si mi zročil; glej! pet drugih sem pridobil. Njegov gospód mu je

rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospóda. Pa tudi, kateri je bil dva talenta prejel, je pristopil in rekel: Gospód! dva talenta si mi zročil; glej dva druga sem pridobil. Njegov gospod mu je rekel: Prav, dobri in zvesti hlapec! ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil; pojdi v veselje svojega gospóda.

8. grudna.

V god spočetja devíce matere Marije.

*Berilo iz pripovedi Salomona kralja 8, 22—35.
(Beséde modrosti Božje.)*

Gospód me je v lasti imel v začetku svojih pot, preden je kaj storil od začetka. Od vekomaj sem postavljena, in od nekdanj, preden je bila zemlja storjena. Še ni bilo breznov, in jaz sem bila že spočeta; vód studenci še niso izvirali; goré še niso bile s svojo težo vstavljene; preden so bili hribje, sem bila jaz rojena. Še ni bil zemlje storil, ne rek, ne tečajev zemlje. Kadar je narejal nebesa, sem bila pri njem. Kadar je stanovitne postáve in pokrajine postavljaj breznom; kadar je oblake zgorej pripenjal, in vód studence tehtal; kadar je postavljaj meje okoli morja, in postávo dajal vodam, da naj ne prejdejo svojih bregov; kadar je vterjeval dno zemlje; sem pri njem bila, in vse ž njim ravnala, in sem se veselila vsak dan, in pred njim vedno igrala. Sem igrala na svetu, in moje veselje je biti s človeškimi otroci. Zdaj tedaj, otroci! poslušajte me; blagor jim, kateri

ohranijo moje pota. Poslušajte nauk, in bodite modri, in nikar ga ne zametajte. Blagor človeku, kateri me posluša, in kateri čuje pri mojih vratih vsak dan, in streže pri podbojih mojih dur. Kdor mene najde, bo našel življenje, in prejel zveličanje od Gospóda.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—28.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češčena, milosti polna; Gospod je s teboj; blažena si med ženami!

13. grudna.

V dan s. Lucije device mučenice.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korincánov
10, 17 in 18, in 11, 1—2.*

Bratje! kdor se hvali, naj se v Gospódu hvali. Zakaj, ne kdor se sam hvali, je izkušen, ampak tisti, kterega Bog hvali. O da bi vi prenesli malo moje nespameti! Pa poterpite z menój. Zakáj vnet sem za vas z Božjim ognjem; ker zaročil in dal sem vas enemu možú, čisto devico, Kristusu.

Evangelij svetega Materža 13, 44—52.

Tisti čas je Jezus svojim učencem to priliko govoril: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, skriteму v njivi, kterega je človek

ki ga je našel, skril, in od veselja nad njim gre in prodá vse, kar imá, in kupi tisto njivo. Spet je nebeško kraljestvo podobno kupcu, kateri išče dobrih biserov. Kteri, ko je našel en dragi biser, je šel in prodal vse, kar je imel, in ga je kupil. Spet je podobno nebeško kraljestvo mreži, ktera se verže v morje, in zajme rib vsakega plemena. Ktero, ko je napolnjena, izvlečejo, in na bregu sedé odberó dobre v posode, malovredne pa izveržejo. Tako bo ob koncu svetá: Angeli pojdejo venkaj, in bodo odločili hudobne iz srede pravičnih; in jih bodo vergli v peč ognja; tam bo jok in škripanje z zobmi. Ali ste razumeli vse to? Mu rekó: Smo. Jim reče: Zató je vsak pismár, ki je podučen v nebeškem kraljestvu, enak hišnemu gospodarju, kateri nosi iz svojega zaklada novo in staro.

18. grudna.

V dan pričakovanja poróda devíce matere Marije.

Berilo iz Izaija preroka 7, 10—15.

Tiste dni je govoril Gospód Ahazu, rekóč: Prosi si znamnje od Gospóda svojega Boga, ali od zdolej iz globočine, ali od zgorej iz visočine. In je rekel Ahaz: Ne bom prosil, in ne skušal Gospóda. In (Izaija) je rekel: Poslušajte tedaj, Davidova hiša! Je li vam premalo nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogú? Zavoljo tega vam bo dal Gospód sam znamnje: glejte, devica bo spočela in rodila Sinú, in se bo imenovalo njegovo ime Emanuel. Suróvo maslo in med bo jedel, da bo vedil zavreči hudo, in izvoliti dobro.

Evangelij svetega Lukeža 1, 26—38.

Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove, in devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej, in je rekel: Češčena, milosti polna; Gospód je s tebój; blažena si med ženami! Ko je pa to slišala, se je prestrašila nad njegovim govorjenjem, in je mislila, kakošno bi bilo to pozdravljenje. In angel ji je rekel: Ne boj se, Marija! ker milost si našla pri Bogu. Glej! spočela boš v svojem telesu in rodila Sina, in imenuj njegovo ime Jezus. Ta bo velik in Sin Najvišega imenovan; in Gospód Bog mu bo dal sedež Davida njegovega očeta, in bo kraljeval v hiši Jakopovi vekomaj, in njegovemu kraljestvu ne bo konca. Marija pa je rekla angelu: Kakó se bo to zgodilo, ker moža ne poznam? In angel je odgovoril in je rekel: Sveti Duh bo prišel v té, in moč Najvišega te bo obsenčila; in zavoljo tega bo Sveto, ktero bo rojeno iz tebe, imenovano Sin Božji. In glej! Elizabeta, tvoja teta, je tudi spočela sina v svoji starosti, in ta mesec je že šesti tiste, ki je imenovana nerodovitna. Ker pri Bogu ni nemogoča nobena reč. Marija pa je rekla: Glej! dekla sem Gospódova; zgodi se mi po tvoji besedi.

21. grudna.

V dan s. Tomaža apósteljna.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov
2, 19—22.*

Bratje! zdaj niste gostje in tuji, ampak ste mestnjani svetih in domači Božji, vzdani na stalo aposteljnov in prerokov, in poglavitni vogelnik je sam Kristus Jezus, na katerem je vse zidovje sestavljeno, in raste v svet tempelj v Gospódu, v kterega ste tudi vi vzdani v prebivališče Božje v duhu.

Evangelij svetega Janeza 20, 24—29.

Tisti čas Tomaža, dvanajsterih enega, kateri je imenovan Dvojčič, ni bilo pri njih, ko je Jezus prišel. Drugi učenci tedaj so mu povedali: Gospóda smo vidili. On pa jim je rekel: Ako ne vidim na njegovih rokah znamenj žebljev, in ne denem svojega persta v rane žebljev, in ne položim svoje roke v njegovo stran, ne bom veroval. In čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri, in Tomaž ž njimi. Jezus pride, ako ravno so bile duri zaklenjene, in je stal na sredi in rekel: Mir vam bodi! Potlej reče Tomažu: Vloži svoj perst simkaj, in poglej moje roke; in podaj simkaj svojo roko, in položi jo v mojo stran, in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž je odgovoril in mu rekel: Gospód, in moj Bog! Jezus mu reče: Ker si me vidil, Tomaž! si veroval; blagor jim, kateri niso vidili, in so verovali.

Drugo nedéljo po razglašenji Gospódovem.

V praznik presvetega iména Jezusovega.

Berilo iz djanja apostolskega 4, 8—12.

Tiste dni je Peter napolnjen s svetim Duhom rekel: Poglavarji ljudstva in starašini, poslušajte! Ako sva midva dans vprašana za dobroto, bolnemu človeku storjeno, po kateri je ta ozdravljen; bodi znano vam vsem in vsemu Izraelovemu ljudstvu, da v imenu Gospóda našega Jezusa Krístusa Nazareškega, ki ste ga vi krížali, Bog pa ga je obudil od mertvih, v tem imenu stojí ta pred vami zdrav. Ta je kamen, kterega ste zavergli vi zidarji, kateri je postal vogelnik. In v nikomur drugem ni zveličanja; zakaj nobeno drugo ime pod nebom ni dano ljudem, v katerem bi mogli zveličani biti.

Evangelij svetega Lukeža 2, 21.

Tisti čas, ko je bilo osem dni dopolnjenih itd. (kakor v novega leta dan str. 18).

17. prosenca.

V dan s. Antona puščavnika.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 1—5.

Ljub je bil Bogú in ljudém, njegov spomin je v blagru, Bog ga je v slavi svetnikom upodobil, in ga je poveličal v strah sovražnikom, in je z njegovimi besedami znamenja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu dal

povelje za svoje ljudstvo, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. Zakaj slišal je njegov glas, in ga je peljal v oblák, in mu je dal očitno zapovedi in postávo življenja in modrosti.

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: Vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža str. 17).

18. prosenca.

V dan stola s. Petra v Rimu.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 1, 1—7.

Peter, apostelj Jezusa Kristusa, izvoljenim tujcem, razkropljenim v Pontu, Galaciji, Kapadocii, Azii in Bitiniji, po prevédnosti Bogá Očeta, v posvečenje Duha, v pokorščino in pokropljenje kervi Jezusa Kristusa: Milost vam in mir naj se pomnoži. Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen, in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko dražji ko zlató, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo, in čast v razodetji Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove in je vprašal svoje učence, rekóč: Kdo

pravijo ljudje, da je Sin človekov? Oni pa so rekli: Nekteri, da Janez kerstnik, nekteri pa, da Elija, nekteri pa, da Jeremija, ali prerokov kdo. Jezus jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sem? Je odgovoril Simon Peter in rekel: Ti si Kristus, Sin živega Bogá! In Jezus je odgovoril, in mu rekel: Blagor ti, Simon, Jonov sin! ker mesó in kri ti nista tega razodela, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Pa tudi jaz povem tebi: Ti si Peter (skala), in na to skalo bom zidal svojo cerkev, in peklenške vrata je ne bodo zmagale. In tebi bom dal ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih, in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih.

20. prosenca.

V dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 11, 33—39.

Bratje! svetniki so z vero premagali kraljestva, delali pravico, dosegli obljube, zamašili levom žrela, ugasili silne ognje, ubežali ostremu meču, se ozdravili od slabosti, bili močni v boji, in odgnali vnanjih vojske; prejeli so žene svoje mertve iz mertvih obujene. Eni pa so bili razpeti, ker niso hotli rešenja, da bi našli bolji vstajenje. Eni pa so zasramovanje in tepenje terpeli, zraven tudi železje in ječe; so bili kamnjani, prežagovani, skušani, z mečem morjeni; so hodili v kožuhih, v kozjih kožah, ubožni, stiskani, zatirani, kterih svét ni bil vreden; in so se po-

tikal po puščavah, po gorah in berlogih, in podzemeljskih jamah. In ti vsi so bili s pričevanjem vere pravični najdeni v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore, in je stal na ravnem polji, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni bit od svojih bolezni. In katere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila. In on je oči obrnil v svoje učence in je rekel: Blagor vam ubogim, ker vaše je Božje kraljestvo. Blagor vam, ki ste zdaj lačni, ker bote nasiteni. Blagor vam, ki zdaj jokate, ker se bote smejali. Blagor vam bo, ko vas bodo ljudje sovražili, in ko vas bodo odločevali in zasramovali, in zametovali vaše ime, kakor hudo, zavoljo Sina človekovega. Veselite se tisti dan, in poskakujte, ker glejte! vaše plačilo je veliko v nebesih.

21. prosenca.

V dan s. Neže devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (Oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 195.)

22. prosenca.

V dan ss. Vincencija in Anastázija mučenikov.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8.

Pravičnih duše so v roki Božji, in ne bo jih doseglo smertno terpljenje bolečine. Nespametnih očém se je zdelo, da umerjejo, in njih ločenje, so menili, da je nadloga, in njih odhod od nas pogubljenje; pa oni so v miru. In če so pred ljudmi terpeli, je njih upanje polno neumerljivosti. Malo hudega so preterpeli, ali veliko dobrega bodo prejeli, ker Bog jih je skušil, in jih je našel sebe vredne. Kakor zlató v peči jih je skušil, in kakor žgavni dar jih je prejel, in ob svojem času se bo na nje ozrl. Pravični se bodo svetili, in kakor iskre po sternišču bodo tekali. Sodili bodo narode, in gospodovali čez ljudstva, in Gospód bo kraljeval čez nje vekomaj.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kadar bote slišali vojske in punte, se nikar ne prestrašite; to se mora poprej zgoditi, ali konec še ni precej. Potlej jim je rekel: Vstal bo narod zoper narod, in kraljestvo zoper kraljestvo. In veliki potresi bodo po deželah, in kuga in lakota; in strahovi z neba, in znamenja velike bodo. Pred vsem tem pa bodo stegnili po vas svoje roké, in vas bodo pregnjali, in izdajali v shodnice in ječe, in vlačili pred kralje in oblastnike zavoljo mojega imena. To se vam bo pa godilo v pričevanje. Vtisnite si tedaj v serca, in ne sker-

bite, kako bote odgovarjali. Jaz namreč vam bom dal usta in modrost, kateri se ne bodo mogli ustavljati, ne opogovarjati vsi vaši zoperniki. Izdajani pa bote po starših in bratih, in po sorodnikih in prijatlih, in morili jih bodo zmed vas. In vsi vas bodo sovražili za voljo mojega imena. Pa las vam z glave ne bo poginil. V svoji poterpežljivosti bote ohranili svoje duše.

23. prosenca.

V dan zaročenja devíce Marije.

Berilo: Gospód me je v lasti imel itd. (kakor 8. dan grudna, str. 198).

Evangelij: Ko je bila Marija, mati Jezusova, Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožičn, dan str. 8).

25. prosenca.

V dan spreobrnjenja s. Pavla apósteljna.

Berilo iz djanja apostolskega 9, 1—21.

Tiste dni je Savel, ko je še dihtel pretenje in morijo zoper učence Gospodove, šel k velikemu duhovnu, in je prosil od njega pisma v Damask do shodnic, da, ako bi našel ktere možé ali žene tega uka, bi jih zvezane pripeljal v Jeruzalem. In ko je bil na potu, se je zgodilo, da se je bližal Damasku, in ga je nanagloma obsvetila luč z leba. In je padel na tla, in slišal glas, kateri mu je rekel: Savel, Savel! kaj me preganjaš? On pa je rekel:

Kdo si? Gospód! In on reče: Jaz sem Jezus, kterega ti preganjaš; težko ti je proti ostnu bercati. In trepetaje in stermé je rekel: Gospód! kaj hočeš, da naj storim? In Gospód mu reče: Vstani in pojdi v mesto, in tam se ti bo povedalo, kaj ti je storiti. Tisti možje pa, kateri so ž njim hodili, so ostermeli in stali, ker so sicer glas slišali, pa nikogar niso vidili. Vstal je pa Savel od tal, in z odpertimi očmi nič ni vidil. Tedaj so ga za roké peljali, in pripeljali v Damask. In tam tri dni ni vidil, in ni ne jedel ne pil. Bil je pa neki učenec v Damasku, Ananija po imenu. In Gospód mu je rekel v prikazni: Ananija! On pa je rekel: Glej, Gospód, tukaj sem. In Gospód mu reče: Vstani, in pojdi v ulice, ki se imenujejo ravne, in vprašaj v Judovi hiši po Taršanu, Savlu po imenu; zakaj glej, móli. (In je yidil v prikazni moža, Ananija po imenu, priti, in na-nj roke položiti, da bi spregledal.) Ananija pa je odgovoril: Gospód! slišal sem od veliko ljudi, koliko huđega je storil ta mož tvojim svetim v Jeruzalemu; in on imá oblast od velicih duhovnov zvezati vse, kateri kličejo v tvoje imé. Gospód pa mu je rekel: Pojdi, ker izvoljena posoda mi je on, da nese moje imé pred nevernike, in kralje in Izraelove otroke. Zakaj jaz mu bom pokazal, koliko mu je treba za moje imé terpeti. In Ananija je šel, in v hišo stopil in je roké nanj položil, ter rekel: Savel, brat! Gospód Jezus, kateri se ti je prikazal na potu, po katerem si šel, me je poslal, da spregledaš, in si napolnjen s svetim Duhom. In zdajci so padle od njegovih oči nekakošne luskiné, in je spregledal. Tedaj je vstal, in je bil kerščen. In je vzel jedi, in se je pokrepčal. In je bil nekaj dni pri učencih, ki so bili v Damasku. In je precej v shodnicah oznanoval od Jezusa, da je ta Sin Božji. Zavzeli pa so se, kateri so ga slišali, in so rekli: Ali ni ta tisti, ki jih je preganjal v Jeruzalemu, kateri so klicali v to ime, in je zato sem prišel, da bi jih zvezane peljal k velikim duhovnom? Savel pa je čedalje močnejši prihajal, in zavračeval Jude, kateri so prebivali v Damasku, ker je terdil, da je ta Kristus.

Evangelij svetega Matevža 19, 27—29.

Tisti čas je rekel Simon Peter Jezusu: Glej! vse smo zapustili, in smo šli za teboj; kaj tedaj nam bo? Jezus pa jim je rekel: Resnično vam povem, da ob prerobenji, kadar bo Sin človekov sedel na sedežu svojega veličastva, bote tudi vi, kateri ste šli za menoj, sedeli na dvanajst sedežih, in sodili dvanajstere Izraelove rodove. In slehern, kateri zapustí hišo, ali brate, ali sestre, ali očeta, ali mater, ali ženo, ali otroke, ali njive za voljo mojega iména, bo stoterno prejel, in večno življenje dosegel.

2. svečana.

V god darovanja Jezusa Kristusa, in očiščevanja devíce matere Marije, ali v svečnico.

Berilo iz Malahija preroka 3, 1—14.

To reče Gospód Bog: Glejte, jaz pošljem svojega angela, in bo pripravljaj pot pred menoj. In zdajci bo prišel v svoj tempelj Gospód, ki ga vi iščete, in angel zaveze, kterege vi želite. Glejte, gre! reče Gospód vojnih trum; in kdo bo mogel uméti dan njegovega prihoda? ali kdo bo prenesel njegov pogled? Zakaj on bo kakor topéč ogenj, in kakor valjavska zel; in bo sedel, kakor kateri topí in čisti srebro, in bo očistil otroke Levijeve, in jih precedil kakor zlato in srebro, in bodo darovali Gospódu darí v pravíci. In dopadel bo Gospódu dar Judatov in Jeruzalemov, kakor poprejšnje dni, in kakor nekdanje léta, reče Gospód vsegamogóčni.

Evangelij svetega Lukeža 2, 22—31.

Tisti čas, ko so bili dopolnjeni dnevi očiščevanja Marije po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da so ga postavili pred Gospóda, (kakor je pisano v postávi Gospódovi: Vse pervorojeno moškega spola bodi posvečeno Gospódu), in da so dar opravili, kakor je rečeno v postávi Gospódovi, dve gerlici ali dva mlada goloba. In glej! bil je človek v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime Simeon: in ta človek je bil pravičen in bogaboječ, in je čakal oveseljenja Izraelovega, in sveti Duh je bil v njem. In mu je bilo razodeto po svetem Duhu, da ne bo vidil smerti, preden ne vidi Kristusa Gospódovega. In je prišel v duhu v tempelj. In ko so prinesli otroka Jezusa njegovi starši, da bi storili za-nj po šegi postáve, ga je tudi on vzel na svoje naročje, ter je hvalil Bogá in rekel: Zdaj spustiš svojega hlapca, Gospód! po svoji besedi v miru, ker so vidile moje oči tvoje zveličanje, katero si pripravil pred obličjem vseh narodov, luč v razsvetljenje nevernikom, in v čast Izraelu svojemu ljudstvu.

3. svečana.

V dan svetega Blaža mučenika škofa.

*Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
1, 3—7.*

Bratje! hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, Oče usmiljenja in Bog vsega poveseljenja;

kteri nas poveseľuje v slednji naši nadlogi, da jih tudi mi moremo poveseľiti, kteri so v mnogi stiski, s poveseľjenjem, s kterim smo tudi mi od Bogá poveseľjeni. Zakaj kakor je obilno terpljenje Kristusovo v nas, tako je tudi po Kristusu obilno naše poveseľjenje. Pa bodimo stiskani, je v vaše opominjanje in zveličanje; ali bodimo poveseľjeni, je v vaše poveseľjenje; ali bodimo opominjani, je v vaše opominjanje in zveličanje, ktero storí, da terpite ravno tiste nadloge, ktere tudi mi terpimo; da je naše upanje za vas terdno, ker vemo, kakor ste tovarši v terpljenji, tako bote tudi v poveseľjenji v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelii svetega Matevža 16, 24—27.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ako hoče kdo za menój priti, naj zatají sam sebe, in naj vzame svoj križ, in naj hodi za menój. Zakaj kdor hoče svoje življenje ohraniti, ga bo zgubil, kdor pa zgubí svoje življenje zavoljo mene, ga bo našel. Kaj namreč pomaga človeku, če ves svet pridobí, svojo dušo pa pogubí? Ali kakošno menjo bo človek dal za svojo dušo? Ker Sin človekov bo prišel v veličastvu svojega Očeta s svojimi angeli, in takrat bo povernil vsakteremu po njegovih delih.

5. svečana.

V dan s. Agate devíce mučenice.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
1, 26—31.*

Bratje! poglejte svoj poklic: ker ne veliko modrih po mesu, ne veliko mogočnih, ne veliko imenitnih, ampak

kar je nespametnega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil modre; in kar je slabega pred svetom, je izvolil Bog, da bi osramotil, kar je mogočnega; in kar je neimenitnega in zaničljivega pred svetom, je izvolil Bog, in kar nič ni, da bi razdjal, kar je; da se noben človek ne hvali pred njegovim obličjem. Iz njega pa ste vi v Kristusu Jezusu, kateri sam je bil dan od Bogá v modrost, in pravičnost, in posvečenje, in odrešenje, da, kakor je pisano, kdor se hvali, naj se v Gospódu hvali.

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12.

Tisti čas so pristopili k Jezusu farizeji, ter so ga skušali in rekli: Je li pripuščeno možu ločiti se od svoje žene zavoljo česar koli si bodi? On pa je odgovoril in jim rekel: Ali niste brali, da, kateri je od začetka stvaril človeka, je stvaril moža in ženo, in je rekel: Zavoljo tega bo človek očeta in mater zapustil, in se bo svoje žene deržal, in bota dva v enem mesu. Torej nista več dva, ampak eno meso. Kar je tedaj Bog združil, naj človek ne loči. Mu rekó: Žakaj je pa Mojzes zapovedal ločiven list dati, in se ločiti (od nje)? Jim reče: Mojzes vam je zavoljo terdobe vašega serca pripustil ločiti se od svojih žen; od začetka pa ni bilo tako. Povem vam pa, da, kdorkoli se loči od svoje žene, razun zavoljo kurbánja, in drugo vzame, prešestuje; in kdor ločeno vzame, prešestuje. Mu rekó njegovi učenci: Če je tako človekova reč z ženo, ni dobro ženiti se. On pa jim je rekel: Te besede ne razumejo vsi, ampak katerim je dano. So namreč skopljenci, kateri so iz mater-

nega telesa tako rojeni; in so skopljenci, kateri so po ljudeh skopljenci; in so skopljenci, kateri so sami sebe skopili z avoljo nebeškega kraljestva. Kdor more uméti, naj umé.

6. svečana.

V dan s. Doroteje devíce mučenice.

Berilo iz bukev Sirahovih 15, 13—17.

Gospód moj Bog! povzdignil si na zemlji moje prebivališče, in sem prosil rešenja od smerti. Klical sem v Gospóda, očeta mojega Gospóda, da bi me ne zapustil v dan moje nadloge, in v času prevzetnih brez pomoči. Hvalil bom tvoje imé vedno, in ga častil s hvaležnostjo. Zakaj uslišana je moja molitev, rešil si me pogubljenja, in me otel od hudega časa. Zavoljo tega te bom častil, in hvalo dajal tvojemu iménu, Gospód naš Bog!

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 200).

9. svečana.

V dan s. Apolónije devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce in mučenice str. 195.)

14. svečana.

V dan s. Valentina mučenika.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14.

Pravičnega je peljal Gospód po ravnih potih, in mu je pokazal kraljestvo Božje, ter mu je dal spoznanje svetih; obogatil ga je v njegovem trudu, in je dopolnil njegove dela. Pri zvijači njegovih zopernikov mu je na strani stal, in ga je obogatil. Ubratil ga je sovražnikom, in zapeljivcev ga je obvaroval, in mu je terd boj napravil, da bi premagal, in zvedil, da je modrost močnejši od vseh reči. Ta prodanega pravičnega ni zapustila, ampak ga je grešnikov rešila, in je šla ž njim v ječo, in ga v vezéh ni zapustila, dokler mu ni prinesla kraljeve palice in oblasti do tistih, kateri so ga stiskali, in je na laž postavila nje, kateri so ga omadeževali, in dal mu je večno svetlost Gospód naš Bog.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nikár ne mislite, da sem prišel mir prineset na zemljo; ne mirú, ampak meč sem prišel prineset. Prišel sem namreč razdvojiti človeka zoper njegovega očeta, in hčer zoper njeno mater, in nevesto zoper njeno taščo. In človekovi sovražniki bodo njegovi domači. Kdor ljubi očeta ali mater bolj ko mene, ni mene vreden; in kdor ljubi sina ali hčer bolj ko mene, ni mene vreden. In kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden. Kdor najde svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor zgubi svoje življenje zavaljo mene, ga bo našel. Kdor vas sprejme, mene sprejme; in kdor sprejme mene, sprejme njega, kateri me

je poslal. Kdor sprejme preroka v imenu preroka, bo plačilo preroka prejel; in kdor sprejme pravičnega v imenu pravičnega, bo plačilo pravičnega prejel. In kdor koli dá piti komu zmed teh naj manjših le kozarec merzle vode v imenu učenca, resnično vam povem, ne bo zgubil svojega plačila.

22. svečana.

V dan stola s. Petra v Antiohii.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 1, 1—7.

Peter apostelj itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 204.)

Evangelij: Tisti čas je prišel Jezus v kraje Cezareje Filipove (kakor v dan stola s. Petra v Rimu, str. 205).

23. svečana.

V dan s. Margarete Kortonske.

*Berilo iz visoke pesmi Salomonove 3, 2—5;
in 8, 6—7.*

Vstala bom, in obhodila mesto; po terjih in ulicah ga bom iskala, kterega ljubi moja duša. Sem ga iskala, pa ga nisem našla. Našli so me čuvaji, kteri varujejo mesto. Ste ga li vidili, kterega ljubi moja duša? Ko sem bila odšla malo od njih, sem ga našla, kterega ljubi moja duša; uderžala sem ga, in ga ne bom izpustila, dokler ga ne pripeljem v hišo svoje matere, in v hram svoje porodnice. Rotim vas, hčere Jeruzalemske! pri sernah in jelenih na polji, da ne zbudite in ne predromite ljubke, dokler ne bo sama hotla. — Položi me kakor pečat na svoje serce, kakor pečatnik na svojo

roko; ker močna ko smert je ljubezen, terda kakor pekel gorečnost; njih žarki so ko žarki ognja in plamena. Veliko vod ne more ugasiti ljubezni, in reke je ne popé. Ako dá človek vse premoženje svoje hiše za ljubezen, ga bo kakor nič čislal.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

24. ali 25. svečana.

V dan s. Matija apósteljna.

Berilo iz djanja apostólskega 1, 25—26.

Tiste dni je Peter v sredi bratov stal, (bilo je pa okoli sto in dvajset ljudi vkupej) in je rekel: Možje bratje! mora se dopolniti pismo, ktero je prerokoval sveti Duh po Davidovih ustih od Judeža, kateri je bil vodnik tistih, ki so Jezusa vjeli, kateri je bil med nas prištet, in je prejel del te službe. (In ta je dobil njivo iz krivičnega plačila, in se je obesil in se po sredi razpočil, in se je izsul ves njegov drob, in se razznanilo vsem v Jeruzalemu prebivajočim, tako da se je reklo tisti njivi po njih jeziku Hakeldama, to je, njiva kervi.) Zakaj pisano je v bukvah psalmov: Naj bo pusto njih prebivališče, in nihče naj v njem ne prebiva; in njegovo škofovstvo naj prejme kdo drugi. Teh mož tedaj, kateri so bili z nami zbrani ves čas, v katerem je Gospód Jezus med nami prebival in hodil, od Janezovega kersta do dne, ko je bil od nas v nebo vzet, teh eden mora biti z nami priča njegovega vstajenja. In so postavili dva, Jožefa, kateri je bil imenovan Barzaba, s priimkom Pravični, in Matija. In so molili, rekóč: Ti, Gospód!

ki poznáš vseh serca, pokaži, ktereга teh dveh si izvolil, da prejme mesto te službe in apostólstva, od ktereга je odpadel Judež, da je šel v svoje mesto. In so vadljali za nje; in zadelo je Matija, in je bil prištet enajsterim apóstelnom.

Evangelij svetega Matevža 11, 25—30.

Tisti čas je Jezus odgovoril in rekel: Zahvalim te, Oče, Gospód nebes in zemlje! da si to zakril modrim in razumnim, pa si razodel malim. Prav, Oče! tako je bilo tebi vseč. Vse mi je izročeno od mojega Očeta. In nihče ne pozná Sína, kakor le Oče; tudi Očeta nihče ne pozná, kakor le Sin, in komur hoče Sin razodeti. Pridite k meni vsi, kateri se trudite, in ste obteženi, in jaz vas bom poživil! Vzemite moj jarem na se, in učite se od mene, ker jaz sem krotak, in iz serca ponižen, in bote pokoj našli svojim dušam. Moj jarem namreč je sladek, in moje breme je lahko.

11. sušca.

V dan s. Frančiške Rimske vdove.

Berilo iz bukev Salomon. pripoved 31, 10—31.

Serčno ženo kdo bo našel? Čez to, kar je iz daljnega in od zadnjih pokrajin, je njena cena. Zanaša se na njo serce njenega možá, in ropa ne bo potreboval. Skazuje mu dobro, pa ne hudega vse dni svojega življenja. Poišče volne in predíva, in dela po umetnosti svojih rok. Je kakor barka kupčeva, ktera iz daljnega prinaša kruha. Še po noči vstane, in dá brešno svojim

domačim, in delo svojim deklam. Ogleda njivo, in jo kupi; od pridelka svojih rok zasadi vinograd, prepaše z močjo svoje ledje, in vterjuje svojo roko. Skusi in vidi, da je dobra njena kupčija; ne ugasne po noči njena luč. Iztegne svojo roko po koželji, in njeni persti pri- mejo vreteno. Svojo roko odpre ubogemu, in svoje dlani prostre potrebnemu. Ne boji se za svojo hišo sneženega mraza; zakaj vsi njeni domači imajo dvojno obleko. Častitljivo ogrinjalo si napravi, tančica in škerlat je njena noša. Časten pri vratih je njen mož, kadar sedi z de- želnimi starašini. Dela tanko platno, in prodaja, in pas daje Kananeju. Moč in lepota je njeno oblačilo, in sme- jala se bo poslednji dan. Svoje usta odpira modrosti, in postáva milosti je na njenem jeziku. Pregleduje pota svoje hiše, in ne je brez dela kruha. Njeni otroci vsta- nejo in jo blagrujejo; tudi njen mož jo hvali. Veliko hčer je nabralo si bogastva, ti si vse preseгла. Lažnjiva je prijetnost, in prazna je lepota: žena, ktera se Gospóda boji, ona bo hvaljena. Dajte ji sadú njenih rok, in hvalijo naj jo očitno njene dela.

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 200).

12. sušca.

V dan s. Gregorja papeža, cerkvenega učenika.

Berilo: „Predragi! Zapričujem pred Bogom“ itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža stran 17).

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vi ste sol zemlje; ako se pa sol spridi, s čim

se bo solila? Ni za drugega več, kakor da se ven verže, in da jo ljudje poteptajo. Vi ste luč svetá. Mesto se ne more skriti, ktero na gori stoji. Tudi ne prižigajo luči, da bi jo pod mernik postavili, ampak na svečnik, da sveti vsem, kateri so v hiši. Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaše dobre dela, in časté vašega Očeta, kateri je v nebesih. Nikár ne mislite, da sem prišel razvezovat postavo ali preroke; ne razvezovat, ampak dopolnit sem jih prišel. Zakaj resnično vam povem; dokler ne prejde nebó in zemlja, le ena čerka, ali ena pičica ne bo prešla od postáve, dokler se vse ne zgodi. Kdor tedaj razveže le eno teh naj manjših zapóved, in uči tako ljudi, bo naj manjši imenovan v nebeškem kraljestvu; kdor pa storí in uči, bo velik imenovan v nebeškem kraljestvu.

17. sušca,

V dan s. Jederti devíce.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
7, 25—34.

Bratje! od devic nimam Gospódovega povelja, svét pa dam, ker sem milost dosegel od Gospóda, zvest biti. Menim tedaj, da je to dobro zavoljo sedanje nadloge; res, dobro je človeku tako biti. Če si zvezan z ženo, ne išči razveze. Če si žene prost, ne išči žene. Ako se pa oženiš, nisi grešil; in ako se devica omoží, ni grešila: toda nadloge mesá bodo imeli taki. Jaz pa vam prizanašam. To tedaj rečem, bratje! Čas je kratek,

tedaj naj bodo tudi, kateri imajo žené, kakor bi jih ne imeli; in kateri jokajo, kakor bi ne jokali; in kateri se veselé, kakor bi se ne veselili; in kateri kupujejo, kakor bi ne imeli; in kateri uživajo ta svet, kakor bi ga ne uživali; ker podóba tega sveta prejde. Želím pa, da bi bili vi brez skerbí. Kdor je brez žene, skerbí za to, kar je Gospódovega, kako bi Bogú dopadel; kdor je pa oženjen, skerbí za to, kar je svetovega, kako bi ženi dopadel, in je razdeljen. In žena neomožena in devica misli, kar je Gospódovega, da bi bila sveta na telesu in duhu, v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

Evangelii: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučeníce. str. 195).

19. sušca.

V dan s. Jožefa ženina devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6.

Ljub je bil Bogu in ljudém itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 204).

Evangelii svetega Matevža 1, 18—21.

Ko je bila Marija mati Jezusova Jožefu zaročena, itd. (kakor predbožični dan, str. 8.)

21. sušca.

V dan s. Beñedikta opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogu in ljudém itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 204).

Evangelii: Glej, mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apósteljna, str. 210).

24. sušca.

V dan s. Gabriela vélikega angela.

Berilo iz Daniela preroka 7, 21—26.

Tiste dni, glej, je mož Gabriel, ktereга sem vidil v prikazni v začetku, hitro priletel, in se me je dotaknil ob času večerne daritve. In me je učil, in mi govoril in rekel: Daniel! zdaj sem izšel, da te podučim, in da uměš. V začetku tvojih prošenj je izšlo povelje; jaz pa sem prišel, da ti razodenem, da si ljubi mož. Poslušaj tedaj zvesto govorjenje, in razumej prikazen. Sedemdeset tednov se je prikrajšalo nad tvojim ljudstvom in nad tvojim svetim mestom, da jenja pregrešenje, in konec vzame greh, in se zbríše krivíca, in se približa večna pravíca, in se dopolni razodenje in prerokovanje, in se pomaže Sveti svetih. Vedi tedaj in razumej: Od izhoda povelja, da naj se spet sozida Jeruzalem, do Kristusova vladnika bo sedem tednov, in dva in šestdeset tednov; in spet bodo sozidane ceste in zidovi v stiski časov. In po dva in šestdesetih tednih bo umorjen Kristus, in ne bo njegovo ljudstvo, ktero ga bo zatajilo. In mesto in svetišče bo razdjal ljud s prihodnjim vojvodom; in njegov konec bo razsip, in po dokončanem boji bo namenjena puščava.

Evangelii: Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslan itd. (kakor v dan pričakovanja poroda devíce matere Marije, str. 201).

25. sušca.

V god včlovečenja Sinú Božjega in oznanjenja devíci Materi Marii.

Berilo in Evangeli (kakor v dan pričakovanja poróda devíce matere Marije, 18. dan grudna, str. 201).

V petek po tihi nedélji.

Za dan VII žalost devíce matere Marije.

Berilo iz bukev Juditinih 13, 22—25.

Gospód te je s svojo močjo oblagodaril, ker je po tebi vničil naše sovražnike. Oblagodarjena si ti, hči! po Gospódu previsocem Bogu pred vsemi ženami na zemlji. Hvaljen bodi Gospód, kteri je stvaril nebó in zemljo, ker je dans tvoje imé tako povišal, da né prejde tvoja hvala iz ust ljudém, kteri bodo pomnili Gospódovo moč vekomaj. Zavoljo britkosti in nadloge svojega ljudstva svojemu življenju nisi prizanesla, ampak si odvernila pokončanje pred obličjem našega Bogá.

Evangeli svetega Janeza 19, 25—27.

Tisti čas so stale poleg križa Jezusovega njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus mater in učenca, kterega je ljubil, vidil zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potlej reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je učenec k sebi vzel.

27. sušca.

V dan s. Ruperta spoznavavca *) škofa.

Berilo iz bukev Sirahovih 44 in 45.

Glej, véliki duhoven, kateri je v svojih dneh dopadel Bogu, in je bil najden pravičen, in je bil ob času serda v spravo. Ni mu bil najden enak, kateri bi bil spolnoval postávo Najvišega. Zavoljo tega ga je Gospód s prisego povzdignil med svojim ljudstvom. Blagoslov vseh narodov mu je dal, in svoj zavet poterdil nad njegovo glavo. Obiskal ga je s svojimi dobrotami, ohranil mu je svoje usmiljenje, in našel je milost pred Gospódovimi očmi. Poveličal ga je pred kralji, in mu je dal venec slave. Storil je ž njim véčno zavezo, in dal mu veliko duhovstvo, in ga je oblagodaril v slavi, da opravlja duhovsko službo, in ima hvalo v njegovem imenu, in mu daruje vredno kadilo v prijeten duh.

Evangelii: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, 6. grudna, str. 197).

24. malega travna.

V dan s. Jurja mučenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12.

 Predragi! pomni, da je Gospód Jezus Kristus iz zaroda Davidovega vstal od mertvih po mojem oznanovanji, zavoljo kterega terpim do železja kakor hudodelnik; toda Božja beseda ni vklenjena. Zató vse preterpim zavoljo izvoljenih, da tudi oni zveličanje dosežejo, katero je v Kristusu Jezusu z nebeško častjo. — Ti pa si slišal

*) Spoznavavec se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščanske vero pred svetom spoznaval, pa ni bil zato umorjen, ampak je mirno umrl.

moj nauk, podučevanje, prizadevanje, vero, krotkost, ljubezen, poterpežljivost, preganjanje, terpljenje, kar se mi je prigodilo v Antiohii, v Ikonii in v Listrah, kakošno preganjanje sem preterpel, in iz vsega me je rešil Gospód. In vsi, kateri hočejo pobožno živeti v Kristusu Jezusu, bodo preganjani.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem prava vinska terta, in moj Oče je vinogradnik. Vsako mladiko, ktera v meni ne rodi sadú, bo odrezal; in vsako, ktera rodi sad, bo otrebil, da več sadú rodi. Vi ste zdaj čisti zavoljo besed, ktere sem vam govoril. Ostanite v meni, in jaz v vas. Kakor mladíka ne more roditi sadú sama od sebe, ako ne ostane na terti: tako tudi vi ne, ako v meni ne ostanete. Jaz sem terta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadú; ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo venkaj veržen, kakor mladíka; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ogenj vergli, in zgorí. Ako ostanete v meni, in moje beséde ostanejo v vas, prosite kar koli hočete, in se vam bo zgodilo.

25. malega travna.

V dan s. Marka evangelista.

(Pri maši pred procesijo.)

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—15.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni njih čveterih, obraz volov

pa na levi njih čveterih, in obraz orlov nad njimi čveterimi. Njih obrazi in njih perute so bile zgorej razprosterete; dve peruti sleherne ste se stikale in dve ste pokrivalo njeno teló. In sleherna njih je šla pred sebój; kamor jih je duh gnal, tje so šle, in se niso obračale, kakor goreči ogli ognja in kakor baklje. To je bila prikazen, ki je švigala v sredi žival; svetloba ognja, in iz ognja izhajoč blisk. In živali so tekale, in se vračevale, kakor svetel blisk.

Evangelii svetega Lukeža 10, 1—9.

Tisti čas je Gospód še drugih dva in sedemdeset izvolil, in jih je poslal po dva pred svojim obličjem v vsako mesto in kraj, kamor je on imel priti. In jim je rekel: Žetev je sicer velika, ali delavcev je malo. Prosite tedaj Gospóda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev. Pojdite! jaz vas pošljem, kakor jagnjeta med volkove. Ne nosite možnje, ne torbe, ne čevljev, in nikogar na potu ne pozdravljajte. In v katero hišo koli pridete, recite naj poprej: Mir bodi ti hiši.. In ako je tam otrok mirú, bo počival nad njim vaš mir; ako pa ne, se bo k vam vernil. V tisti hiši pa ostanite, ter jejte in pijte, kar je pri njih; delavec namreč je vreden svojega plačila. Ne hodite od hiše do hiše. In v katero mesto koli pridete, in vas sprejmejo, jejte, kar se pred vas postavi; in ozdravljajte bolníke, kateri so ondi, in recite jim: Približalo se vam je Božje kraljestvo.

(Berilo in Evangelii pri maši med procesijo sta tista, ko o križevem tednu.)

30. malega travna.

V dan s. Katarine Sienske device.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice, str. 200).

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device muč. str. 195).

1. velicega travna.

V dan ss. Filipa in Jakopa apósteljnov.

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5.

Pravični bodo z veliko serčnostjo stali pred tistimi, kateri so jih stiskali, in jim jemali dela. Ko bodo to vidili, bodo ometeni od groznega strahú, in se bodo začudili zavoljo naglosti neupanega zveličanja, ter bodo sami pri sebi rekli, kesaje se, in od britkosti duha zdihovaje: Ti so, ktere smo nekđaj zasmehovali, in v zasramljiv pregovor iméli. Mi neumni smo njih življenje imeli za nes pamet, in njih konec za nečást; glejte, kakó so zdaj prišteti med Božje otroke, in njih del je med svetniki.

Evangeli svetega Janeza 14, 1—13.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Vaše serce naj se ne prestraši. Verujete v Bogá, tudi v mé vervajte! V hiši mojega Očeta je veliko prebivališč. Ako bi takó ne bilo, bi vam bil povedal; ker grem vam mesto pripraviti. In ko odidem, in vam mesto pripravim,

bom spet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In kam jaz grem, veste in pot veste. Mu reče Tomaž: Gospód! ne vemo, kam greš; in kakó moremo pot vediti? Jezus mu reče: Jaz sem pot, in resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugači, kakor po meni. Ako bi mene poznali, bi gotovo tudi mojega Očeta poznali, in odsehal ga bote poznali, in ste ga vidili. Mu reče Filip: Gospód! pokaži nam Očeta, in nam je dosti. Mu reče Jezus: Toliko časa sem pri vas, pa me ne poznate? Filip! kdor mene vidi, vidi tudi Očeta. Kakó praviš ti: Pokaži nam Očeta? Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Besede, ktere vam jaz govorim, ne govorim sam od sebe, ampak Oče, kteri v meni prebiva, on dela opravlja. Ali ne verujete, da sem jaz v Očetu, in Oče v meni? Če ne, vsaj zavoljo del vervajte. Resnično, resnično vam povem: kdor v mé veruje, bo dela, ktere jaz delam, tudi on delal, in še več, kakor te, bo delal, ker jaz grem k Očetu. In kar koli bote Očeta v mojem iménu prosili, to bom storil; da bo Oče v Sinu povelčan.

3. velicega travna.

V dan najdenja svetega križa.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov,
2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med seboj, itd. (kakor cvetno nedeljo pri naši str. 105).

Evangelij svetega Janeza 3, 1—15.

Tisti čas je bil človek zmed farizejev, Nikodém po iménu, viši med Judi. Ta je prišel po noči k Jezusu, in mu je rekel: Učenik, vemo, da si učenik od Bogá prišel; zakaj nihče ne more teh čudežev delati, ktere ti delaš, če Bog ni ž njim. Jezus je odgovoril in mu rekel: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni vnovič preroben, ne more viditi Božjega kraljestva. Mu reče Nikodém: Kako more človek rojen biti, ko je star? Ali more v teló svoje matere vdruživ iti, in preroben biti? Jezus je odgovoril: Resnično, resnično ti povem, ako kdo ni preroben iz vode in iz svetega Duha, ne more iti v Božje kraljestvo. Kar je rojeno iz mesá, je mesó; in kar je rojeno iz Duha, je duh. Ne čudi se, da sem ti rekel: Vnovič morate rojeni biti. Veter piha, kjer hoče, in glas njegov slišiš, pa ne veš, od kod prihaja, ali kam gre; tako je slehern, kateri je rojen iz Duha. Nikodém je odgovoril in mu rekel: Kakó se more to zgoditi? Jezus je odgovoril ter mu rekel: Ti si učenik v Izraelu, in tega ne veš? Resnično, resnično ti povém, da, kar vemo, govorimo, in kar smo vidili, pričujemo; in ne sprejmete našega pričevanja. Če vam pozemeljske reči pravim, in ne verjamate, kakó bote verovali, ako vam bom nebeške pravil? In nihče ni šel v nebesa, kakor kateri je prišel iz nebes, Sin človekov, kateri je v nebesih. In kakor je Mojzes povišal kačo v puščavi, tako mora povišan

biti Sin človekov; da, kdor koli vanj veruje, se ne pogubi, temuč ima večno življenje.

4. velicega travna.

V dan s. Florijana in tovaršev mučenikov.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 1, 3—7.

Hvaljen bodi Bog in Oče Gospóda našega Jezusa Kristusa, kateri nas je zavoljo svojega velikega usmiljenja prerodil v živo upanje po vstajenji Jezusa Kristusa od mertvih, v nestrohljiv, in neognjušen in nezvenljiv del, prihranjen vam v nebesih, kateri ste v Božji moči ohranjeni po veri v zveličanje, katero imá razodeto biti poslednji čas; v katerem se bote veselili, če morate zdaj malo žalovati v mnogoterih skušnjah, da se skušnja vaše vere veliko dražje ko zlato, katero se z ognjem skuša, pokaže v hvalo, in slavo in čast o razodetji Jezusa Kristusa Gospóda našega.

Evangelij svetega Janeza 15, 1—11.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Jaz sem terta, vi mladíke. Kdor ostane v meni, in jaz v njem, on rodi veliko sadú: ker brez mene ne morete nič storiti. Ako kdo v meni ne ostane, bo venkaj veržen, kakor mladíka; in bo usahnila, in jo bodo pobrali in v ógenj vergli, in zgorí. Ako ostanete v meni, in moje besede ostanejo v vas, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. V tem je povelíčan moj Oče, da veliko sadú obrodite, in da ste moji učenci. Kakor je Oče

mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni. Ako moje zapovedi spolnujete, bote ostali v moji ljubezni; kakor sem tudi jaz zapovedi svojega Očeta spolnil, in ostanem v njegovi ljubezni. To sem vam govoril, da moje veselje v vas ostane, in da se vaše veselje dopolni.

5. velicega travna.

V dan s. Gotharda spoznavavca škofa.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 7, 23—27.

Bratje! duhovnov je bilo več po postávi, zató ker jim je smert branila ostati; Jezus pa, ker ostane vekoma, ima večno duhovstvo. Torej jih premore tudi vekoma zveličati, kateri pridejo po njem k Bogú, ker vedno živi, da za nas prosi. Spodobilo se je namreč, da imámo takega velikega duhovna, svetega, nedolžnega, neomadeževanega, odločenega od grešnikov, in višega, ko so nebesa: kteremu ni treba kakor duhovnom vsak dan proprej za svoje grehe darovati, potlej za grehe ljudstva, zakaj to je storil enkrat, ker je sam sebe daroval, Jezus Kristus naš Gospód.

Evangelij svetega Matevža 24, 42—47.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Čujte, ker ne veste, katero uro bo vaš Gospód prišel. To pa vedite, da, ko bi vedil hišni gospodar, katero uro ima tat priti, bi gotovo čul, in bi ne pustil podkopati svoje hiše. Torej bodite tudi vi pripravljene; ker ob uri,

ki je ne veste, bo Sin človekov prišel. Kdo neki je zvesti in razumni hlapec, ktereга je postavil njegov gospód čez svojo družino, da jim daje ob času jed? Blagor tistemu hlapcu, ktereга njegov gospód, kadar pride, najde takó delati: Resnično vam povem, da go bo čez vse svoje premoženje postavil.

16. velicega travna.

V dan s. Janeza Nepomučana mučenika.

Berilo iz bukev Sirahovih 21, 26—31.

Neumni skoz okno gleda v hišo; razumni mož pa zunej stoji. Nespamet človekova je poslušati pri durih; modrega pa teží sramota. Usta neumnih nespametno govoré, besede modrih pa so z mero pretehtane. Trapasti imajo na jeziku svoje serce, modri pa v sercu svoj jezik. Kadar kolne hudobni hudíča, kolne sam svojo dušo. Šepetavec oskrni svojo dušo, in je povsod čerten; in kdor se ga derží, je sovražen: molčeči in razumni je češčen.

Evangelij: Tisti čas je Janez, ko je v ječi itd. (kakor drugo nedéljo v adventu str. 4).

17. velicega travna.

V dan s. Jošta spoznavavca.

Berilo: Kakor v dan sv. Antona Padovanskega str. 235.

Evangelij: Ne bojte se majhna čeda itd. (kakor v dan s. Osvalda, str. 248).

25. velicega travna.

V dan s. Verbana mučenika papeža.

Berilo: Bratje! hvaljen bodi Bog, itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 212).

Evangelij: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, str. 196).

31. velicega travna.

V dan ss. Kancijana in tovaršev mučenikov.

(O velikonočnem času.)

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd.

Evangelij: Jaz sem terta, vi mladíke itd. (oboje kakor v dan s. Florijana in tovaršev, str. 230).

(Zunaj velikonočnega časa.)

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20.

Pravični pa bodo vekomaj živeli, in pri Gospódu je njih plačilo, in skerb za-nje pri Najvišem. Zató bodo prejeli častitljivo kraljestvo in lepo krono iz Gospódove roke, ker s svojo desnico jih bo pokril, in s svojo sveto roko jih bo branil. Prejel bo orožje njegov serd, in oborožil stvari v maščevanje nad sovrazniki. Oblekel bo namesti oklepa pravico, in vzel namesti čelade pravično sodbo. Prejel bo nepremagavni škit, svetost.

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23.

Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 206).

2. rožnega cveta.

V dan ss. Marcelina, Petra in Erazma mučenikov.

Berilo: Bratje! menim, da se terpljenje sedanjega časa ne dá primeriti itd. (kakor četrto nedéljo po binkoštih, str. 165).

Evangeli: Kadar bote slišali vojske itd. (kakor v dan ss. Vincencija in Anastazija mučenikov str. 207).

9. rožnega cveta.

V dan ss. Primoža in Felicijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev mučenikov, str. 233).

Evangeli: Zahvalim te Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 218).

10. rožnega cveta.

V dan s. Margarete kraljice.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 218).

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

13. rožnega cveta.

V dan s. Antona Padovanskega.

*Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov
4, 9—14.*

Bratje! v razgledovanje smo svetu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslavljamo; nas preganjajo, in prenašamo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega sveta smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje preljube otroke v Kristusu Jezusu Gospódu našem.

*Evageli: Naj bo opasano vaše ledje, itd.
(kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).*

15. rožnega cveta.

V dan ss. Vida in tovaršev mučenikov.

*Berilo: Pravičnih duše so v roki božji, itd. (kakor
v dan ss. Vincencija in Anastazija str. 207).*

Evangeli svetega Lukeža 10, 16—20.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Kdor vas posluša, mene posluša; kdor pa vas zaničuje, mene zaničuje. Kdor pa mene zani-

čuje, zaničuje njega, kateri me je poslal. Dva in sedemdeseteri pa so se z veseljem vrnili, rekóč: Gospód! tudi hudíči so nam pokorni v tvojem iménu. In jim je rekel: Vidil sem satana, kakor blisk z neba pasti. Glejte! dam vam oblast stopati na kače in škorpijone, in zoper vso moč sovražnikovo; in nič vam ne bo škodovalo. Vender ne veselite se tega, da so vam duhovi pokorni; veselite se pa, da so vaše iména zapisane v nebesih.

21. rožnega cveta.

V dan s. Alojzija spoznavavca.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11.

Blagor človeku, kateri je najden brez madeža, in kateri za zlatom ne hodi, in se ne zanaša na zaloge denarjev. Kdo je ta, in ga bomo hvalili? Zakaj prečudne reči je delal v svojem življenji. On je skušen v tem, in popoln najden, in mu bo večna čast. On bi bil mogel grešiti, pa ni grešil; hudo storiti, pa ni storil. Zató je vterjeno njegovo blagó v Gospódu, in njegovo miloščinjo bo označevala vsa množica svetih.

Evangelij svetega Matevža 22, 29—40.

Tisti čas je odgovoril Jezus saducejem in rekel: Motite se, ker ne umete ne pisem, ne moči Božje. Ob vstajenji namreč se ne bodo ne ženili ne možile, temuč bodo kakor angeli Božji v nebesih. Od vstajenja mertvih pa, ali niste

brali, kar vam je govoril Bog rekóč: Jaz sem Bog Abrahamov, in Bog Izakov, in Bog Jakobov? Bog ni mertvih, ampak živih. In množice, to slišati, so se zavzele nad njegovim ukom. Ko so pa farizeji slišali, da je sduceje k molčanju pripravil, so se sošli. In eden zmed njih, učenik postáve, ga je vprašal skušajoč ga: Učenik! ktera je vélika zapoved v postávi? Jezus pa mu je rekel: Ljubi Gospóda svojéga Boga iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše, in iz vse svoje misli. Ta je naj veči in prva zapoved. Druga pa je tej enaka: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe. V teh dveh zapovedih je zapopadena vsa postáva in preroki.

22. rožnega cveta.

V dan ss. Ahácija in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živali itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 233).

Evangeli: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov str. 206).

24. rožnega cveta.

V dan rojstva s. Janeza kerstníka.

Berilo iz Izaija preroka 49, 1—7.

Poslušajte, otoki, in pazite ljudstva v daljavi! Gospód me je v maternem telésu poklical; ko sem še v telésu svoje matere bil, se je spomnil mojega imena. In je storil moje usta kakor oster meč; v senco svoje roke

me je skril, in me je vzel ko izbrano puščico, v svoj tul me je skril. In mi je rekel: Moj hlapec si ti, Izrael! ker v tebi bom poveličan. In zdaj reče Gospód, ki me je iz maternega telésa sebi hlapca storil: Glej, dal sem te narodom v svetlobo, da si moje zveličanje do konca sveta. Kralji bodo vidili, in knezi vstali, ter te molili zavoljo Gospóda tvojega Boga, in zavoljo Svetníka Izraelovega, kateri te je izvolil.

Evangelí svetega Lukeža 1, 57—68.

Elizabeti se je spolnil čas poroditi, in je rodila sina. In njeni sosedje in sorodniki so slišali, da je Gospód skazal svoje veliko usmiljenje nad njo, in so se ž njo vred veselili. In zgodilo se je, osmi dan so prišli obrezovat deteta, in so ga imenovali po iménu njegovega očeta Caharija. In njegova mati je odgovorila in rekla: Tega ne, ampak Janez naj se imenuje. In so ji rekli: Sej ni nikogar v tvojem rodu, kteremu bi bilo tako imé. Pomignili so pa njegovemu očetu, kako hoče, da bi se imenoval. In si je ukazal dati tablico, in je zapisal, rekóč: Janez je njegovo ime. In so se vsi čudili. Pri tej priči pa so se odperle njegove usta in njegov jezik, in je spregovoril in Bogá hvalil. In opadel je strah vse njih sosede, in po vseh Judejskih gorah so se razglasile vse te reči. In vsi, kateri so slišali, so si k sercu vzeli, rekóč: Kaj koli bo iz tega deteta? Zakaj roka Gospódova je bila ž njim. In Caharija, njegov oče, je bil napolnjen s svetim Duhom, in je prerokoval, rekóč: Hvaljen Gospód, Izraelov Bog, ker je obiskal, in stóril odrešenje svojemu ljudstvu.

26. rožnega cveta.

V dan ss. Janeza in Pavla mučenikov.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 10—15.

Ti so usmiljeni možje, katerih pravičnosti niso pozabljene; pri njih zarodu ostane njih blagó, svet del so njih vnuki; in v zavezi je ostal njih zarod in njih otroci zavoljo njih vekomaj ostanejo; njih rod in njih slava ne bo prešla. Njih telésa so v miru pokopane, in njih iména živé od rodú do rodú. Njih modróst bodo pripovedovale vse ljudstva, in njih hvalo osnanoval ves zbor svetníkov.

Evangelij svetega Lukeža 12, 1—8.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Varujte se kvasa farizejskega, kateri je hinavščina. Nič pa ni skritega, kar bi se ne razodelo; tudi nič skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Torej, kar ste v temi rekli, se bo na svetlem govorilo; in kar ste na uho govorili v hramih, bo oznanovano na strehah. Povem pa vam svojim prijateljem: Ne bojte se jih, kateri teló umoré, in po tem nimajo kaj storiti. Hočem vam pa pokazati, koga se bojte. Bojte se tistega, kateri, ko je umoril, imá oblast vreči v pekel. Res, vam povem, tega se bojte! Ali se ne prodá pet vrabcev za dva vinarja? Pa ne eden zmed njih ni pozabljen pri Bogú. Pa tudi lasje vaše glave so vsi razšteti. Ne bojte se tedaj; več ko veliko vrabcev ste vi vredni. Povem vam pa: Kdor koli me spozná pred ljudmi, bo tudi Sin človekov njega spoznal pred angeli Božjimi.

29. rožnega cveta.

V dan ss. apósteljnov Petra in Pavla.

Berilo iz djanja apostólskega 12, 1—11.

Tiste dni jih je kralj Herod začel nekaj v cerkvi preganjati. Umoril pa je Jakopa, Janezovega brata, z mečem. Ko je pa vídil, da je to Judom všeč, je ukazal tudi še Petra vjeti. Bili so pa dnevi opresnikov. Ko ga je bil tedaj vjel, ga je poslal v ječo, in dal štirim četvernijam vojakov varovati, ker ga je hotel po veliki noči postaviti pred ljudstvo. In Peter je bil sicer zapert v ječo, cerkev pa je za-nj neprenehoma k Bogu molila. Kadar ga je pa Herod imel pred ljudi postaviti, je tisto noč Peter spal med dvema vojakoma vklenjen v dve verigi; in varhi so pred durmi varovali ječo. In glej, angel Gospódov je pristopil, in luč se je zasvetila v ječi; in je udaril Petra v bok, in ga zbudil, rekóč: Vstani hitro! In verige so padle od njegovih rok. Rekel pa mu je angel: Opaši se in obuj svoje čevlje. In storil je tako. In (angel) mu je rekel: Ogerni svoj plajš, in pojdi za menój. In je šel ven za njim, pa ni vedil, da je res, kar se je godilo po angelu; ampak je menil, da vidi prikazen. Kadar sta bila pa odšla memo perve in druge straže, sta prišla do železnih vrat, ktere peljejo v mesto, in te so se jima same od sebe odperle. In sta šla skozi nje, in prišla v ene ulice, in zdajci je odstopil angel od njega. In Peter se zavé, in reče: Zdaj vem res, da je poslal Gospód svojega angela, in me je rešil iz Herodove roke, in vsega čakanja Judovskega ljudstva.

Evangelij svetega Matevža 16, 13—19.

Tisti čas je prišel Jezus itd. (kakor v dan stola s. Petra v Rimu str. 204).

2. malega serpana.

V dan obiskanja s. Marije devíce.

Berilo iz visoke pesmi Salomonove 2, 8—14.

Glej, on pride, in skače po gorah, in preskakuje hribe. Podoben je moj ljubi serni in mlademu jelenu. Glej, on stoji za našo steno, in gleda skozi okna, in pogleduje skozi mrežo. Glej, moj ljubi mi govori: Vstani, hiti, prijateljica moja, golobica moja, lepa moja! in pridi; ker zima je že minula; dež je odšel in nehal; cvetlice so se prikazale v vaši deželi; čas obrezovanja je prišel; glas gerličin se je zaslišal v naši deželi; smokva je pognala svoj svet; cvetoči vinogradi dajo svoj duh. Vstani, prijateljica moja, lepa moja! in pridi. Golobica moja v razpokah skale, v luknjah kamnate ograje! pokaži mi svoje obličje, daj slišati svoj glas v mojih ušesih; ker tvoj glas je sladek, in tvoje obličje lepo.

Evangelij svetega Lukeža 1, 39—47.

Tisti čas se je Marija vzdignila, in je jaderno šla v goré v mesto na Judovem. In je stopila v hišo Caharijevo in je pozdravila Elizabeto. In zgodilo se je, ko je zaslišala Elizabeto pozdravljenje Mariino, je poskočilo dete v njenem telésu. In Elizabeta je bila napolnjena s svetim Duhom, in je zavpila z velikim glasom, in rekla: „Žegnana si ti med ženami in žegnan je sad tvojega telésa! In od kod to meni, da pride mati mojega Gospóda k meni? Zakaj glej! ko je prišel glas tvojega pozdravljenja v moje ušesa, je dete poskočilo od veselja v mojem telésu. In blagor ti, ki si verovala, ker se bo dopolnilo, kar ti je Go-

spód povedal. In Marija je rekla: Moja duša povelčuje Gospóda, in moj duh se veseli v Bogu, mojem Zveličarji.

4. malega serpana.

V dan s. Urha spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelij: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spoznavavca škofa. str. 231).

12. malega serpana.

V dan ss. Møhorja škofa in Fortunata dijakona, muč., kranjske dežele priporočnikov.

Berilo: Pravičnih duše so v roki božji, itd.

Evangelij: Kadar bote slišali vojske, itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencija in Anastázija muč. str. 207).

13. malega serpana.

V dan s. Margarete device mučenice.

Berilo: Gospód, moj Bog! povzdignil si itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 214).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije device mučenice str. 200).

16. malega serpana.

V dan s. devíce Marije Karmelske.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 23—31.

Jaz sem ko terta sladek in dišeč sad rodila, in iz mojega cvetja je častit in obilen sad. Jaz sem mati čiste ljubezni, in strahú, in spoznanja in svetega upanja. Pri meni je vsa milost pota in resnice, pri meni vse upanje življenja in čednosti! Pristopite k meni vsi, kateri me želite, in mojega sadú se nasitite. Zakaj moj duh je slajši od medú, in moj del slajši od medú in satovja. Moj spomín je v večne rodove. Kteri mene jedó, bodo še lačni; in kateri mene pijó, bodo še žejni. Kdor mene posluša, ne bo osramoten: in kateri po moje delajo, ne bodo grešili. Kteri mene oznanujejo, bodo večno življenje imeli.

Evangelij svetega Lukeža 14, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena glas zmed množice, in mu je rekla: Blagor telésu, ktero je tebe nosilo, in persim, ktere si sesal! On pa je rekel: Veliko bolj blagor tistim, kateri Božjo besedo poslušajo, in jo ohranijo.

17. malega serpana.

V dan s. Aleša spoznavavca.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 6, 6—12.

Predragi! velik dobiček je pobožnost z zadovoljnostjo. Nič namreč nismo prinesli na ta svet; gotovo je, da tudi nič ne moremo odnesti. Ako pa imamo živež in obleko, bodimo s tem zadovoljni. Zakaj, kateri hočejo obogateti, padejo v skušnjavo, in v zadržko hudíčevo, in

v veliko nepridnih in škodljivih želj, ktere potopé človeka v pogubljenje in končanje. Korenina vsega hudega namreč je lakomnost; nekteri, ki so po njej hrepeneli, so zašli od vere, in se zapletli v velike nadloge. Ti pa, o človek Božji! beži pred tem; derži se pa pravice, pobožnosti, vere, ljubezni, poterpežljivosti, krotkosti. Vojskuj dobro vojsko vere, segaj po večnem življenji.

Evangeli: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apósteljna str. 210).

20. malega serpana.

V dan s. Elija preroka.

Berilo iz bukev Sirahovih 48, 1—10.

Vstal je Elija prerok kakor ogenj, in njegova beseda je kakor baklja gorela. On je pripeljal nad ljudstva lakoto, in ker so ga razdražili s svojim zavidom, jih je manj prihajalo, niso namreč mogli terpeti zapóved Gospódovih. Z besédo Gospódovo je zaperl nebó, in je priklical z neba ogenj trikrat. Takó se je poveličal Elija v svojih čudežih. In kdo se more tako slaviti, kakor ti? Ti si vzdignil mertvega iz groba, iz smertne oblasti po besedi Gospóda Bogá. Ti si vergel kralje v pogubo, in slavne iz njih postelje, in razterl lahko njih moč. Ti si slišal na Sinaji svarjenje in na Horebu sodbo maščevanja. Ti si mazal kralje v pokorjenje, in si preroke stavil naslednike za seboj. Ti si bil vzet v ognjenem viharji na vozu z ognjenimi konji. Ti si bil namenjen ob sodbah časov tolažiti serd Gospódov, spraviči očetovo serce s sinom, in spet vstanoviti rodove Jakobove.

Evangeli: Tisti čas vzame Jezus sebój Petra in Jakopa in Janeza itd. (kakor drugo postno nedeljo str. 49).

22. malega serpana.

V dan s. Marije Magdalene.

Berilo: Vstala bom, in obhodila mesto itd. (kakor 23. dan svečana, str. 216).

Evangelij: Tisti čas je nekdo zmed farizejev itd. (kakor v četrtek po tihi nedelji, str. 98).

25. malega serpana.

V dan s. Jakopa apósteljna.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 4, 9—15.

Bratje! menim, da je Bog nas apósteljne poslednje postavil, kakor k smerti namenjene: ker smo v razgledovanje svétu, in angelom in ljudem. Mi smo neumni zavoljo Kristusa, vi pa modri v Kristusu; mi slabi, vi pa močni; vi častiti, mi pa brez časti. Do te ure smo lačni, žejni in nagi, in nas za uho bijejo, in nimamo stanovitnega prebivališča. In se trudimo s svojimi rokami delajoči; nas kolnejo, in blagoslavljam; in nas preganjajo, in prenašamo; nas preklinjajo, in prosimo; kakor smeti tega svetá smo postali, vsega izveržek do zdaj. Tega ne pišem, da bi vas osramotil, ampak vas opominjam, kakor svoje prelube otroke. Zakaj, ko bi ravno deset tavižent učenikov imeli v Kristusu, vendar nimate veliko očetov; ker v Kristusu Jezusu sem vas jaz z evangelijem rodil.

Evangelij svetega Matevža 20, 20—23.

Tisti čas je pristopila k Jezusu mati Cebedejevih sinov, s svojima sinoma, ter ga je molila in nekaj prosila. On pa ji je rekel: Kaj hočeš? Mu pravi: Reci, naj sedità ta moja

sina, eden na tvoji desnici, eden pa na tvoji levici v tvojem kraljestvu. Jezus pa je odgovoril in rekel: Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga bom jaz pil? Mu rečeta: Moreva. Jima reče: Moj kelih bota sicer pila; sedeti pa na moji desnici ali levici ni moje vama dati, ampak katerim je pripravljeno po mojem Očetu.

Ravno ta dan.

V dan s. Krištofa mučenika.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd.

Evangeli: Nikar ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina mučenika str. 215).

26. malega serpana.

V dan s. Ane, matere Marije devíce.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel? (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 218).

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu, (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 200).

2. velicega serpana.

V dan s. Štefana papeža mučenika.

Berilo iz djanja apostolskega 20, 17—21.

Tisté dni je iz Milota Pavel poslal v Efez, poklicat starašine cerkvéne. Kadar so bili ti k njemu prišli, in so vkupej bili, jim je rekel: Vi veste od pervega dne, ko sem prišel v Azijo, kako sem z vami ves čas bil, služuč Gospódu z vso ponižnostjo in s solzami in skušnjami, ktere so se mi godile zavoljo zalezovanja Judov;

kako nisem nič odtegnil koristnega, da bi vam ne bil oznanil, in vas učil očitno in po hišah, oznanujoč Judom in nevernikom spreobrnjenje k Bogu in vero v našega Gospóda Jezusa Kristusa.

Evangelij: Ako hoče kdo za menoj priti itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 212).

5. velicega serpana.

V dan s. Marije Snežnice.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 14—16.

Od začetka in pred veki sem stvarjena, in nikdar ne bom nehala, in v svetem prebivališču sem pred njim služila. In tako sem se v Sionu vterdila, in v svetem mestu sem ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sem se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovišče.

Evangelij svetega Lukeža 11, 27—28.

Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, itd. (kakor v dan s. devíce Marije Karmelske, str. 243).

Ravno ta dan.

V dan s. Osvalda spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega str. 234).

Evangelij svetega Lukeža 12, 32—34.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Ne bojte se, majhna čeda! ker vašemu Očetu je dopadlo vam dati kraljestvo. Prodajte svoje premoženje, in dajte vbogajme. Storite si možnje,

katere se ne starajo; zaklad, kateri ne mine, v nebesih, kamor se tat ne približa, in ktere ga molj ne razjeda. Kjer je namreč vaš zaklad, tam bo tudi vaše serce.

6. velicega serpana.

V dan ss. Krista in tovaršev mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 233).

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana muč. str. 206).

10. velicega serpana.

V dan s. Lovrenca mučenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 9, 6—10.

Bratje! kdor skopo seje, bo tudi skopo žel; in kdor seje v obilnosti, bo tudi v obilnosti žel. Slehern (daruj), kakor je v svojem sercu namenil, ne z žalostjo ali po sili; zakaj veselega darovavca ljubi Bog. Bog pa je mogočen vsak dar zobiljšati med vami, da imate vselej vsega dovolj, in ste bogati za vsako dobro delo; kakor je pisano: Delf, daje ubogim, njegova pravičnost ostane vekomaj. Kteri pa daje seme sejavcu, bo tudi kruha jesti dal, in bo namnožil vaše seme, in dal rasti obilnejši sad vaše pravičnosti.

Evangelij svetega Janexa 12, 24—26.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno ne pade v zemljo, in ne umerje, ostane

ono samo; ako pa umerje, stori veliko sadú. Kdor ljubi svoje življenje, ga bo zgubil; in kdor sovraži svoje življenje na tem svetu, ga po prihranil v večno življenje. Ako kdo meni služi, naj za menoj hodi; in kjer sem jaz, tamkaj bo tudi moj služabnik. In ako kdo meni služi, ga bo moj Oče počastil.

15. velicega serpana.

Véliko gospojničo, ali v god vnebovzetja Marije devíce.

Berilo iz bukev Sirahovih 24, 11—20.

V vsem sem pokoja iskala, in v deležu Gospódovem sem hotla stanovati. Tedaj je zapovedal, in mi rekel stvarnik vseh rečí; in kateri me je stvaril, je počival v mojem šotoru, in mi je rekel: V Jakopu prebivaj, v Izraelu imej svoj del, in med mojimi izvoljenimi se vkorenini. — In tako sem se v Sionu vterdila, in v svetem mestu sem ravno tako počivala, in v Jeruzalemu je bila moja oblast. In sem se vkoreninila v častitem ljudstvu, in v mojem Bogu je njegov del, in v družbi svetnikov moje stanovališče. Kakor ceder na Libanu sem povišana, in kakor cipresa na gori Sionski. Visoka kakor palma v Kadezu sem zrastle, in kakor zasajena roža v Jerihu; kakor lepa oljka na polji, in kakor javor ob vodi na potih sem visoko zrastle. Kakor sladka skorja in lepo dišeče mazilo sem dišala, kakor izbraua mira sem dajala prijeten duh od sebe.

Evangelij svetega Lukeža 10, 38—42.

Tisti čas je šel Jezus v neko vas; in neka žena, Marta po imenu, ga je sprejela v svojo hišo. In ona je imela sestro, po imenu Marija, ktera je tudi sédla k nogam Gospó-

dovim, in poslušala njegovo besedo. Marta pa si je dajala s postrežbo veliko opraviti; ter je pristopila, in rekla: Gospód! ali ti ni mar, da me moja sestra samo pusti streči? Reci ji tedaj, naj mi pomaga. In Gospód je odgovoril, in ji rekel: Marta, Marta! skerbna si in si veliko prizadevaš. Pa le eno je potrebno. Marija je naj boljši del izvolila, kateri ji ne bo vzet.

16. velicega serpana.

V dan s. Roka spoznavavca.

Berilo: Bratje! v razgledovanje smo svetu itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega str. 235).

Evangelij: Ne bojte se, majhna čeda itd. (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 247).

24. velicega serpana.

V dan s. Jerneja apósteljna.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 12, 27—31.

Bratje! vi ste teló Kristusovo in udje med sebjó. In Bog je v cerkvi postavil prvič apósteljne, drugič preroke, tretjič učeníke, potlej moči, po tem dari ozdravljáti, pomagati, vladati, mnogotere jezike govoriti, jezike izlagati. So mar vsi apósteljni? ali vsi preroki? ali vsi učeníki? ali imájo vsi moči? ali vsi darí ozdravljati? ali vsi mnogotere jezike govore? ali vsi izlagajo? Hitite pa po boljših darovih.

Evangelij svetega Lukeža 6, 12—19.

Tisti čas je šel Jezus na goro molit, in je prenočil v molitvi Božji. In ko je bil dan,

je poklical svoje učence, in jih je zmed njih dvanajst izvolil, (ktere je tudi apósteljne imenoval): Simona, ki ga je tudi Petra imenoval, in Andreja njegovega brata, Jakopa in Janeza, Filipa in Jerneja; Matevža in Tomaža, Jakopa Alfejevega, in Šimona, ki se imenuje Gorečnik, in Juda Jakopovega, in Judeža Iškarjota, kateri je izdajavec bil. In je šel doli ž njimi, in je stal na ravnem polji, in truma njegovih učencev, in velika množica ljudi iz vse Judeje, in iz Jeruzalema, in od primorja, in od Tira in Sidona, kateri so bili prišli poslušat, in ozdravljeni bit od svojih bolezen. In ktere so nadlegovali nečisti duhovi, so bili ozdravljeni. In vsa množica se ga je skušala dotakniti, ker je moč šla iz njega, in je vse ozdravila.

28. velicega serpana.

V dan s. Avguščina škofa in učenika.

Berilo: Predragi! zapričujem pred Bogom itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža. str. 17).

Evangelij: Vi ste sol zemlje, itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža, str. 219).

29. velicega serpana.

V dan obglavljenja s. Janeza kerstnika.

Berilo iz Jeremija preroka 1, 17—19.

Tiste dni mi je govoril Gospód rekóč: Prepaši svoje ledje, in vstani, in govori Judu vse, kar ti jaz zapovem. Ne boj se jih; tudi namreč ne bom pripastil, da bi se jih bal. Zakaj jaz te dans storim terdno mesto, in železen steber, in bronast zid po vsej deželi, kraljem

v Judu, njegovim knezom, in duhovnom in ljudstvu v deželi. In se bodo bojevali zoper tebe, pa ne bodo premogli, ker sem jaz s tebój, reče Gospód, da te rešim.

Evangelij svetega Marka 6, 17—29.

Tisti čas je poslal Herod, in vjel Janeza, in ga zvezal v ječi zavoljo Herodijade, žene svojega brata Filipa, ker jo je bil za ženo vzel. Zakaj Janez je rekel Herodu: Ni ti pripuščeno iméti žene svojega brata. Herodijada pa ga je zalezovala, in ga je hotla umoriti, pa ni mogla. Herod se je namreč bal Janeza, ker je vedil, da je pravičen in svet mož; in ga je varoval, in je, kadar ga je zaslišal, veliko storil, in ga je rad poslušal. In ko je bil priložen dan prišel, je Herod v dan svojega rojstva večerjo napravil knezom, vojvodom in pervakom Galilejskim. In ko je bila prišla hči Herodijadina, in je plesala, in dopadla Herodu in sedečim ž njim; je rekel kralj dekletu: Prosi me, kar hočeš, in ti bom dal. In ji je prisegel: Kar koli boš prosila, ti bom dal, tudi polovico svojega kraljestva. In je ven šla in rekla svoji materi: Kaj naj prosim? Ona pa je rekla: Glavo Janeza kerstnika. In je šla zdajci hitro noter k kralju, in je prosila, rekóč: Hočem, da mi daš jaderno v skledi glavo Janeza kerstnika. In kralj je bil žalosten, pa zavoljo prisege, in zavoljo sedečih ž njim, je ni hotel žaliti; temuč je poslal rabeljna, in ukazal prinesiti njegovo glavo v skledi. In ga je v ječi ob glavo djal, in je prinesel njegovo glavo, v skledi, in jo je dal dekletu, in dekle jo je dalo svoji materi. Kadar so to slišali njegovi

učenci, so prišli in vzeli njegovo truplo, in so ga položili v grob.

Pervo nedéljo mesca kimovca.

V god svetih angelov varhov.

Berilo iz 2. bukev Mojzesovih 23, 20—23.

To govori Gospód Bog: Glejte, jaz bom poslal svojega angela, kateri pojde pred tebj, in te bo varoval na potu, in pripeljal v kraj, ktereга sem pripravil. Spoštuj ga, in poslušaj njegov glas, in glej, da ga ne zaničuješ, ker ne bo zanesel, kadar grešiš, in moje imé je v njem. Ako poslušáš njegov glas, in vse storiš, kar govorim; bom sovražnik tvojim sovražnikom, in bom nasprotoval tvojim nasprotnikom. In moj angel pojde pred tebj.

Evangelii svetega Matevža 18, 1—10.

Tisti čas so pristopili učenci k Jezusu, rekóč: Kteri je li veči v nebeškem kraljestvu? In Jezus je poklical otroka, in ga je postavil v sredo med nje, in je rekel: Resnično vam povem, ako se ne spreoberneté, in niste kakor otroci, ne pojdete v nebeško kraljestvo. Kdor koli se tedaj poniža, kakor ta otrok, ta je veči v nebeškem kraljestvu. In kdor sprejme ktereга takega otroka v mojem iménu, mene sprejme. Kdor pa pohujša ktereга teh malih, ki v mé verujejo, bi mu bilo bolje, da bi se mu obesil mlinski kamen na vrat, in bi se potopil v globočino morja. Gorjé svetu zavoljo pohujšanja! Pohujšanje sicer mora priti, ali vendar gorjé tistemu človeku, po katerem pohujšanje pride. Ako te pa tvoja roka, ali tvoja noga pohujša, odsekaj jo, in verzi jo od sebe;

bolje ti je hromemu ali kruljevemu iti v življenje, kakor dve roki, ali dve nogi imeti, pa verženemu biti v večni ogenj. In ako te tvoje okó pohujša, izderi ga, in verzi ga od sebe; bolje ti je z enim očésom iti v življenje, kakor dve očési imeti, pa verženemu biti v peklenški ogenj. Glejte, da ne zaničujete kterega teh malih! ker povem vam, da njih angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.

1. kimovca.

V dan s. Tilna (Egídija) opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogu in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, 204).

Evangelij: Glej, vse smo zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla aposteljna str. 210).

4. kimovca.

V dan s. Rozálie devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali, itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice str. 200).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam, itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 195).

8. kimovca.

Malo gospojnico ali v god rojstva Marije devíce.

Berilo kakor v praznik spočetja devíce Marije, (8. grudna, str. 198).

Evangelij svetega Matevža 1, 1—16.

Bukve rodú Jezusa Kristusa, sinú Davidovega, sinú Abrahamovega. Abraham je rodil Izaka; Izak pa je rodil Jakopa; Jakop pa je

rodil Judata in njegove brate. Juda pa je rodil Faresa in Zara s Tamaro; Fares pa je rodil Ezrona; Ezron pa je rodil Arama. Aram pa je rodil Aminadaba; Aminadab pa je rodil Násona; Náson pa je rodil Salmona; Salmon pa je rodil Boza z Rahabo; Boz pa je rodil Obeda z Ruto; Obed pa je rodil Jeseta; Jese pa je rodil Davida kralja. David kralj pa je rodil Salomona, ž njo, ki je bila Urijeva. Salomon pa je rodil Roboama; Roboam pa je rodil Abija; Abija pa je rodil Asata; Asa pa je rodil Jozafata; Jozafat pa je rodil Jorama; Joram pa je rodil Ozija; Ozija pa je rodil Joatama; Joatam pa je rodil Ahaca; Ahac pa je rodil Ezekija. Ezekija pa je rodil Manasete; Manase pa je rodil Amona; Amon pa je rodil Jozija. Jozija pa je rodil Jehonija in njegove brate ob Babilonskem preselovanji. In po Babilonskem preselovanji je Jehonija rodil Salatiela; Salatiel pa je rodil Zorobabela. Zorobabel pa je rodil Abiuda; Abiud pa je rodil Eliakima; Eliakim pa je rodil Azorja; Azor pa je rodil Sadoka; Sadok pa je rodil Ahima; Ahim pa je rodil Eliuda. Eliud pa je rodil Eleazarja; Eleazar pa je rodil Matana; Matan pa je rodil Jakopa. Jakop pa je rodil Jožefa, moža Marije, iz ktere je rojen Jezus, ki je imenovan Kristus.

Pervo nedéljo po mali gospojnici.

V praznik svetega iména Mariinega.

Berilo: Jaz sem ko terta sladek in dišéč sad rodila, itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 243).

Evangelij: Tisti čas je bil angel Gabriel od Bogá poslan itd. (kakor 18. dan grudna, str. 201).

14. kimovca.

V dan povišanja svetega križa.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov 2, 5—11.

Bratje! ravno to mislite med sebój, kar Kristus Jezus itd. (kakor evetno nedéljo pri maši, str. 105).

Evangelij svetega Janeza 12, 31—36.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Zdaj je sodba sveta, zdaj bo vojvoda tega sveta izveržen. In jaz, kadar bom povišan od zemlje, bom vse k sebi vlekel. To pa je rekel, da je naznanil, kakošne smerti bo umerl. Množica mu je odgovorila: Mi smo slišali iz postáve, da Kristus vekomaj ostane; in kako praviš ti: Sin človekov mora povišan biti? Kdo je tisti Sin človekov? Jezus jim je tedaj rekel: Še malo časa je luč pri vas. Hodite, dokler imate luč, da vas tema ne obide; in kdor v temi hodi, ne vé, kam gre. Dokler imate luč, vervajte v luč, da bote otroci luči. To je Jezus govoril, in je šel, in se jim skril.

17. kimovca.

V dan s. Lamberta škofa mučenika.

Berilo iz lista s. Jakopa apósteljna 1, 12—18.

Predragi! blagor človeku, kateri preterpí skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je

Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo. Nihče, ko je skušan, ne reci, da ga Bog skuša; zakaj Bog se ne dá skušati v hudo, in tudi nikogar ne skuša. Vsak pa je skušan, kadar je po svojem poželenji vlečen in vabljen. Potlej ko poželenje spočne, rodi greh; greh pa, ko je storjen, rodi smert. Ne motite se tedaj, bratje moji preljubi! Vsak dober dar in vsako popolno darilo je od zgoraj, in pride od Očeta svetlobe, pri katerem ni premenjenja, tudi ne sence kacega preobračanja. Zakaj radovoljno nas je rodil z besédo resnice, da smo nekake pervine njegovih stvari.

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33.

Tisti čas je rekel Jezus množicam: Ako pride kdo k meni, in ne sovraži svojega očeta in svoje matere, in žene in otrok, in bratov in sester, pa še tudi svojega življenja, ne more biti moj učenec. In kdor ne nosi svojega križa, in ne hodi za menój, ne more biti moj učenec. Kdo namreč zmed vas, kadar hoče stolp zidati, ne sede poprej, in ne razšteje potrebnih izdajkov, ali imá dosti, da ga dodela; da se mu, kadar vstavi dno, in ne more dokončati, ne začno vsi, kateri vidijo, posmehovati, rekóč: Ta človek je začel zidati, pa ni mogel dokončati? Ali kateri kralj, kadar se gre vojskovat zoper drugega kralja, ne séde poprej, in ne premisli, ali more z desetimi tavženti naproti iti tistemu, kateri gre nad-nj z dvajsetimi tavženti? Sicer pošlje, dokler je še deleč, sporočnikov do njega, in prosi mirú. Tako tedaj nobeden zmed vas, kateri se ne odpové vsemu svojemu premoženju, ne more biti moj učenec.

21. kimovca.

V dan s. Matevža apósteljna in evangelista.

Berilo iz Ecehiela preroka 1, 10—14.

Podoba obrazov čveterih žival: Obraz človekov in obraz levov je bil na desni, itd. (kakor v dan s. Marka evangelista, str. 225).

Evangelij svetega Matevža 9, 9—13.

Tisti čas je vidil Jezus človeka na cestni sedeti, Matevža po imenu, in mu reče: Hodi za menoj. In je vstal, in šel za njim. In prigodilo se je, ko je bil v hiši pri jedi, glej! je veliko cestninarjev in grešnikov prišlo, in so k jedi sedli z Jezusom in njegovimi učenci. In ko so farizeji to vidili, so rekli njegovim učencem: Zakaj je vaš učenik s cestninarji in grešniki? Ko je pa Jezus to slišal, je rekel: Ni treba zdravnika zdravim, ampak bolnim. Pojdite pa, in učite se, kaj je to: Usmiljenje hočem, pa ne darú. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.

27. kimovca.

V dan ss. Kozma in Damijana mučenikov.

Berilo: Pravični pa bodo vekomaj živeli, itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev muč. str. 233).

Evangelij: Tisti čas je šel Jezus z gore, itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 206).

29. kimovca.

V dan s. Mihaéla vélikega angela.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apósteljna
1, 1—5.*

Tiste dni je Bog pokazal, kar se mora skorej zgoditi, govoreč po svojem angelu svojemu hlapcu Janezu, kateri je pričevanje dajal besedi Božji, in pričevanje od Jezusa Kristusa, kar koli je vidil. Blagor mu, kateri bere in sliši besede tega prerokovanja, in dopolni, kar je v njem pisano; ker čas je blizo. Janez sedmerim cerkvam, ktere so v Azii: Milost in mir vam bodi od njega, kateri je, in kateri je bil, in kateri bo prišel; in od sedmerih duhov, kateri so pred njegovim sedežem; in od Jezusa Kristusa, kateri je zvesta priča, pervorojenec iz mertvih in poglavár kraljev zemeljskih: kateri nas je ljubil, in nas opral od naših grehov v svoji kervi.

Evangelii: (kakor v god angelov varhov
pervo nedéljo mesca kimovca, str. 253).

Pervo nedéljo mesca vinotoka.

V praznik Marije devíce svetega rožnega kranca
(ali rožnega venca).

Berilo: Od začetka in pred veki sem stvarjena itd.
(kakor v dan svete Marije devíce Snežnice, str. 247).

Evangelii: Tisti čas, ko je Jezus množicam
govoril, je povzdignila neka žena itd.
(kakor 16. dan malega serpana, str. 243).

4. vinotoka.

V dan s. Frančiška Serafskega.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Galačanov
6, 14—18.

Bratje! mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil, kakor s križem Gospóda našega Jezusa Kristusa, po katerem je meni svet križan in jaz svetu. Zakaj v Kristusu Jezusu nič ne velja ne obreza, ne neobreza, ampak nova stvar. In kateri koli se po tem pravilu ravnaajo, mir in milost naj bo nad njimi in nad Izraelom Božjim! Sicer pa mi nihče ne bodi nadležen; zakaj jaz nosim znamenja ran Gospóda Jezusa na svojem telésu. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa bodi z vašim duhom, bratje! Amen.

Evangelij: Zahvalim te, Oče itd. (kakor 24. dan svečana, str. 218).

12. vinotoka.

V dan s. Maksimilijana škofa mučenika.

Berilo: Hvaljen bodi Bog in Oče itd. (kakor v dan s. Blaža muč. škofa str. 212).

Evangelij: Ako pride kdo k meni, itd. kakor v dan s. Lamberta mučenika škofa, str. 256).

15. vinotoka.

V dan s. Terezije devíce.

Berilo: Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 195).

16. vinotoka.

V dan s. Gala opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika str. 204).

Evangelij: Glej, vse smo zapustili itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apósteljna, str. 210).

18. vinotoka.

V dan s. Lukeža evangelista.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 8, 16—24.

Bratje! hvala Bogu, kateri je dal ravno tako skerb za vas Titu v serce. Zakaj opominjanje sicer je prejel; pa ker je bil zelo skerben, je s svojo voljo k vam šel. Poslali smo ž njim tudi brata, kterega hvala je v evangeliji po vseh cerkvah; ne pa samo to, ampak je tudi postavljen od cerkev tovarš našega popotovanja v to miloščinjo, ki jo dajemo v čast Gospódovo, in v razodetje svoje volje. Tako se varujemo tega, da nas kdo ne obrekuje zavoljo te obilnosti, katero delimo. Skerbimo namreč za dobro ne le pred Bogom, ampak tudi pred ljudmi. Poslali smo pa ž njima tudi našega brata, kterega smo skusili v mnogoterih rečeh velikokrat skerbnega, zdaj pa veliko skerbnejšega z velikim zaupanjem v vas; ali zavoljo Tita, kateri je moj tovarš in pomagavec pri vas, ali zavoljo naših bratov, kateri so apósteljni cerkev in čast Kristusova. Pokažite tedaj v pričo cerkev pričevanje svoje ljubezni do njih in vaše hvale zavoljo vas.

Evangelij kakor v dan s. Marka 25. dan malega travna, str. 226.

21. vinotoka.

V dan s. Uršule in njenih tovaršic devic in mučenic.

Berilo: Bratje! od devic nimam itd. (kakor v dan s. Jederti device, str. 220).

Evangelij: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare device muč., str. 195).

28. vinotoka.

V dan ss. Simona in Judata apósteljnov.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Efežanov 4, 7—13.

Bratje! vsakteremu zmed nas je dana milost po meri darovanja Kristusovega. Zavoljo tega reče pismo: Je šel na visoko, in vjete peljal jetnike; je dal darove ljudem. Da je pa gor šel, kaj je družega, kakor da je poprej tudi šel v doljne strani zemlje? Kteri je dol šel, ravno tisti je tudi gor šel čez vse nebesa, da bi vse napolnil. In on je ene postavil aposteljne, ene pa preroke, ene pa evangeliste, ene pa pastirje in učeníke v popolnost svetih, v opravljanje službe, v razširjanje telésa Kristusovega; dokler se ne snidemo vsi v edinosti vere in spoznanja Sinú Božjega, v popolnega možá, v mero polne starosti Kristusove.

Evangelij svetega Janeza 15, 17—25.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To vam zapovem, da se ljubíte med seboj! Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene po-

prej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz od sveta odbral, torej vas svet sovraži. Spomnite se beséd, ktere sem vam jaz govoril: Hlapec ni večí, kakor njegov gospód. Ako so mene preganjali, bodo tudi vas preganjali; ako so moje beséde spolnovali, bodo tudi vaše spolnovali. Vse to pa vam bodo storili zavoljo mojega iména, ker ne poznajo njega, kateri me je poslal. Ko bi ne bil prišel, in bi jim ne bil govoril, bi ne iméli greha; zdaj pa nimajo izgovora za svoj greh. Kdor mene sovraži, sovraži mojega Očeta. Ako bi med njimi ne bil storil del, katerih nihče drugi ni storil, bi ne iméli greha; zdaj pa so vidili, in sovražijo mene in mojega Očeta. Pa da se dopolni govorjenje, ktero je v njih postavi zapisano: Zastonj so me sovražili.

1. listopáda.

V god vseh svetnikov.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apósteljna
7, 2—12.*

Tiste dni, glejte, sem jaz Janez vidil drugega angela iti od solnčnega izhoda, kateri je imel znamenje živega Bogá; in je vpil z velikim glasom čveterim angelom, katerim je bilo dano škodovati zemlji in morju, rekóč: Ne škodujte zemlji in morju, tudi ne drevesom, dokler ne zaznamnjamo hlapecv Bogá našega na njih čelih. In sem slišal število zaznamnjanih; sto štiri in štirideset tavižent je bilo zaznamnjanih iz vseh rodóv Izraelovih otrok.

Iz roda Judovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Rubnovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Gadovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Aserjevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Neftalijevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Manasovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Simeonovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Levijevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Isaharjevega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Zabulonovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Jožefovega dvanajst tavžent zaznamnjanih; iz roda Benjaminovega dvanajst tavžent zaznamnjanih. Po tem sem jih vidil veliko trumo, ktere nihče ni mogel prešteti, iz vseh narodov in rodov, in ljudstev in jezikov, stati pred sedežem in pred Jagnjetom, bili so oblečeni v bele dolge oblačila, in palmove veje so bile v njih rokah; in so vpili z velikim glasom, rekóč: Čast Bogú našemu, ki sedí na sedežu, in Jagnjetu! In vsi angeli so stali okrog sedeža, in starašinov in čveterih žival, in so padli pred sedežem na svoje obraze, in molili Bogá, rekóč: Amen! hvala in slava, in modrost in zahvala, čast in krepost in moč Bogú našemu od vekomaj do vekomaj. Amen.

Evangelij svetega Matevža 5, 1—12.

Tisti čas, ko je vidil Jezus množice, je šel na goro, in ko se je bil usedel, so pristopili k njemu njegovi učenci. In je odperl svoje usta, in je učil, rekóč: Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor krotkim; ker oni bodo zemljo posedli. Blagor žalostnim; ker oni bodo oveseljeni. Blagor lačnim in žejnim pravice; ker oni bodo nasiteni. Blagor usmiljenim; ker oni bodo usmiljenje dosegli. Blagor jim, kateri so

čistega serca; ker oni bodo Bogá gledali. Blagor mirnim; ker bodo otroci Božji imenovani. Blagor zavoljo pravíce preganjanim; ker njih je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo kleli in preganjali, in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili zavoljo mene; veselite se, in od veselja poskakujte; ker je vaše plačilo obilno v nebesih.

2. listopáda.

V dan s. Justa mučeníka.

Berilo: Pravičnega je vodil Gospód itd. (kakor v dan s. Valentina mučenika, str. 215).

Evangelí: Resnično, resnično vam povem, ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Lavrenca mučeníka, str. 249).

(Berilo in Evangelí v dan spomina vseh vernih mertvih je zadej po občini svetníkov pri mašah po mertvih str. 289).

4. listopáda.

V dan s. Károla Boromeja škofa.

Berilo: Glej, véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 224).

Evangelí: Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, str. 196).

6. listopáda.

V dan s. Lenarta (Leonarda) opáta.

Berilo: Ljub je bil Bogú in ljudem, itd. (kakor v dan s. Antona puščavnika, str. 204).

Evangelii: Naj bo opasano vaše ledje itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

11. listopáda.

V dan s. Martina škofa.

Berilo: Glej, veliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta, str. 224).

Evangelii svetega Lukeža 11, 33—36.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nihče luči, ko je užge, ne postavlja na skrit kraj, ne pod mernik; ampak na svečnik, da kateri noter gredo, svetlobo vidijo. Svetilo tvojega telésa je tvoje okó; ako je tvoje okó čisto, bo svetlo vse tvoje teló; ako je pa slabo, bo temno tudi tvoje teló. Glej tedaj, da luč, ktera je v tebi, ne bo tema. Ako je tedaj vse tvoje teló svetlo, in nima nikjer nič temnega, bo vse svetlo, in te bo kakor svetla luč razsvetljevalo.

13. listopáda.

V dan s. Brikcija spoznavavca škofa.

Berilo: Bratje! duhovnov je bilo več itd.

Evangelii: Čujte, ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda, str. 231).

15. listopáda.

V dan s. Leopolda spoznavavca.

Berilo: Blagor človeku, kateri je najden itd. (kakor v dan s. Alojzija, str. 236).

Evangelij svetega Lukeža 19, 12—26.

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem to priliko: Neki imeniten človek je šel v daljno deželo, da bi se kraljestva polastil, in se vernil. Poklical je pa svojih deset hlapcev, in jim dal deset liber, in jim je rekel: Kupčujte, dokler ne pridem. Njegovi mestnjani so ga pa sovražili, in so poslali sporočilo za njim, rekóč: Nočemo, da bi ti kraljeval čez nas. In zgodilo se je, da je, ko je bil kraljestvo prevzel, nazaj prišel; in je ukazal poklicati hlapce, katerim je bil dal denarje, da bi zvedil, koliko je vsakteri prikupčeval. Prišel je pa prvi, rekóč: Gospód! tvoja libra je deset liber pridobila. In mu je rekel: Prav, dobri hlapec! ker si bil v malem zvest, imej oblast čez deset mest. In drugi je prišel, rekóč: Gospód! tvoja libra je storila pet liber. In temu je rekel: Tudi ti bodi čez pet mest. In eden je prišel, rekóč: Gospód glej svoje libre, ktero sem imel shranjeno v ruti: Zakaj bal sem se te, ker si oster človek, jemlješ, česar nisi naložil, in žanješ, česar nisi sejal. Mu reče: Iz tvojih ust te sodim, hudobni hlapec! Vedil si, da sem jaz oster človek, ki jemljem, česar nisem naložil, in žanjem, česar nisem sejal; zakaj nisi dal mojih denarjev na menjavsko mizo, da bi

jih bil jaz, kadar bi bil prišel, z obrestjo potegnili? In je rekel zraven stoječim: Vzemite mu libro, in jo dajte tistemu, kateri ima deset liber. In so mu rekli: Gospód! ima deset liber. Povem vam pa, da vsakemu, kateri ima, se bo dalo, in bo obilno imel; kdor pa nima, mu bo še, kar ima, odvzeto.

19. listopáda.

V dan s. Elizabete kraljice vdove.

Berilo: Serčno ženo kdo bo našel itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 218).

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

21. listopáda.

V dan darovanja Marije devíce.

Berilo: Od začetka in pred veki sem stvarjena itd. (kakor 5. dan velicega serpana str. 247).

Evangeli: Tisti čas, ko je Jezus množicam govoril, je povzdignila neka žena itd. (kakor 16. dan malega serpana, str. 241).

22. listopáda.

V dan s. Cecilije devíce mučenice.

Berilo: Gospód, moj Bog! povzdignil si, itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 214).

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam, itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 195).

23. listopáda.

V dan s. Klemena mučenika papeža.

Berilo: Bratje! posnemajte mene itd. (kakor 23. nedéljo po binkoštib, str. 188).

Evangeli: Čujte, ker ne veste itd. (kakor v dan s. Gotharda, str. 231).

25. listopáda.

V dan s. Katarine devíce mučenice.

Berilo: Častil te bom, Gospód kralj! itd.

Evangeli: Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice str. 195).

Tretji del.

Berila in Evangelii

za

praznike svetnikov, kateri nimajo lastnih, ali občina svetnikov.

V predgod kakega apósteljna.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, 25—27; in 45, 2—9.

Blagoslov Gospódov je nad glavo pravičnega. Zató mu je dal Gospód lastíno, in je razdelil njegov del med dvanajst rodov; in našel je milost pred obličjem vsega človeštva. In ga je poveličal v strah sovražnikom, in je ž njegovimi besedami znamnja ukrotil. Počastil ga je pred kralji, in mu pokazal svojo slavo. V njegovi veri in krotkosti ga je svetega storil, in ga izvolil zmed vsega človeštva. In mu je dal očitno zapovedi in postavo življenja in modrosti: in ga je povišal. Storil je ž njim večno zavezo, in ga je opasal s pasom pravičnosti, in oblekel Gospód z vencem slave.

Evangelii svetega Janeza 15, 12—16.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: To je moja zapoved, da se ljubíte med sebjó,

kakor sem vas jaz ljubil. Veči ljubezni od te nima nihče, da kdo svoje življenje dá za svoje prijatle. Vi ste moji prijatli, ako storite, kar vam jaz zapovem. Posihmal vas ne bom več imenoval hlapec; ker hlapec ne vé, kaj dela njegov gospód; pa prijatle sem vas imenoval; ker sem vse, kar koli sem slišal od svojega Očeta, vam oznanil. Niste vi mene izvolili, ampak jaz sem vas izvolil, in sem vas postavil, da greste, in sad obrodite, in da vaš sad ostáne; da, kar koli bote prosili Očeta v mojem iménu, vam dá.

V dan kakega mučenika *) škofa.

I.

Berilo iz lista s. Jakopa apósteljna 1, 12—18. Predragi! blagor človeku itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa muč., str. 256).

Evangelij svetega Lukeža 14, 26—33. Ako pride kdo k meni itd. (kakor v dan s. Lamberta škofa mučenika, str. 256).

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 1, 3—7. Bratje! hvaljen bodi itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 212).

*) Mučenik ali marternik se imenuje vsak svetnik, kateri je kerščansko vero stanovitno pričal, in je bil zato umorjen. V besedi škof je pa tudi papež zapopaden.

Evangelij svetega Matevža 16, 24—27. Ako hoče kdo itd. (kakor v dan s. Blaža mučenika škofa, str. 212).

V dan kakega mučenika ne škofa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 10, 10—14. Pravičnega je peljal itd.

Evangelij svetega Matevža 10, 34—42. Nikár ne mislite itd. (oboje kakor v dan s. Valentina muč., str. 225).

II.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 2, 8—10, in 3, 10—12. Predragi, pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 224).

Evangelij svetega Matevža 10, 26—32.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo, in skrivnega, kar bi se ne zvedilo. Kar vam govorim v temi, pravite na svetlem; in kar na uho slišite, oznanujte na strehah. In ne bojte se jih, kateri teló umoré, duše pa ne morejo umoriti; temuč bojte se veliko bolj tistega, kateri more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali se ne prodasta dva vrabca po vinarji? Pa le eden zmed njih ne bo padel na zemljo brez vašega Očeta. Vaši lasje na glavi pa so vsi razšteti. Nikár se tedaj ne

bojte; boljši ko veliko vrabcev ste vi. Kdor koli bo tedaj mene spoznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz spoznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.

III.

Berilo iz lista s. Jakopa apósteljna 1, 2—12.

Predragi! v veliko veselje si štejte, kadar padete v mnogotere skušnje, ker veste, da skušnja vaše vere obrodí poterpežljivost, poterpežljivost pa delo dopolni; da ste popolni in pravični, in v ničemur pomankljivi. Ako pa kdo zmed vas potrebuje modrosti, naj je prosi od Bogá, kateri daje vsem obilno, in ne oponaša; in mu bo dana. Naj pa prosi z zaupanjem brez vsega pomišljanja; zakaj kdor si pomišlja, je enak morskemu valóvu, kterega veter goni, in semtertje meče. Naj tedaj ne misli tak človek, da bo kaj prejel od Gospóda. Človek dvojnih misel je nestanoviten v vseh svojih potih. Hvali pa naj se siromaški brat v svojem povišanji, bogati pa v svojem ponižanji, ker bo ko cvet trave prešel. Solnce namreč vstane z vročino, in posuší travo, in njen cvet odpade, in njena lepa podoba pogíne; tako bo tudi bogatin v svojih potih zvenil. Blagor človeku, kateri preterpí skušnjo, ker skušen bo prejel venec življenja, ki ga je Bog tistim obljubil, kateri ga ljubijo.

Včasí se bere tudi:

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 4, 13—19.

Predragi! ker ste deležni Kristusovega terpljenja, veselite se, da se tudi v razodenji njegove časti veselite in radujete. Ako ste zasramovani zavoljo iména Kristusovega, blagor vam, zakaj nad vami počíva, kar je

hvale, časti in moči Božje, in duh Božji Noben zmed vas pa naj ne terpi kakor ubijavec, ali tat, ali preklinjavec, ali tujega blaga lakomen. Ako pa terpi kakor kristijan, naj se ne sramuje; ampak naj časti Boga v tem imenu. Zakaj čas je, da se začne sodba pri hiši Božji; ako pa prvič pri nas, kakošen konec bo tistih, kateri ne verujejo Božjemu evangeliju. In ako bo pravični komaj zveličan, kako bo hudobnik in grešnik obstal? Tedaj naj tudi tisti, kateri terpe po volji Božji, zvestemu stvarniku priporočé svoje duše v dobrih delih.

Evangelij svetega Janeza 12, 24—26. Ako pšenično zerno itd. (kakor v dan s. Lovrenca mučen., str. 249).

V dan kakega mučenika o velikonočnem času*).

Berilo iz bukev modrosti 5, 1—5. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Filipa in Jakopa apósteljnov, str. 227):

Namesto tega se bere včasí:

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 2, 8—10; in 3, 10—12. Predragi! pomni itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 224).

Evangelij svetega Janeza 15, 1—7. Jaz sem prava vinska terta itd. (kakor v dan s. Jurja mučenika, str. 225).

*) Cerkveni velikonočni čas se šteje od vélike sobote do praznika sv. Trojice ali 1. nedélje po biškoštih.

V dan več mučenikov o velikonočnem času.

Berilo iz 1. lista s. Petra apósteljna 1, 3—7. Hvaljen bodi Bog itd.

Evangelij svetega Janeza 115, 5—11. Jaz sem terta, vi mladíke itd. (oboje kakor v dan ss. Florijana in tovaršev mučenikov, str. 230).

Namesto poprejšnega berila in evangelija se včasí bere:

Berilo iz razodenja s. Janeza apósteljna 19, 1—9.

Tiste dni sem jaz Janez slišal, kakor glas veliko trum na nebu, ki so rekle: Aleluja! češčenje, in slava, in moč bodi Bogú našemu! Ker resnične in pravične so njegove sodbe, ki je obsodil veliko kurbo, ktera je pačila zemljo s svojim kurbanjem, in se je zmaščeval zavoljo kervi svojih služabnikov nad njenimi rokami! In so spet rekli: Aleluja! In njen dim vzhaja od vekomaj do vekomaj. In so padli štiri in dvajseteri starašini in čveteri živali, in so molili Bogá sedečega na sedežu, rekóč: Amen, aleluja! In glas je od sedeža izšel, rekóč: Hvalite Bogá našega, vsi njegovi služabniki, in kateri se ga bojite, mali in veliki! In sem slišal kakor glas velike množice, in kakor šum veliko vod, in kakor bobnenje velikih gromov reči: Aleluja, ker kraljuje Gospód naš vsegamogočni Bog! Radujmo in veselimo se, in dajajmo mu slavo: ker je prišla ženitnina Jagnjetova, in se je njegova nevesta pripravila! In dano ji je bilo, da se je oblekla v svetlo in belo tančico; tančica namreč so pravične dela svetníkov. In mi je rekel: Zapiši: Blagor jim, kateri so na ženitno večerjo Jagnjetovo poklicani!

Evangelij svetega Janeza 16, 20—22.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Resnično, resnično vam povem, da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo v veselje spreobrnila. Žena, kadar je na porodu, ima žalost, ker je prišla njena ura; kadar je pa porodila dete, ne misli več v britkost od veselja, da je človek rojen na svet. Tudi vi tedaj imate zdaj sicer žalost; pa spet vas bom vidil, in vaše serce se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzel.

V dan več mučénikov zunej velikonočnega časa.

I.

Berilo iz bukev modrosti 3, 1—8. Pravičnih duše itd.

Evangelij svetega Lukeža 21, 9—19. Kadar bote slišali itd. (oboje kakor v dan ss. Vincencija in Anastazija muč., str. 208).

II.

Berilo iz bukev modrosti 5, 16—20. Pravični bodo itd. (kakor v dan ss. Kancijana in tovaršev mučénikov, str. 233).

Evangelij svetega Lukeža 6, 17—23. Tisti čas je šel Jezus z gore itd. (kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučénikov, str. 206).

III.

*Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 10,
32—38.*

Bratje! spomnite se nekdanjih dni, v katerih razsvetljeni ste velik boj prestali v terpljenji, ko ste bili ali zasramovani in stiskani v razgledovanje, ali tovarši tistim, katerim se je takó godilo. Zakaj tudi z jetniki ste usmiljenje imeli, in rop svojega blagá z veseljem preterpeli, ker ste vidili, da imate boljši in stanovitno premoženje. Nikár tedaj ne zgublajte svojega zaupanja, katero imá veliko plačilo! Póterpežljivost namreč vam je potrebna, da Božjo voljo sterite, in dosežete obljubo. Zakaj celo malo časa je še, in bo prišel, kateri ima priti, in se ne bo mudil. Moj pravični pa iz vere živi.

Evangelij svetega Matevža 24, 3—13.

Tisti čas, ko je Jezus sedel na oljski gori, so pristopili k njemu učenci, rekóč: Povej nam, kedaj bo to? in kakošno bo znamenje tvojega prihóda in končanja svetá! In Jezus je odgovoril in jim rekel: Glejte, da vas kdo ne zapelje! Veliko namreč jih bo prišlo v mojem iménu, ki porekó: Jaz sem Kristus, in jih bodo veliko zapeljali. Slišali pa bote vojske in govorjenje od vojsk. Glejte, da se ne prestrašite; ker se to mora zgoditi, pa še ni konec. Vzdignil se bo namreč narod nad narod, kraljestvo nad kraljestvo; in kuga in lakota in potresi bodo po mnogih krajih. Vse to pa je le začetek nadlog. Potlej vas bodo izdajali v britkost, in vas bodo morili; in sovražili vas bodo vsi narodi zovoljo mojega

iména. In takrat se jih bo veliko pohujšalo, in se bodo med seboj izdajali in med seboj sovražili. In veliko krivih prerokov bo vstalo, in jih bodo veliko zapeljali. In ker bo hudobija obilno rastla, bo ljubezen pri mnogih omerznila. Kdor pa obstoji do konca, bo zveličan.

IV.

Berilo iz bukev modrosti 10, 17—20.

Pravičnim je Bog dal plačilo njih del, in jih je počudnih potih vodil; senca jim je po dnevu bil, in zvezdna svetloba po noči. Skoz rudeče morje jih je spravil, in jih zvozil skoz silne vode. Potopil je njih sovražnike v morji, nje pa je iz dna globočine izlekel. Torej so pravični rop hudobnih odnesli, so tvojemu svetemu iménu, Gospódu, hvalo peli, in so tvojo premagavsko roko častili.

Evangelij kakor v god vseh svetníkov, str. 264.

V.

Berilo iz lista s. Pavla aposteljna do Rimljanov 5, 1—5.

Bratje! ker smo po veri opravičeni, imejmo mir z Bogom po Gospódu svojem Jezusu Kristusu, po katerem tudi smemo pristopiti z vero v to milost, v kateri stojimo, in se hvalimo s častnim upanjem Božjih otrok. Pa ne samo s tem, ampak še tudi z nadlogami se hvalimo, ker vemo, da nadloga nam poterpljenje dobiva, poterpljenje pa skušnjo, skušnja pa upanje, upanje pa nikdar ne osramoti. Ljubezen Božja namreč je izlita v naše serca po svetem Duhu, ki nam je dan.

Evangelij kakor v dan s. Matija apósteljna, str. 218.

VI.

Berilo kakor četrto nedeljo po binkoštih, str. 165.

Evangelii svetega Lukeža 11, 47—51.

Tisti čas je rekel Jezus pismoukom in farizejem: Gorjé vam! ker zidate grobe prerokom; vaši očetje pa so jih umorili. Res pričujete, da privolite v dela svojih očetov; zakaj oni so jih sicer umorili, vi pa jim grobe zidate. Zató je tudi modrost božja rekla: Preroke in apósteljne jim hočem poslati, in ene zmed njih bodo umorili, in ene preganjali; da se bo tirjala od tega rodú kri vseh prerokov, ktera je bila prelita od začetka sveta; od kervi Abeljnove do kervi Zaharijeve, kateri je bil umorjen med oltarjem in tempeljnom. Gotovo, povém vam, tirjala se bo od tega rodú.

VII.

Berilo kakor prvo nedeljo v postu, str. 39.

Evangelii kakor v dan ss. Vida in tovaršev mučenikov, str. 235.

VIII.

Berilo kakor v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov, str. 206.

Evangelii kakor v dan ss. Janeza in Pavla mučenikov, str. 239.

IX.

Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apósteljna 7, 13—17.

Tiste dni je eden starejših spregovoril, in mi je rekel: Ti le, ki so v dolgih belih oblačilih, kdo so, in od kod pridejo? In jaz sem mu rekel: Ti veš, Gospód moj! On pa mi je djal: To so tisti, ki so prišli iz velike nadloge; oprali so si svoje oblačila, in so jih ubelili v kervi Jagnjetovi. Zató so pred stolom Božjim, in mu služijo noč in dan v njegovem tempeljnu; in kateri na stolu sedí, bo med njimi prebival. Nič več ne bodo ne lačni ne žejni; solnce jih ne bo več peklo, tudi nobena vročina ne, ker Jagnje, ki je v sredi sedeža, jih bo vladalo, in do studenca žive vode vodilo, in Bog jim bo vse solze z očí obrisal.

V dan kakega spoznavavca *) škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 44, in 45. Glej, véliki duhoven itd. (kakor v dan s. Ruperta spoznavavca škofa, str. 224).

Evangeli svetega Matevža 25, 14—23. Nekdo, ki je šel na tuje itd. (kakor v dan s. Nikolaja, 6. dan grudna, na str. 197).

II.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 7, 23—26. Bratje! duhovnov je bilo več itd.

*) Glej stran 224.

Evangeli svetega Matevža 24, 42—47. Čujte ker ne veste itd. (oboje kakor v dan s. Gotharda spoznavavca škofa, str. 231).

III.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 5, 1—4.

Bratje! vsak véliki duhoven, zmed ljudi izbran, je za ljudi postavljen v to, kar Bogá zadeva, da daruje, in opravlja daritve za grehe, in da more usmiljenje imeti s tistimi, kateri so nevedni in zajdejo, ker je tudi on obdan s slabostjo. In torej mora, kakor za ljudstvo, tako tudi za se darovati zavoljo grehov. In nihče si ne vzame časti, razun kateri je poklican po Bogu, kakor Aron.

Evangeli svetega Lukeža, 11, 33—36. Nihče luči itd. (kakor v dan s. Martina škofa, str. 266).

IV.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Hebrejev 13, 7—17.

Bratje! spomnite se itd. (kakor v dan s. Nikolaja spoznavavca škofa, str. 196).

Evangeli svetega Marka 13, 35—37.

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Glejte, čujte in molite, ker ne veste, kedaj je čas. Ravno kakor človek, kateri je na tuje šel, in svoj dom zapustil, in svojim hlapcem oblast dal za vsako opravilo, in je zapovedal vratárju, da naj čuje. Čujte tedaj, (ker ne veste, kedaj hišni gospodar pride; zvečer, ali

o polnoči, ali o petelinjem petji ali zjutraj): da vas, ko bi prišel nanagloma, ne najde spati. Kar pa vam pravim, vsem pravim: Čujte!

V dan kakega cerkvenega učenika.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 4, 1—8. Predragi! zapričam itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

Namesto tega berila se včasih bere:

Berilo iz bukev Sirahovih 39, 6—14.

Pravični bo dal svoje serce, da bo čulo o zoru pri Gospódu, kateri ga je stvaril, in bo pred obličjem Najvišega prosil. Odperl bo svoje usta v molitev, in zavoljo svojih grehov prosil. Ako bo tedaj veliki Gospód hotel, ga bo z duhom umnosti napolnil, in on bo kakor dež izlival besede svoje modrosti, in v molitvi hvalil Gospóda: in on bo ravnal njegov svét in nauk, in se bo posvetoval v njegovih skrivnostih. On bo oznanoval nauk njegove resnice, in se bo postave Gospódove zaveze hvalil. Veliko jih bo hvalilo njegovo modrost, in ne bo nikdar pozabljena. Njega spomin ne bo prešel, in po njegovem iménu se bo vpraševalo od roda do roda. Njegovo modróst bodo pripovedovali narodje, in njegovo hvalo bo oznanovalo zbirališče.

Evangelij svetega Matevža 5, 13—19. Vi ste sol zemlji itd. (kakor v dan s. Gregorja papeža cerkvenega učenika, str. 219).

V dan kakega spoznavavca ne škofa.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 31, 8—11. Blagor človeku itd. (kakor v dan s. Alojzija spoznavavca, str. 236).

Evangelij svetega Lukeža 12, 35—40. Vaše ledje naj bo opasano itd. (kakor v dan s. Silvestra papeža, str. 17).

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 4, 9—14. Bratje! v razgledovanje smo itd. (kakor v dan s. Antona Padovanskega, str. 235).

Evangelij svetega Lukeža 12, 32—34. Ne bojte se, majhna čeda (kakor v dan s. Osvalda spoznavavca, str. 248).

III.

Berilo iz lista s. Pavla apósteljna do Filipljanov 3, 7—12.

Bratje! kar mi je bilo dobiček, to sem štel zavoljo Kristusa v zgubo. Vendar pa menim, da je vse zguba proti visokemu spoznanju Jezusa Kristusa Gospóda mojega, zavoljo kterega sem vse zgubil, in imam za blato, da Kristusa pridobim, in da sem najden v njem ne tak, da bi imel svojo pravičnost, ktera je iz postáve, ampak tisto, ktera je iz vere v Kristusa Jezusa, pravičnost, ktera je iz Bogá v veri, da spoznam njega, in moč njegovega vstajenja, in deležnost njegovega terpljenja, in da bom podoben njegovi smerti, da tako pridem v vstajenje

od mrtvih: ne kakor da bi bil že dosegel, ali da bi bil že popoln; ženem se pa, da bi kako dosegel, v čemur sem bil tudi dosežen od Kristusa Jezusa.

Evangeli svetega Lukeža 19, 12—26. Neki imeniten človek itd. (kakor v dan s. Leopolda, str. 267).

V dan kakega opáta.

Berilo iz bukev Sirahovih 45, 1—6. Ljub je bil Bogú itd. (kakor v dan s. Antona puščávnika, str. 204).

Evangeli svetega Matevža 19, 27—29. Glej! mi smo vse zapustili, itd. (kakor v dan spreobrnjenja s. Pavla apósteljna, str. 210).

V dan kake devíce mučeníce.

I.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8. Častil te bom itd.

Evangeli svetega Matevža 25, 1—18. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devícam itd. (oboje kakor v dan s. Barbare devíce mučeníce, str. 195).

II.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 13—17. Gospód moj Bog itd. (kakor v dan s. Doroteje, str. 214).

Evangeli svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučeníce, str. 200).

Namesto tega evangelja se včasih bere:

Evangelij svetega Matevža 19, 3—12. Tisti čas so pristopili itd. (kakor v dan s. Agate devíce mučenice, str. 213).

V dan kake devíce ne mučenice.

I.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 10, 17, in 11, 1—2. Bratje! kdor se hvali itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

Evangelij svetega Matevža 25, 1—13. Nebeško kraljestvo je podobno desetim devicam itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 195).

II.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 7, 25—34. Bratje! od devíce nimam itd. (kakor v dan s. Jederti devíce, str. 220).

Evangelij svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200)

V dan kake mučenice ne devíce.

Berilo iz bukev Sirahovih 51, 1—8, 12. Častil te bom itd. (kakor v dan s. Barbare devíce mučenice, str. 195).

Evangeli svetega Matevža 13, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

V dan kake svetnice ne devíce ne mučenice.

Berilo iz bukev Salomonovih pripoved 31, 10—31. Serčno ženo itd. (kakor v dan s. Frančiške Rimske vdove, str. 218).

Evangeli svetega Matevža 14, 44—52. Nebeško kraljestvo je podobno zakladu itd. (kakor v dan s. Lucije devíce mučenice, str. 200).

Za vdove se namesto poprejšnjega berila bere:

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Timoteja 5, 3—10.

Predragi! spoštuj vdove, ktere so res vdove. Ako pa ima kaka vdova otroke ali vnuke, naj se uči popre svojo hišo vladati, in dobro za dobro povračevati staršem; to namreč je prijetno pred Bogom. Ktera je pa res vdova in zapuščena, naj upa v Bogá, in naj bo v molitvah in prošnjah noč in dan; zakaj ktera v sladnosti živí, je živa mertva. In to zaterdi, da bodo nesvarne. Ako pa kdo za svoje in zlasti za domače nima skerbi, je vero zatajil, in je hujši od nevernika. Vdova naj se izbere ne spod šestdesetih let, ktera je bila enega možá žena, in ima pričevanje dobrih del, ako je otroke zredila, ako je popotne sprejemala, ako je svetim nogé umivala, ako je revnim stregla, ako si je po vsakem dobrem delu prizadevala.

V god obletnice posvečevanja vseh cerkev.

Berilo iz skrivnegu razodenja svetega Janeza 21, 2—5.

Tiste dni sem jaz Janez vidil sveto mesto, novi Jeruzalem, iti z neba od Bogá, pripravljeno, kakor nevesto, ki je napravljena svojemu možu. In sem slišal velik glas s sedeža govoriti: Glej prebivališče Božje z ljudmi, in prebival bo ž njimi! In oni bodo njegovo ljudstvo, in Bog sam, njih Bog, bo ž njimi. In Bog bo obrisal vse solze od njih očí, in smerti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja, ne vpitja, ne bolečine, ker je proprejšnje minilo. In kateri je sedel na sedežu, je rekel: Glej, novo storím vse.

Evangelij svetega Lukeža 19, 1—10.

Tisti čas je Jezus prišel, in hodil po Jerihu. In glej! bil je mož, Cahej po iménu in ta je bil viši cestninarjev, in on je bil bogat. In je skušal Jezusa viditi, kdo je; in ni mogel zavoljo množice, ker je bil majhne postáve. In je naprej tekel in zlezal na divje figovo drevo, da bi ga vidil; ker tam je imel memo iti. In ko je bil Jezus na tisto mesto prišel, je gori pogledal, in ga je vidil, ter mu je rekel: Cahej! stopi hitro doli, ker dans moram v tvoji hiši ostati. In je hitro doli stopil, in ga je z veseljem sprejel. In ko so vsi to vidili, so godernjali, rekóč: K grešnemu človeku je šel v hišo. Cahej pa je pristopil, in rekel Gospódu: Glej, Gospód! polovico svojega blaga dam ubogim, in ako sem koga

kaj ogoljufal, povernem čveterno. Jezus pa mu je rekel: Danes je ti hiši zveličanje došlo, zato ker je tudi on sin Abrahamov. Sin človekov je namreč prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega.

V dan kakošne zahvale.

Berilo iz 2. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 13, 11—13.

Bratje! veselite se, bodite popolni, opominjajte se, bodite ene misli, imejte mir, in Bog mirú in ljubezni bo z vami. Milost Gospóda našega Jezusa Kristusa, in ljubezen Božja, in deležnost svetega Duha bodi z vami vsemi. Amen.

Evangelij svetega Janeza 15, 26—27; in 16, 1—4. Kadar pride učenik itd. (kakor šesto nedeljo po veliki noči, str. 157).

Berila in Evangelii pri sv. mašah po mertvih.

I.

V dan spomína vseh vernih mertvih.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Korinčanov 15, 51—57.

Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer bomo vstali, toda spremenili se ne bomo vsi. Naglo, kakor bi z očmi trenil, na poslednjo trobento, (ker zapela bo trobenta), in mertvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo spremenili. To trohljivo namreč mora obleči nestrohljivost, in to umerljivo mora obleči neumerljivost. Kadar bo pa to umerljivo obleklo neumerljivost, takrat se bodo spolnile besede, ktere so pisane: Požerta je smert v zmagi. Kje, smert! je tvoja zmaga? Kje, smert! je tvoje želo? Želo smerti pa je greh, moč greha pa postava. Bogú pa bodi hvala, kteri nam je dal zmago po Gospódu našem Jezusu Kristusu.

Evangelii svetega Janeza 5, 25—29.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Resnično, resnično vam povém, da pride ura, in je že zdaj, ko bodo mertvi slišali glas Sinú Božjega; in kteri bodo slišali, bodo živeli. Kakor ima namreč Oče živ-

ljenje sam v sebi, tako je tudi Sinu dal imeti življenje v samem sebi. In mu je oblast dal tudi sodbo delati, ker je Sin človekov. Ne čudite se temu; ker ura pride, ob kateri bodo vsi, ki so v grobéh, slišali glas Sinú Božjega, in bodo prišli, kateri so dobro delali, v vstajenje življenja, kateri so pa hudo delali, v vstajenje obsojenja.

II.

V dan smerti ali pokopa merličevega.

Berilo iz 1. lista s. Pavla apósteljna do Tesaloničanov 4, 13—17.

Bratje! nočemo, da bi vi ne vedili od spijočih, da ne žalujete, kakor uni, kateri upanja nimajo. Zakaj ako verujemo, da je Jezus umerl in vstal, tedaj bo Bog tudi tiste, kateri so zaspali v Jezusu, ž njim pripeljal. To namreč vam povemo po besédi Gospódovi, da mi, ki živimo, ki ostanemo v prihod Gospódov, ne bomo pred tistimi prišli, kateri so zaspali. Ker sam Gospód bo s poveljem in glasom velikega angela in s trobento božjo prišel z neba: in kateri so umerli v Kristusu, bodo vstali prvi, potem bomo mi, ki živimo, ki ostanemo, vzeti ž njimi vred v oblakih Kristusu naproti v zrak, in tako bomo vedno z Gospódom. Torej se poveselujte med seboj s temi besedami.

Evangelij svetega Janeza 11, 21—27.

Tisti čas je Marta rekla Jezusu: Gospód! ko bi bil ti tukaj, bi moj brat ne bil umerl. Pa tudi zdaj vem, da, kar koli boš Bogá prosil, ti bo Bog dal. Jezus ji reče: Tvoj brat bo vstal. Marta mu reče: Vem, da bo

vstal ob vstajenji, poslednji dan. Jezus ji je rekel: Jaz sem vstajenje in življenje; kdor v mé veruje, bo živel, ako ravno umerje. In kdor koli živi in v mé veruje, ne bo umerl vekomaj. Veruješ li to? Mu reče: Kaj pa da verujem, Gospód! da si ti Kristus, Sin živega Boga, ki si na ta svet prišel!

III.

V dan obletnice po mertvih.

Berilo iz 2. bukev Makabejev 12, 43—46.

Tiste dni je Juda, naj serčnejši mož, ko so bili birostorili, dvanajst tavžent drahem srebra poslal v Jeruzalem, da bi opravil za grehe mertvih daritev, ker je dobro in verno od vstajenja mislil; (ko bi namreč ne bil upal, da bodo ti, kateri so bili pobiti, vstali, bi bilo nepotrebno in prazno moliti za mertve), in ker je mislil, da imajo tisti, kateri so v pobožnosti umerli, obilno milost prihranjeno. Sveta in dobra je tedaj misel moliti za mertve, da bi bili grehov rešeni.

Evangelij svetega Janeza 6, 37—40.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam: Vse, kar mi dá Oče, bo k meni prišlo, in kateri k meni pride, ga ne bom venkaj vergel. Ker z nebes sem prišel, ne da bi delal svojo voljo, ampak voljo tistega, kateri me je poslal. To pa je volja Očeta, kateri me je poslal, da od vsega tistega, kar mi je dal, nič ne zgubim, temuč da obudim tisto poslednji dan. To je pa volja mojega Očeta, kateri me je poslal, da imá slehern, kateri vidi Sina in vanj veruje, večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Po mertvih med letom.

*Berilo iz skrivnega razodenja s. Janeza apósteljna
4, 13.*

Tiste dni sem slišal glas iz neba, kateri mi je rekel : Zapiši : Blagor mertvim, kateri v Gospódu umerjejo ! Odslej, reče Dub, naj počivajo od svojega truda ; zakaj njih dela gredo za njimi.

Evangelij svetega Janeza 1, 51—55.

Tisti čas je rekel Jezus Judovskim množicam : Jaz sem živi kruh, ki sem z nebes prišel. Ako kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj ; in kruh, kterega bom jaz dal, je moje mesó za življenje svetá. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekóč : Kakó nam more ta svoje mesó jesti dati ? Jezus jim je tedaj rekel : Resnično, resnično vam povem : Ako ne bote jedli mesa Sinú človekovega, in pili njegove kerví, ne bote iméli življenja v sebi ; kdor je moje mesó, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga bom obudil poslednji dan.

Č e t e r t i d e l.

M o l i t v e

pri očitni službi Božji, s poglavitnimi resnicami
kerščanskega nauka.

Po pridigi in kerščanskem nauku se molijo
Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedin Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apósteljni oznanovali, in kar nam sveta katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

L j u b e z e n.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca, čez vse, ker si naj večji dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz celega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšuj jo v meni, o dobrotljivi Gospód! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno prizadevam; mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospóda, svojega

naj boljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me spet za svojega otroka, in dodeli mi milost, da ta svoj sklep dopolnim. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospóda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Oče naš itd. Češčena si Marija! itd.

V. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu;
O. kakor je bila, v začetku, in zdaj in vselej, in
vêkomaj. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic Devica,

S. Mihael,

S. Gabriel,

S. Rafael,

za nas Bogá prosí!

Vsi sveti angeli in véliki angeli, za nas Bogá prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Bogá prosite!

S. Janez kerstník, za nas Bogá prosí!

S. Jožef, za nas Bogá prosí!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Bogá prosite!

S. Peter,

S. Pavel,

S. Andrej,

S. Jakop,

S. Janez,

S. Tomaž,

S. Jakop,

S. Filip,

za nas Bogá prosí!

S. Jernej,
 S. Matevž,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukež,
 S. Marka,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti apósteljni in evangelisti, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učenci Gospódovi, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Bogá prosite!

S. Štefan,
 S. Lovrenc,
 S. Vincenc,

za nas Bogá prosi!

S. Fabijan in Sebastijan,
 S. Janez in Pavel,
 S. Kozma in Damijan,
 S. Gervazi in Protazi,

za nas Bogá prosita!

Vsi sveti mučeniki, za nas Bogá prosite!

S. Silvester,
 S. Gregor,
 S. Ambrož,
 S. Avguštin,
 S. Jeronim,
 S. Martin,
 S. Nikolaj,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti škofje in spoznavavci, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton,
 S. Benedikt,
 S. Bernard,
 S. Dominik,
 S. Frančišek,

za nas Bogá prosi!

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Bogá prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas Bogá prosite!

S. Marija Magdalena,
 S. Agata,
 S. Lucija,

za nas Bogá prosi!

S. Neža,
S. Cecilija,
S. Katarina,
S. Anastázija,

za nas Bogá prosí!

Vse svete device in vdove, za nas Bogá prosite!
Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Bogá prosite!
Bodi nam milostiv! zanesi nam, o Gospód!
Bodi nam milostiv! usliši nas, o Gospód!

Od vsega hudega,
Od vsega greha,
Od svoje jeze,
Od nagle in neprevidne smerti,
Od skušnjav hudičevih,
Od jeze, sovraštva in vse hude volje,
Od duha nečistosti,
Od treska in hudega vremena,
Od šibe potresa,
Od kuge, lakote in vojske,
Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojega svetega včlovečenja,
Skozi svoj prihod,
Skozi svoje rojstvo,
Skozi svoj kerst in sveti post,
Skozi svoj križ in svoje terpljenje,
Skozi svojo smert in svoj pokop,
Skozi svoje vstajenje,
Skozi svoj čudni vnebohod,
Skozi prihod Tolažnika svetega Duha,

V dan sodbe,

Mi grešniki,

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,

Da pastirja apostolskega in vse cerkvene stanovne v svoji sveti veri ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižáš,

Da našega cesarja ohraniš,

reši nas, o Gospód!

prosimo te, sliši nas!

Da kerščanskim kraljem in oblastnikom mir in
pravo enovoljnost daruješ,
Da vsemu kerščanskemu ljudstvu mir in edinost
daš,
Da nas vse v svoji sveti službi poterdiš in obderžiš,
Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,
Da vsem našim dobrotnikom večne dari dodeliš,
Da duše naše, in naših bratov, bližnjih in
dobrotnikov od večnega pogubljenja rešiš,
Da sad zemlji daš in ohraniš,
Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,
Da nas uslisiš,
Sin Božji!

prosimo te, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas,
o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se nas,
o Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód, usmili se nas!

Oče naš itd.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo:

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

v dan s. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog! hiti me otet;
Gospód! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo, kateri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi, kateri mi hočejo hudo. Obernejo naj se zdajci osramoteni, kateri pravijo:

Prav! prav!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé in radujejo. Vedno naj govore: Hvaljen bodi Bog! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog! pomagaj mi. Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog! nikarse ne mudi. Čast bodi Očetu itd.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospód! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škovovati.

V. Gospód! ne ravnaj z nami po naših grehah,

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospód! oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.

V. Molimo za cesarja I.

O. Gospód! ohrani cesarja, ter nas usliši ob dnevu, ko kličemo v tebe.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Poverni, Gospód! milostivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za vérne mertve.

O. Gospód! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj!

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Pošlji jim, Gospód! pomoč iz svetišča,

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospód! usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l í m o .

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo te, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo odpuščenje in mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas od vseh grehov odvežeš, in od kazen, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika I. našega papeža, in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bódo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bóg! vžgi naše serca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očiščenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic

odpuščanje vseh grehov, da milostivo odpuščanje, kterega so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo Gospód! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začno, in iz tebe začete tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščanje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu Sinu tvojem, kateri s teboj živí in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev;

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In vérnih duše naj po milosti Božji počivajo v miru.

O. Amen.

Molitve po litanijah

pri službi **Božji popoldan ob nedeljah in praznikih,**
kteri niso matere Božje.

K svetemu rešnjemu telésu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh iz nebes si jim dodelil,
 O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molímo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telésa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlóg in
 nevarnost.

Vsegamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospód in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Go-

spódu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vižar vseh vernikov! glej milostivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kerščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mertve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se

namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že iz sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospód! vse naše djanje in nehanje; naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospód nebeški Oče! po Jezusu Kristusu tvojem ljubem Sinu, Gospódu našem in Odrešeníku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.
V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob posebnih potrebah se po tem, ali pa tudi po s. maši ali pridigi še molijo sledeče molitve:

Molitve od posebnih potrebah.

O b suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo in smo, dodeli nam potrebnega dežja, da v časnih rečeh potrebno pomoč dosežemo, in s toliko večim zaupanjem nebeških prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog! da, ker v svojih nadlogah v tvojo milost zaupamo, nas tvoja pomoč vedno vseh nevarnost obvaruje.

Daj nam, prosimo, Gospód! zdravega dežja, in zemlje suho obličje z nebeškimi potoki milostivo namoči. Po Gospódu našem itd. Oče naš itd. Česčena si, Marija! itd. (petkrat).

Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

K tebi, Gospód! kličejoče usliši, in dodeli nam, prosimo te, lepo vreme, da, ker za svoje grehe po pravici terpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš. Po Gospódu našem itd.

Oče nas itd. Česčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob hudi uri.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Od svoje hiše, prosimo, Gospód! duhovno hudobo preženi, in odverni nadzemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogóčni večni Bog! zanesi, ker se bojimo; bodi milostiv, ker prosimo, da nas po škodljivem ognji v oblakih, in po silnem viharji žuganje hudega vremena napelje tebe hvaliti.

Gospód Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva, in dodeli, da po tem znamenji svetega križa † prejde vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpuščenjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se mirú zaželenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, Gospód! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in nas kazen, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in lakoto milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo.

Tebi podverženo ljudstvo, ki zavoljo svojih grehov lakoto terpi, Gospúd! milostivo k sebi spreoberni, ki si rekel, da bo tistim vse priverženo, kateri tvojega kraljestva iščejo. Kteri živíš in kraljuješ itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob merjenji in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive Božje porodnice Marije vselej Device, in svetega Sebastijana mučenika in vseh svetnikov svoje ljudstvo od strahú tvoje jeze odreši, in po obilnosti svojega usmiljenja otmi.

Skaži milost, Gospód! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo, in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospód! naše pohlevne prošnje, in kugo in merjenje milostivo odverni, da umerljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospódu itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno pro-

simo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, kateri v tebe zaupajo, z močjo svoje brambe premagaš, pomagaj svojim služabnikom, ki tvojo milost prosijo, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z neprenehano zahvalo častimo.

Bog! od kteréga pridejo svete želje, prave misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zartertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospód! napuh naših sovražnikov, in pobij njih neukretnost z močjo svoje desnice. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat)

Ob vsakteri nadlógi.

Ne zaverzi, vsegamogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlógi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena stiskanim usmiljen pridi na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gošpód! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in nas kazen, ktere za-nje zaslužimo, rešiš.

Dodeli nam svojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej Device od sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo, Gospod! našo nadlógo, in odverni serd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališče, in moč, začetek dobrote! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da, kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Z a m i r.

O Bog! od kterege pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zatertem strahu sovražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Z a s r e č n o i z v o l i t e v n o v e g a p a p e ž a.

S ponižnim srcem, Gospód! te prosimo, da po svoji neskončni dobroti sveti Rimski cerkvi tacega papeža dodeliš, kateri bo tebi zavoljo dobrotljive skerbi do nas vselej pri-

jeten, in nam, tvojemu ljudstvu, zavoljo zvestega vladanja, v slavo tvojega imena, vselej častitljiv. Po Gospódu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Ob kaki zahvali.

Bog! ktereга usmiljenje nima števila, in ktereга dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo, vedno tvojo milost, da, ki prošnikom podeliš, česar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si vernih serca z razsvetljenjem svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravico spoznati, in njegovo poveseljenje vedno uživati.

Bog! kateri nobenega, ki v té zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč prošeni dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vseh zopernost obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd. (petkrat).

Zahvalna pesem s. Ambroža.

Tebe, Boga, hvalimo, Gospóda te častimo.
 Tebe, večnega Očeta, časti vsa zemlja.
 Vsi angeli, nebesa in vse moči.
 Kerubi in Serafi tebi neprenehoma pojó:
 Svet, svet, svet, Gospód, Bog Sabaot!

Polne so nebesa in zemlja slave tvojega veličastva.
 Tebe hvali častiti zbor apóstelnov.
 Prerokov hvaljeno število.
 Mučnikov v svetlo oblečena truma.
 Po vesoljnem svetu te sveta cerkev časti:
 Očeta nezmernega veličastva!
 Prečastitega tvojega pravega edinega Sina,
 Tudi svetega Duha poterdnika.
 Ti, Kriste, kralj časti,
 Si večni Očetov Sin.
 Ker si hotel zavolj odrešenja človeka na se vzeti,
 se nisi bal devičnega telesa.
 Zmagal si želo smerti, in odperl vérnikom nebeško
 kraljestvo.
 Na desnici Božji sediš v časti Boga Očeta.
 Da imaš sodit priti, verujemo.
 Prosimo te tedaj, pridi na pomoč svojim služabni-
 kom, ktere si z drago kervjo odrešil.
 Daj nam v časti štetim biti med tvoje svetnike.
 Zveličaj, Gospód, svoje ljudstvo, in blagoslovi svoj
 dél.
 Vlada jih, in povikšuj jih vekomaj.
 Slednji dan te častimo,
 In hvalimo tvoje ime vekomaj, in od vekomaj do
 vekomaj.
 Daj nas, Gospód, današnji dan milostljivo brez
 greha ohraniti.
 Usmili se nas, o Gospód, usmili se nas!
 Dodeli nam svojo milost, Gospód, kakor zaupamo
 v tebe.
 V tebe, Gospód, upam, ne bom osramoten veko-
 maj ne.
 V. Hvalimo Očeta in Sina s svetim Duhom.
 O. Častimo in povikšujmo ga vekomaj.
 V. Gospód, usliši moje molitev.
 O. In moje vpitje naj do tebe pride.
 V. Gospód z vami.
 O. In s tvojim duhom.

Molimo.

Bog! kterega usmiljenje nima števila, in kterega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

V. Gospód z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Hvalimo Gospóda.

O. Bogú bodi hvala.

Lavretanske litanije.

(Ob praznikih matere Božje in ob sobotah.)

Gospód, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospód usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

S. Marija

S. mati Božja,

S. devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta.

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudna,

Mati našega stvarnika,

Mati našega odrešenika,

Devica modra,

Devica častitljiva,

Devica hvale vredna,

Devica mogočna,

Devica usmiljena,

za nas Bogá prosí!

Devica vérna,
 Podoba pravíce,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetek našega veselja,
 Posóda duhovna,
 Posóda časti vredna,
 Posóda vse svetósti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apóstelnov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznavavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega greha spočeta,

za nas Bogá prosí!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; zanesi nam,
 o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši nas,
 o Gospód!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usmili se
 nas, o Gospód!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš itd. Češčena si, Marija! itd.

Molitve po Lavretanskih litanijah.

1. K presvetemu rešnjemu telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil,
O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi takó častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. K sveti Devíci, materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežujemo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in blažena Devíca, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu naš izročí.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, tvojim služabnikom, prosimo, Gospód Bog! da vedno zdravje na duši in telesu uživamo; in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Devíce od sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devíci, materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božíča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja daníca! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želí vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devíca prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela česčenje, usmili se grešnikov.

V. Angel Gospódov je oznanil Marii.

O. In je spočela od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo, Gospód! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji, včlovečenje Kristusa tvojega Sina spoznali, po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

Od božíča do svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja daníca! pomagaj

ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, Devica prej in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista ostala,

O. Prosi za naš, Božja porodnica!

Molimo.

Bog! kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil; daj, prosimo, da občutimo, da za nas prosi ona, po kateri nam je sreča došla, da smo prejeli življenja začetnika, Gospóda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od svečnice do velicega četrtega.

Bodi češčena, nebeška kraljica, češčena angelska gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mémo vseh naj lepši; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Naj te hvalimo, Devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Molimo.

Dodeli, milostivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

Od velike sobote do 1. nedelje po
binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kte-
rega si zaslužila nositi, aleluja, je vstal od
smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas
Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!
O. Ker je res vstal Gospód, aleluja!

Molimo.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina
Gospóda našega Jezusa Kristusa svet razve-
selil; dodeli, prosimo, da po njegovi materi
Devíci Marii dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. ad-
ventne nedelje.

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, živ-
ljenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena!
K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi
zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni
dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje
milostive oči v nas; in pokaži nam po tem
revnem življenji Jezusa, žegnani sad tvojega
telésa! o milostiva, o dobrotljiva, o sladka
devíca Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!
O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog! ki si dušo in teló častite Devíce matere Marije, naj bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomína veselimo, po njenih milostivih prošnjah prihodnjih zopernost in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, ktereга je postavil Gospód čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo. Gospód! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospód! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere ljube Devíce Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti;

tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi, dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to faro z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsem vernim kerščenikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega svetlega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse kerščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospódu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojém, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

O. Amen.

Oče naš itd. Česčena si, Marija! itd. (petkrat).

Rožni venec.

1. Veseli del.

Po veri v treh „Česčena si, Marija!“ se reče:

1. Kteri nam oživi pravo vero.
2. Kteri nam dáj terdno upanje.
3. Kteri nam vžgi serčno ljubezen.

1. Kterega si Devica spočela.
2. Kterega si Devica v obiskanji Elizabete nosila.
3. Kterega si Devica rodila.
4. Kterega si Devica v tempeljnu darovala.
5. Kterega si Devica v tempeljnu našla.

2. Žalostni del.

Po veri v treh „Češčena si, Marija!“ se reče:

1. Kteri nam poterdi spomin.
2. Kteri nam razsvetli pamet.
3. Kteri nam omeči voljo.

1. Kteri je za nas kervav pot potil.
2. Kteri je za nas bičan bil.
3. Kteri je za nas s ternjem kronan bil.
4. Kteri je za nas težki križ nesel.
5. Kteri je za nas križan bil.

3. Častiti del.

Po veri v treh „Češčena si, Marija!“ se reče:

1. Kteri nam vodi naše misli.
2. Kteri nam vodi naše besede.
3. Kteri nam vodi naše djanje.

1. Kteri je od smerti vstal.
2. Kteri je v nebésa šel.
3. Kteri je s. Duha poslal.
4. Kteri te je v nebésa vzal.
5. Kteri te je v nebésih kronal.

Angelovo češčenje,

kadar zvoní.

1. Angel Gospódov je oznanil Marii, in je spočela od s. Duha. Češčena si, Marija! itd.
2. Glej, dekla Gospódova sem, zgôdi se mi po tvoji besedi. Češčena si, Marija! itd.
3. In Beséda je mesó postala, in je med nami prebivala. Češčena si, Marija! itd.

Zvečer se pridene:

V. Gospód! daj jim večni mir in pokoj.

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo.

O. Amen.

Kerščanska očitna spoved.

Ubogi grešni človek se odpovem hudiču, vsemu njegovemu vdajánju, svetovanju in djanju. Verujem v Boga Očeta, in Sina, in svetega Duha. Verujem vse, kar sveta katoliška cerkev zapoveduje verovati. S to sveto, katoliško vero pričam, in se spovem Bogu vsegamogočnemu, Devíci Marii njegovi častiti materi, in vsem ljubim svetníkom, ter se obtožim, da sem se od svojih mladih dni do zdanje ure dostikrat in velikokrat pregrešil, z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo veliko dobrih del; kakor se je vse zgodilo na skrivnem ali očitno, vedoma ali nevedoma; zoper deset Božjih zapoved, v sedmerih poglavitnih grehih, na peterih počutkih svojega

telesa; zoper Boga, zoper svojega bližnjega, in zoper zveličanje svoje uboge duše. Ti in vsi moji grehi so mi močno žal, in se jih iz serca kesam.

Zato tebe, večnega, milostivega Boga, pohlevno prosim, da mi svojo Božjo milost dodeliš, mojemu življenju toliko odloga daš, da se bom mogel spovedati, in spokoriti; tvoje dobroto in prijateljstvo zadobiti, in po tem revnem življenji večno veselje in zveličanje doseči. Zato povdarim na svoje grešno serce, in rečem z očitnim grešnikom:

O Gospód Bog! bodi milostiv meni ubogemu grešniku. Amen.

Poglavitne resnice kerščanskega nauka.

Kar je vsakemu človeku, kadar se pameti zavé, potrebno vediti in verovati, da bo zveličan, je:

1. Da je en Bog.
2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje, in hudo kaznuje.
3. Da so tri Božje osébe, enega bitja in ene nature: Oče, Sin in sveti Duh.
4. Da je druga Božja oséba, Bog Sin, človek postal, zato da nas je s svojo smertjo na križu odrešil in večno zveličal.
5. Da je človeška duša neumerjoča.
6. Da je milost Božja k zveličanju potrebna, in da brez milosti Božje človek nič za večno življenje zasluženja vrednega ne more storiti.

Gospódova molitev.

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgódi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava. Temuč reši nas hudega. Amen.

Angelovo česčenje.

Česčena si, Marija, gnade polna, Gospód je s teboj. Žegnana si med ženami, in žegnan je sad tvojega telésa, Jezus. Sveta Marija, mati Božja! prosi za nas grešnike zdaj in našo smertno uro. Amen.

Apostólska vera.

Verujem v Bogá Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebés in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospóda našega. Kteri je bil spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Devíce. Terpel pod Poncijem Pilátom, križan bil, umerl in v grob položen. Doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal. Gori je šel v nebésa, sedi na desnici Bogá Očeta vsegamogočnega. Od ondod bo prišel sodit žive in mertve. — Verujem v svetega Duha; sveto kato-liško cerkev, občestvo svetníkov; odpuščenje grehov, vstajenje mesá, in večno življenje. Amen.

Lastnosti Božje.

1. Bog je večer; je vselej bil, je, in bo vselej.
2. Bog je zgoli duh; bitje, ki ima naj bolj popolnoma um in naj boljši voljo, telésa pa ne.
3. Bog je vsegaveden; vé vse, sedanje, preteklo in prihodnje, vé tudi naše naj skrivnejši misli in želje, torej mu nič ne moremo prikriti.
4. Bog je neskončno moder; stori vse iz naj boljšega namena, in izvoli vselej naj pripravnejši pomočke, da svoj namen doseže.
5. Bog je vsegamogočen; je stvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti.
6. Bog je vsegapričujoč; je povsod, v nebesih in na zemlji.
7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo.
8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni.
9. Bog je nespremenljiv; je vekomaj ravno tisti.
10. Bog je neskončno dobrotljiv; skerbi po očetovo za vse svoje stvari, vse dobro imámo od njega.
11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo.
12. Bog je neskončno pravičen; plačuje vse dobro, in kaznuje vse hudo na tanko, kakor si kdo zasluži.

Daróvi svetega Duha.

1. Dar modrosti.
2. Dar umnosti.
3. Dar svéta.
4. Dar moči.
5. Dar učenosti.
6. Dar pobožnosti.
7. Dar strahú Božjega.

Zapovedi Božje.

1. Vervaj v enega samega Bogá.
2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena.
3. Posvečuj praznik.
4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji.
5. Ne ubijaj.
6. Ne prešestvaj.
7. Ne kradi.
8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega.
9. Ne želi svojega bližnjega žene.
10. Ne želi svojega bližnjega blagá.

Cerkvene zapovedi.

1. Posvečuj zapovedane praznike.
2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sveti maši.
3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in sobotah mesnih jedí.
4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje teló.
5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih.

Sveti zakramenti.

1. Sveti kerst,
2. s. birma,
3. s. rešnje teló,
4. s. pokora,
5. s. poslednje olje,
6. s. mašnikovo posvečevanje,
7. s. zakon.

K zakramentu s. pokore gre to petero:

1. Izpraševanje vesti,
2. kes (ali grevenga),
3. terden sklep,
4. spoved,
5. zadostenje.

Kes ali grevenga.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz serca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Bogá, tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz vsega serca ljubim, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, in vse, tudi smert raji preterpeti, kakor tebe svojega Bogá, tebe neskončno svetost in dobroto še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, da spolnim ta svoj sklep! To te prosim po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospóda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Pred spovedjo se moli:

Prosim, duhovni oče! svetega žegna, da se svojih grehov prav in čisto spovem. (Po tem se stori s. križ, in se moli očitna spoved tako le:) Jaz ubogi grešnik, se spovem Bogú vsegamogočnemu, Marii materi Božji, vsem ljubim svetníkom in vam, častiljivemu mašniku, Božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji spovedi, ki sem jo opravil (tukaj se pové čas zadnje spovedi) velikokrat in obilno grešil v mislih, z besédami in djanjem; posebno se pa obtožim, da sem itd. (Zdaj začni praviti svoje grehe.)

Spoved se sklene:

Ti in vsi moji drugi grehi, ki se jih spomnim in ne, ki sem jih ali sam storil, ali pa kriv bil, da so jih drugi storili, so mi iz serca žal, ker sem Bogá, njega samo sveto in preljubeznjivo dobroto, ž njimi razžalil. Terdno sklenem, nič več ne grešiti, in vseh priložnost v greh se varovati. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Poglavitni grehi:

1. Napuh,	5. požrešnost,
2. lakomnost,	6. jeza,
3. nečistost,	7. lenóba.
4. nevošljivost,	

Grehi v s. Duha:

1. Prederzno v Božjo milost grešiti.
2. Nad Božjo milostjo obupati.
3. Spoznani kerščanski resnici se ustavljati.
4. Svojemu bližnjemu zavolj Božje milosti nevošljiv biti.
5. Do lepega opominjanja oterpnjeno serce imeti.
6. V nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpijoči grehi:

1. Radovoljni uboj.
2. Mutasti ali Sodovski greh.
3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirót.
4. Delavcem in najemnikom zaslužek zaderževati ali utergovati.

Tuji grehi:

1. V greh svetovati.	5. Drugih greh hvaliti.
2. Grešiti velevati.	6. K grehu molčati.
3. V drugih greh privoliti.	7. Greh pregledati.
4. Druge v greh napeljevati.	8. Greha se vdeležiti.
9. Greh zagovarjati.	

Božje čednosti.

(Vera, upanje, ljubezen, kakor na strani 293.)

Poglavitne djanske čednosti kerščanstva.

1. Modrost.
2. Zmérnost.
3. Pravičnost.
4. Serčnost (ali močnodušnost).

Poglavitnim grehom nasprotne čednosti.

1. Ponižnost je napúhu nasproti.
2. Dobrotljivost lakomnosti.
3. Čistost nečistosti.
4. Ljubezen nevošljivosti.
5. Zmérnost požrešnosti.
6. Poterpežljivost jezi.
7. Gorečnost lenóbi.

Dolžnosti, ki jih Jezus posebno priporoča.

1. Naj prej Božjega kraljestva in njegove pravice iskati.
2. Sam sebe zatajevati.
3. Svoj križ nositi.
4. Za Kristusom hoditi.
5. Krotek in ponižen biti.
6. Sovražnike ljubiti; jim dobro storiti, kateri nas sovražijo; moliti za nje, kateri nas žalijo in preganjajo.

Jezusovi blagri na gori.

1. Blagor ubogim v duhu; ker njih je nebeško kraljestvo.
2. Blagor krotkim; ker zemljo bodo posedli.
3. Blagor žalostnim; ker potolaženi bodo.
4. Blagor jim, kateri so pravice lačai in žejni; ker nasiteni bodo.
5. Blagor usmiljenim; ker usmiljenje bodo dosegli.
6. Blagor jim, kateri so čistega serca; ker Bogá bodo gledali.
7. Blagor mirnim; ker otroci Božji bodo imenovani.
8. Blagor jim, kateri zavolj pravice preganjanje terpé; ker njih je nebeško kraljestvo.

Telesne dela usmiljenja.

1. Lačne nasitati.	4. Nage obleči.
2. Žejne napojiti.	5. Bolnike obiskati.
3. Popotnike sprejemati.	6. Jetnike rešiti.
7. Merličé pokopávati.	

Duhovne dela usmiljenja.

1. Grešnike svariti.
2. Nevedne učiti.
3. Jim prav svetovati, kateri dvomijo.
4. Žalostne tolažiti.
5. Krivíco voljno terpeti.
6. Jim iz serca odpustiti, kateri nas žalijo.
7. Za žive in mertve Bogá prositi.

Evangeljski svetje.

1. Radovoljno uboštvo.
2. Vedno devištvo.
3. Vedna pokorščina pod duhovnim poglavárjem.

Poslednje reči človekove.

1. Smert, 2. sodba, 3. pekel, 4. nebésa.

Glavno kazalo,

kaj imajo nedélnjski in prazniški
evangelii v sebi.

	Stran.
1. Jezus je imenovan Bog in učenik ljudi. Evangelii v sveti božični praznik pri véliki maši	10
2. Oznanilo rojstva Jezusovega. Evangelii v dan pričakovanja poroda devíce matere Marije	200
3. Marija obiše svojo teto Elizabeto. Evangelii v dan obiskanja s. Marije devíce	244
4. Rojstvo Janeza kerstníka. Evangelii v dan rojstva s. Janeza kerstníka	237
5. Jožefu angel reče, naj Marijo za ženo vzame. Evangelii za predbožični dan	7
6. Jezus je v Betlehemu rojen, in pastirjem oznanjen. Evangelii za sveti božični praznik pri maši o polnoči	8
7. Rojstvo Jezusovo iz hiše ali rodovíne Davidove. Evangelii v god spočetja devíce matere Marije	198
8. Pastirji pri jaslíh. Evangelii za sveti božični praznik, pri zorni maši	10
9. Obrezovanje Jezusovo. Evangelii v novega leta dan	18
10. Jezus je štírdeseti dan po svojem rojstvu v tempelj prinesen in Bogú darovan. Evangelii v god darovanja Jezusa Kristusa	210

11. Prihod modrih, ki Jezusa obiščejo.
Evangeli v praznik častitega razglašenja Gospó-
dovega 19
12. Beg Jezusov v Egipt, in morjenje otrok.
Evangeli v dan nedolžnih otročičev 14
13. Jezus je v Nazaret nazaj prinesen, in tukaj
izrejen.
Evangeli v nedéljo pred razglašenjem Gospó-
dovim 18
14. Jezus, 12 let star fantič, gre s svojimi starši
na véliki praznik v Jeruzalem.
Evangeli prvo nedéljo po razglašenji Gospó-
dovem 21
15. Janez pridiguje v puščavi in kerščuje.
Evangeli četerto nedéljo v adventu 6
16. Janeza vprašajo, kdo je, in zakaj kerščuje; on
daje pričevanje od Jezusa.
Evangeli tretjo nedéljo v adventu 5
17. Jezus 40 dni v puščavi prebiva, in je potem
skušan.
Evangeli prvo nedéljo v postu 39
18. Jezus je s svojimi učenci na ženitnini (v Kani
Galilejski), in stori prvi čudež.
Evangeli drugó nedéljo po razglašenji Gospó-
dovem 22
19. Pogovor Jezusov z Nikodemom.
Evangeli v dan najdenja svetega križa 228
20. Na dalje pogovor z Nikodemom od vere.
Evangeli binkoštni pondeljek 158
21. Janeza kerstníka Herod v ječo dene.
Evangeli v dan obglavljenja s. Janeza kerst-
níka 251
22. Jezus ozdravi sina kraljičevega (sina kraljevega
služabnika).
Evangeli 20. nedéljo po binkoštih 185

23. Jezus izvoli Petra, Andreja, Jakopa in Janeza za svoje učence.
Evangelij v dan s. Andreja apósteljna 193
24. Jezus stori, da njegovi učenci prav veliko množico rib vjamejo.
Evangelij 4. nedéljo po binkoštih 165
25. Jezus ukrotí vihár na jezeru.
Evangelij 4. nedéljo po razglašenji Gospódovem 25
26. Jezus ozdravi mertvoudnega.
Evangelij 18. nedéljo po binkoštih 182
27. Jezus izvoli Matevža za svojega učenca, in jé z grešniki.
Evangelij v dan s. Matevža apósteljna 258
28. Jezus oživí Jajrovo hčer, in ozdravi kervotóčno ženo.
Evangelij 23. nedéljo po binkoštih 188
29. Jezus učí vstajenje telés.
Evangelij v dan spomína vseh vernih mertvih . 289
30. Jezus si izvoli iz svojih učencev dvanajst apósteljnóv.
Evangelij v dan s. Jerneja apósteljna 250
31. Jezus ozdravi veliko bolnikov, in svoje učence srečne imenuje.
Evangelij v dan ss. Fabijana in Sebastijana mučeníkov 205
32. Nauk Jezusov od 8 blagrov.
Evangelij v god vseh svetníkov 263
33. Jezus imá do svojih apósteljnóv govor od spolnovanja Božjih zapoved.
Evangelij v dan s. Gregorja papeža 219
34. Jezus opominja svoje apósteljne, naj ne bodo kakor farizeji, le na videz pravični, in jih podučí v 5 Božjih zapovedih.
Evangelij 5. nedéljo po binkoštih 167

35. Jezus napeljuje svoje apósteljne k usmiljenju, in jih podučuje v vedênji proti grešnikom.
Evangelij prvo nedéljo po binkoštih 161
36. Jezus podučuje svoje apósteljne zastran posta.
Evangelij pepelnično sredo 34
37. Jezus uči Božjo previdnost.
Evangelij 14. nedéljo po binkoštih 177
38. Jezus opominja svoje učence, naj se varujejo lažnjivih prerokov (farizejev).
Evangelij 7. nedéljo po binkoštih 169
39. Jezus ozdravi gobovega človeka, in stotnikovega hlapca v Kafarnavmu.
Evangelij 3. nedéljo po razglašenji Gospódovem 23
40. Jezus obudí mertvega mladenča v Najmu.
Evangelij v četrtek po 4. nedélji v postu 85
41. Jezus skaže Janezovim učencem, da je obljubljeni odrešenik.
Evangelij 2. nedéljo v adventu 4
42. Jezus se skaže usmiljenega do skesane grešnice.
Evangelij v četrtek po tihi nedélji 98
43. Jezus se zagovarja zoper obdolženje, da z Belcebubom hudiče izganja.
Evangelij 3. nedéljo v postu 62
44. Jezus uči, kako naj njegov uk sprejemamo.
Evangelij v dan s. Martina škofa 266
45. Jezus imenuje srečne tiste, kateri njegov nauk spolnujejo.
Evangelij v dan s. devíce Marije Karmelske 243
46. Jezus govori od mnogih del ali od mnovega sadú svojih naukov v priliki od semena in sejavca.
Evangelij drugo predpepelično nedéljo 30
47. Jezus uči v priliki od dobrega semena, ki ga je človek v svojo njivo vsejal, da bodo dobri in hudobni ljudje do konca sveta vkup ostali.

Evangeli 5. nedéljo po razglašenji Gospódovem 25

48. Jezus govori v prilikah od ženofovega zerna in od kvasú, od razširjanja in dobrega sadú njegovih nauk.

Evangeli 6. nedéljo po ražglašenji Gospódovem 27

49. Jezus govori od velike vrednosti svojih nauk, in od mnogih ljudi, kateri te nauke verujejo, v prilikah od skritega zaklada, od dragega bisera, in od mreže v morje veržene.

Evangeli v dan s. Lucije devíce mučenice . . . 199

50. Janez kerstník je po zapovedi Herodovi ob glavo djan.

Evangeli v dan obglavljenja s. Janeza kerstníka 251

51. Govor Jezusov, ki ga je imel do svojih učencev, ko jih je pridigovat poslal.

Evangeli v dan s. Valentina mučenika 215

52. Na dalje tisti govor Jezusov.

Evangeli v dan ss. Janeza in Pavla mučeničnikov 239

53. Jezus nasiti s 5 kruhi in 2 ribama okoli 5000 ljudi.

Evangeli 4. nedéljo v postu 77

54. Jezus ozdravi gluhega in mutastega človeka.

Evangeli 11. nedéljo po binkoštih 173

55. Jezus nasiti s 7 kruhi in nekoliko ribami okoli 4000 ljudi.

Evangeli 6. nedéljo po binkoštih 168

56. Peter spozná Jezusa za Sina Božjega.

Evangeli v dan stola s. Petra v Rimu 204

57. Jezus je pred svojimi učenci preobražen.

Evangeli v soboto po 1. nedélji v postu . . . 49

58. Jezus uči svoje učence, naj bodo otrokom enaki, in naj sami sebe zatajujejo.
Evangelij v god vseh angelov varhov 253
59. Jezus uči v priliki od kralja, kateri je s svojimi hlapci račun delal, vedênje do sovražnikov.
Evangelij 21. nedéljo po binkoštih 186
60. Jezus ozdravi 10 gobovih mož.
Evangelij 13. nedéljo po binkoštih 176
61. Jezus se zagovarja proti svojim sovražnikom, in uči, da je Božji Sin.
Evangelij 5. postno ali tiho nedéljo 91
62. Jezus uči v priliki od pastirja in ovčjega hleva, da je on od Bogá poslan učenik.
Evangelij binkoštni torek 159
63. Jezus uči v priliki od dobrega pastirja, da je on dober učenik.
Evangelij 2. nedéljo po veliki noči 149
64. Jezus pošlje 72 učencev po svetu učiti, in jim govori.
Evangelij v dan s. Marka evangelista 225
65. Jezus se veselí zavaljo razširjanja svojih nauk, in jih hvali.
Evangelij v dan s. Matija aposteljna 217
66. Jezus uči v pripovedi od usmiljenega Samarijana, kdo je naš bližnji.
Evangelij 12. nedéljo po binkoštih 175
67. Jezus uči v hiši Marije in Marte.
Evangelij v god vnebo-vzetja Marije devíce . . 249
68. Jezus uči, da moramo v Bogá zaupati.
Evangelij za križev teden 153
69. Jezus svarí Farizeje zavaljo njih vedênja.
Evangelij v sredo po 3. nedélji v postu . . . 67

70. Jezus prerokuje Judom njih razkropitev.
Evangelij v praznik s. Štáfana prvega muč-
níka 12
71. Jezus opominja svoje učence, da naj se ne bojé,
in naj mu bodo vdani.
Evangelij v dan s. Osvalda spoznavavca 248
72. Jezus opominja svoje učence, naj bodo zmirej
čuječi.
Evangelij v dan s. Silvestra papeža 17
73. Jezus ozdravi vodeničnega človeka, in uči po-
nižnost.
Evangelij 16. nedéljo po binkoštih 180
74. Jezus uči v priliki od velíke večerje, da bodo
njegovi nauki nevernikom oznanovani.
Evangelij 2. nedéljo po binkoštih 163
75. Jezus govóri od lastnost, ktere morajo njegovi
učenci imeti.
Evangelij v dan s. Blaža mučeníka škofa 212
76. Jezus uči v prilikah od zgubljene ovce in od
zgubljenega denarja, zakaj je na zemljo prišel.
Evangelij 3. nedéljo po binkoštih 164
77. Jezus uči v priliki od krivičnega hišnika, kako
se moramo časnih rečí poslužiti.
Evangelij 8. nedéljo po binkoštih 170
78. Jezus uči v pripovedi od Farizeja in mitničarja
v tempeljnu, da moramo ponižno in skesani
moliti.
Evangelij 10. nedéljo po binkoštih 172
79. Jezus pové svojim učencem, kakošno plačilo
bodo zató imeli, ker so za njim hodili.
Evangelij v dan spreobrnjenja s. Pavla apó-
steljna 210

80. Jezus pové v priliki od delavcev v vinogradu, da bodo prvi oznanovavei njegovih naukov ravno tako plačilo imeli, kakor njih nastopniki.
Evangelij 1. predpepelnično nedéljjo 28
81. Jezus oznani svojim učencem svoje terpljenje, in slepemu človeku pregled dodelí.
Evangelij 3. predpepelnično nedéljjo 32
82. Jezus pové, da Cebedejeva sinova ne moreta nobenega predstva pred drugimi apósteljni imeti.
Evangelij v dan s. Jakoba apósteljna 245
83. Jezus gre v hišo k Caheju, in je vzrok njegovega spreobrnjenja.
Evangelij v god obletnice posvečevanja vseh cerkev 287
84. Jezus uči v priliki od talentov, da moramo darove in moči od Bogá prejete k dobremu obrniti.
Evangelij v dan s. Nikolaja spoznavavca škofa 196
85. Jezus jezdi s častjo v Jeruzalem.
Evangelij cvetno nedéljjo 103
86. Jezus joka čez Jeruzalem, ter kupce in prodajavce iz tempeljna izžene.
Evangelij 9. nedéljjo po binkoštih 171
87. Jezus govori v priliki od pšeničnega zerna, da bo s svojo smertjo poveličan.
Evangelij v dan s. Lovrenca mučeníka 248
88. Jezus uči v priliki od ženitn'ne, da bodo njegovi nauki tudi nevernikom oznanjeni.
Evangelij 19. nedéljjo po binkoštih 183
89. Jezus govori ljudem sam od sebe, in jih opominja, da naj njegove nauke poslušajo.
Evangelij v dan povišanja svetega križa 256
90. Jezus uči, da je dolžnost cesarju davke dajati.
Evangelij 22. nedéljjo po binkoštih 187

91. Jezus učí, ktere so naj imenitniši zapovedi, in skaže, da je pravi Bog.
Evangelii 17. nedéljo po binkoštih 181
92. Jezus pové, kaj se bo pred razdjanjem Jeruzalema godilo.
Evangelii v dan ss. Vincenca in Anastázija mučenikov 207
93. Jezus še nadalje prerokuje, kaj se bo pred razdjanjem Jeruzalema, in kaj po razkropitvi Judov godilo.
Evangelii poslednjo nedéljo po binkoštih 190
94. Jezus končá svoj govor od razdjanja mesta Jeruzalemskega, in od razkropitve Judov.
Evangelii 1. nedeljo v adventu 3
95. Jezus učí v priliki od 10 devíc, da moramo za njegov drugi prihod zmiraj pripravljeni biti.
Evangelii v dan s. Barbare devíce mučenice 195
96. Jezus še nadalje učí, da moramo za njegov prihod pripravljeni biti, v priliki od človeka, ki je šel na tuje, od hišnega gospodarja, in od modrih hlapcev.
Evangelii v dan s. Leopolda spoznavavca 267
in v dan s. Gotharda spoznavavca škofa 231
97. Jezus svojim učencem nogé umiva, in jih podučí, kako se morajo eden proti drugemu obnašati.
Evangelii véliki četertek 133
98. Jezus ima govor do svojih učencev, v katerem se od njih posloví.
Evangelii v dan ss. Filipa in Jakopa apósteljnov 227
99. Jezus obljubi svojim učencem s. Duhá poslati, in jih tolaži.
Evangelii v god binkoštné nedélje 156

100. Jezus opominja svoje učence, naj njegovim naukom zvesti ostanejo.
Evangelij v dan s. Jurja mučenika 224
101. Jezus še nadalje svoje učence opominja, naj njegovim naukom zvesti ostanejo.
Evangelij v dan s. Florjana in tovaršev mučenkov 230
102. Jezus opominja svoje učence, naj se med seboj ljubijo, in pové, zakáj jih bodo Judje preganjali.
Evangelij v dan ss. Simona in Judata, apóstelnov 262
103. Jezus obljubi svojim učencem svetega Duha, in pové, da bodo mogli zavolj njega veliko trpeti.
Evangelij 6. nedéljo po veliki noči 156
104. Jezus tolaži svoje učence in jih zagotovi, da jim bo svetega Duha poslal.
Evangelij 4. nedéljo po veliki noči 151
105. Jezus pové svojim učencem, da bo le še malo časa pri njih, in jih še nadalje tolaži.
Evangelij 3. nedéljo po veliki noči 150
106. Jezus opominja svoje učence k molitvi, in jih še enkrat zagotovi, da je Sin Božji.
Evangelij 5. nedéljo po veliki noči 152
107. Jezus moli na vertu, je vjet, k smerti obsojen, umorjen in pokopán.
Terpljenje Jezusa Kristusa, cvetno nedeljo 105
" " " véliki torek 116
" " " véliki sredo 123
" " " véliki petek 135
108. Angel oznani ženam, ktere so k grobu prišle, da je Jezus od mertvih vstal.
Evangelij velikonočno nedéljo 143

109. Jezus se prikaže dvema učencema, ki sta šla v Emavs, in se jima da spoznati.
Evangelij velikonočni ponedeljek 144
110. Jezus se prikaže svojim apóstelnom v Jeruzalemu, in se da očitno spoznati.
Evangelij velikonočni torek 146
111. Jezus se zopet svojim apóstelnom prikaže, jim dodeli moč grehe odpuščati, in prepriča Tomaža, da je res od mrtvih vstal.
Evangelij 1. nedeljo po veliki noči 147
112. Jezus se prikaže svojim učencem, ter jim zapové učiti in kerščevati.
Evangelij v praznik presvete Trojice 160
113. Jezus zapové svojim učencem učiti in kerščevati, obljubi tistim, ki bodo vanj verovali, moč čudeže delati, in gre vpričo njih v nebó.
Evangelij v god Kristusovega vnebohoda 154
-

I. Kazalo

za vse dni celega leta.

	stran.
Pervo nedéljo v adventu	3
Drugo " "	4
Tretjo " "	5
Četerto " "	6
Predbožični dan "	7
Sveti božični praznik. Pri maši o polnoči	8
" " " Pri zorni maši	10
" " " Pri véliki maši	—
V nedéljo pred novim letom	15
V novega leta dan, ali v praznik obrezovanja Jezusa Kristusa Gospóda našega	18
V nedéljo pred razglašenjem Gospódovim	—
V praznik častitega razglašenja Gospódovega ali v ss. kraljev god	19
Pervo nedéljo po razglašenji Gospódovem	21
Drugo " " " "	22
Tretjo " " " "	23
Četerto " " " "	25
Peto " " " "	—
Šesto " " " "	27
Pervo predpepelnično nedéljo	28
Drugo " "	30
Tretjo " "	32

Pepelnično sredo	34
V četrtek po pepelnici	35
V petek " "	36
V soboto " "	38
Pepelnično ali prvo nedéljo v postu	39
V pondéljek po 1. nedélji v postu	41
V torek " " "	43
V sredo " " "	44
V četrtek " " "	45
V petek " " "	47
V soboto " " "	49
Drugo ali kvaterno nedéljo v postu	50
V pondéljek po 2. nedélji v postu	51
V torek " " "	52
V sredo " " "	53
V četrtek " " "	55
V petek " " "	57
V soboto " " "	59
Tretjo nedéljo v postu	62
V pondéljek po 3. nedélji v postu	64
V torek " " "	66
V sredo " " "	67
V četrtek " " "	69
V petek " " "	70
V soboto " " "	73
Četero nedéljo v postu	77
V pondéljek po 4. nedélji v postu	78
V torek " " "	80
V sredo " " "	82
V četrtek " " "	85
V petek " " "	87
V soboto " " "	90
Peto postno ali tiho nedéljo	91

	stran.
V ponděljek po 5. (tihi) nedélji v postu	93
V torek " " " "	94
V sredo " " " "	96
V četertek " " " "	98
V petek " " " "	100
V soboto " " " "	101
Šesto postno ali cvetno nedéljo	103
Vélíki ponděljek	114
Vélíki torek	116
Vélíko sredo	123
Vélíki četertek	133
Vélíki petek	135
Vélíko soboto	142
Velikonočno nedéljo	143
Velikonočni ponděljek	144
Velikonočni torek	146
Pervo nedéljo po veliki noči, ali belo nedéljo	147
Drugo nedéljo po veliki noči	149
Tretjo " " " "	150
Četerto " " " "	151
Peto " " " "	152
Križev teden " " " "	153
V god Kristusovega vnebohoda	154
Šesto nedéljo po veliki noči	156
Binkoštno nedéljo	—
Binkoštni ponděljek	158
Binkoštni torek	159
V praznik svete Trojíce	160
Pérvo nedéljo po binkoštih	161
V praznik svetega rešnjega telésa	162
Drugo nedéljo po binkoštih	163
Tretjo " " " "	164
Četerto " " " "	165
Peto " " " "	167
Šesto " " " "	168

				stran.
Sedmo nedéljo	po	binkoštih	.	169
Osmo	"	"	.	170
Deveto	"	"	.	171
Deseto	"	"	.	172
Enajsto	"	"	.	173
Dvanajsto	"	"	.	175
Trinajsto	"	"	.	176
Štirnajsto	"	"	.	177
Petnajsto	"	"	.	179
Šestnajsto	"	"	.	180
Sedemnajsto	"	"	.	181
Osemnajsto	"	"	.	182
Devetnajsto	"	"	.	183
Dvajseto	"	"	.	185
Eno in dvajseto	"	"	.	186
Dve in dvajseto	"	"	.	187
Tri in dvajseto	"	"	.	188
Poslednjo	"	"	.	190

II. Na praznike.

30. listopada.	V dan s. Andreja apósteljna	.	193
3. grudna.	V dan s. Frančiška Ksaverja	.	194
4. "	" s. Barbare devíce in mučenice	.	195
6. "	" s. Nikolaja spoznavavca	.	196
	(Miklavža) škofa	.	
8. "	V god spočetja devíce matere Marije	.	198
13. "	V dan s. Lucije devíce mučenice	.	199
18. "	" pričakovanja poroda Devíce ma- tere Marije	.	200

21. grudna.	V dan s. Tomaža apósteljna	202
26. "	V praznik s. Štefana prvega mučenika	12
27. "	V dan s. Janeza apósteljna in evangelista	13
28. "	V dan ss. nedolžnih otročičev	14
31. "	" s. Silvestra papeža	17
Drugo ned. po razgl. Gosp. V praznik presv. iména Jezusovega		203
17. presenca.	V dan s. Antona puščavnika	—
18. "	" stola s. Petra v Rimu	204
20. "	" ss. Fabijana in Sebastijana mučenikov	205
21. "	" s. Neže devíce mučenice	206
22. "	" ss. Vincencija in Anastázija mučenikov	207
23. "	" zaročenja devíce Marije	208
25. "	" spreobrnjenja s. Pavla apósteljna	—
2. svečana.	V god darovanja J. Kristusa in očiščevauja devíce matere Marije, ali svečnico	210
3. "	V dan s. Blaža mučenika škofa	211
5. "	" s. Agate devíce mučenice	212
6. "	" s. Doroteje devíce mučenice	214
9. "	" Apolónije devíce mučenice	—
14. "	" s. Valentina mučenika	215
22. "	" stola s. Petra v Antiohii	216
23. "	" s. Margarete Kortonske	—
24. ali 25.	" s. Matija apósteljna	217
11. sušca.	V dan s. Frančiške Rimske vdove	218
12. "	" s. Gregorja papeža, cerk. učenika	219
17. "	" s. Jederti devíce	220
19. "	" s. Jožefa ženina Devíce matere Marije	221
21. "	" s. Benedikta opáta	—

24.	sušca.	V dan s. Gabriela vélikega angela . . .	222
25.	"	V god včlovečenja Sinú Božjega in ozn. dev. m. Mariji	223
		V petek po tihi nedélfj. V dan. VII. žalost dev. mat. Marije	—
27.	"	s. Ruperta spoznavavca škofa	224
24.	malega travna.	V dan s. Jurja mučenika	—
25.	"	" s. Marka evangelista	225
30.	"	" s. Katarine Sienske de- více	227
1.	velicega	" ss. Filipa in Jakopa apósteljnov	—
3.	"	" najdenja svet. križa	228
4.	"	" ss. Florjana in tovaršev mučenikov	230
5.	"	" s. Gotharda spoznavavca škofa	231
16.	"	" s. Janeza Nepom. muče- níka	232
17.	"	" s. Jóšta (Jodoka) spoz- navavca	—
25.	"	" s. Verbana mučenika papeža	233
31.	"	" ss. Kancijana in tovar- šev mučen.	—
2.	rožnega cveta.	V dan ss. Marcelína, Petra in Erazma mučenikov	234
9.	"	" ss. Primoža in Felici- jana mučenikov	—
10.	"	" s. Margarete kraljice	—
13.	"	" s. Antona Padovanskega	235
15.	"	" ss. Vida in tovaršev mučenikov	—
21.	"	" s. Alojzija spoznavavca	236
22.	"	" ss. Ahácija in tovaršev mučenikov	237

24.	ročnega cveta.	V dan	rojstva s. Janeza kerst- nika	237
26.	" "	"	ss. Janeza in Pavla mu- čenikov	239
29.	" "	V god	apóstelnov Petra in Pavla	240
2.	malega serpana.	V dan	obiskanja s. Marije de- vice	241
4.	" "	"	s. Urha (Ulrika) spo- znavaavca škofa	242
12.	" "	"	ss. Mohorja (Hermagora) škofa in Fortunata dja- kona, m., kranjske de- žele priporočnikov	—
13.	" "	"	s. Margarete devíce mu- čenice	—
16.	" "	"	s. D. Marije Karmelske	243
17.	" "	"	s. Aleša spoznavavca	—
20.	" "	"	s. Elija preroka	244
22.	" "	"	s. Marije Magdalene	245
25.	" "	"	s. Jakopa apóstelnja	—
—	" "	"	s. Krištofa mučenika	246
26.	" "	"	s. Ane, matere Marije Devíce	—
2.	velicega serpana.	V dan	s. Štefana papeža mu- čenika	—
5.	" "	"	s. Marije Snežnice	247
—	" "	"	s. Osvalda spoznavavca	—
6.	" "	"	ss. Krista in tovaršev mučenikov	248
10.	" "	"	s. Lovrenca mučenika	—
15.	" "	"	Vel. gosp., ali v god v nobovzetja Marije D.	249
16.	" "	"	s. Roka spoznavavca	250
24.	" "	"	s. Jerneja apóstelnja	—
28.	" "	"	s. Avgušтина škofa in učenika	251

29. velicega serpana. V dan obglavljenja s. Janeza kerstníka	251
Pervo nedéljo kimovca. V god vseh angelov varhov	253
1. kimovca. V god s. Tilna (Egidija) opáta	254
4. " " s. Rozalije devíce	—
8. " " Malo gospojnico ali v god rojstva Marije D.	—
Pervo nedéljo po mali gospojnici. V praznik Mariinega imena	255
14. kimovca. V dan povišanja s. križa	256
17. " " s. Lamberta škofa mučeníka	—
21. " " s. Matevža apósteljna in evangelista	258
27. " " ss. Kozma in Damijana mučenikov	—
29. " " s. Mihaéla velikega angela	259
Pervo nedéljo vinotoka. V praznik Marije Devíce s. rožn. kranca	—
4. vinotoka. V dan s. Frančiška Serafskega	260
12. " " s. Maksimilijana škofa mučenika	—
15. " " s. Terezije devíce	—
16. " " s. Gala opáta	261
18. " " s. Lukeža evangelista	—
21. " " ss. Uršule in tovaršic, devíc in mučeníc	262
28. " " ss. Simona in Judata apósteljnóv	—
1. listopada. V god vseh svetníkov	263
2. " " V dan s. Justa mučeníka	265
4. " " s. Karola Borom. škofa	—
6. " " s. Lenarta (Leonarda) opáta	266
11. " " s. Martina škofa	—
13. " " s. Brikcija spoznavavca škofa	—
15. " " s. Leopolda spoznavavca	267

19. listopada. V dan s. Elizabete kraljice vdova	268
21. " " darovanja Marije Devíce	—
22. " " s. Cecilije devíce mučenice	—
23. " " s. Klemena mučenika	269
25. " " s. Katarine devíce mučenice	—

III. Občina svetnikov.

V predgod kakega apósteljna	270
V dan kakega mučenika škofa	271
" kakega mučenika ne škofa	272
" kakega mučenika o velikonočnem času	274
" več mučenikov o velikonočnem času	275
" več mučenikov zunej velikonočnega časa	276
" kakega spoznavavca škofa	280
" " cerkvenega učenika	282
" " spoznavavca ne škofa	283
" " opáta	284
" kake devíce mučenice	—
" " devíce ne mučenice	285
" " mučenice ne devíce	—
" " svetnice ne devíce ne mučenice	286
V god obletnice posvečevanja vseh cerkev	287
V dan kakošne zahvale	288

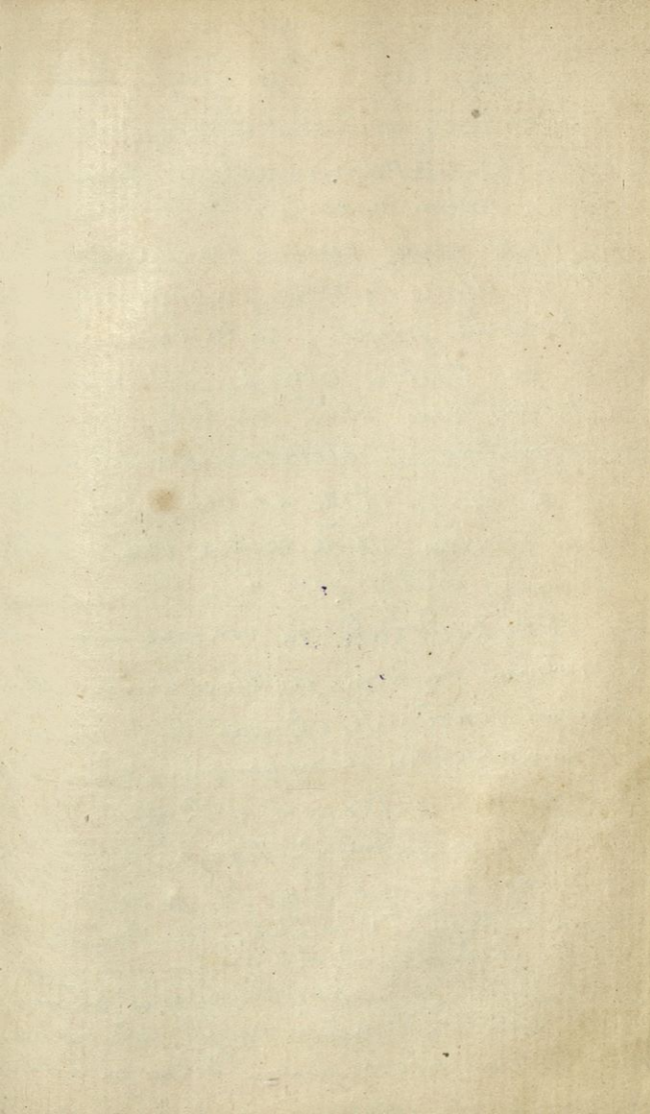
Pri sv. mašah po mertvih.

V dan spomína vseh vernih mertvih	289
" smerti ali pokópa merličevega	290
" obletnice po mertvih	291

IV. Molitve pri očitni službi Božji s poglavitnimi resnicami kerščanskega nauka.

	stran.
Božje čednosti: vera, upanje, ljubezen	293—295
Litanije vseh svetnikov	296
Molitve po litanijah v dan svetega Marka in križev teden	299
Molitve po litanijah pri popoldanji službi Božji ob nedéljah in praznikih, kateri niso matere Božje	303
Molitve o posebnih potrebah	306
Lavretanske litanije o praznikih matere Božje	314
Molitve po Lavretanskih litanijah	316
Rožni venec	321
Angelovo češčenje, kadar zvoní	323
Kerščanska očitna spoved	—
Poglavitne resnice kerščanskega nauka	324

Prejeli ste sedaj v hudo Božjo
zasto va bodete čez malo prejeli pravo živo
Jezusovo Telo in pravo jez. živo kri. Dozvedite
ste sedaj kako mementen je za vas ta čas. Če
boste prvokrat vredno in pobožno pravo R. S.
prejeli, imam upanje, da ga bodete tudi
dolge kratek vselej vredno prejeli. Da
boste pa danes z večjo pobožnostjo pravo
su. obhajilo prejeli, ga to bomo nesporny
tisto su. Kristno obljubo, ktero se na
mesto vas vasi botri in botre stori.
sedaj oitno in slovesno pravoiti.

Prejeli 11. 12-10 leti so vas prejeli pro
vsem rojstvom in te ceste vasi botri
prijeli, tukej prvi tem Krist. kamnu
na sokrah dožali in vacega izmed vas
s Kristnim menom publicali. Ter obhaj
vprašali otko. Se odzovei hnd. duhu. in
govornu napuhu in odgovorn delam - so
Vas vprašali: Verujet v Boga očeta Slov.
niko nebes in zemlje? Verujet v J. K. sinu
njegovega edinega J. m. ki je rojen bil in
terpel - Verujet v sv. Duha - su. Krist. ked. ceste
obitno dobitkov, odpuš. grehov, ust. mesa in
večno življenje? - Ker vi hvali stroci, ki
kral. govoriti niste mogli, ste namisto
vas, loej v vsem imem botri in botre
odgovorjale. Ker pa vi sedaj govorite

garnonite in se zaveste morate oblybo
svojih bolov pred 1. sv. obhajilom po
noči.

Sevi proklepnite in z menoj vret
probojno proucite st. Petrus oblybo.

